

BELGIUM - HOLLAND

international magazine

WINTER 2022-2023

- ◆ Nieuw Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag
- ◆ Pensioenkwesie Nederland-België
- ◆ Friet of patat volgens Sergio Herman
- ◆ Anne van Oosterwijk geeft rondleiding in de Brugse musea
- ◆ Foodies in Heels zorgt voor prachtige tafelstyling

Colofon

Belgium-Holland Magazine is een magazine dat wordt uitgegeven door het Nederlands-Belgisch Centrum / Belgium Holland Business Community en tenminste tweemaal per jaar verschijnt en wordt verzonden aan ruim 10.000 lezers.

Hebt u suggesties, vragen, tips, opmerkingen of wenst u te adverteren in het magazine, contacteer dan gerust ons secretariaat via secretariaat@nederlands-belgisch-centrum.be.

© 2019 – 2029

Publisher: Nederlands-Belgisch Centrum bv
Alle rechten voorbehouden.

Ofschoon de teksten in dit magazine met zorg zijn samengesteld, kunnen er nooit rechten aan worden ontleend.

Sales

Nederlands-Belgisch Centrum bv
tel: +32 (3)295 55 95
secretariaat@nederlands-belgisch-centrum.be

Aan deze editie werkten mee:

Ivan Cools	Carline Vanrobays
Erna Alpaerts	Natan Cools
Chantal Hendrickx	Caroline Costermans
Kurt Van Heerewaarden	Barbara Albrecht
Yannick Cools	Axelle Mannaerts
Pepijn van Eijk	Meindert Miedema
	Mark Foesenek

Abonnementen en tarieven:

www.nederlands-belgisch-centrum.be

Voorwoord

Beste lezers,

En zo bereiken we alweer een nieuwe jaargang, echter nog niet meteen met structureel pasklare oplossingen voor grensarbeiders, al werd tussen Nederland en België inmiddels wél een akkoord bereikt over een nieuw dubbelbelastingverdrag.

Inderdaad, op ambtelijk en politiek niveau werden de onderhandelingen afgerond, het is nu nog even wachten op de formele ondertekening door de bevoegde Nederlandse en Belgische bewindspersonen. Indien dit voorspoedig verloopt, mag worden verwacht dat het nieuwe verdrag mogelijk al per 1 januari 2024 effectief inwerking zal treden.

Inhoudelijk blijft het nog even wachten op de precieze inhoud van de nieuwe verdragstekst, maar vanzelfsprekend zal het Nederlands-Belgisch Centrum na vrijgave en grondige studie ervan, zo snel mogelijk nader communiceren en informatiemomenten inleggen.

Nog even in spanning wachten dus, zeker waar het thema's betreft als de allocatie van heffingsrechten over pensioeninkomsten, de wijze waarop wordt geanticipeerd op het toenemende belang van thuiswerken over de grens, of er nog ruimte is voor de beide (algemene en bijzondere) compensatieregelingen én of de positie van onder meer grensoverschrijdend actieve leden van het onderwijzend personeel wordt aangepakt.

Vanuit (Europees) Brussel is er alvast wél de nodige aandacht voor de situatie van de internationale telewerker, waarbij het vereenvoudigen van de administratieve lasten, het bevorderen van het vrije verkeer van werknemers en het verduidelijken van de regelgeving (hoog) op de agenda staan. Of iedere nationale vogel zijn eigen lied blijft zingen of er toch sprake zal kunnen zijn van een harmonieus duet tussen Nederland en België, blijft zeer de vraag.

Het afgelopen jaar kenmerkte zich ook door een torenhoge inflatie en de vooruitzichten blijven ook voor 2023 aan de eerder hoge kant. Wie in België werkt weet zijn koopkracht enigszins op peil door de automatische loonindexering, waardoor in de meeste sectoren de lonen met zowat 10 procent stegen. Op vandaag stellen experts dat de lonen in België globaal met bijna 6 procent sneller stijgen dan in Nederland. Omdat Nederland geen automatische loonindexering kent, zullen aldaar onderhandelingen tussen werkgevers- en werknemersorganisaties soelaas moeten bieden.

In België werd inmiddels ook het ziektebriefje voor de eerste dag van een afwezigheid afgeschaft voor maximaal drie keer per jaar in organisaties met minstens 50 werknemers. Over de vrees van werkgevers dat dit impact zal hebben op de afwezigheden op het werk, zijn de meningen verdeeld, al lijkt het Nederlandse voorbeeld wat dat betreft voldoende geruststellend.

Voorts mocht de redactie ook weer tal van reportages maken met boeiende grensoverschrijdend actievelingen én krijgt ook het zonniger zuiden in deze koude wintermaanden weer volop aandacht. Alvast een mooi en gezond 2023 toegewenst en veel leesplezier!

Ivan Cools

EEN GREEP UIT DEZE WINTEREDITIE

P. 26
Friet of patat volgens
Sergio Herman

P. 90
Anne van Oosterwijk geeft
rondleiding in de Brugse musea

P. 144
Foodies in Heels dekt de meest
verbluffende tafels

P. 151
Bijna 400.000 buitenlandse
gepensioneerden wonen in
Spanje

Vorige edities Belgium-Holland magazine

BELGIUM - HOLLAND magazine

ZOMER 2019

Tassale Naessens kookt gezond en lekker
Joël Moens-de Hese verzorgt de kunstwereld
Mieke Frijters is vrouwelijke ondernemer van het jaar
Kurt van Heerevaarden gaat ons een blik achter de schermen

BELGIUM - HOLLAND magazine

ZOMER 2020

INTERNATIONAAL VOORSTEL VAN HET CURATE VAN WINKELERS
PRESIDENCY NEDERLANDSE
POLYVAALTE DE ANNECHES

Benelux

2020
BENELUX, EEN STERK MERK
BENELUX, UNE MARQUE FORTE

• Op bezoek bij Frans Weekers
• Portret van Filip D'have
• Kom tot rust in Villa Nestor op Gran Canaria

BELGIUM - HOLLAND magazine

WINTER 2019-2020

• In gesprek met de Belgische ambassadeur in Den Haag
• Op bezoek bij Chantal Hendrickx van Hendrickx Taxlaw
• Zomerse vibes in Macao Beachclub Marbella

BELGIUM - HOLLAND magazine

WINTER 2020/2021

• Moet Vlaanderen aansluiten bij Nederland?
• Grensoverschrijdend actief in coronatijden
• Zuiders onthaasten in Villa Pepita

BELGIUM - HOLLAND magazine

ZOMER 2021

• Uitgebreid internationaal fiscaal-juridische bijdragen
• Matthijs de Ridder over biografie Paul van Ostaeyen
• Luxuria wint door de Eifeltoer met Peter en Juliette
• Met Kapitein Piet de oceaan over
• Op de koffie bij Eva María González Pérez

BELGIUM - HOLLAND magazine

WINTER 2021-2022

• Uitgebreid internationaal fiscaal-juridische bijdragen
• Kaja Matthyss verliest hart aan Zeeuws Vlaanderen
• Marieke van Bommel verlaat Antwerpen
• Hockey verzorgt de Belgische sportharten
• Skïën met zicht op zee in de Sierra Nevada

BELGIUM - HOLLAND international magazine

ZOMER 2022

• Thuiswerken over de grens
• Pensioenwets Nederland-Belgie
• Evi Hanssen vertelt over een leven zonder alcohol
• Nederlandse plantenkweker brengt met succes Local Tea op de markt
• Cadiz: havenstad in volle ontwakking

*financieel
adviesbureau*

Assurantiën

RegioBank

Zelfstandig Adviseur

HAULEZ

***Hét adres voor
Nederlandse en Belgische
belastingbiljetten***

V.O.F. Haulez Hoefnagels - Traverse 2 - 4561 GE Hulst
Tel. +31(0)114 31 44 35 - W: www.haulez.com
E: info@haulez.com

POLITIEK EN MAATSCHAPPIJ

Stikstofbeleid in Nederland en Vlaanderen onder de loep

Vlaanderen en Nederland hebben de gezamenlijke dubieuze eer bovenaan de lijst van stikstofuitstoot te staan en willen dat ook op ongeveer dezelfde manier aanpakken, waarbij de focus nagenoeg unaniem op de landbouw ligt. Officieel heet het in beide gebieden dat een andere landbouw nodig zal zijn, die minder intensief is, properder is, enzovoorts. In de praktijk komt het vooral neer op minder landbouw, waarbij heel wat bedrijven zullen moeten verdwijnen of inkrimpen.

In de praktijk is er niet zo veel verschil, waar stikstof de natuur bedreigt en overvloedig aanwezig is, moet de uitstoot het meest naar beneden. In Nederland is het doel ook duidelijk, landelijk moet de stikstofuitstoot halveren tegen 2030, de ammoniakuitstoot van dieren moet daarvoor met 40 procent naar omlaag. Het is vooral in de buurt van natuurgebieden, waar het felst ingegrepen wordt. Daar moet de uitstoot met 70 procent of meer naar beneden. Ook in Vlaanderen ging de goedkeuring van het stikstofakkoord gepaard met de nodige spanningen. Een 'moedige' Vlaamse minister Zuhal Demir (N-VA), bevoegd voor Omgeving, Justitie, Toerisme en Energie, probeerde weliswaar uit alle macht begrip te kweken voor de genomen maatregelen en ging zelf op tour om het gesprek aan te gaan met hevig geëmotioneerde boeren, maar net als in Nederland, zonder veel succes.

Anders dan in Nederland is er geen intekenlijst voor een uitkoopregeling, in 2025 is het gewoon afgelopen voor deze bedrijven

In Vlaanderen kwam de overheid, net als in Nederland, in actie na een rechterlijke uitspraak. Tot die uitspraak in 2019 kregen boeren in Vlaanderen vaak de ruimte om uit te breiden, maar voelen zich inmiddels bekocht. Boerenbedrijven in de buurt van een natuurgebied, in totaal 41, hebben te horen gekregen dat ze dicht moeten. Anders dan in Nederland is er geen intekenlijst voor een uitkoopregeling, in 2025 is het gewoon afgelopen voor deze bedrijven.

Een belangrijk verschil is ook dat Nederland werkt met gebiedsgerichte maatregelen, terwijl in Vlaanderen meer generieke maatregelen van toepassing zijn. Dat betekent in dit geval dat alle bedrijven hun uitstoot moeten verminderen. Veehouders moeten hun emissie met 15 procent terugbrengen, kippen- en varkensboeren zelfs met 60 procent. En er zijn nog meer verschillen. Zo richt de Vlaamse overheid zich puur op het beperken van de stikstofuitstoot, terwijl in Nederland

breder wordt gekeken naar bijvoorbeeld ook grondwater- en bodemkwaliteit. Nederland lijkt daardoor wat vooruitstrevender, maar maakt de puzzel ook lastiger, zodat een en ander meer tijd vergt, terwijl Demir in Vlaanderen net vaart probeert te maken. De nieuwe wet, waartegen duizenden bezwaren zijn ingediend, moet er zo snel mogelijk worden ingevoerd. In Nederland daarentegen moeten provincies aan de slag om het Nationaal Programma Landelijk Gebied uit te voeren. Eerst als die niet voor 1 juli 2023 een plan hebben, grijpt de minister in.

Anders ook dan in Vlaanderen lijken de Nederlandse boeren een meerderheid van de publieke opinie aan hun kant te hebben

Anders ook dan in Vlaanderen lijken de Nederlandse boeren een meerderheid van de publieke opinie aan hun kant te hebben. Landbouw behoort veel meer dan in Vlaanderen tot de trots van de natie. Het land veroveren op het water, het beschermen, het bewerken en het maken en uitvoeren van de beste producten, het is eenvoudigweg Nederlandser dan Vlaamser. Bovendien vormt de boerenstiel er nog altijd een wezenlijk onderdeel van een gekoesterde plattelandscultuur, die zich graag afzet tegen de elite van de Randstadsteden. In Nederland is 'boer' dan ook niets minder dan een woord met een positieve bijklank, het hoort bij de polder.

Oud-journaliste Caroline van der Plas richtte op de emoties van de boeren de inmiddels in de peilingen boemende 'Boer Burger Beweging' op, als alternatief voor de traditioneel voor de boeren ijverende christendemocraten van het CDA. Juist uit onvrede met het beleid dat het CDA in de voorbije regeringen-Rutte voerde tegenover hun traditionele kiezers, wou van der Plas het platteland een radicalere stem geven in het parlement. Het CDA, ooit een brede volkspartij, zou het in de Kamer met amper nog 7 zetels moeten doen, minder dan 5 procent van de stemmen.

Het vertrek van Pieter Omtzigt, op zijn eentje goed voor verschillende zetels en het symbool van het CDA in de plattelandsregio Twente, was de eerste slag, het stikstofbeleid de finale. En hoewel het CDA zijn uiterste best doet om naar de buitenwereld zo kritisch mogelijk te zijn voor het stikstofbeleid, is en blijft de praktijk dat de partij mee aan het roer staat en ook in het parlement meestemde met de meerderheid.

In Vlaanderen hebben ze om boeren uit te kopen 3,6 miljard euro beschikbaar gesteld, in Nederland liefst 31 miljard

In Vlaanderen is van oudsher die andere christendemocratische partij CD&V, de partij waarop de boeren

rekenen, maar ook die geeft niet thuis. Via de Boerenbond, behorend tot de christendemocratische zuil, wordt weliswaar naarstig geprobeerd om invloed uit te oefenen, maar Demir maakte spreekbuis en oud-Kamerlid van CD&V, Lode Ceyskens, al spoedig mond-dood door hem te confronteren met het verspreiden van desinformatie en onnodig olie op het vuur te gooien. Ook CD&V verschrompelt in de peilingen tot een niet meer ter zake doende minipartij.

En dan is er vanzelfsprekend de financiële kant van de zaak. Waar het aankomt op compenseren, kennen we de Nederlandse overheid toch wel als ruimhartiger dan de Vlaamse. Bij een deel van de Vlaamse boeren ligt er, net als in Nederland, een optie om vrijwillig uitgekocht te worden. In Vlaanderen hebben ze om boeren uit te kopen 3,6 miljard euro beschikbaar gesteld, in Nederland liefst 31 miljard.

Nederlands-Vlaams grensoverschrijdend onderzoek leidt tot rendabeler zonnecellen

Nederlandse en Vlaamse wetenschappelijk onderzoekers van de Nederlandse universiteiten van Eindhoven en Delft, de Nederlandse Organisatie voor toegepast natuurwetenschappelijk onderzoek (TNO) én het Vlaamse onderzoekscentrum imec, zijn er samen in geslaagd om met perovskiet en silicium een zogenoemde tandemzonnecel te maken met het beste rendement dat ooit werd gemeten. Het hoge rendement van de zonnecel is het resultaat van een combinatie van de nieuw opkomende perovskiet-zonneceltechnologie en de conventionele siliciumtechnologie. Perovskiet is de naam die gegeven wordt aan een materiaal dat een speciale kristalstructuur heeft.

Volgens de onderzoekers werken beide technologieën samen als een soort tandem, die het beste van twee werelden combineren. Met zulke zonnecellen kunnen hogere rendementen worden bereikt dan met enkelvoudige zonnecellen, omdat het zonnespectrum beter wordt benut. De hoog-transparante perovskietcellen die bovenop liggen, zetten ultraviolet en zichtbaar licht zeer efficiënt om in stroom en laten 93 procent van het nabij-infraroodlicht door naar de onderliggende siliciumcellen. Die zetten dan dat licht om in elektriciteit. De tandemconstructie levert vervolgens een rendement van 30,1 procent, het beste rendement dat ooit gemeten is. In combinatie met de schaalbaarheidsexpertise en -kennis die de afgelopen jaren werden opgedaan, kan nu worden gewerkt aan massaproductie van deze technologie.

Gaan Nederland en Vlaanderen samenwerken rond Zeeuwse kerncentrales?

Vlaams minister van Omgeving Zuhair Demir (N-VA) is verkennende gesprekken gestart met haar Nederlandse collega Rob Jetten (D'66) om te bekijken of samengewerkt kan worden voor de bouw van twee nieuwe kerncentrales in het Zeeuwse Borssele.

De Nederlandse regering kondigde op 9 december 2022 aan dat ze twee nieuwe kerncentrales gaat bouwen in Borssele, net over de grens met België. Voor de bouw van die centrales zal een internationaal milieueffectenrapport opgemaakt moeten worden, waar Vlaanderen ook enige inbreng kan hebben. Demir wil echter meer, ze wil komen tot een Vlaams-Nederlandse samenwerking bij de bouw van die twee nieuwe kerncentrales. Samen met haar Nederlandse collega wil ze het gesprek aangaan over de lange termijn, waarbij een Vlaams-Nederlandse samenwerking of co-investering bij de bouw van nieuwe kerncentrales in Nederland voor haar tot de opties behoort.

Bij andere Vlaamse partijen heerst vooral ergernis omtrent de demarche van Demir. Zij stellen dat Demir niet bevoegd is om hierover iets te beslissen. Zij vinden samenwerken met Nederland wel een optie, maar dan vanuit de hele Belgische context en niet louter vanuit Vlaanderen.

Aan Nederlandse zijde laat Jetten weten dat samenwerking niet uitgesloten is, maar dat het nog te vroeg is om daar meer over te zeggen.

Nederland hekelt andermaal Vlaanderen om PFAS-lozingen

Na eerdere ophef over de PFAS-lozingen van de Belgische fabriek van 3M, blijkt er amper vijf kilometer van de Nederlandse grens nog een belangrijke bron te zijn van PFAS-vervuiling. De Antwerpse afvalverwerker Indaver zou immers al jarenlang PFAS lozen in het water dat uitkomt in de Westerschelde.

De bevoegde Nederlandse dienst Rijkswaterstaat stelde al in februari 2022 in een brief aan de Vlaamse overheid dat Nederland door de lozingen van Indaver niet kan voldoen aan de Europese Kaderrichtlijn Water. De lozingen leiden tot een verboden achteruitgang van de waterkwaliteit. Indaver is onder meer verantwoordelijk voor de verwerking van het PFAS-afval van Chemours in Dordrecht. En zo komt het afval van Chemours via een achterdeur dus toch weer Nederland binnen.

Rijkswaterstaat heeft al uitvoerig bezwaar gemaakt tegen een uitbreiding van de vergunning van Indaver. In de brief, die is verzonden namens minister van Infrastructuur en Waterstaat Mark Harbers (VVD), wordt gesteld dat Nederland door de lozingen van de Antwerpse afvalverwerker niet aan Europese wetgeving voor waterkwaliteit kan voldoen. Voorts stelt Rijkswaterstaat dat door de lozingen de concentraties PFAS in vis in de Zeeuwse wateren onaanvaardbaar verder verslechteren. In juni 2022 stuurde Rijkswaterstaat vervolgens nog een brief waarin het agentschap de Vlaamse Overheid wijst op de maatschappelijke problemen die de hoge concentraties in de Westerschelde veroorzaken. Ook de Omgevingsdienst Midden- en West-Brabant heeft haar zorgen geuit ten overstaan van de Vlaamse Overheid over de uitbreiding van de vergunning, zeker gelet op de afstroom naar Nederlandse Natura 2000-gebieden, waar ook voedselproductie plaatsvindt.

Vlaamse milieu-advocate Isabelle Larmuseau, aangeesteld als deskundige door de Vlaamse parlementaire onderzoekscommissie over 3M, stelt dat volgens haar de documenten aantonen dat het PFAS-schandaal nog veel groter is dan bekend. Zij meent evenwel dat om te oordelen over de exploitatie van Indaver en zeker over de afvalstromen die vanuit Nederland zijn gekomen naar Vlaamse afvalverwerkers, verdergaand onderzoek en een nieuw debat aangewezen zijn.

Vlaams minister van Omgeving Zuhail Demir (N-VA) heeft Indaver op 18 juni 2022 wél al nieuwe strenge (re) normen opgelegd. Dat gebeurde kort nadat er op hoog ambtelijk niveau overleg over Indaver zou hebben plaatsgevonden tussen de Vlaamse en Nederlandse overheid. Voor alle PFAS-stoffen geldt vanaf die datum een lozingslimiet van 0,1 microgram per liter, maar volgens Larmuseau mag dat dan misschien wel laag ogen, maar is het nog altijd veel te hoog voor de Europese Kaderrichtlijn Water. Indaver heeft, blijkens een uitspraak van de Vlaamse Raad voor Vergunningsbetwistingen van 3 augustus 2022, op haar beurt aangegeven onmogelijk aan de lozingsnormen te kunnen voldoen zonder het geheel of gedeeltelijk stilleggen van het bedrijf. De Vlaamse Milieu-inspectie stelde in september 2022 bovendien nog niet gehandhaafd te hebben op de opgelegde norm.

Vlaams-Nederlandse Havendag succesvol

De tweede editie van de Vlaams-Nederlandse Havendag vond plaats in het Nieuwe Luxor Theater te Rotterdam en werd bezocht door goed 400 deelnemers. Gastheer was de Port of Rotterdam.

Kernthema's van de dag waren 'energietransitie', 'energievoorzieningszekerheid' en 'samenwerking tussen de havens' daarbij. Ook een pleidooi voor de inrichting van een Vlaams-Nederlandse Hydrogen Valley kwam aan de orde.

Aan het eind van de dag werd nog officieel meegedeeld dat de Port of Antwerp-Bruges partner wordt van het 'Rhine Hydrogen Integration Network of Excellence'-programma.

Belgische badplaats Knokke met Nederlands-Belgische politiepatrouilles tegen overlast door jongeren

Naar jaarlijkse gewoonte vertoefden tijdens de afgelopen zomer veel Nederlandse jongeren in Belgische badplaats Knokke-Heist. Die blijken nog wel eens voor wat overlast te zorgen in met name de uitgaansbuurten. Afgelopen jaar werden daarom Nederlandse en Belgische politieteams ingezet. De lokale politie Damme-Knokke sloeg immers de handen in elkaar met de Nederlandse politie om overlast tegen te gaan.

Die samenwerking moest leiden tot efficiënter optreden bij overlast. Uitgangspunt was jongeren sneller te kunnen identificeren op basis van de toegang die de Nederlandse politiediensten hebben tot de Nederlandse informatiedatabanken. Ook zouden Nederlandse jongeren sneller in dialoog gaan met een Nederlandse dan met een Belgische agent.

De eerste gemengde patrouille bestond onder meer uit politie te paard. Die zouden volgens de politie makkelijk aanspreekbaar zijn, goed zichtbaar en uitermate geschikt voor preventief toezicht in de uitgaansbuurten. Daarnaast maakte ook de Nederlandse hondenbrigade deel uit van de gemengde patrouille.

Verkiezing Nederlands kiescollege niet-ingezetenen

Er komt een nieuwe verkiezing voor kiezers buiten Nederland, de verkiezing van de leden van het kiescollege voor niet-ingezetenen. Deze verkiezing geeft niet-ingezetenen invloed op de samenstelling van de Nederlandse Eerste Kamer. Tot nog toe konden kiezers buiten Nederland alleen hun stem uitbrengen voor de leden van de Tweede Kamer en voor de Nederlandse leden van het Europees Parlement.

De verkiezing voor de leden van het kiescollege niet-ingezetenen valt samen met de verkiezing voor de leden van Provinciale Staten. De kiescollegeverkiezing is een indirecte verkiezing, waarbij de leden van het kiescollege niet-ingezetenen meestemmen voor de verkiezing van de leden van de Eerste Kamer. Zo kunnen kiezers buiten Nederland invloed uitoefenen op de samenstelling van de Eerste Kamer. Belangstellenden kunnen zich overigens ook zelf, nadat de wet is aangenomen, kandidaat stellen voor het kiescollege niet-ingezetenen. De voorwaarde hiervoor is dat men een Nederlandse kiezer van 18 jaar of ouder is en in het buitenland woont.

Belangstellenden kunnen een verzoek doen om zich te registreren, zodat ze straks kunnen stemmen voor deze nieuwe verkiezing. Na registratie ontvangen ze vanzelf hun stempapieren voor de nieuwe kiescollegeverkiezing. Het staat vast dat de kiescollegeverkiezing er komt, maar het is alleen nog niet bekend wanneer. Mogelijkheden zijn in het voorjaar van 2023 óf in 2027.

Voor het registratieformulier zij verwezen naar de website van de Gemeente Den Haag. Het registratieformulier kan aansluitend worden verzonden aan kbn.verkiezingen@denhaag.nl of per post aan Gemeente Den Haag, Verkiezingen KBN, Postbus 84008 te 2508 AA Den Haag.

Grensoverschrijdend samenwerkingsverband Nederlandse en Vlaamse wetenschappers onderzoekt effect ontstekingsremmers bij depressie

Depressieve patiënten met verhoogde ontstekingswaarden reageren vaak niet op antidepressiva. Daarom onderzoeken Nederlandse en Vlaamse wetenschappers, verbonden aan onder meer de Universiteit Antwerpen, de Vrije Universiteit Brussel en het Universitair Medisch Centrum Amsterdam, of ontstekingsremmers kunnen werken tegen depressie. Het project krijgt zo'n 1,2 miljoen euro steun van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (FWO).

Volgens de onderzoekers zijn de huidige behandelmethodes voor een ernstige depressie onvoldoende. Zowat 60 procent van de patiënten zou niet verbeteren na twee behandelingen met eerstelijns antidepressiva. Uit recente studies blijkt dat medicatie die gebruikt wordt voor de behandeling van infecties, zinvol kan zijn in de behandeling van wat wordt aangemerkt als immuun gerelateerde vormen van depressie. Zo zou een ontregeld immuunsysteem zowel een kenmerk als een oorzaak van ernstige depressie kunnen zijn. Een derde van alle patiënten die kampen met depressie, hebben volgens de wetenschappers een erg actief immuunsysteem en dat zou een specifieke aanpak vereisen.

Het grensoverschrijdend onderzoek zal focussen op een specifiek subtype van depressie, meer bepaald mensen met verhoogde ontstekingswaarden in het bloed. Aan het onderzoek zullen ongeveer 240 Nederlandse en Vlaamse patiënten met ernstige depressie deelnemen.

Het water stroomt Zeeuwse Hedwigepolder binnen

Op 15 oktober 2022 stroomde het eerste water vanuit de Westerschelde de Hedwigepolder in. Het onder water zetten van de polder was de inzet van een strijd die jaren heeft geduurd. Het besluit om de polder onder water te zetten werd genomen in 2005, als natuurcompensatie voor het uitdiepen van de vaargeul naar Antwerpen.

De polder zou eigenlijk in 2009 al worden teruggegeven aan de natuur, maar er bestond veel verzet tegen het onder water zetten van landbouwgrond. Er zijn tot het laatste moment rechtszaken gevoerd om te voorkomen dat het water het gebied in zou stromen. Zo probeerde de oud-eigenaar van het gebied de ontpoldering tot het laatste moment tegen te houden, door te stellen dat het water van de Westerschelde te zwaar vervuurd was met PFAS. De Raad van State verklaarde dat verzoek evenwel ongegrond.

De start van het onder water zetten is niet met een speciaal moment of genodigden gevierd. Volgens de provincie Zeeland had dat te maken met de manier waarop het water de polder bereikt en er geen precies moment aan te wijzen was waarop dat gebeurt, al lijkt dat eerder op een politiek geïnspireerde motivatie.

Nederlandse vrouw laat Stad Brugge miljoenen na

Een Nederlandse vrouw heeft de Belgische stad Brugge een erfenis van bijna 5 miljoen euro nagelaten. De vrouw overleed onlangs op tachtigjarige leeftijd. De identiteit van de vrouw is niet bekendgemaakt, maar haar familie zou actief zijn geweest in de industrie en de delfstoffen. Acht jaar geleden zou ze van Zwitserland naar Brugge zijn verhuisd. In haar testament laat ze de stad een woning ter waarde van 700.000 euro, 945.000 euro aan waardepapieren en een banktegoed van 3,3 miljoen euro na.

Volgens de wethouder van Financiën is het uitzonderlijk dat de stad een nalatenschap krijgt.

ITEM Jaarconferentie 2022

De toekomst van grensregio's in Europa

Op vrijdag 18 november 2022 vond in het Provinciehuis van Groningen de ITEM Jaarconferentie plaats. De conferentie stond in het teken van impact van grensregio's op veiligheid, gezondheid en de energievoorziening voor inwoners van de binnengrenzen van Europa.

Duidelijk werd al snel dat de huidige maatschappelijke ontwikkelingen op gebied van energie, gezondheid en veiligheid nog steeds laten zien dat voor het aanpakken van barrières en het samen optrekken met partners aan weerszijde van de grens, het van belang is om tot een juiste casuïstiek, een gezamenlijke concrete agenda en een structurele aanpak te komen. De actuele energie-opgave en de daarbij aanwezige grensoverschrijdende aspecten vragen een krachtiger interbestuurlijke governance.

De conferentie werd ingeleid door de heer René Paas, Commissaris van de Koning in de provincie Groningen en ITEM-directeur professor Anouk Bollen-Vandenboorn, met aansluitend een paneldiscussie omtrent versterking van de interbestuurlijke organisatie met René Paas, Han Polman (Commissaris van de Koning in de provincie Zeeland) en Andries Heidema (Commissaris van de Koning in de provincie Overijssel). Daarbij ging het hoofdzakelijk over een versterkte coördinerende rol die de 3 rijksheren samen vanuit Nederlandse optiek ten behoeve van de grensoverschrijdende samenwerking met België en Duitsland in dit verband zouden kunnen innemen.

Vervolgens vond een debat plaats omtrent het belang van goede samenwerking over grenzen heen met het oog op een snellere Europese energietransitie. Aan het debat werd medewerking verleend door Arthur Van Dijk (Commissaris van de Koning in de provincie Noord-Holland, Voorzitter Huis van de Nederlandse Provincies te Brussel), Ronald van Roeden (Ambassadeur van Nederland in Berlijn), Cyrill Jean Nunn (Ambassadeur van de Bondsrepubliek Duitsland in Den Haag) en Petri Suopanki (Senior advisor at the Nordic Council of Ministers).

Net voor de pauze was het woord aan Stientje van Veldhoven (Vice President of Europe of the World Resources Institute) als inleider van een paneldiscussie over hoe energietransitie in balans komt met de leef

omgeving. Aan deze discussie verleenden Martin Unfried (Senior onderzoeker ITEM), dr. Lea Diestelmeier (Rijksuniversiteit Groningen) en dr. Elles Bulder (Lector Hanze Hogeschool Groningen) hun medewerking.

De namiddag werd ingeleid door Caroline de Gruyter (Journalist NRC Handelsblad) met aansluitend presentatie van de ITEM Grenseffectendossiers 2022, Crossquality grenseffecten methodiek in belang van grensoverschrijdende samenwerking en European Health Data Space.

De moeilijke strijd van Zeeuws-Vlaanderen

In de krimpende dorpen van grensgebied Zeeuws-Vlaanderen hebben België en Nederland elkaar nodig, meent Nina Rijnerse. Ze ontwikkelde een zoektocht naar tegenstellingen en overeenkomsten gebaseerd op 'bijzondere verhalen'. Een bloemlezing.

Over café 't Oude Raedhuys, naast de kerk aan de Graafjansdijk in Westdorpe, zou naar haar mening zo maar een boek geschreven kunnen worden. Dolle tafereelen speelden er zich af, totdat de toenmalige eigenaars het café in 1988 verkochten. De kerk is inmiddels een dorps huis geworden, de carnavalsvereniging ging ter ziele en verkaste naar Sas van Gent. Het sociale leven in Zeeuws-Vlaanderen verandert sterk.

Volgens Terneuzens gemeentelijk politicus Van de Voorde leeft onder de inwoners het gevoel niet bij Nederland te horen, waarop hij een aanzet geeft om Zeeuws-Vlaanderen een 'status aparte' te geven. Hij vindt dat er een sterke 'vervlaamsing' aan de gang is, die door Den Haag wordt versterkt door tol te heffen voor de Westerscheldetunnel. Hij meent ook dat door het wegtrekken uit Zeeuws-Vlaanderen van onder meer kantongerecht, belastingdienst, Kamer van Koophandel, UWV, enzovoorts, de regio is verworden tot een louter wingewest van het Rijk. De afstand tot voorzieningen als huisartsen, scholen en bibliotheken nam de afgelopen 15 jaar sterk toe.

Het gebied veranderde aan hoog tempo door vergrijzing én door de vele Belgen die er zich komen vestigen

Het gebied veranderde aan hoog tempo door vergrijzing én door de vele Belgen die er zich komen vestigen. In wat meer afgelegen dorpen als Hoofdplaat, is er inmiddels geen basisschool meer. Na de sluiting van de twee kerken in het dorp, werd vorig jaar warempel beslist middels eigen financiering door de dorpsbewoners een klokkentoren te installeren naast de dijk, om het gemis van het gebeier van de kerkklokken te compenseren. Het toenemend aantal tweede huizenbezitters, vaak Belgen en Duitsers, kijken er wat raar van op. Buiten het toeristisch seizoen en zeker ook in de coronaperiode, staan de huizen er leeg bij. Voor de plaatselijke ondernemers wordt het zo maar lastig om stand te houden.

Ook op andere plekken kwamen er tal van Belgen bij, die verhuisden omwille van de goedkopere bouwgrond. Makelaars en notarissen zetten er, omwille van eigen economische belangen, sterk in op Belgen. Authentieke dorpsbewoners zien dat de Belgen niet écht inburgeren, ze komen alleen naar huis om te slapen en nemen niet deel aan het dorpsleven, ze doen gewoon alles over de grens.

De nieuwe Belgische inwoners doen de afhankelijkheid van Vlaanderen alleen maar toenemen. De gemeenten Hulst, Terneuzen en Sluis zetten, noodgedwongen, steeds meer in op de Belgen. Samenwerken over de grens is zonder meer een noodzaak. Kinderen trekken steeds vaker de grens over, het onderwijs is er goedkoper en er wordt al opvang voorzien vanaf het tweede levensjaar. Zo gaat al een derde van de Westdorpe kinderen in Vlaanderen naar school. Die vreemden ook van de eigen woonbuurt en spelen niet met de kinderen die nog in Nederland school lopen. Sinds medio 2021 vallen 39 Zeeuws-Vlaamse basisscholen onder één bestuur, om zo hun voortbestaan te garanderen. Landelijke Belgische en Nederlandse overheden staan vaak nog in de weg om tot succesvolle grensoverschrijdende samenwerking te komen tussen scholengemeenschappen aan weerszijden van de grens. Zo lopen met name de financieringssystemen te nadrukkelijk uiteen.

Zeeuws Commissaris van de Koning Han Polman ziet, ondanks de vrijheden die Europa oplevert, vooral tal van belemmeringen om grensoverschrijdend vooruitgang te boeken. Hij hekelt de fiscale en sociaalrechtelijke consequenties bij grensoverschrijdend werken. Hij wil de mogelijkheid om in zijn grensregio te kunnen afwijken van de belemmerende nationale regels. Hij ziet dat de huidige context potentiële groei in de weg staat, wat dan weer ten koste gaat van welvaartsniveau en voorzieningen.

Benelux grensregio's en in- en uitgaand verkeer van grensarbeiders

De Benelux Unie heeft volgende cijfers gepubliceerd aangaande in- en uitgaand verkeer van grensarbeiders in 2020:

- België kent 52.140 inkomende en 89.743 uitgaande grensarbeiders
- Nederland kent 72.467 inkomende en 21.848 uitgaande grensarbeiders
- Luxemburg kent 178.636 inkomende en 1.895 uitgaande grensarbeiders
- Frankrijk kent 13.676 inkomende en 177.207 uitgaande grensarbeiders
- Duitsland kent 62.499 inkomende en 84.048 uitgaande grensarbeiders

Dit betekent voor België een negatief saldo van 37.603 grensarbeiders, voor Nederland een positief saldo van 50.619 grensarbeiders, voor Luxemburg een positief saldo van 176.741 grensarbeiders, voor Frankrijk een negatief saldo van 163.531 grensarbeiders en voor Duitsland een positief saldo van 21.549 grensarbeiders.

Uitgaande van doorgaans toepasselijk heffingsrecht in de werkstaat - al kan dat in een aantal gevallen afhankelijk van de specifieke wetgeving en al dan niet van toepassing komende split salary situaties anders zijn – halen Luxemburg, Nederland en Duitsland extra belastinginkomsten binnen door het grensverkeer. België en Frankrijk zijn de netto verliezers.

Of een en ander louter een gevolg is van het specifieke karakter van de arbeidsmarkten, of dat eventueel ook gunstiger dan wel ongunstiger fiscale regimes een rol spelen, werd niet meegedeeld.

Nederlands staatssecretaris van Financiën op bezoek bij Benelux Unie

Op 13 oktober 2022 werd Nederlands staatssecretaris van Financiën Marnix Van Rij (CDA) in Brussel ontvangen door secretaris-generaal van de Benelux Unie Frans Weekers.

Ze bespraken de Benelux-samenwerking op fiscaal gebied en fraudebestrijding, waarbij info uitwisseling tussen landen belangrijk wordt geacht. Ook kwam de situatie van de telewerkende grensarbeiders aan bod.

Frans Weekers benoemd tot secretaris-generaal van de Benelux Unie

Op 14 november 2022 is het Comité van Ministers van de Benelux-Unie in Brussel bijeengekomen onder voorzitterschap van Jean Asselborn, Luxemburgs minister van Buitenlandse en Europese Zaken.

Overeenkomstig het roulatiebeginsel heeft het Comité van Ministers Frans Weekers, van Nederlandse nationaliteit en huidig adjunct-secretaris-generaal, benoemd tot secretaris-generaal van de Benelux met ingang van 1 januari 2023. Tegelijkertijd werd Jean-Claude Meyer, voormalig ambassadeur van Luxemburg in Zwitserland en Liechtenstein, benoemd tot het nieuwe Luxemburgse lid van het College van secretarissen-generaal van de Benelux.

De ministers zijn daarnaast overeengekomen de laatste hand te leggen aan hun werkplan voor 2023. Minister Asselborn herinnerde ook aan het belang van grensoverschrijdende samenwerking en bevestigde dat de Benelux een laboratorium voor Europa wil blijven.

Vlaams-Nederlandse samenwerking ontvangt 200 miljoen euro subsidie uit Europa

De Europese Commissie heeft goedkeuring gegeven aan een subsidie van ongeveer 200 miljoen euro voor het stimuleren van Vlaams-Nederlandse samenwerking tussen bedrijven, kennisinstellingen, ngo's en overheden, in de periode tot 2027. Daarmee intensificeert Europa haar inspanningen om de interne grenzen binnen de Unie, ook in de Vlaams-Nederlandse grensstreek, te slechten.

De goedkeuring van het zesde Vlaanderen-Nederland programma werd bekendgemaakt ter gelegenheid van het event 'Vlaanderen-Nederland' dat op 27 september 2022 kon rekenen op zowat 500 bezoekers. Op dit event in Genk maakten ondernemers en onderzoekers kennis met de realisaties uit vorige subsidieprogramma's en de doelen voor de nieuwe programmaperiode.

In vergelijking met de vorige perioden liggen er volgens de betrokkenen meer ambities op vlak van duurzame energie, de strijd tegen de klimaatverandering, het aanpakken van grensobstakels en inclusieve projecten die een impact genereren voor de bewoners van de grensregio.

Benelux verkent toekomst van thuiswerken vanuit een grensoverschrijdend perspectief

Op 13 oktober 2022 vond een Benelux-conferentie plaats in het kader van grensoverschrijdend thuiswerken. De voornaamste conclusie tijdens de conferentie was dat het niet zo zou moeten zijn dat wordt teruggevallen in het oude (pre-covid-19) regime. De deelnemers aan de conferentie menen dat Covid-19 als katalysator heeft gewerkt en gezorgd dat de (reeds bestaande) onderbelichte grensoverschrijdende thuiswerkproblematiek zich met ferme aandacht heeft gemanifesteerd.

Over de herziening van de coördinerende Europese verordening (Vo. 883/04 EU) lopen reeds onderhandelingen, maar telewerken vormt geen onderdeel daarvan uit. Dit aspect toevoegen aan de huidige onderhandelingen wordt als lastig ingeschat. Voor wat betreft de fiscaliteit stuit men herhaaldelijk op een starre houding bij de lidstaten. Ook werd geconcludeerd dat nationale ministeries terughoudend blijven in het verspreken van informatie, terwijl de fiscaliteit transparant zou moeten worden besproken.

Vanuit de Benelux Unie staan de besproken problematieken en wensen hoog op de agenda, werd gesteld. Nu de tijd dringt en dit vraagt om een grondige voorbereiding op onder meer nieuwe vormen van werk – inclusief aanverwante vragen op het gebied van fiscaliteit en sociale zekerheid – is de doelstelling te komen tot aanbevelingen voor beleid, met name voor de Benelux-landen. Het bijeenbrengen van de domeinen van sociale zekerheid en fiscaliteit middels Benelux-werkgroepen is één van de concrete acties hiertoe. Zo is binnen de Benelux onlangs een raadpleging gestart over de fiscale aspecten en wordt aansluiting met sociale zekerheid gezocht. Daarbij is het bijvoorbeeld zaak de Europese Commissie aan te moedigen om

wijziging door te voeren, onder meer wordt daarbij gedacht aan het verhogen van de drempel van 25% naar 40% in het kader van toepasselijk sociaalverzekeringsrecht bij thuiswerk.

Voor zover dat niet op korte termijn mogelijk zou blijken, wat wellicht te verwachten valt, kan en moet de Benelux Unie naar haar eigen oordeel vooruitlopen om als Benelux-landen initiatief te nemen als een soort proeftuin voor Europa. Daarbij zou het artikel 16 van Vo. 883/04 EU bijvoorbeeld onder de loep moeten worden genomen. Het Nederlands-Belgisch Centrum plaatst hier evenwel nog de nodige kanttekeningen bij, omdat in dat geval weleens ongelijke behandeling zou kunnen ontstaan naar situaties met Benelux buurlanden. Zo zou het kunnen dat tussen België en Nederland een 40%-drempel wordt afgesproken, maar dat de 25%-drempel van toepassing blijft in pakweg de Belgische-Franse relatie. Het Nederlands-Belgisch Centrum stelt zich dan de vraag wat het gevolg zou zijn van deze ongelijke benadering. Meer beeldend gezegd zouden twee buurmannen die in Brussel naast elkaar wonen, waarbij de ene in Nederland werkt en de andere in Frankrijk, de ene buurman met Nederlandse werkgever 40% kunnen thuiswerken en de andere buurman met Franse werkgever slechts 25% kunnen thuiswerken...

Kortom, geen evidente uitgangspunten. Desalniettemin zijn de Benelux Unie en het Benelux Parlement zich van de noodzaak tot actie en concrete oplossingen bewust. De conferentie vormde daartoe een eerste stap, dat in de verdere besprekingen met de werkgroepen Fiscaliteit en Sociale Zaken binnen de Benelux zal worden ingebracht.

Benelux

Nederland wil automobilisten laten betalen per gereden kilometer

Het Nederlandse kabinet heeft een eerste uitwerking vastgesteld die moet uitmonden in betalen voor het gebruik van een auto vanaf 2030. Automobilisten zouden dan niet meer betalen voor autobezit, maar voor autogebruik.

Het Nederlandse kabinet stelt de huidige motorrijtuigenbelasting te willen hervormen naar een kilometerafhankelijke belasting voor personen- en bestelauto's. Automobilisten betalen in het nieuwe systeem voor het daadwerkelijk gebruik van de weg en niet langer een vast bedrag voor het bezit van een auto. Waar en wanneer deze kilometers gereden zijn, maakt niet uit.

Voor het toenemende gebruik van elektrische wagens kost de schatkist een behoorlijke duit, omdat in het huidige stelsel van motorrijtuigenbelasting veel minder kan worden geheven over elektrische voertuigen. Dat betekent dus dat de overheidsinkomsten via autobelastingen op termijn fors zullen teruglopen, ook door teruglopende inkomsten uit de brandstofaccijns. De overheidsinkomsten op peil houden is één van de redenen om een nieuw en toekomstbestendig systeem in te voeren. Straks betalen alle automobilisten, ook de elektrische rijders, weer belasting afhankelijk van hoeveel ze de weg op gaan.

Het Nederlandse kabinet is daarom van plan het systeem van betalen naar gebruik per 2030 in te voeren

door het kilometerafhankelijk maken van het tarief van de huidige motorrijtuigenbelasting voor alle personen- en bestelauto's, zonder onderscheid naar tijd en plaats in het kilometertarief. Het maakt dus niet uit waar of wanneer iemand rijdt. Ook kilometers die in het buitenland gereden zijn, zouden gaan meetellen. Voor het heffen van de belasting hoeft alleen te worden geregistreerd hoeveel kilometers een auto jaarlijks rijdt. De overheid hoeft niet te weten waar en wanneer deze kilometers zijn gereden.

Verdere belastingderving ná 2030, veroorzaakt door de verdere groei van het aantal elektrische voertuigen na 2030, zou vervolgens ook weer worden opgevangen door het kilometertarief jaarlijks te laten meestijgen.

In het Coalitieakkoord is afgesproken dat gelijktijdig met de hervorming van de motorrijtuigenbelasting bestaande toltrajecten zouden komen te vervallen, al moeten de gevolgen daarvan nog verder in kaart worden gebracht.

Nederlandse wet vrachtwagenheffing

Op 22 augustus 2022 is de nieuwe Nederlandse Wet houdende regels voor het in rekening brengen van een vrachtwagenheffing voor het rijden met een vrachtwagen op aangewezen wegvakken (Wet vrachtwagenheffing), inwerking getreden.

Deze nieuwe wet regelt dat vrachtwagens voortaan per gereden kilometer gaan betalen. De Belasting Zware Motorvoertuigen en het Eurovignet vervallen met de inwerkingtreding van de Wet vrachtwagenheffing verdwijnen. De opbrengst van de vrachtwagenheffing vloeit terug naar de vervoerssector en is bestemd voor innovatie en verduurzaming.

Vlaanderen voerde eerder al de zogenaamde Viapass in, welke eveneens voorziet in een kilometerheffing. Tegen de Vlaamse wet protesteerden Nederlandse transportbedrijven heftig.

Belgen shoppen steeds vaker over de grens

Belgen steken steeds vaker de grens over om te besparen op dagelijkse producten. Dat is zeker zo voor dranken, die in Nederland en Frankrijk merkkelijk goedkoper zijn.

Bijna vier op de tien Belgen doen shoppen regelmatig over de grens. Maar hoe groot is het te behalen voordeel daarmee nu eigenlijk echt? Uit onderzoeken van diverse media komt naar voren dat met name dranken aanzienlijk goedkoper zijn in Nederland en Frankrijk. Bij overige producten vallen de prijsverschillen doorgaans erg mee, sterker nog, blijkt shoppen in België net goedkoper.

Dranken zijn in België aanzienlijk duurder, het verschil kan oplopen tot zowat 30 procent in Nederland en liefst 65 procent in Frankrijk. De prijsverschillen zouden voornamelijk veroorzaakt worden door de taksen die België nadrukkelijker heft op dranken.

Grensoverschrijdend tanktoerisme neemt verder toe

Net na de zomer werd brandstof tanken in Nederland voor het eerst in jaren goedkoper dan in Duitsland, doordat in de Bondsrepubliek de zogeheten Tankrabbat, een tijdelijke belastingverlaging op brandstof, eindigde en de prijzen er fors omhoog schoten.

Duitsers kregen drie maanden lang een voordeel van 17 cent op een liter diesel en 35 cent op een liter benzine. In die periode zijn de brandstofprijzen verder gestegen, en door het vervallen van het voordeel werd de prijs er in veel gevallen hoger dan 2 euro. Diesel varieert van 2,10 euro tot zelfs boven de 2,30 euro. In Nederland was de prijs voor een liter benzine en diesel op sommige plekken minder dan 2 euro. Nederland verlaagde immers de accijnzen.

Door het tijdelijke Duitse belastingvoordeel gingen veel Nederlanders de grens over om te tanken, maar vanaf september ontstond een spiegelbeeldeffect. Voor de Nederlandse pomphouders aan de grens met Duitsland zijn de nieuwe prijzen in Duitsland gunstig. Zij zagen hun inkomen dalen, omdat in het grensgebied vooral in Duitsland werd getankt.

Belgische pomphouders aan de grens met Nederland, bleven op hun beurt alvast opgezet met de lagere prijzen in België. Hun collega's aan de Franse grens werden evenwel vanaf september geconfronteerd met stevige kortingen aan Franse tankstations, waardoor zij op hun beurt weer omzetverlies leden. Een volle tank koste in Frankrijk zowat 25 tot 30 euro minder dan in België.

De Franse overheid gaf er 30 eurocent per liter brandstof cadeau en energiereus TotalEnergies deed er in haar stations nog eens 20 eurocent bovenop.

Sinds 1 juli 2022 gelden nieuwe roamingregels in de Europese Unie

Wie over de grens binnen de EU gebruik maakt van mobiele telecomdiensten, krijgt sedert 1 juli 2022 te maken met nieuwe regels. Al sinds 2017 waren in de Europese Unie uniforme roamingregels ingevoerd. Die zorgen ervoor dat als je in het buitenland surft of belt, en daarbij gebruik maakt van lokale telecom-operatoren, je toch je nationale pakkettarief krijgt aangerekend.

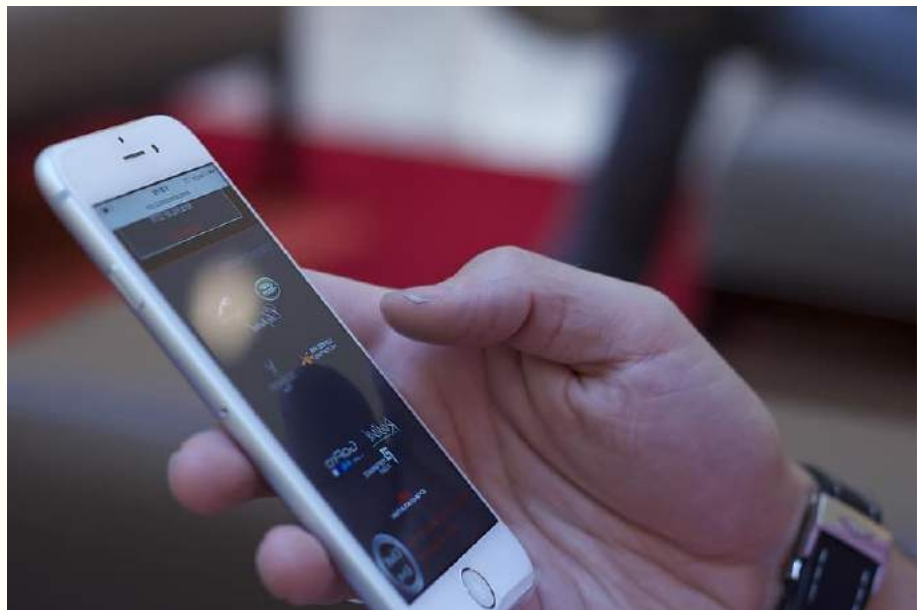
Sedert 1 juli 2022 zijn die roamingregels nog strenger. Als consument doe je er dus normaal gezien je voordeel mee, en ben je nog beter beschermd tegen een hoge telecomfactuur in het buitenland. Immers voortaan moeten operatoren je ten eerste voldoende info bezorgen als je in het buitenland gebruik maakt van 'beldiensten met toegevoegde waarde'. Die benut je als je in het buitenland bijvoorbeeld belt naar servicenummers van verzekeringsmaatschappijen, sommige 'gratis nummers' of klantendiensten van luchtvaartmaatschappijen. Iets wat zeker niet zo uitzonderlijk is, als bijvoorbeeld de luchtvaartmaatschappij staakt en je in het buitenland belt om info te krijgen over je exacte vertrekuur. Voor die uitzonderingen krijg je echter meestal een 'speciaal tarief' per minuut aan je broek, en dat jaagt je telecomfactuur fiks de hoogte in.

van 121 euro overschrijdt. Dat gebeurt voortaan ook als je bijvoorbeeld een cruise maakt, en je smartphone per ongeluk overschakelt op een peperduur satellietnetwerk. Voortaan wordt ook die verbinding automatisch stopgezet als je 121 euro extra kosten bereikt.

Als je op reis gaat naar landen buiten de Europese Unie zoals Zwitserland, dan gelden de gewone roamingtarieven wél nog steeds. Let er dus goed op dat je smartphone niet automatisch overschakelt naar een Zwitsers netwerk, of je krijgt een hoge telecomfactuur in je bus. Schakel dus best je 4G-verbinding uit, zet je smartphone in vliegtuigmodus en werk enkel met wifi. Idem als je met een cruiseschip of met het vliegtuig op vakantie gaat.

Ook sommige 'gratis nummers' blijken in het buitenland helemaal niet gratis, en worden je gewoon met een toeslag aangerekend. Voortaan mogen operatoren je nog altijd die uitzonderingen aanrekenen. Maar ze moeten je vanaf nu veel beter op de hoogte brengen van die mogelijke extra kosten dan vroeger. Dat wil zeggen dat je vanaf 1 juli dus een extra gedetailleerd sms-bericht op je smartphone ontvangt als je de grens van België met een ander land oversteeft. Bovendien moet de sms linken naar een specifieke webpagina met meer uitleg over die speciale diensten en telefoonnummers.

Ook als je in de Europese Unie mobiel internet gebruikt, is er wat gewijzigd. Tot 1 juli 2022 kreeg je in het buitenland een ver-wittiging alvorens je je pakketlimiet overschreed. Het gebruik van mobiel internet stopte zelfs als je extra kosten een bedrag van 60 euro overstegen. Je kon die bescherming wel verwijderen, zodat je toch kon verder blijven surfen, maar sedert 1 juli 2022 wordt er een tweede limiet ingevoerd op 121 euro. Heb je de bescherming van 60 euro opgeheven, dan wordt je mobiele verbinding tóch verbroken als je het bedrag

Nieuwe leerstoel 'Nederlands over de grenzen' aan Universit  Catholic de Louvain

Met steun van de Nederlandse Ambassade in België, is een nieuwe leerstoel geïntroduceerd aan de Universit  Catholic de Louvain (UCL). De nieuwe leerstoel wil de uitwisseling bevorderen op het gebied van neerlandistiek en Nederlandse taal, cultuur, maatschappij en letterkunde, waartoe de universiteit Lotte Jensen uitnodigt als Nederlandse gastprofessor bij de opleiding Nederlands van de Faculté de Philosophie, Arts et Lettres.

Lotte Jensen is hoogleraar Nederlandse literatuur- en cultuurgeschiedenis aan de Radboud Universiteit in Nijmegen, lid van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW) en voorzitter van de Werkgroep De Moderne Tijd.

Jensen werkt actueel aan onderzoek over rampen en Nederlandse identiteitsvorming en aan het project Heritages of Hunger. De openingslezing van de leerstoel vond plaats op 18 oktober 2022 met als thema: *'De Nederlandse strijd tegen het water. Nationale en internationale veerkracht'*.

Pieter Jan Kleiweg de Zwaan, de Nederlandse ambassadeur in België, en Vincent Blondel, rector van de UCL, tekenden op 31 augustus een conventie die de Ambassadeleerstoel 'Desiderius Erasmus Leerstoel: Nederlands over de grenzen' officieel installeerde.

Studieavond over politiek in de Lage Landen, een vergelijking tussen België en Nederland

Op 21 november 2022 vond een studieavond plaats aan de KU Leuven waarbij werd gefocust op wat Nederland en België qua politieke organisatie van elkaar kunnen leren. Docenten Simon Otjes en Axel Buyse zoemden respectievelijk in op hoe anders het politieke systeem van België en Nederland zijn. Otjes besprak de sterkten en zwakten van het Nederlandse stelsel en deed suggesties ter verbetering van het politieke stelsel in België. Buyse reageerde op de voorstellen en vroeg zich af of Nederland ook iets van België kan oppikken.

Dr. Simon Otjes is universitair docent Nederlandse Politiek bij de Universiteit Leiden. Hij doet onderzoek naar politieke partijen, volksvertegenwoordigingen, belangengroepen en kiesgedrag op het lokale, nationale en Europese niveau. Hij werkte eerder aan de Rijksuniversiteit Groningen. Hij publiceerde recent een bundel met politicologische en historische perspectieven op de sociaal-liberale partij D'66, alsmede artikelen in tal van wetenschappelijke bladen en adviseerde de Nederlandse overheid over het kiesstelsel.

Axel Buyse was tot eind april 2022 Diplomatiek Vertegenwoordiger van Vlaanderen bij de EU. Daarvoor nam hij vanuit Den Haag de hoogste diplomatieke vertegenwoordiging van Vlaanderen in Nederland waar. Hij is actief als politiek consultant voor de Secretaris-Generaal van het Departement Kanselarij Buitenlandse Zaken van de Vlaamse Overheid, docent aan de Diplomatieke Academie van de Vlaamse Overheid en zaakvoerder bij Tybeert CommV.

België viert Koningsdag heel anders dan Nederland

België hing op 15 november de zwart-geel-rode vlag uit om Koningsdag te vieren, maar het programma zag er heel anders uit dan op Koningsdag in Nederland. Zo was van een feestelijk bezoek aan een stad geen sprake.

Op 21 juli 1831 werd Koning Leopold benoemd tot de eerste koning van België en sedertdien wordt ook jaarlijks Koningsdag gevierd. Vooreerst op Leopolds geboortedag 16 december, maar later werd dit 15 november, de geboortedag van zijn opvolger Leopold II.

Waar de koninklijke familie in Nederland een stad bezoekt en daar wordt getrakteerd op optredens, proeverijtjes van de lokale keuken en andere feestelijkheden, is dat in België niet het geval. Sterker nog, koning Filip en zijn vrouw Mathilde wonen de dag zelfs niet eens bij. Belgen vinden het immers ongepast als de koning zelf zijn eigen dag zou meevieren. De overige leden van de koninklijke familie, zoals Albert en Paola (de ouders van Filip), zijn wel aanwezig in het Paleis der Natie in Brussel, waar het parlement zetelt en een plechtige zitting wordt gehouden. Er vinden toespraken plaats en er worden onderscheidingen uitgereikt, zoals de Leopoldsorde, een variant op de Nederlandse 'lintjesregen'. Daarnaast gaat de koninklijke familie naar de Sint-Michiels-en-Sint-Goedelekathedraal voor

het Te Deum, een dankdienst van de katholieke kerk. Je zou dus kunnen stellen dat de Belgische variant een stuk zakelijker verloopt en een minder uitbundig feestelijke vorm aankleeft dan de Nederlandse Koningsdag. Enkel voor Belgische ambtenaren is het overigens een vrije dag en er worden her en der wat concerten en andere evenementen georganiseerd, maar dus lang niet zo uitgebreid en feestelijk als in Nederland.

Maar, de Belgen hebben wél een soortgelijke feestdag op 21 juli, de dag waarop koning Leopold de grondwettelijke eed als koning aflegde. Dan wordt er een landelijke nationale feestdag met een koninklijk tintje gevierd, die 's avond wordt afgesloten met vuurwerk. Op die dag zijn niet enkel de ambtenaren vrij, maar genieten alle Belgen van een vrije dag, waarop winkels, banken en andere openbare diensten gesloten blijven.

Nederlands Minister-President Mark Rutte en Belgisch Premier Alexander De Croo willen Benelux samenwerking uitdiepen

Op 29 november 2022 ontmoetten de premiers van Nederland en België elkaar in het Luxemburgse kasteel Bourglinster. De beide premiers engageerden er zich om de Europese eenheid en solidariteit te bevorderen en in het bijzonder de Benelux-samenwerking verder te verdiepen.

Ze achten samenwerking met naburige regio's van cruciaal belang op een groot aantal gebieden, zoals bij de uitbreiding van hernieuwbare energie en talloze grensoverschrijdende kwesties.

Chateau de Bourglinster

Bourglinster is een plaats in de gemeente Junglinster en het kanton Grevenmacher in Luxemburg en telt goed 750 inwoners. Het kasteel werd in 1231 door het echtpaar Beatrix von Linster en Dietrich von Fentsch, maarschalk van Luxemburg, als leengoed ontvangen van gravin Ermesinde van Luxemburg. Later kwam het onder meer in bezit van de families Orley,

Hammerstein en von Bettstein. In 1750 trouwt Eva von Metzenhausen met de infanteriekapitein Peter Georg von Zitzwitz, die Linster in 1759 als leengoed ontvangt. Van de 18^e tot de 20^e eeuw zijn aansluitend opeenvolgende edelen en burgers eigenaren van het kasteel, tot de aankoop door de Luxemburgse staat in 1968.

Tussen 1969 en 1988 vindt de restauratie van het bovenste kasteel en zijn dependances plaats en worden de ruïnes van het onderste deel van het kasteel versterkt. Sinds 1982 vinden er tentoonstellingen, concerten, conferenties en recepties plaats en sinds de restauratie van de schuren zijn er kunstateliers en-werkplaatsen op het terrein van het kasteel. Al jaren herbergt het kasteel ook de sterrenrestaurants 'La Distillerie' en 'Brasserie La Côté Cour'.

BELGIUM-HOLLAND COUNTRY DESK

DE LINK TUSSEN BELGIË EN NEDERLAND VOOR ONDERNEMINGEN EN NATUURLIJKE PERSONEN

Onze **Belgium-Holland Country Desk** vormt al meer dan 20 jaar een grensoverschrijdende adviesgroep tussen BDO België en BDO Nederland. We hebben een jarenlange ervaring opgebouwd in de begeleiding van enerzijds Nederlandse vennootschappen en ondernemers wanneer zij hun activiteiten opstarten in of uitbreiden naar België en anderzijds van Belgische ondernemingen die zich op de Nederlandse markt wensen te begeven. Opportuniteiten en nieuwe ontwikkelingen worden op de voet opgevolgd.

We staan Nederlandse en Belgische ondernemingen bij op fiscaal (vennootschapsbelasting, btw, transfer pricing, ...), juridisch (vennootschaps- en ondernemingsrecht) en boekhoudkundig vlak. Eveneens kunnen deze ondernemingen rekenen op gespecialiseerd fiscaal en juridisch advies en begeleiding wanneer zij met hun personeel de grens overgaan.

Interesse? Contacteer Nancy SLEGERS via nancy.slegers@bdo.be of
Dirk VAN WAL via dirk.vanwal@bdo.be of +32 (0)3 230 58 40

► Follow us [f](#) [in](#) [▶](#) [@](#)

► www.bdo.be

CULINAIR

Friet of patat volgens Sergio Herman

Zeeuws topchef Sergio Herman behoeft geen nadere introductie. Als eigenaar van verschillende horecabedrijven en tot 2013 eigenaar van het met drie Michelinsterren bekroonde restaurant Oud Sluis, werd hij de derde en jongste chef-kok in de Nederlandse geschiedenis met drie sterren. Aansluitend zette hij ook Pure C (inmiddels ook al twee sterren) in Cadzand-Bad, The Jane (eveneens twee sterren) in Antwerpen en Le Pristine (één ster) in Antwerpen op de kaart. Naast de restaurants in Antwerpen en Cadzand-Bad opende Herman verschillende andere horecazaken, waaronder inmiddels ook Frites Atelier die hij met twee zakenpartners heeft gerealiseerd. Deze luxe snackbar heeft ondertussen vestigingen in Den Haag, Antwerpen, Gent en Brussel. Natan Cools ging op verkenning en sprak de topchef over zijn nieuwste telg waarmee hij ook topfrites op de professionele kaart zet.

Op 16 november 2022 lanceerde Lamb Weston in samenwerking met Sergio Herman Frites Atelier-Frites, specifiek gericht op chefs en restaurants. Wat maakt het nieuwe aardappelproduct zo bijzonder en mogen onze lezers in de toekomst verwachten dat de frites ook voor particulieren te koop aangeboden zullen worden?

Er zijn verschillende factoren die deze frites zo bijzonder maken en dat begint uiteraard bij het aardappelras, in de wereld zijn er duizenden bijvoorbeeld. Maar duizenden vallen er ook af als het gaat om de zoektocht naar de specifieke kenmerken die wij aan de frites willen geven en dat is een flinterdunne maar superkrokante korst, een fluweelzachte en smeuge binnenkant met een volle aardse smaak en een mooie warme bronsgouden kleur. Als de zoektocht eenmaal was begonnen dan vallen op basis van mijn wens er ook duizenden weer af. Niet zo veel rassen kunnen beantwoorden aan die prestatievraag. In Zeeland, waar zowat de meeste aardappelen gekweekt worden, hebben boeren, connaisseurs en specialisten mij aan de Agria geholpen en na jaren met ontelbare proefsessies en de hulp van de specialisten en professionals bij Lamb Weston is die in alle sessies als 'the best of the best' er uitgekomen. Nu wordt dit product aangeboden voor ondernemers en bedrijven want je moet met dit product ook zorgvuldig omgaan en wij zijn er van overtuigd dat de doelgroep voor dit product hier ook als dusdanig mee om zal gaan. In het bakproces is het bijvoorbeeld belangrijk dat de frites losgeschied worden, hierdoor krijgen ze het gewenste topresultaat. Misschien dat we de particuliere markt later aanspreken, die plannen zijn er voorlopig nog niet. Laat ons eerst concentreren om de professionele markt te overtuigen van dit beste alternatief voor verse frites.

In België praten we over frietjes, in Nederland over 'patat'. De oorsprong van het woord 'patates frites' ligt in de Franse en Vlaamse taal, 'patates' betekent aardappel en 'frites' betekent gefrituurd, letterlijk vertaald dus 'gefrituurde aardappel.' Slaan Nederlanders de bal dan mis?

Haha nee hoor, laat iedereen maar lekker zeggen wat

ze er tegen willen zeggen. Dit vindt ik wel een grappige vraag. Als Zeeuw praat ik al mijn hele leven met een accent en moet ik soms twee keer uitleggen wat ik bedoel, dus wie ben ik om daar iets van te vinden?

Allemaal goed en wel die nieuwe 'frites', maar wat is je eigen favoriete gerecht?

Goh, mij mag je voor veel dingen wakker maken (grijnst) maar als het op eten aankomt dan duik ik toch in mijn herinnering. Als het op frites aankomt zou ik dan weer 's nachts in de rij voor de frituur van Billie in Sluis willen staan of op de markt van Maldegem in België tijdens het stappen. Maar voor een lekkere spaghetti Bolognese of een perfect bereide patrijs mag je me ook wakker maken. Nu je het vraagt kan ik trouwens nog wel even doorgaan haha.

Wat serveer je zelf voor de aankomende feestdagen?

Oh maar nu komt het, hier zijn al heel veel mensen van hun stoel voor gevallen. Ik hou enorm van tradities en al helemaal met de feestdagen en bij ons thuis was het altijd gourmet. Mijn ouders hadden vroeger geen tijd want die waren altijd aan het werk en dus wat op tafel kwam moest goed en makkelijk zijn zodat iedereen ook aan tafel kon blijven zitten en dus houd ik die traditie nog altijd in stand. Als klap op de vuurpijl was het Vienetta als dessert!

We kennen je vooral als uitzonderlijke sterrenchef, maar hoe vaak en waar sta je nog zelf achter het fornuis?

Als ik niet aan het reizen ben voor mijn TV programma kan je me nog wekelijks in een van de restaurants aan de kachel vinden, soms om een collega te vervangen maar meestal om nieuwe gerechten te testen en proeven.

Le Pristine scoort in de nieuwe Gault Millau, wat brengt dit bij een succeschef nog teweeg?

Nou ik kan er nog enorm van genieten omdat ik me kan verplaatsen in het gevoel van de jonge garde die dit heel belangrijk vindt, zoals ik dat ook vond toen ik zelf nog aan het koken was in Oud Sluis. Voor onze gasten zegt dit ook iets want die respecteren een Michelin en Gault Millau zoals ik dat ook doe, het zegt iets over een restaurant. Maar ook weer niet alles, wat dat betreft kan ik ook veel beter relativeren als vroeger. Want uiteindelijk gaat het om een vol restaurant, om het geroezemoes en de typische geluiden en de verhalen die verteld worden en de tafereel die je in een restaurant ziet. Dáár gaat het om!

Maar we kennen je natuurlijk ook als TV-gezicht, onder meer van de culinaire topper 'Over de Grens'. Zit een volgend seizoen er alweer aan te komen en waar en met wie zal je ons meevoeren in je ontdekking van bijzondere internationale gerechten?

Jazeker, ik zit nu middenin de opnames, ik kom net

terug van Turkije waar ik weer heel veel heb mogen ontdekken en IJsland staat ook geprogrammeerd, iets waar ik erg naar uitkijk!

Wat is je favoriete culinaire reisbestemming?

Dan kom je toch al snel in een stad terecht, ik voel me top in London, waar zoveel verschillende topkeukens zijn met een fantastische sfeer. Parijs ben ik weer helemaal opnieuw aan het ontdekken, veel jonge Franse chefs durven de traditie wat los te laten en er gebeuren daar spannende dingen. Van waar ik woon is Parijs maar twee uurtjes reizen en dus ga ik graag met gezelschap, (collega's, medewerkers en vrienden), daar naar toe voor een dagje, dan ben ik weer helemaal opgeladen als ik terug aan het werk moet.

Hoe valt voor jou een en ander nog te combineren (restaurants, boeken, televisie, ...)?

Dit kan ik enkel doen omdat ik een topteam om me heen heb verzameld, zij zorgen dat de agenda gepland wordt en ik gebriefd word zodat ik dankzij die voorbereidingen ik enkel op tijd op een afspraak moet komen. Daarnaast zorg ik ervoor dat er ook focusdagen zijn waarbij ik me afsluit om recepten te schrijven en die kan uitwerken zodat iedereen weer vooruit kan.

Sergio Herman en Natan Cools

De adviseur naast de ondernemer

Met vertrouwen ondernemen over de grens? Particulier of bedrijf; onze adviseurs staan graag voor u klaar!

Schipper

Uw Schipperkantoor in Terneuzen en Roosendaal
www.schippergroep.nl

Accountants » Fiscaal » Corporate Finance » Pensioen » Personeel & Organisatie

FISCAAL & JURIDISCH I

Fiscale tendensen voor vermogende particulieren in België en Nederland

Afgelopen zomer heeft de Belgische minister van Financiën Vincent Van Peteghem (CD&V) een zogenaamde 'Blauwdruk' gepubliceerd voor een bredere fiscale hervorming. Opzet is om het belastingstelsel te moderniseren en neutraler te maken. De Blauwdruk bevat slechts krijtlijnen voor de beoogde hervorming, implementatie wordt gezien over een periode van 10 jaar. Caroline Costermans, Barbara Albrecht en Axelle Mannaerts van het Greenille Private Client Team Deloitte Legal – Lawyers en Meindert Miedema van Deloitte Nederland, laten hierna hun licht schijnen over de plannen en eventuele gevolgen (status 18 november 2022).

Hoewel een bredere fiscale hervorming op basis van de 'Blauwdruk' in België bijgevolg nog toekomstmu- ziek lijkt te zijn, werden recent toch al een aantal concrete fiscale maatregelen voorgesteld. Deze maatregelen moeten met name de koopkracht versterken en ook de werkgelegenheidsgraad vergroten.

In Nederland werden afgelopen Prinsjesdag dan weer traditiegetrouw nieuwe concrete fiscale maatregelen bekendgemaakt, waarbij ook hier het codewoord 'koopkracht' is. Opgemerkt kan worden dat beide landen de hogere koopkracht willen faciliteren door een verlaging van de lasten op arbeid, die dan gepaard zal gaan met compenserende fiscale maatregelen.

Tendensen met betrekking tot ondernemingen en bestuurders (vennootschapsbelasting)

Ingevolge een eerdere fiscale hervorming werd het algemeen tarief in de Belgische vennootschapsbelasting teruggebracht tot 25%. Onder strikte voorwaarden kan dit tarief op de eerste schijf van 100.000 euro worden verlaagd tot 20%. Indien uitvoering wordt gegeven aan de Blauwdruk, dan zou dit gunsttarief van 20% nog worden verlaagd tot 15%. Dit gunsttarief zou bovendien van toepassing worden op de eerste schijf van 200.000 euro.

Daar waar in België wordt gedacht aan een (verdere) verlaging van het tarief van de vennootschapsbelasting, is in Nederland een omgekeerde tendens waar te nemen. Zo wordt geopperd om per 1 januari 2023 het opstarttarief van 15% naar 19% te verhogen en wil men tevens de schijfgrens van het opstarttarief terugbrengen van 395.000 euro naar 200.000 euro. Het toptarief van 25,8% zou daarentegen stand houden.

Minimumbezoldiging / gebruikelijk loon

Teneinde te voorkomen dat zelfstandige ondernemers hun onderneming (te makkelijk) onderbrengen in een vennootschap, trekken beide landen wel dezelfde kaart door de minimumbezoldiging (België) / het gebruikelijk loon (Nederland) te verhogen.

In België is voorgesteld om de huidige minimumbezoldiging voor bestuurders van 45.000 euro te indexeren en niet langer toe te staan om deze bezoldiging in te

vullen door alternatieve verloningsvormen. Wanneer de minimumbezoldiging niet voor minstens één bestuurder wordt gerespecteerd, gaat het verlaagd tarief in de vennootschapsbelasting verloren voor de vennootschap.

In Nederland zou de doelmatigheidsmarge van 25% op de schop gaan en zouden DGA's voortaan een gebruikelijk loon dienen te verkrijgen dat voor 100% overeenkomt met het loon uit de meest vergelijkbare dienstbetrekking. Daarnaast geldt een wettelijke ondergrens voor het gebruikelijk loon van 48.000 euro (2022, 2023 nog niet bekend).

Tendensen voor (groot)aandeelhouders / dividenduitkeringen

De fiscale Blauwdruk beoogt in België het geldende dividendtarief van 30% te verlagen tot 25%. De huidige uitzonderingsregimes waarmee de belastingdruk op dividenden onder strikte voorwaarden kan worden teruggebracht tot 15% of zelfs 10% (de zogenaamde liquidatiereserve en het VVPR*bis*-regime) zouden evenwel worden afgeschaft, weliswaar met respect voor verworven rechten. Wellicht impliceert deze laatste zinsnede dat voor bestaande liquidatiereserves zal kunnen worden vastgeklikt aan de tarieven van de huidige uitzonderingsregimes.

In Nederland ligt concreet het voorstel voor om vanaf 2024 twee tariefschijven in te voeren in Box 2. De eerste tariefschijf van 67.000 euro zou worden belast aan 24,5% (voor partners geldt dit tarief tot een inkomen van 134.000 euro), voor het meerdere zou een tarief van 31% gelden. Deze maatregel zou een stimulans moeten zijn om jaarlijks de winst van de vennootschap uit te keren om zoveel mogelijk gebruik te maken van het laagste tarief.

Op 13 september jl. is het wetsvoorstel 'excessief lenen bij de eigen vennootschap' door de Tweede Kamer aangenomen. Dit voorstel beoogt het aangaan van leningen door DGA's en andere aanmerkelijkbelanghouders in te dammen. Op grond van dit wetsvoorstel wordt met ingang van 2023 aan het eind van elk kalenderjaar het totaal aan schulden van de aanmerkelijkbelanghouder aan de eigen vennootschap

(pen) berekend. Het deel van de schulden dat 700.000 euro overstijgt wordt vervolgens als fictief regulier voordeel in Box 2 belast. Er geldt een uitzondering voor kwalificerende eigenwoningsschulden. Volgens de huidige planning zal de maatregel voor het eerst gaan gelden in het kalenderjaar 2023, waarbij gekeken zal worden naar de stand van de schulden per 31 december 2023.

Tendensen voor (groot)aandeelhouders / meerwaarden op aandelen

Hoewel de afgelopen jaren regelmatig werd gesproken over de invoering van een algemene meerwaardebelasting, zijn meerwaarden op aandelen in België voornamelijk vrijgesteld van belasting, voor zover ze worden gerealiseerd binnen het normaal beheer van privévermogen. De fiscale Blauwdruk voorziet om dit heilige huisje in te slaan en beoogt meerwaarden op aandelen te belasten aan het tarief van 15%. Er zou echter wel een beperkte vrijstelling worden voorzien indien de vennootschap met behoud van haar activiteit wordt overgedragen en er zou ook rekening worden gehouden met minderwaarden. Ook zou de meerwaardebelasting worden ingevoerd met respect voor verworven rechten, hetgeen wellicht een fiscale step-up impliceert.

In Nederland zijn meerwaarden op aanmerkelijke belangen reeds belastbaar. Voor de voorgestelde tariefswijzigingen in Box 2 verwijzen we naar hierboven.

Tendensen met betrekking tot (inkomsten uit) privévermogen

België en Nederland gaan op een verschillende manier om met belasting op (inkomsten uit) vermogen. Wel is in beide landen duidelijk dat ook (inkomsten uit) vermogen in het vizier worden genomen, al heeft recente rechtspraak daar in Nederland wel grenzen opgelegd.

Belasting op inkomsten uit vermogen in België

Tot op vandaag kent België geen algemene vermogensbelasting, noch een vermogenswinstbelasting. Wel hanteert België een aantal specifieke belastingen op het vermogen en vermogenstransacties, zoals bijvoorbeeld de taks van 0,15% op effectenrekeningen van meer dan 1 miljoen euro en de beurstaks voor bepaalde aan- en/of verkopen van financiële instrumenten.

Ook de Blauwdruk voorziet niet in een algemene vermogensbelasting of vermogenswinstbelasting, maar blijft vasthouden aan het belasten van inkomsten die daadwerkelijk voortkomen uit het vermogen. De effectentaks en de beurstaks zouden zelfs worden afgeschaft.

De Blauwdruk beoogt wel de belastbare basis van inkomsten uit vermogen aanzienlijk te vergroten. Zo zouden alle recurrente inkomsten uit vermogen voortaan belastbaar worden aan een tarief van 25%. Daaronder worden ook werkelijke huurinkomsten begrepen. Ook zouden uitzonderingsregimes uitdoven met respect voor verworven rechten. Hier zou bijvoorbeeld kunnen worden gedacht aan de huidige gunstregimes voor de spaardepotito's, de TAK23 levensverzekeringen, etc. Om de kleine spaarder-belegger niet al te zeer te raken zou jaarlijks een algemene vrijstelling van 6.000 euro gaan gelden. Daarnaast zullen ook alle meerwaarden gerealiseerd op

financiële producten aan de belastbare basis worden toegevoegd, alsook meerwaarden op de verkoop van een niet-eigen woning. Deze meerwaarden worden onderworpen aan een tarief van 15%. Ook voor deze meerwaarden zou een fiscale step-up worden ingevoerd en zou rekening worden gehouden met minderwaarden.

Vermogensrendementsheffing in Nederland

Nederland kent wel reeds een vermogensrendementsheffing ('Box 3'). Vóór 2017 werd de belastbare basis van deze vermogensrendementsheffing forfaitair berekend als 4% van het belastbare Box 3 vermogen. Sedert 2017 werd de belastbare basis van deze heffing berekend als een forfaitair rendement over een fictieve vermogenssamenstelling. Daarbij werd het vermogen (fictief) opgedeeld in rendementsklassen, waarbij voor iedere klasse een verschillend rendementspercentage gold.

De Nederlandse Hoge Raad heeft inmiddels duidelijke grenzen gesteld aan deze regeling, omdat de belastingheffing uitging van forfaitaire rendementen die in realiteit niet haalbaar bleken. Er ligt thans dan ook een nieuw Box 3 voorstel voor, waarbij vanaf 2026 naar de werkelijk behaalde rendementen zou worden gekeken om de belastbare basis in Box 3 te bepalen.

In de tussentijd zou voor de berekening van de vermogensrendementsheffing rekening worden gehouden met de werkelijke vermogenssamenstelling. Voor iedere vermogenscategorie wordt een afzonderlijk rendementspercentage gehanteerd dat meer moet aansluiten bij de werkelijke rendementen. Volgende rendementspercentages worden voor 2021 voorgesteld: 0,01% voor banktegoeden, 2,46% voor schulden en 5,69% voor alle overige bezittingen. Antimisbruikbepalingen moeten voorkomen dat de belastbare basis in Box 3 wordt uitgehold door (tijdelijke) omzettingen van vermogen in andere (lager belaste) vermogenscategorieën.

Naast de wijzigingen met betrekking tot de belastbare basis, wordt ook een tariefverhoging in Box 3 geambieerd. Het huidige tarief van 31% zou gradueel worden verhoogd tot 34% in 2025.

Recente maatregelen in België

De Blauwdruk beoogt de implementatie van een brede fiscale hervorming op 10 jaar. Gezien de huidige economische situatie heeft de Belgische minister van Financiën evenwel nu reeds een eerste reeks fiscale maatregelen voorgesteld. Het is de bedoeling om deze maatregelen in de loop van december 2022 binnen de regering te bespreken. Invoering van deze maatregelen zou worden gespreid over een periode van drie jaar. Hieronder volgt een beperkte selectie uit het voorstel. De maatregelen zijn in wezen bedoeld om het substantieel optrekken van de belastingvrije som in de personenbelasting te financieren.

In de personenbelasting wil de minister beknibbelen op een rits voordelen alle aard van werknemers (en bedrijfsleiders). Verder zien de voorgestelde maatregelen op het afschaffen van een aantal belastingvoordelen en belastingverminderingen (waaronder deze voor huisbedienden en minderwaarden bij de vereffening van een private privak). Ook zou het belastingstelsel voor onderhoudsgelden over een periode van 10 jaar uitdoven.

In de vennootschapsbelasting wordt gekeken naar de omvorming van de DBI-af trek naar een vrijstelling en zou één van de participatievoorwaarden worden verstrengd, zowel voor DBI- als voor RV-doeleinden. Daarnaast zou ook het fiscaal gunstregime voor DBI-

BEVEKS en de kostenaf trek voor het verwerven, aanhouden en vervreemden van aandelen worden afgeschaft.

Key take-aways

Wat betreft België is het belangrijk in gedachten te houden dat er - vandaag - geen formeel politiek akkoord bestaat over deze maatregelen. In Nederland heeft de Tweede Kamer op 10 november 2022 wel reeds haar goedkeuring voor het Belastingplan 2023 gegeven. Zodra ook de Eerste Kamer in december 2022 instemt met dit Belastingplan, wordt het per 1 januari 2023 definitief van kracht.

Zelfs indien de uiteindelijke fiscale maatregelen zouden afwijken van hetgeen hierboven is uiteengezet, is wel reeds duidelijk dat beide landen streven naar een betere balans tussen lasten op arbeid en lasten op (inkomsten uit) vermogen. Ook wordt gezocht naar meer (fiscale) gelijkheid tussen ondernemers, werknemers en DGA's.

Het is nog afwachten welke concrete fiscale maatregelen uiteindelijk zullen landen, maar het startschot voor een dergelijke hervorming lijkt zowel in België als in Nederland alvast te zijn gegeven.

Caroline Costermans, Barbara Albrecht en Axelle Mannaerts van het Greenille Private Client Team Deloitte Legal – Lawyers en Meindert Miedema van Deloitte Nederland

Deskundig advies over Belgisch-Nederlandse vraagstukken

Fiscaal en juridisch advies voor families,
hun bedrijven en vermogen

De Belgian-Dutch Desk van Deloitte Private is specifiek voor families die in Nederland als België actief zijn. Als ervaren adviseurs met kennis van zowel Nederlandse als Belgische wetgeving, beleid en praktijk kunnen wij veel zorgen uit handen nemen. Dankzij de geïntegreerde aanpak en de diegravende expertise van de Belgian-Dutch Desk kunt u altijd rekenen op solide, duurzaam en realistisch advies.

Interesse of meer informatie nodig?

Caroline Costermans
ccostermans@deloitte.com
+ 32 479 31 42 20

Sofie Matthys
smatthys@deloitte.com
+ 32 486 98 35 12

Rudolf Janssen
Rujanssen@deloitte.nl
+31620789795

Cindy van de Luitgaarden
cvandeluitgaarden@deloitte.nl
+31629657456

Fiscale aangiften en daaruit volgende aanslagen in het Belgische stelsel van belastingplichtigen niet-inwoners

Of hoe bepaalde belastingadviseurs hun uiterste best doen om de verstandhouding met de fiscus te verzuren

Naar jaarlijkse gewoonte heeft de FOD Financiën weer enige (ietwat onhandige) aanpassingen aangebracht in het aangiftesysteem van de belastingplichtigen niet-inwoners. Het registreren van nieuwe belastingplichtigen niet-inwoners bij de fiscus is voortaan niet meer online mogelijk, de FOD Financiën stelt voortaan uit te gaan van de meldplicht van de werkgever. Dit is, zoals inmiddels is gebleken, verre van waterdicht. Bovendien weigert de FOD Financiën aangifteformulieren nog rechtsreeks aan mandatarissen toe te zenden, maar uitsluitend nog naar de belastingplichtigen zelf. Mandatarissen moeten volgens de fiscus de facto elektronisch aangifte doen, maar als de belastingplichtige niet of niet tijdig is geregistreerd en bovendien vanzelfsprekend niet in België woont, is dat doorgaans een wat moeizaam parcours.

Anderzijds helpt de aanhoudende 'spitsvondigheid' van bepaalde belastingadviseurs niet om een algemene vertrouwensrelatie op te bouwen met de fiscus. Zo zijn bepaalde adviseurs er kennelijk nogal op uit om naar hun oordeel laattijdig door belastingplichtigen niet-inwoners ontvangen aanslagbiljetten, in te roepen als een grond tot nietigheid van de aanslag. Het is natuurlijk waar dat de gewone aanslagtermijn eindigt op 30 juni van het jaar volgend op het jaar van aangifte

(aanslagjaar), maar wanneer die termijn enigszins wordt overschreden, lijkt het ons inziens weinig zinvol in te roepen dat die aanslag dan maar de facto nietig zou zijn. Er zijn immers omstandigheden waardoor een buitengewone termijn van toepassing kan komen, op grond waarvan de fiscus dan 3 jaar de tijd krijgt te rekenen vanaf 1 januari van het aanslagjaar.

Fiscaal adviseurs die er een zaak van maken de, toegegeven, soms wat moeizame verstandhouding met de fiscus in die zin op de spits te drijven, bewijzen ons inziens het ganse proces geen dienst. Overigens geldt dat er best wel een heel aantal welwillende medewerkers binnen de FOD Financiën dagelijks hun uiterste best doen om een en ander minder moeizaam te laten verlopen. Dat het ganse aangifteproces beter kan, daar zijn we ons van bewust, maar of eigengeerde spitsvondigheid van bepaalde fiscaal adviseurs de belangen dient van de belastingplichtigen niet-inwoners, achten we nog maar zeer de vraag...

Nederland verhoogt onbelaste thuiswerkvergoeding per 1 januari 2023

De onbelaste thuiswerkvergoeding wordt in Nederland per 1 januari 2023 verhoogd naar 2,13 euro per dag.

In augustus 2021 heeft het Nibud in opdracht van het Ministerie van Financiën berekend dat de gemiddelde kosten om thuis te werken ongeveer 2,00 euro per werkdag bedragen. In maart 2022 heeft het Nibud op eigen initiatief berekend dat de gemiddelde kosten om thuis te werken zijn gestegen naar 3,05 euro per werkdag.

Bij de periodieke evaluatie van de werkkostenregeling in 2023/2024 zal worden bekeken of het forfait van de thuiswerkvergoeding nog strookt met de gemiddelde werkelijke kosten.

Belgische fiscalisten en accountants in de clinch met Minister van Financiën Vincent Van Peteghem

Belgische federaal minister van Financiën Vincent Van Peteghem (CD&V) lijkt steeds nadrukkelijker de belastingbetaler en hun mandatarissen tegen zich in het harnas te jagen. Begin dit jaar speelde al nadrukkelijk voor de lezers van dit magazine de kwestie van Nederlands gepensioneerden in België, maar daarnaast lijkt de bewindsman onverstoord van de ene op de andere probleemsituatie af te stevenen. Accountants en fiscalisten hebben het een beetje gehad met de ondoordachte handelwijze van de minister.

Zo speelde in september de kwestie van de plots gewijzigde aangiftetermijnen voor het indienen van belastingaangiften. Nu verzorgen accountants en fiscalisten tal van complexe aangiftedossiers, waarvoor ze de stukken doorgaans moeten krijgen van belastingplichtigen, die ze op hun beurt weer moeten ontvangen van allerhande instanties, sociaal secretariaaten, banken, verzekeraars, enzovoort.

De wijze waarop de minister de beroepsorganisatie 'chanteerde' viel niet goed bij de leden van ITAA

En plots wijzigt de minister eerst eind april van dit jaar de uiterste indieningstermijn van eind oktober naar eind september. Voor een goed begrip, voorgaande jaren moest de fiscus de indieningstermijn telkens verlengen, omdat die zelf aan de basis lag van vertragingen door al te vaak falende fiscale software van de fiscus...

De beroepsfederatie van accountants en fiscalisten ITAA stelde dat de late aankondiging, in combinatie met de té korte deadline, haar leden voor een torenhoog probleem stelt. De sector moet meer dan één miljoen complexe aangiften indienen, met een gemiddelde verwerkingstijd van 5 tot 15 uur per aangifte, wat een enorme hoeveelheid aan arbeidsuren betekent die nu nog een maand sneller gepresteerd moeten worden. Toch weigerde de minister dit jaar uitstel te verlenen zolang de beroepsorganisatie ITAA geen akkoord sloot voor toekomstige aangiften. Van Peteghem wou dus enkel voor dit jaar uitstel verlenen, voor zover ITAA zwichtte voor nog kortere aangiftetermijnen in de volgende jaren. De wijze waarop de minister de beroepsorganisatie 'chanteerde' viel niet goed bij de leden van ITAA.

Op 16 september 2022 ging de beroepsorganisatie, enigszins opmerkelijk, dan toch maar door de knieën voor de minister. Voor 2022 werd de indieningstermijn nog eenmaal verlengd tot 28 oktober, maar vanaf volgend jaar wordt het de facto 30 september.

Nieuwe schalen voor belastingverhoging bij laattijdige aangiften

De Belgische Federale Regering wijzigt met het KB van 13 september 2022 de schalen die voorzien zijn voor de belastingverhogingen. De percentages die voorzien zijn voor de verhogingen bij niet-aangifte, zullen ook van toepassing zijn bij laattijdige aangiften. De verhoging bedraagt tussen de 10 en de 200% naargelang de omstandigheden. Tegelijk creëert de regering een nieuwe schaal voor belastingverhoging bij onjuiste belastingaangiften die aanleiding hebben gegeven tot een vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.

Schaal belastingverhoging bij niet-aangifte of laattijdige aangifte andere dan roerende voorheffing en bedrijfsvoorheffing

Aard van de overtreding	% verhoging
A Niet-aangifte of laattijdige aangifte te wijten aan omstandigheden onafhankelijk van de wil van de belastingplichtige	Nihil
B Niet-aangifte of laattijdige aangifte zonder het opzet de belasting te ontduiken	
* 1 ^e overtreding	10%
* 2 ^e overtreding	20%
* 3 ^e overtreding	30%
<i>Vanaf de vierde overtreding worden de overtredingen van deze aard bij C ingedeeld en als zodanig bestraft</i>	
C Niet-aangifte of laattijdige aangifte met het opzet de belasting te ontduiken:	
* 1 ^e overtreding	50%
* 2 ^e overtreding	100%
* 3 ^e overtreding	200%
D Niet aangifte- of laattijdige aangifte gepaard gaan met ofwel onjuistheid of verzwijging door valsheid of gebruik van valse stukken tijdens de verificatie van de belastingtoestand, ofwel met een omkoping of een poging tot omkopen van ambtenaren	200%

Schaal belastingverhoging bij niet-aangifte, onvolledige of onjuiste aangifte m.b.t. roerende voorheffing en bedrijfsvoorheffing (in geval van niet-betaling of ontoereikende betaling van de heffingen)

Aard van de overtreding	% verhoging
A Overtreding te wijten aan omstandigheden onafhankelijk van de wil van de belastingschuldige	Nihil
B Overtreding zonder het inzicht de belasting te ontduiken:	

* 1 ^e overtreding	Nihil
* 2 ^e overtreding	10%
* 3 ^e overtreding	20%
* 4 ^e en 5 ^e overtreding	30%

Vanaf de 6^e overtreding worden de overtredingen van deze aard bij C ingedeeld e als zodanig bestraft.

C

Overtreding met het opzet de belasting te ontduiken:

* 1 ^e overtreding	50%
* 2 ^e en 3 ^e overtreding	75%
* 4 ^e en 5 ^e overtreding	100%
* 6 ^e en 7 ^e overtreding	150%
* 8 ^e overtreding en volgende	200%

D

Overtreding gepaard gaande met valsheid of gebruik van valse stukken of met een omkoping of een poging tot omkopen van ambtenaren: in alle gevallen. Nihil

Schaal voor belastingverhoging bij onjuiste aangifte die aanleiding heeft gegeven tot vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing

Aard van de overtreding	% verhoging
--------------------------------	--------------------

A

Overtreding te wijten aan omstandigheden onafhankelijk van de wil van de belastingschuldige Nihil

B

Overtreding zonder hete inzicht de belasting te ontduiken:

* 1 ^e overtreding	10%
* 2 ^e overtreding	20%
* 3 ^e overtreding	30%

Vanaf de 4^e overtreding worden de overtredingen van deze aard bij C ingedeeld en als zodanig bestraft.

C

Overtreding met het opzet de belasting te ontduiken:

* 1 ^e overtreding	50%
* 2 ^e en 3 ^e overtreding	75%
* 4 ^e en 5 ^e overtreding	100 %
* 6 ^e en 7 ^e overtreding	150%
* 8 ^e overtreding en volgende	200%

D

Overtreding gepaard gaande met valsheid of gebruik van valse stukken of met een omkoping of een poging tot omkopen van ambtenaren: in alle gevallen 200%

Voor de vaststelling van het toe te passen percentage van de belastingverhogingen worden de vorige overtredingen die bedoeld zijn in B en C niet in aanmerking genomen wanneer geen enkele overtreding inzake aangifte en betaling van de bedrijfsvoorheffing, afzonderlijk beschouwd, is bestraft voor 4 opeenvolgende maandelijkse, driemaandelijkse of jaarlijkse vervaldagen.

Belgische fiscus wil fiscale bewijsstukken langer laten bewaren

Voor fiscale documenten en bewijsstukken geldt in België momenteel een algemene bewaartermijn van 7 jaar. Deze termijn verlengt binnenkort wellicht tot 10 jaar, voor zover het 'wetsontwerp houdende diverse fiscale en financiële bepalingen', ook effectief toepassing krijgt (Kamer doc. nr. 2899/001). De verlenging is het gevolg van de verlenging van een aantal fiscale controle- en aanslagtermijnen. De termijn loopt vanaf het jaar volgend op het belastbaar tijdperk of boekjaar.

Alle relevante stukken noodzakelijk om het bedrag van de belastbare inkomsten te bepalen, moeten gedurende 10 jaar bewaard worden. Het betreft overigens niet alleen officiële documenten zoals facturen en fiscale fiches, maar bijvoorbeeld ook onkostennota's en hun bewijsstukken. Deze verlengde termijn is van toepassing zowel voor de papieren bewijsstukken als voor de documenten die op geïnformatiseerde wijze mogen bewaard worden.

De reden van de langere bewaarplicht is de grondige wijziging van de controle- en aanslagtermijnen. Voortaan gelden volgende termijnen:

- een gewone termijn van 3 jaar voor normale situaties waarbij de aangifte is ingediend binnen de daarvoor voorziene termijn;
- een (nieuwe) termijn van 4 jaar bij laattijdige aangifte en bij niet-aangifte. Hier gold voorheen de termijn van 3 jaar;
- een (nieuwe) termijn van 6 jaar in een aantal zeer specifieke gevallen. Het betreft inkomsten welke onder meer gevat worden door engagements betreffende meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies of andere fiscale engagements waartoe België zich op OESO- of EU-niveau verbonden heeft;
- een termijn van 10 jaar in geval van fiscale fraude. Deze termijn vervangt de huidige termijn van 7 jaar.

De nieuwe termijnen zouden gelden vanaf aanslagjaar 2023 (inkomstenjaar 2022). Voor de voorgaande aanslagjaren blijven de oude termijnen gelden.

Nieuw Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag op ambtelijk en politiek niveau afgerond

Zoals bekend liepen er al sinds 2014 onderhandelingen over een nieuw Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag. In november 2018 stelde de Nederlandse staatssecretaris van Financiën dat de onderhandelingen in een afrondende fase waren beland, om dezelfde boodschap nogmaals te communiceren in december 2021. Uiteindelijk heeft het dus allemaal nog behoorlijk aangesleept, maar inmiddels is het dan zover. De teksten zijn vooralsnog niet openbaar, maar van zodra we er de hand op kunnen leggen, zal dit vanzelfsprekend ook meteen worden gecommuniceerd.

Op 23 november 2022 meldde Belgisch federaal minister van Financiën Vincent Van Peteghem (CD&V) alvast het volgende in het parlement:

'In het voorjaar heb ik met mijn Nederlandse ambtsgenoot Marnix van Rij (CDA) de laatste politieke uitstaande punten besproken. Die werden intussen in teksten gegoten die op ambtelijk niveau tussen beide landen werden gefinaliseerd. De volgende stap is de politieke ondertekening ervan. Het is evident dat ik de commissie vervolgens zal inlichten over de inhoud van het verdrag, wat de gebruikelijke procedure is voor dergelijke complexe internationale verdragen. In dit geval is met Nederland overeengekomen dat het deze procedure zal volgen. Zodra die ondertekening heeft plaatsgevonden, zal ik de commissie informeren over wat er beslist werd.'

Ruimere betaaltermijn Belgische belastingaanslag, maar...

De Belgische Federale Regering heeft beslist om de betaaltermijn voor de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de belasting niet-inwoners en de rechtspersonenbelasting voor iedereen te verlengen van twee naar vier maanden. Deze verlenging geldt voor alle aanslagen voor aanslagjaar 2022 tot en met 31 oktober 2023.

Wie al een aanslagbiljet voor aanslagjaar 2022 ontving voor deze belastingen met een standaard betaaltermijn van twee maanden, mag deze eveneens voldoen binnen de gestelde termijn van vier maanden. Dit gaat automatisch, de belastingplichtige moet hiervoor niets ondernemen. De aanslagbiljetten verzonden vanaf 14 november 2022 vermelden reeds de aangepaste betaaltermijn.

Anderzijds wil de regering de voorgenomen langere onderzoeks- en aanslagtermijnen compenseren met een (totaal zinloze) verlenging van de bezwaartermijn voor de belastingplichtige die van zes maanden op een jaar wordt gebracht. Voor zover ons bekend is niemand daar vragende partij voor, tenzij de fiscus zelf?

Met de termijnuitbreiding voor bezwaar lijkt de regering vooral te verbloemen zichzelf meer macht toe te eigenen door de onderzoeks- en aanslagtermijnen te verruimen en daarmee te opteren voor de expansie van het conflictmodel. Wanneer de regering meer bevoegdheden wil toekennen aan de fiscus, dan is dat op zich geen probleem op voorwaarde dat er voldoende aandacht is voor de rechtsbescherming van de belastingplichtige, maar die aandacht lijkt toch niet meteen in zicht.

Fiscalisten stellen zich daarbij de vraag waar belastingplichtigen naartoe kunnen wanneer ze onheus zijn behandeld door de fiscus en welke sancties er worden opgelegd wanneer onderzoeksbevoegdheden worden miskent of (zelfs) misbruikt? Een rechtstaat werkt met 'checks and balances', maar dat lijkt op fiscaal vlak vergeten te worden...

NiNbi-beschikkingen aan Nederbelg terecht opgelegd

Op 19 oktober 2022 heeft Hof Den Haag geoordeeld over een kwestie aangaande Nederlands heffingsrecht over pensioenuitkeringen uit een Nederlandse BV van een Nederbelg (zaaknummers BK-22/00369, BK-22/00370 en BK-22/00371).

De kwestie betrof de situatie van een in België wonende Nederlander die 100% aandeelhouder is van een in Nederland gevestigde pensioen-BV, waaruit hij pensioen geniet. De Inspecteur legde aan de Nederbelg op grond van artikel 8a Awir NiNbi-beschikkingen voor de jaren 2015, 2016 en 2017 op, maar de Nederbelg was van oordeel dat de beschikkingen onterecht waren vastgesteld. Hij is het niet eens met de vaststelling van zijn niet in Nederland belastbaar inkomen voor de Zorgverzekeringswet en voert daartoe onder meer aan dat hij geen verdragsverzekerde in de zin van artikel 69 Zvw is en dat de inspecteur niet bevoegd is om een NiNbi-beschikking af te geven.

Hof Den Haag oordeelde op 19 oktober 2022 evenwel dat in procedures over eerdere jaren reeds is beslist dat Nederland kan en mag heffen over de pensioenuitkeringen uit de BV en er voor onderhavige jaren geen reden is anders te oordelen. Het hof meent dan ook dat de rechtbank eerder met juistheid heeft beslist dat de NiNbi-beschikking terecht en naar het juiste bedrag is afgegeven.

Aangiftesoftware Belgische fiscus lijkt weer tal van gegevens kwijt

Burgers en adviseurs hebben recht op een overheid, die haar job naar behoren doet

Mandatarissen die namens belastingplichtigen aangiften in het stelsel der belastingplichtigen (niet)inwoners opstellen en indienen, werden ook in 2022 wederom geconfronteerd met software en databankproblemen bij de Belgische fiscus. Net als het jaar voordien werden gegevens van fiscaal partners uit het niets losgekoppeld en verdwenen weer andere belastingplichtigen zonder aanleiding uit 'het systeem'.

Een betrokken fiscalist (gegevens bekend bij de redactie) stelt onomwonden dat de FOD Financiën hier wederom over de hele lijn faalt en staat er naar eigen zeggen met tranen in de ogen naar te kijken.

'Digitaal krijgt men het jaar naar jaar niet voor elkaar om alle mandaten in de Tax Workbox van de adviseurs te krijgen. Voor gehuwden en wettelijk samenwonenden worden systematisch aangiften voor alleenstaanden aangemaakt. Niet-inwoners worden ten onrechte in de personenbelasting belast en omgekeerd. Zo worden talrijke dossiers digitaal gewoon 100 procent foutief opgestart. Op het formulier kan men de ontbrekende partner zelf niet toevoegen dus onmogelijk om dit zelf te corrigeren. Bovendien weigert de FOD Financiën om papieren aangiften uit te reiken en dit terwijl de digitale droom hier al lang in rook is opgegaan. Het aantal incidenten in 2022 blijkt hoger te liggen dan vorige jaren en de problemen worden enkel groter. Burgers en adviseurs hebben recht op een overheid, die haar job naar behoren doet.

Mensen met wereldinkomen ontvangen brief van belastingdienst over herstelberekening box 3

Nederlands belastingplichtigen met een niet in Nederland belastbaar inkomen (NinBi) met een vermogenscomponent kregen vanaf 7 september 2022 een brief van de Nederlandse belastingdienst over de herstelberekening box 3-inkomen.

De brieven maken onderdeel uit van de hersteloperatie box 3 voor bezwaarmakers die de Nederlandse belastingdienst op 1 juli 2022 is gestart. De dienst maakt een nieuwe berekening van het box 3-inkomen waarmee het werkelijke inkomen uit vermogen in box 3 beter wordt benaderd door aan te sluiten bij de werkelijke verdeling van spaargeld, beleggingen en schulden.

Als de oude methode gunstiger is, blijft de oude aanslag in stand. Als de nieuwe methode gunstiger is, krijgt de belastingplichtige per brief een nieuwe aanslag en een bedrag terug.

Laattijdig indienen van Belgische belastingaangifte kan leiden tot boete én belastingverhoging

De Belgische fiscus kan voor een te late indiening van een belastingaangifte zowel een boete als een belastingverhoging opleggen. Wél stelt zich de vraag of de fiscus beide sancties samen kan toepassen, de rechtspraak was hierover immers verdeeld. In een arrest van 21 april 2022 heeft het Hof van Cassatie zich over deze kwestie uitgesproken.

Wanneer een individuele belastingplichtige of een vennootschap in België laattijdig een belastingaangifte indient, dan kan de fiscus dit op twee manieren bestraffen. Er kan een boete worden opgelegd met een vast bedrag van 50 tot 1.250 euro, of er kan een belastingverhoging worden toegepast van 10% tot 200% van de verschuldigde belasting. De fiscus heeft de vrijheid te kiezen voor de sanctie die hem het meeste opbrengt.

Het Hof van Cassatie lijkt met haar arrest het pleit nu in het nadeel van de fiscus te hebben beslecht

De zaak waarin voor beide opties werd geopteerd door de fiscus handelde over een vennootschap die haar belastingaangifte te laat had ingediend. De fiscus legde daarom een boete van 1.250 euro op en bovendien een belastingverhoging van 200 procent. De fiscus was van oordeel dat beiden samen konden worden toegepast, aangezien de boete en de belastingverhoging volgens haar een andere finaliteit hebben en er dus geen sprake zou zijn van dubbele bestraffing voor dezelfde overtreding.

Zowel in eerste aanleg als in beroep kreeg de fiscus evenwel ongelijk van de rechter. In cassatieberoep oordeelde op haar beurt dan het Hof van Cassatie op 22 april 2022 ten nadele van de fiscus. Volgens het hoogste gerechtshof had het Hof van Beroep immers terecht geoordeeld dat de boete en de belastingverhoging voor een laattijdige aangifte geen complementaire maar dezelfde doeleinden dienden en dat ze met andere woorden geen betrekking hebben op verschillende aspecten van eenzelfde wan-

gedrag, zodat het 'non bis in idem'-beginsel geschonden werd. Non bis in idem betekent 'geen twee keer voor hetzelfde' en houdt in dat niemand tweemaal kan bestraft worden voor hetzelfde feit, wat volgens artikel 4, Protocol nr. 7 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens een fundamenteel rechtsbeginsel is. Het Hof van Cassatie lijkt met haar arrest het pleit nu in het nadeel van de fiscus te hebben beslecht.

Wél zij opgemerkt dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het principe ook wel enigszins genuanceerd heeft. Zo geldt volgens het Hof dat wanneer meerdere sancties onderdeel uitmaken van een geïntegreerd sanctiestelsel en een coherent geheel vormen waarmee verschillende aspecten van sociaal wangedrag op voorzienbare en proportionele wijze aangepakt worden, ze wel degelijk allebei toegepast kunnen worden.

Buitenlands belastingplichtige heeft in Nederland geen recht op aftrek negatieve inkomsten uit eigen woning

Hof 's-Hertogenbosch heeft op 25 mei 2022 geoordeeld in een zaak (20/00531) omtrent het niet toestaan van aftrek van negatieve inkomsten uit eigen woning aan een buitenlands belastingplichtige.

Het betrof een belanghebbende die in 2011 in Duitsland woonde. Zijn woning zou in Nederland kwalificeren als een eigen woning. Echter, belanghebbende heeft in Duitsland een onderneming en voert met deze onderneming een vaste inrichting in Nederland. In verband met zijn woning in Duitsland heeft belanghebbende negatieve inkomsten uit eigen woning, welke hij als buitenlands belastingplichtige in aftrek wenst te brengen op zijn inkomen in zijn Nederlandse aangifte inkomstenbelasting.

De inspecteur van de Nederlandse belastingdienst is van mening dat Nederland niet verplicht is rekening te houden met het negatieve inkomen uit de eigen wo-

ning, nu belanghebbende ongeveer 37% van zijn inkomen geniet in Duitsland en derhalve aldaar voldoende rekening kan worden gehouden met zijn persoonlijke en gezinssituatie. Belanghebbende stelt daar tegenover dat het niet toestaan van de aftrek naar zijn oordeel discriminerend is.

Hof 's-Hertogenbosch oordeelt in deze zaak dat het niet toestaan van aftrek van negatieve inkomsten uit eigen woning voor belanghebbende niet discriminerend is.

In Duitsland is voldoende inkomen om rekening te houden met zijn persoonlijke en gezinssituatie. Het feit dat in 2017 de staatssecretaris een voor belanghebbende mogelijk gunstig besluit heeft uitgebracht doet hier niet aan af, nu dit pas in werking is getreden na het belastingjaar dat belanghebbende betwist. Het hoger beroep is dan ook ongegrond.

Buiten Nederland wonende Nederlander heeft recht op aftrek van persoonlijke aftrekposten

Hof 's-Hertogenbosch heeft geoordeeld in een zaak (20/00674 en 20/00675) van een in Frankrijk wonende Nederlander aangaande diens recht op aftrek in Nederland van persoonsgebonden uitgaven.

Belanghebbende is samen met zijn echtgenote woonachtig in Frankrijk. Hij ontvangt vanuit Nederland pensioen en een AOW-uitkering. Het pensioen is op basis van het verdrag ter heffing aan Nederland toegewezen. De AOW-uitkering is ter heffing aan Frankrijk toegewezen.

Belanghebbende claimt in zijn aangifte inkomstenbelasting in Nederland de aftrek van financieringskosten voor de eigen woning, nu daar in Frankrijk geen rekening mee kan worden gehouden door toepassing van de belastingvrije som. De inspecteur van de Nederlandse belastingdienst weigert de aftrek en stelt dat Frankrijk rekening dient te houden met belanghebbendes persoonlijke aftrekposten.

In hoger beroep oordeelt Hof 's-Hertogenbosch dat Nederland, anders dan de inspecteur meent, wel degelijk rekening dient te houden met aftrekposten die ver-

band houden met de persoonlijke en gezinssituatie. Daar in Frankrijk geen belasting wordt geheven en het inkomen dat in Frankrijk in de heffing kan worden betrokken onvoldoende is om aftrekposten die verband houden met de persoonlijke en gezinssituatie in aanmerking te nemen, dient Nederland op basis van Unierecht rekening te houden met deze aftrekposten. Een en ander volgens het stappenplan dat het hof heeft uitgezet voor deze situaties met betrekking tot de reikwijdte van de Schumacker-rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU.

Inwoner in Nederland ondanks eigen leven in ander land

Het kan voorkomen dat huwelijkspartners niet op hetzelfde adres zijn ingeschreven, of zelfs elk afzonderlijk inwoner zijn van een ander land. Naar Nederlands civiel recht geldt dat huwelijkspartners niet noodzakelijk op hetzelfde adres ingeschreven dienen te zijn. Wél kan dit leiden tot een geschil met de fiscale administratie. Zo bleek ook uit een zaak waarin Gerechtshof 's-Hertogenbosch uitspraak deed en waaruit naar voren komt dat de woonplaats van een echtgenoot niet met zich brengt dat de andere echtgenoot daar ook fiscaal inwoner is, maar dat echtgenoten een eigen leven leiden evenmin uitsluit dat zij nog steeds tellen als gehuwden.

In de betreffende zaak (20/00702 en 20/00703) betrof het de situatie van een man die als piloot werkte voor een vliegtuigmaatschappij. De man had een geschil met de Nederlandse belastingdienst over zijn fiscale woonplaats in 2015 en 2016. De inspecteur meende dat de man inwoner was van Nederland, omdat de man de Nederlandse nationaliteit had en in 2015 en 2016 (mede-)eigenaar was van drie onroerende zaken in Nederland. Tot deze onroerende zaken behoorde ook een woonhuis waar zijn echtgenote en een hun minderjarige dochter woonden. De man zelf stond tot 22 juni 2015 op dat adres ingeschreven en ontving in de jaren 2015 en 2016 pensioenuitkeringen uit Nederland ter grootte van 147.824 euro respectievelijk 149.745 euro.

De man wierp tegen dat zijn woonplaats niet Nederland maar in Turkije was. De Turkse autoriteit had op 3 juli 2015 daartoe een woonplaatsverklaring afgegeven, welke vermeldde dat de man vanaf 29 juli 2013 inwoner van Turkije was en voor zijn wereldinkomen aldaar was belast. Zijn loon bedroeg in de jaren 2015 en 2016 respectievelijk 127.913 euro en 132.179 euro. Op dat loon was Turkse belasting ingehouden. Bovendien was de man per 21 juni 2015 geregistreerd op een Turks adres. Pas vanaf 7 oktober 2020 stond hij weer ingeschreven in Nederland. Ook betaalde de man vanaf medio 2016 voor gas, water en licht in Turkije en had hij diverse Turkse abonnementen. Aanvankelijk zou de rest van zijn gezin ook emigreren naar Turkije, maar na de mislukte staatsgreep aldaar besloten zij daarvan af te zien.

Hof 's-Hertogenbosch stelt in haar uitspraak dat de Nederlandse woonplaats van de echtgenote en dochter van de man niet zonder meer betekent dat hij inwoner van Nederland is. Gehuwden zijn im-

mers (civielrechtelijk) niet verplicht samen te wonen om toch een huwelijkse samenleving te hebben. Aan de andere kant is evenmin sprake van duurzaam gescheiden leven. Dat is namelijk pas aan de orde als (i) minstens een van de gehuwden de huwelijkse samenleving wil verbreken; (ii) ieder van hen afzonderlijk een eigen leven leidt alsof hij of zij niet met de ander is getrouwd en (iii) minstens een van hen wil dat deze situatie blijvend is.

In de zaak voor het hof hebben de echtgenoten aan geen van deze voorwaarden voldaan. Zo bezochten zij elkaar over en weer, gingen samen op vakantie en deelden huishoudelijke uitgaven. Het zelfstandige, eigen leven van de man in Turkije staat daarom niet in de weg aan de conclusie dat zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst met Nederland waren. Het zelfstandige, eigen leven van zijn echtgenote doet daar niets aan af. Het hof oordeelt dan ook dat de man fiscaal inwoner is van Nederland.

Geen kwalificerende buitenlandse belastingplicht wegens te hoog wereldinkomen

Op 28 juli 2022 heeft Rechtbank Zeeland-West-Brabant uitspraak gedaan in een zaak (21/4787) van een buiten Nederland wonende Nederlands belastingplichtige die in Nederland wenst aangemerkt te worden als kwalificerend buitenlands belastingplichtige.

Belanghebbende woont sinds 2001 in het buitenland en ontving in 2019 inkomsten uit Nederland. In haar aangifte IB/PVV 2019 gaf ze aan dat zij aangemerkt dient te worden als kwalificerende buitenlandse belastingplichtige, zodat persoonsgebonden aftrekposten in Nederland verdisconteerd zouden kunnen worden.

Wegens het ontbreken van een ondertekende inkomensverklaring merkte de inspecteur haar niet aan als kwalificerende buitenlandse belastingplichtige en week af van de aangifte. Belanghebbende was het daar niet mee eens en in beroep moest de rechtbank oordelen of belanghebbende alsnog aangemerkt kon

worden als kwalificerende buitenlandse belastingplichtige met als gevolg dat rekening diende te worden gehouden met persoonlijke tegemoetkomingen.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelde op 28 juli 2022 echter dat het beroep van belanghebbende ongegrond is omdat en dat ze terecht in 2019 geen recht heeft op persoonlijke tegemoetkomingen. Belanghebbende kan niet worden aangemerkt als kwalificerende buitenlandse belastingplichtige, omdat zij niet voldoet aan het criterium dat 90% of meer van haar inkomen in Nederland is onderworpen aan inkomstenbelasting. Ook maakt belanghebbende niet aannemelijk dat zij in haar woonland geen inkomstenbelasting is verschuldigd wegens de geringe hoogte van haar wereldinkomen.

Nederlandse piloot mag van buitenlandse werkgevers forse onbelaste vergoeding voor onkosten ontvangen

Op 7 september 2022 heeft Hof 's-Hertogenbosch uitspraak gedaan in een zaak van een Nederlandse piloot die een niet vooraf gespecificeerde onkostenvergoeding ontving van zijn buitenlandse werkgevers.

Belanghebbende woont in Nederland en was in 2016 actief als piloot/gezagvoerder. Hij werd via twee Ierse vennootschappen, waarvan hij ook minderheidsaandeelhouder/directeur was, ingehuurd door een uitzendbureau. Hij ontving per blokkering voor zijn onkosten een vaste vergoeding van 145 euro. Hij maakte in totaal 19.580 euro aan kosten, waarvan niet meer in geschil was dat hiervan 17.000 euro kon worden beschouwd als kosten die noodzakelijkerwijs met het oog op een behoorlijke vervulling van de dienstbetrekking zijn gemaakt. In geschil was wel of sprake is van een gerichte vrijstelling, wat de inspecteur weerlegde.

In eerste aanleg stelde Rechtbank Zeeland-West-Brabant de inspecteur ook in het gelijk, maar belanghebbende kwam hiertegen in hoger beroep, waar Hof 's-Hertogenbosch op 7 september 2022 oordeelde (zaak 21/00277) dat een gerichte vrijstelling niet vooraf gespecificeerd hoeft te worden. Bovendien maakt het hof ook niet uit dat zijn buitenlandse werkgevers de vergoedingen en verstrekkingen als zodanig niet hebben aangewezen. Zouden de werkgevers namelijk wel Nederlands inhoudingsplichtige zijn geweest, dan mocht worden aangenomen dat de zakelijke uitgaven c.q. kosten door hen zouden zijn aangewezen en tot 17.000 euro zou dit hebben gekwalificeerd als een gerichte vrijstelling. Daarnaast heeft belanghebbende dan nog recht op de forfaitaire vrijstelling van 1,2%. Hof 's-Hertogenbosch verklaart daarom het beroep van belanghebbende gegrond.

Loon geëmigreerde Nederlandse werknemer toch in Nederland belast ondanks het ontbreken van verrichtte arbeid

Op 2 september 2022 heeft de Nederlandse Hoge Raad arrest gewezen in een zaak (HR 21/00833) van een naar het buitenland geëmigreerde Nederlander. Als buitenlands belastingplichtige genoot belanghebbende nog loon voor het verrichten van arbeid in Nederland, waardoor de Nederlandse belastingdienst het loon terecht aanmerkte als Nederlands belastbaar loon, ondanks het gegeven dat belanghebbende voor dit loon geen arbeid meer in Nederland verrichtte na zijn emigratie.

Belanghebbende woonde in Nederland en was van 1997 tot en met 2015 in dienst van een in Nederland gevestigde vennootschap. Na een conflict werd overeengekomen dat de werknemer in 2015 in dienst zou blijven zonder dat hij daarvoor nog arbeid hoefde te verrichten. Op 15 maart 2015 emigreerde belanghebbende uit Nederland en was de mening toegedaan dat Nederland vanaf die datum dan ook geen heffingsrecht meer had over het aan hem betaalde loon door de Nederlandse werkgever.

Hof Amsterdam oordeelde hieromtrent eerder dat het loon voor de periode van 15 maart 2015 tot en met 31 december 2015, anders dan belanghebbende van mening was, wel degelijk terecht in Nederland in de heffing van inkomstenbelasting was betrokken.

In cassatie oordeelt de Hoge Raad op haar beurt de zienswijze van Hof Amsterdam te onderschrijven en verklaart het cassatieberoep van belanghebbende ongegrond. De omstandigheid dat tegenover de ontvangen loonbetalingen geen daadwerkelijke arbeid is verricht, staat dus ook volgens de Hoge Raad niet in de weg aan Nederlandse heffing. Loon uit dienstbetrekking wordt immers genoten ter zake van het in Nederland verrichten van arbeid als het de beloning vormt voor een door de werknemer aanvaarde verplichting om in Nederland arbeid te verrichten. Dit geldt ook als de werknemer geen arbeid verricht, omdat de werkgever geen gebruik maakt van zijn recht op de arbeidsprestatie van de werknemer.

Creatief, betrokken en onbegrensd

-
- ◆ **Nederlandse en Belgische jaarrekening**
 - ◆ **Nederlandse en Belgische fiscaliteiten**
 - ◆ **Nederlandse en Belgische aangifte**
 - ◆ **Nederlandse en Belgische administratie**

Dé adviseur voor uw Belgische expansie

WKG Groep Accountants & Fiscaal Juristen heeft door haar jarenlange ervaring een belangrijke plaats verworven op het gebied van accountancy en fiscale advisering voor de Nederland-België problematiek. Onze medewerkers onderkennen als geen ander de grensoverschrijdende mogelijkheden.

Kantoor in Antwerpen en in Roosendaal

Doordat wij zelf in beide landen een kantoor hebben zijn wij ons bewust van de praktische problemen van ondernemen in beide landen. Een nauwe samenwerking van onze Nederlandse en Belgische medewerkers resulteert in een juiste administratieve verwerking over de grenzen heen en optimale advisering die voor beide landen een oplossing biedt. In Roosendaal zijn naast Nederlandse werknemers ook Belgen werkzaam, in Antwerpen zijn naast Belgen ook Nederlanders werkzaam.

Samenwerking met Nederlandse accountant

Wij streven naar een totaaloplossing op accountancy en fiscaal gebied voor onze cliënten. Tevens werken wij samen met Nederlandse accountants. De Nederlandse accountant blijft leading, maar vraagt ons voor het grensoverschrijdende traject advies. Wij kunnen namelijk perfect vanuit Belgische en Nederlandse invalshoek het probleem, opportuniteit of risico onderkennen en daarin adviseren en uitvoeren.

Bent u geïnteresseerd in onze dienstverlening en wilt u de dienstverlening die u verdient, neem dan gerust contact met ons op voor een nadere kennismaking.

Voor meer informatie kunt u ook bellen met een van onze medewerkers in Nederland of België.

Een bedrijfsbrochure kunt u ook per e-mail aanvragen.

***WKG Groep Accountants en Fiscaal Juristen
Antwerpen & Roosendaal***

WKG Groep Nederland

- **Bergrand 224 - NL-4707 AT Roosendaal**
T: +31 (0)165 54 84 70 - info@wkggroep.nl

WKG Groep België

- **Tabakvest 47 - B-2000 Antwerpen**
T: +32 (0)3 660 07 20 - info@wkggroep.be

VERLEDEN & HEDEN

Els Witte en Frits van Oostrom ontvangen Visser-Neerlandiaprijzen in Bergen op Zoom

Op 15 oktober 2022 werden in het Markiezenhof in Bergen op Zoom de Visser-Neerlandiaprijzen uitgereikt aan prof. dr. Frits van Oostrom en prof. dr. Els Witte.

Frits van Oostrom is een Nederlands academicus die werd geëerd voor zijn werk op het gebied van de Middeleeuwse letterkunde. In 1981 promoveerde hij aan de Universiteit Utrecht op het proefschrift Lantsloot vander Haghedochte, waarvoor hij bekroond werd door het Prins Bernhardfonds. Van 1982 tot 2002 was hij hoogleraar Nederlandse letterkunde tot de Romantiek aan de Universiteit Leiden. Het zwaartepunt lag bij hem op de middeleeuwse literatuur. In 1999 was hij gasthoogleraar aan Harvard. Sinds 2002 is hij als universiteitshoogleraar verbonden aan de Universiteit Utrecht. Van 2005 tot 2008 was hij president van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW). Hij ontving eredoctoraten van de Universiteit Brussel (1995), de Universiteit Antwerpen (2008) en de Open Universiteit (2014). In september 2010 kwam hij in het nieuws door terug te treden uit de Raad van Toezicht van het Rijksmuseum Amsterdam, omdat hij tegen de wens van het museum was om het pistool te verwerven waarmee in 2002 de moord op Pim Fortuyn was gepleegd.

Els Witte is een Belgisch historica, gespecialiseerd in de hedendaagse geschiedenis. Zij is emeritus-hoogleraar aan de Vrije Universiteit Brussel. Ze studeerde aan de Rijksuniversiteit Gent en startte er haar

wetenschappelijke carrière als assistent. In 1974 werd ze hoogleraar aan de Vrije Universiteit Brussel (VUB) en gaf er de vakken Politieke Geschiedenis van België, Maatschappijen en instellingen van de hedendaagse periode, Toepassingen van de historische kritiek en politieke functies van de massacommunicatie. Van 1994 tot 2000 was Witte eveneens rector van de VUB, ze was daarmee de tweede vrouwelijke rector in België. Sinds 1988 is ze ook lid van de Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten. Binnen de academie is ze sinds 2007 voorzitter van het Vlaams Instituut voor Geschiedenis (VIGES) dat onder meer de publicatie van het Nationaal Biografisch Woordenboek ondersteunt. In 2009 werd zij opgenomen als lid in de Academia Europaea. Van 1988 tot 1994 was ze voorzitter van de Raad van Bestuur van de BRT, de Belgische Nederlandstalige publieke omroep. In 1977 was ze oprichter en directeur van het Centrum voor de Interdisciplinaire Studie van de Brussels Taaltoestanden (BRUT), sinds 2005 is deze onderzoeksgroep omgevormd tot het Brussels Informatie-, Documentatie- en Onderzoekscentrum (BRIO). Daarnaast was ze lid van de Coudenberggroep, een Belgische denktank die de federale staatsstructuur aanmoedigde.

Wordt Vlaamse geschiedenis ingezet als staatspropaganda?

In een eerdere editie van dit magazine besteedden we al uitgebreid aandacht aan de uitwerking van een Vlaamse canon. Die canon zou, naar het voorbeeld van de Nederlandse canon, moeten bestaan uit een lijst van thema's (vensters) die chronologisch een samenvatting geeft van de geschiedenis van Vlaanderen. De Nederlandse canon werd in 2006 samengesteld in opdracht van de Nederlandse Staat, ten behoeve van het geschiedenisonderwijs. In 2020 werd een vernieuwde versie gepresenteerd, waarbij een aantal vensters is gewijzigd.

Bij haar start in 2019 kondigde de Vlaamse regering aan dat ze werk wilde maken van een Vlaamse -canon, een lijst van historische -ankerpunten die Vlaanderen - hebben gemaakt. Iedereen die hier woont of wil wonen, zal ze moeten kennen. De canon wordt niet - alleen de leidraad voor het geschiedenisonderwijs, maar ook een -verplicht onderdeel voor de inburgering. De lanceringsdatum is gepland in het voorjaar van 2023, maar nog voor de canon er is, oordelen Vlaamse historici in een lijvig pamflet vernietigend over het initiatief van minister van Onderwijs Ben Weyts (N-VA). De auteurs - Jo Tollebeek (KU Leuven), Marc Boone (UGent) en Karel Van Nieuwen-huyse (KU Leuven) - gingen daarbij naar eigen zeggen niet over één nacht ijs. Ze krijgen overigens de steun van voor- aanstaande historici aan alle Vlaamse -universiteiten. Het initiatief voor de canon komt van bovenaf, meer bepaald van de N-VA. De auteurs zien daarvoor twee motieven. Volgens hen dient de -canon voor Vlaams- nationalisten als een 'stille generator van de anti- Belgische strijd', om via een zachte politiek de 'identificatie met Vlaanderen' te verruimen en de -

gehechtheid aan België uit te -hollen. De canon helpt ook om de eigen cultuur 'te vrijwaren' van 'elke vorm van kosmopolitisme'.

Vanuit de Vlaamse universiteiten kwam er van meet af aan kritiek op een idee dat teruggrijpt naar de nationalistische geschiedschrijving uit de 19^e eeuw. Een lijvig pamflet voor de Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten vat de opmerkingen nu systematisch -samen. Zo beoogt de canon -volgens de auteurs de politieke instrumentali- sering van de geschiedenis. De N-VA zou volgens de critici een heldere agenda hebben: 'maak de Vlaming meer Vlaming'.

De canon lijkt volgens de critici dan ook eerder een 'instrument uit de gereedschapskist van de psy- chiatr', een -'bevrijdende therapie om een complex- loze Vlaming te worden'. Voor de inburgeraars wenkt eenrichtingsverkeer. Samen met de leitkultur moet de canon 'de samen-leving homogeniseren'.

Voor de opstelling zette Ben Weyts een bijzondere commissie aan het werk. De samenstelling vindt in de ogen van de auteurs geen genade. De twee enige his- torici onder de negen leden - voorzitter Emmanuel Gerard en Jan Dumolyn - krijgen flinke kritiek. Heel wat historici bedankten overigens voor de eer. Zelfs het woord 'collaboratiecommissie' valt.

Canon van Vlaanderen

VAN OERS BELGIËDESK

Onze Belgiëdesk begeleidt en adviseert ondernemers en hun werknemers alsook vermogende particulieren bij hun grensoverschrijdende activiteiten en verplichtingen. Naast de advisering kunnen wij u al dan niet met hulp uit ons netwerk bijstaan vanaf de besluitvormingsfase tot en met de totale uitvoering van het advies.

Succesvol zakendoen in België

Van Oers International heeft jarenlange (praktische!) ervaring in het begeleiden van grensoverschrijdende activiteiten in de verhouding met België. Onze Belgiëdesk helpt u gericht en deskundig met alle fiscaal-juridische, en financiële vraagstukken die u op uw pad treft. We volgen de ontwikkelingen in beide landen op de voet om u te behoeden voor de valkuilen en te wijzen op de kansen.

Van adviseren tot implementeren

Niets zo makkelijk als adviseren, zonder het zelf te (moeten) implementeren. Wij staan achter onze adviezen en standpunten en weten uit ervaring wat kan en niet (meer) kan. Indien gewenst begeleiden we u dan ook van A tot Z. In voorkomend geval met de voor u gepaste partner uit ons netwerk.

Van Oers International

Ginnekenweg 145, 4848 JD Breda
Tel. +31 (0)76 530 38 00 | E. international@vanoers.nl

De Belgiëdesk kan u onder meer bijstaan bij:

- Het opzetten van een vestiging in België/Nederland
- Grensoverschrijdend werken/ Internationale tewerkstelling
- (R)emigratie en immigratie
- Aankoop en structurering van onroerend goed
- Vermogensplanningen en structurering van vermogen
- Aangifte en compliance werkzaamheden

Heeft u vragen?

Neem contact op met onze specialisten mr. Kurt van Heerewaarden, mr. Gijs Vernoij of met drs. Edgar van Hassel. Zij staan voor u klaar met advies en een optimale begeleiding. Of kijk op www.vanoers.com

VANOERS.COM

FISCAAL & JURIDISCH II

Bedrijfsvoorheffing in te houden voor de thuiswerkende grensarbeider?

mr K.A. van Heerewaarden

*werkzaam als Tax manager bij Van Oers International te Breda
(K.vHeerewaarden@vanoers.nl)*

Thuiswerken dan wel hybride werken is sinds Covid-19 voor velen vanzelfsprekend geworden. Voor een grensarbeider en diens werkgever komen daar evenwel de nodige zaken bij kijken. Een van de vragen is of voor de in België wonende grensarbeider Belgische bedrijfsvoorheffing dient te worden ingehouden. Een vraag die in de praktijk niet zo eenvoudig te beantwoorden valt. Kurt van Heerewaarden licht toe.

Een buitenlandse (niet in België gevestigde) werkgever heeft slechts onder voorwaarden een verplichting tot het inhouden van Belgische bedrijfsvoorheffing op het loon van diens thuiswerkende grensarbeider.

Benadrukt dient te worden dat de reguliere grensarbeider die thuis werkt, in principe belastingplichtig is in zijn woonland voor alle dagen dat hij thuis werkt. In de aangifte Personenbelasting dient zijn totale inkomen, derhalve ook deze ontvangen van de buitenlandse (Nederlandse) werkgever te worden verantwoord. De fysiek in Nederland gepresteerde dagen dienen vervolgens door de Belgische fiscus te worden vrijgesteld; de thuiswerkdagen zijn belast in België. De belastingheffing over de thuiswerkdagen vindt daarbij dan effectief plaats tegen het gemiddelde tarief. Het gemiddelde tarief wordt daarbij bepaald door het gehele wereldinkomen in aanmerking te nemen, derhalve ook het vrij te stellen inkomen wordt daarbij in aanmerking genomen. Zij het louter voor de vaststelling van het gemiddelde tarief.

Benadrukt dient te worden dat de reguliere grensarbeider die thuis werkt, in principe belastingplichtig is in zijn woonland voor alle dagen dat hij thuis werkt

Is er geen bedrijfsvoorheffing ingehouden dan vindt de volledige heffing plaats achteraf via de aanslag die gevestigd wordt naar aanleiding van de ingediende aangifte Personenbelasting. In voorkomend geval dient men zich hier wel van bewust te zijn.

Is – al dan niet verplicht – bedrijfsvoorheffing ingehouden dan zal achteraf minder (bij) te betalen zijn. Het inhouden van bedrijfsvoorheffing resulteert ook in de opmaak van fiches die het invullen en indienen van de aangifte voor de werknemer wat moge vereenvoudigen. Desgewenst kan het bedrag aan de in te houden bedrijfsvoorheffing in afwijking van de standaardschalen worden verhoogd om bijbetaling via de aangifte achteraf te voorkomen. Dit kan de werknemer met de werkgever overeenkomen, men noemt dit wel het toepassen van het fiscaal voluntariaat. Dit moge al voldoende reden zijn om vrijwillig bedrijfsvoorheffing in te houden en af te dragen.

Is voor de grensarbeider Belgische sociale zekerheid verschuldigd dan zal in principe ook direct bedrijfsvoorheffing worden ingehouden en afgedragen. Momenteel gelden echter nog steeds de nodige goedkeuringen met betrekking tot de sociale zekerheidsregelgeving, die in de Covid-periode zijn geïntroduceerd. Daardoor zullen de meeste grensarbeiders sociaal verzekerd zijn (gebleven) in het (Nederland) van de werkgever, waar ze voorheen ook altijd fysiek de werkzaamheden verrichtten.

De Belgische wetgeving verplicht evenwel in bepaalde gevallen ook de buitenlandse werkgever tot het inhouden van bedrijfsvoorheffing. Dat is onder meer als door het thuiswerken sprake is van een zogenoemde vaste of personele vaste inrichting, in de zin van het belastingverdrag. Is dat het geval, dan wordt de buitenlandse werkgever voor het deel van haar resultaat dat aan deze vaste inrichting of personele inrichting moet worden toegerekend, winstbelasting verschuldigd in het woonland van de werknemer.

Een vaste inrichting is een vaste plaats (in het andere land dan het land waar de werkgever formeel is gevestigd) van waaruit structureel bedrijfsactiviteiten worden verricht. Ook een thuishkantoor van de werknemer kan onder voorwaarden aanleiding geven tot het ontstaan van een dergelijke belastbare vaste inrichting. Dit is overigens niet altijd het geval. Bij de beoordeling is onder meer relevant of de werknemer vrij is om te beslissen van waar hij/zij zijn of haar werk zal uitvoeren en of er nog überhaupt een kantoor in het 'werkgeversland' beschikbaar is. Verder zijn daarbij van belang, de overige afspraken omtrent vergoedingen) met betrekking tot het thuishkantoor.

Soms is echter al voldoende dat de 'thuiswerker' de onderneming mag vertegenwoordigen. Met andere woorden dat de werknemer de bevoegdheid heeft om de buitenlandse onderneming te binden (en dit ook op structurele wijze doet) vanuit diens woonland. Het gaat daarbij niet enkel om het formeel tekenen van contracten. Voldoende kan al zijn dat de thuiswerkende medewerker de essentiële voorwaarden mag (uit)onderhandelen zonder tussenkomst van de buitenlandse vennootschap. De werknemer wordt dan beschouwd als personele vaste inrichting.

De thuiswerker die maar (structureel) één dag per week vanuit zijn huis werkt voldoet al aan de '30 dagen in een 12 maand periode-eis'

Voor een in België wonende en thuiswerkende grensarbeider is evenwel ook zonder een vaste of personele vaste inrichting, in de zin van het verdrag, mogelijk al sprake van inhoudingsplicht voor de bedrijfsvoorheffing. Dat is al het geval als sprake is van een 'Belgische inrichting'. Daarvan is al (veel) sneller sprake. Zodra er met behulp van een vaste bedrijfsinrichting een activiteit wordt uitgeoefend die langer dan 30 dagen duurt, zal men er normaal van uitgaan dat er een Belgische inrichting is. Verder zal hiervan sprake zijn als de thuiswerkzaamheden te beschouwen zijn als diensten in de zin van de relevante bepaling van het relevante artikel (292 WIB), dat als volgt luidt:

'Wanneer een buitenlandse onderneming in België voor eenzelfde of voor met elkaar verband houdende projecten diensten levert door middel van één of meer natuurlijke personen die in België aanwezig zijn en er die diensten leveren gedurende een tijdvak of tijdvakken waarvan de duur in het totaal 30 dagen te boven gaat of gaan tijdens enig tijdperk van twaalf maanden, vormen de werkzaamheden die in België in het kader van die levering van diensten worden uitgeoefend een Belgische inrichting.'

De thuiswerker die maar (structureel) één dag per week vanuit zijn huis werkt voldoet al aan de '30 dagen in een 12 maand periode-eis'. Punt van discussie is in de praktijk met name de interpretatie van 'diensten levert'. Dient men dit ruim te interpreteren,

hetgeen tot voor kort de visie van de Belgische fiscus leek, of dient men het begrip diensten eerder beperkt uit te leggen, en vallen enkel zuivere diensten ten behoeve van derden hieronder.

Het niet voldoen van de verplichting tot inhouden van bedrijfsvoorheffing kan immers aanleiding geven tot boetes en de verschuldigdheid van nalatigheidsinteressen

De grote sociale secretariaten die in België de loonadministratie verzorgen - die in beginsel ook een commercieel belang hebben bij het voeren van een extra payroll - en de overheersende visie van de fiscale advieskantoren lijken echter een eerder beperkt dienstenbegrip te hanteren. De administratie is verzocht om een verduidelijking van haar visie hieromtrent te geven, doch heeft hierover nog geen uitsluitsel gegeven. Gelet op de langere doorlooptijd lijkt ook zij hier met een genuanceerd antwoord te zullen komen. Waarbij overigens opgemerkt dient te worden dat deze bepaling ook al voor Covid in de wet is opgenomen, doch slechts door het toegenomen belang aan aandacht heeft gewonnen. Duidelijkheid is hier in ieder geval gewenst. Het niet voldoen van de verplichting tot inhouden van bedrijfsvoorheffing kan immers aanleiding geven tot boetes en de verschuldigdheid van nalatigheidsinteressen.

Een Belgische inrichting geeft voorts aanleiding tot de verplichting tot het indienen van een (nihil)aangifte voor de winstbelasting alsmede een boekhoudplicht en in voorkomend geval de jaarlijks verplichte vennootschapsbijdrage.

U bent bij deze geïnformeerd! Inventariseer en analyseer uw concrete situatie om zo met kennis van zaken te handelen.

Nieuwe goedkeuringen Nederlandse uitzendregeling besluit eigenwoningregeling

De Nederlandse staatssecretaris van Financiën heeft het besluit eigenwoningregeling (Besluit van 24 november 2009, nr. CPP2009/2342M / Stcrt. 2009, 18386) gewijzigd door nieuwe goedkeuringen te introduceren voor de uitzendregeling. Hierdoor wordt de bestaande goedkeuring van onderdeel 6.2 van het besluit gewijzigd.

De eerste goedkeuring ziet op een beperking van het begrip 'derden'. In het oude besluit werd het derden begrip te ruim gedefinieerd, waardoor de uitzendregeling niet kon worden toegepast. Op 23 oktober 2020 oordeelde de Hoge Raad (zaak nr. 19/05223) dat het begrip 'derden' beperkt moet worden uitgelegd. Daarom wordt in de nieuwe goedkeuring het begrip 'derden' versoepeld.

Voor de toepassing van de uitzendregeling mag de woning niet aan derden ter beschikking worden gesteld. Dit geldt voor elke wijze van ter beschikking stellen aan derden en dus ook als de woning deels ter beschikking is gesteld, ongeacht de hoogte van de vergoeding die voor het ter beschikking stellen van de woning wordt ontvangen. In dit verband geldt geen uitzondering voor kamerverhuur als bedoeld in artikel 3.114 Wet IB 2001. De uitzendregeling geldt dus ook niet bij het ter beschikking stellen van de woning aan derden zonder vergoeding of tegen een vergoeding die lager is dan het maximale bedrag voor de kamerhuurvrijstelling.

Gezinsleden

Kinderen, partners en andere personen die direct voorafgaand aan de uitzending al tot het huishouden van de uitgezonden belastingplichtige behoorden en die aansluitend of gedurende de uitzending in de woning van de belastingplichtige (gaan) wonen, zijn in dit kader ook derden. Dit heeft tot gevolg dat de uitzendregeling niet (meer) op verzoek kan worden toegepast. De uitgezonden belastingplichtige ervaart het echter in het algemeen niet zo dat hij zijn woning in deze gevallen ter beschikking stelt aan een derde, aangezien hij zijn woning op elk gewenst moment weer als hoofdverblijf kan betrekken. Daarnaast kunnen de financiële gevolgen voor het niet (meer) van toepassing kunnen zijn van de uitzendregeling groot zijn. Daarom vind de staatssecretaris het niet langer redelijk om de gevallen die hiervóór zijn beschreven gelijk te stellen aan het ter beschikking stellen aan een derde. Daarom keurt de staatssecretaris vooruitlopend op een mogelijke wetswijziging het volgende goed, daarbij voorbehoud makend dat wanneer het parlement niet akkoord zou gaan met een desbetreffende wetswijziging, deze goedkeuring vanaf dat moment voor de toekomst komt te vervallen.

Concreet keurt de staatssecretaris dus goed dat onder de volgende voorwaarden voor de toepassing van de

uitzendregeling de woning niet wordt geacht ter beschikking te zijn gesteld aan een derde als één of meerdere van onderstaande personen in de woning van de belastingplichtige (gaan) wonen:

- de kinderen van de belastingplichtige;
- de kinderen van de fiscale partner van de belastingplichtige; of
- de kinderen van de persoon die direct voorafgaand aan de uitzending van de belastingplichtige kwalificeerde als fiscale partner.

Bovenstaande ongeacht de leeftijd en ongeacht of zij direct voorafgaand aan de uitzending tot het huishouden van de belastingplichtige behoorden.

- De fiscale partner van de belastingplichtige of de persoon die door de uitzending van de belastingplichtige niet meer kwalificeert als fiscale partner; of personen die direct voorafgaand aan de uitzending van de belastingplichtige gedurende minimaal 12 maanden aaneengesloten reeds behoorden tot het huishouden van de belastingplichtige (bijvoorbeeld een hulpbehoevende ouder).

Voorwaarden

Voor deze goedkeuring gelden de volgende drie voorwaarden:

1. De belastingaanslag over het belastingjaar waarvoor een beroep wordt gedaan op de goedkeuring staat op 23 oktober 2020 nog niet onherroepelijk vast;
2. De woning is om niet ter beschikking gesteld; en
3. De woning is op het moment direct voorafgaand aan de goedkeuring een eigen woning op basis van artikel 3.111, eerste of zesde lid, Wet IB 2001.

Bijkomende goedkeuring

De staatssecretaris keurt onder de volgende voorwaarden eveneens goed dat in de bijzondere situatie dat eerste goedkeuring in een belastingjaar is toegepast, maar in de daaropvolgende belastingjaren niet kan worden toegepast, omdat alleen niet is voldaan aan voorwaarde 1 van de eerste goedkeuring, de uitzendregeling toch in de daaropvolgende belastingjaren kan worden toegepast.

Voorwaarden

Voor deze goedkeuring gelden de volgende vier voorwaarden:

1. In één van de daaraan voorafgaande jaren is de eerste goedkeuring voor die persoon/personen toegepast;
2. Aan de overige voorwaarden van de eerste goedkeuring wordt voldaan;
3. Er heeft zich geen omstandigheid voorgedaan op basis waarvan niet meer aan de voorwaarden van de uitzendregeling van artikel 3.111,

4. zesde lid, Wet IB 2001 wordt voldaan; en De termijn waarbinnen een verzoek om ambts-halve vermindering kan worden gedaan, is voor het betreffende belastingjaar nog niet verstrekken (zie artikel 45aa van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001).

Het besluit is in werking getreden op 9 november 2022 en heeft terugwerkende kracht tot en met 23 oktober 2020.

Nederlands percentage eigenwoningforfait en arbeidskorting aangepast

De wettelijke indexering van het eigenwoningforfait 2023 vindt plaats aan de hand van de ontwikkeling van het indexcijfer van de woninghuren (stijging van 2,97% voor vaststelling percentage 2023) en de ontwikkeling van de woningwaarden (stijging van 17% voor vaststelling percentage 2023). Het op basis daarvan geïnde-xeerde percentage eigenwoningforfait wordt naar beneden afgerond op een veelvoud van 0,05%-punt. Deze indexering leidt tot een verlaging van het percentage eigenwoningforfait met 0,05%-punt ten opzichte van 2022 en komt daarmee uit op 0,40%. Echter, op grond van het Belastingplan 2019 wordt het percentage eigenwoningforfait met ingang van 1 januari 2023 beleidsmatig verlaagd met 0,05%-punt tot 0,35%.

Op basis van de tabelcorrectiefactor voor 2023 en de ontwikkeling van het wettelijk minimumloon per 1 januari van het lopende jaar ten opzichte van het wettelijk minimumloon per 1 januari van het daaropvolgende jaar, is een wijziging van de arbeidskorting van toepassing voor inkomstenjaar 2023.

- Tot en met een arbeidsinkomen van 10.740 euro per jaar geldt een arbeidskorting van 8,231% van het arbeidsinkomen, met een maximum van 884 euro.
- Bij een arbeidsinkomen van meer dan 10.740 euro tot en met 23.201 euro per jaar geldt een arbeidskorting van 884 euro vermeerderd met 29,861% van het arbeidsinkomen boven die 10.740 euro, met een maximum van in totaal 4.605 euro.
- Bij een arbeidsinkomen van meer dan 23.201 euro tot en met 37.691 euro per jaar geldt een arbeidskorting van 4.605 euro vermeerderd met 3,085% van het arbeidsinkomen boven die 23.201, met een maximum van in totaal 5.052 euro.
- Bij een arbeidsinkomen van meer dan 37.691 euro per jaar wordt de berekende arbeidskorting van 5.052 euro verminderd met 6,510% van het arbeidsinkomen boven die 37.691 euro.
- De arbeidskorting is volledig afgebouwd bij een arbeidsinkomen vanaf 115.295 euro per jaar.

Nederlandse middelingsregeling inkomstenbelasting afgeschaft

Eén van de opvallende fiscale punten uit het Nederlandse coalitieakkoord 2021-2025 was de voorgenomen afschaffing van de middelingsregeling in de inkomstenbelasting, met ingang van 2023.

Middeling hield in dat het box 1 inkomen uit werk en woning gelijkmatig kon worden verdeeld over drie opeenvolgende jaren. Dat kon een voordeel opleveren voor belastingbetalers die een sterk fluctuerend box 1-inkomen hadden. Omdat box 1 progressieve tarieven kent, kon het een voordeel opleveren om een 'piekinkomen' uit een bepaald jaar over meerdere jaren te 'middelen'. Het gemiddelde inkomen over de middelingsjaren kon namelijk onder een lager belastingtarief vallen dan het piekinkomen in deze periode. Voorbeelden zijn bijvoorbeeld, werknemers die een ontsluitkering of een pensioenuitkering in één bedrag (op basis van Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag) ontvingen of ook IB-ondernemers met sterk wisselende winsten.

Bij middeling telde men dan het inkomen uit box 1 (werk en woning) van drie aaneengesloten jaren op. Het totaal werd door drie gedeeld en hierover werd dan per jaar opnieuw de belasting berekend. Het verschil tussen de oude en de nieuwe belastingbedragen kon dan uitbetaald worden, mits dit tenminste 545 euro bedroeg.

De Nederlandse belastingdienst paste middeling toe als een belastingplichtige hierom verzocht en aan de formele eisen voldeed (middelingsverzoek indienen binnen 36 maanden nadat alle aanslagen, voorheffingen en beschikkingen uit het middelingstijdvak onherroepelijk waren geworden). De belastingplichtige mocht overigens ook kiezen welke drie opeenvolgende jaren in de middeling werden betrokken. Elk gekozen jaar mocht wél maar één keer worden meegenomen.

Met ingang van 2023 is het mooie liedje evenwel teneinde. De periode 2022-2023-2024 vormt dan ook de laatste periode waarover gemiddeld kan worden.

Loonbeslag kan niet in mindering worden gebracht op pensioenuitkeringen voor toepassing dubbelbelastingverdrag

Hof 's-Hertogenbosch heeft op 14 oktober 2022 geoordeeld in een zaak (22/00161) omtrent het in mindering brengen van loonbeslag op de totaal ontvangen pensioenuitkeringen, in deze casus met betrekking tot het Nederlands-Duitse dubbelbelastingverdrag.

Belanghebbende in deze zaak woont in Duitsland en ontvangt een Nederlandse Anw- en pensioenuitkering van een Nederlands pensioenfonds. Hij is vanwege onbehoorlijk bestuur in zijn functie als directeur van een stichting veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding, waartoe loonbeslag is gelegd op een deel van de pensioenuitkering. In zijn Nederlandse aangifte inkomstenbelasting heeft belanghebbende het loonbeslag in mindering gebracht op zijn totale inkomen, waardoor dit minder bedraagt dan 15.000 euro, en stelt dat hierdoor de heffing over de uitkeringen is toegewezen aan zijn woonland Duitsland. De inspecteur van de Nederlandse belastingdienst is het daarmee niet eens en wijkt bij het opleggen van de aanslag af van belanghebbendes aangifte.

Hof 's-Hertogenbosch oordeelt dat het loonbeslag niet in mindering komt op de totaal ontvangen pensioenuitkeringen voor toepassing van het Nederlands-Duitse dubbelbelastingverdrag. Het feit dat loonbeslag is gelegd op de pensioenuitkering, betekent immers niet dat belanghebbende de pensioenuitkering niet heeft genoten. Omdat de totale pensioenuitkering boven de 15.000 euro uitkomt, heeft Nederland wel degelijk het heffingsrecht over de pensioenuitkeringen.

De Hoge Raad verklaart, nu er geen nadere motivering werd aangevoerd, vervolgens ook het cassatieberoep ongegrond.

Wellicht geen verruiming tienjaarstermijn erfbelasting voor geëmigreerde erflater uit Nederland

Wanneer een Nederlander langer dan tien jaar niet meer in Nederland woont, kan Nederland geen erfbelasting heffen over de erfenis bij overlijden. Binnen de termijn van tien jaar kan dat wél. Die zogenaamde fictiebepaling van tien jaar dient ertoe om belastingvlucht te voorkomen. Immers, een aantal landen kent geen erf- of schenkbelasting. Veel mensen emigreerden vroeger naar België en de laatste tijd steeds vaker naar Spanje, Portugal of Italië, precies omwille van het voorkomen van Nederlandse erf- of schenkbelasting. Wanneer de geëmigreerde Nederland na zijn emigratie nog tien jaar leeft, kan de Nederlandse erfbelasting worden voorkomen. Een alternatief is dat de nationaliteit van het nieuwe woonland wordt aangenomen, maar dergelijke procedures kunnen soms lang duren.

Enkele Nederlandse Kamerleden van de Christen Unie (Gündogan en Grinwis) heeft vragen gesteld over de Nederlandse regelingen, maar het kabinet antwoordt geen reden te zien om de tienjaarstermijn te verruimen naar bijvoorbeeld dertig jaar. Het Hof van Justitie van de EU heeft eerder ook al beslist dat de tienjaarstermijn niet in strijd is met EU-recht. Een verlenging van de termijn vergt uitvoerig onderzoek, naar de overeenstemming met EU-recht en naar de dubbele heffing in het woonland.

Geen persoonlijke tegemoetkomingen voor niet-inwoner op grond van Schumacker-rechtspraak

Hof 's-Hertogenbosch heeft op 7 september 2022 (zaaknummers 21/00519 en 21/00520) geoordeeld dat Nederland niet is gehouden om rekening te houden met aftrek van hypotheekrente bij het opleggen van de aanslagen inkomstenbelasting aan twee belanghebbenden die in Duitsland wonen.

De belanghebbenden zijn fiscaal partner en wonen in Duitsland. Ze ontvangen inkomen uit Nederland. In hun Nederlandse aangifte inkomstenbelasting stellen zij gebruik te kunnen maken van de regeling voor kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen en claimen derhalve aftrek van hypotheekrente.

De inspecteur weigert evenwel de aftrek van de hypotheekrente en stelt dat belanghebbenden niet voldoen aan de eisen voor de kwalificerende buitenlandse belastingplicht, het zogenaamde 90%-criterium. Zowel belanghebbenden als de inspecteur zijn het er over eens dat niet wordt voldaan aan de formele eisen van de kwalificerende buitenlandse belastingplicht, maar belanghebbenden doen een beroep op de unierechtelijke Schumacker-jurisprudentie. Het Schumacker-arrest is een uitspraak van het Hof van Justitie van de EU van 14 februari 1995 (C-279/93) in een geding tussen de Duitse belastingdienst en Roland Schumacker. Persoonlijke tegemoetkomingen mogen in aftrek worden genomen in de werkstaat indien de belastingplichtige een substantieel deel – door Nederland aangemerkt als 90% of meer van totale inkomen - verdient in de werkstaat en de tegemoetkomingen niet in de woonstaat in aanmerking kunnen worden genomen.

Op 7 september 2022 oordeelt Hof 's-Hertogenbosch dat Nederland niet is gehouden om rekening te houden met aftrek van de hypotheekrente. De door Nederland op basis van Unierecht te verlenen tegemoetkoming wordt begrensd door de belastingheffing die een inwoner van Nederland verschuldigd zou zijn in overigens vergelijkbare omstandigheden als een niet-ingezetene. Het hof oordeelt dan ook dat belanghebbenden, anders dan zij menen, geen recht op tegemoetkoming.

Belgisch standpunt hooglerarenartikel in dubbelbelastingverdrag

Het zogenoemde hooglerarenartikel (artikel 20) in het Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag blijft een opmerkelijke regeling, waarmee in het bijzonder de inwoner van België die aan een Nederlandse universiteit of andere onderwijsinstelling actief is, de eerste twee jaar van die dienstbetrekking de nodige zorgen baart, niet in het minst wanneer de Belgische fiscale tarieven in samenhang met de Nederlandse premieheffing leiden tot een finaal lager nettoloon.

Maar de Belgische autoriteiten hebben inmiddels ten aanzien van het artikel 20 het standpunt ingenomen dat in bepaalde gevallen het fiscale heffingsrecht toch aan de werkstaat kan toekomen vanaf de indiensttreding van de (hoog)leraar. Zo geldt al de uitzondering wanneer die zich uitsluitend gaat bezighouden met wetenschappelijk onderzoek en dus geen onderwijstaken opneemt, maar wanneer een in België wonende persoon voorafgaand aan de in Nederland te verrichten onderwijstaken in België niet in het onderwijs werkzaam is geweest, wordt inmiddels eenzelfde redenering gevolgd.

Op grond van dit standpunt dient voor een in België wonende persoon die in Nederland een functie aan een universiteit of een andere officieel erkende onderwijsinstelling aanvaardt, aansluiting gezocht bij hetzij (i) artikel 19 van het dubbelbelastingverdrag (overheidsfuncties), hetzij artikel 15 van het dubbelbelastingverdrag (privaatrechtelijke dienstbetrekkingen).

Een eerste verdienstelijke stap in de goede richting, zij het dat dit in slechts een beperkt aantal gevallen van toepassing zal zijn. Bovendien kan worden vastgesteld dat in heel wat gevallen de Nederlandse dienstbetrekking niet voltijds is en daarnaast nog aan een Belgische universiteit wordt gewerkt of structureel thuis wordt gewerkt. In dat geval blijft discoordinatie tussen belasting- en premieheffing nog steeds een feit.

Nederlands standpunt hooglerarenartikel in dubbelbelastingverdrag

Het Belgische standpunt omtrent het hooglerarenartikel is aangepast, maar wat denkt Nederland daar van?

Welnu, de Nederlandse fiscus heeft te kennen gegeven het niet eens te zijn met de Belgische visie, waardoor het Belgische standpunt uiteindelijk zonder voorwerp blijft.

Nederland stelt zich op het standpunt dat de verdragstekst duidelijk is en ziet dan ook geen reden om een andere interpretatie aan te hangen. Dit heeft dan ook tot gevolg dat het opletten geblazen is voor wie grensoverschrijdend actief is of wordt over de grens.

Nederland blijft dus bij de verdragstekst, waardoor wie grensoverschrijdend actief wordt als (hoog)leraar (onderwijzend personeel) de eerste twee jaar toch gewoon belastingplichtig blijft in zijn of haar woonland.

Wie in België woont en aan de slag gaat in Nederland, zal derhalve de eerste twee jaar belasting verschuldigd zijn over de genoten beloningen in de woonstaat (België) en niet zoals België wil in bepaalde gevallen het land (Nederland) waar de werkgever is gevestigd. Idem voor de spiegelbeeldsituatie.

Praktisch stellen we vast dat onder meer de universiteit van Tilburg alvast uitgaat van het Belgische standpunt, waardoor meteen de volledige loonheffing in Nederland wordt ingehouden. Echter is dat conform de Nederlandse visie onjuist en zal de onterecht ingehouden loonheffing op aangifte moeten worden teruggevorderd op grond waarvan aansluitend België alsnog zal heffen.

Wie in Nederland woont en aan de slag gaat in België dreigt bovendien met dubbele heffing te worden geconfronteerd. Belgische onderwijsinstellingen houden dan immers de Belgische bedrijfsvoorheffing in en ook op aangifte zal België het heffingsrecht claimen. Nederland zal van haar kant (wellicht) evenwel geen vrijstelling verlenen op aangifte, waardoor de dubbele heffing dan een feit zal zijn en de belastingplichtige (wellicht) aangewezen zal zijn op een procedure tot onderling overleg op basis van artikel 28 van het Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag.

CLAEYS & VANROBAYS

info@claeysvanrobays.be

Carline Vanrobays
Jo Claeys

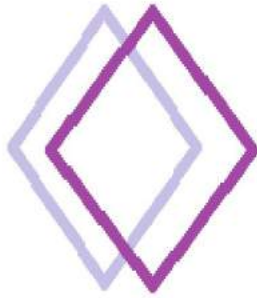
specialisten sociaal recht

Juristen sociaal recht

Ruiterslaan, 8 - 2110 Wijnegem

Tel. 03 353 00 05

Fax. 03 353 25 57

HENDRICKX TAXLAW

ADVOCATENKANTOOR Chantal HENDRICKX

Juridisch - fiscaal advies en bijstand voor ondernemingen en particulieren in het bijzonder in een Belgisch-Nederlandse context

Uw expert voor

- **Belgisch/Nederlandse tewerkstelling en salariëring** (detachering, salary split, employee benefits)
- **Belgisch/Nederlandse pensioenen** (pensioenopbouw, pensioenuitkeringen, fiscaliteit en parafiscaliteit)

Interesse? Contacteer ons vrijblijvend voor meer info op info@hendrickx-taxlaw.be

Advocatenkantoor Chantal Hendrickx
Konijnestraat 160
B-1602 Sint-Pieters-Leeuw

Tel +32 (0)2 307 61 67
chantal.hendrickx@hendrickx-taxlaw.be

In Nederland tewerkgestelde heeft recht op volledig loon over vakantiedagen tijdens ziekte

Volgens een arrest van het Hof van Justitie van de EU (C-2021/987) heeft een werknemer in Nederland die door ziekte niet werkt en die in zijn tweede ziektejaar vakantieverlof opneemt, tijdens het vakantieverlof recht op 100% van het loon en niet het lagere ziekengeldloon (70%). Werknemers die in de afgelopen vijf jaar vanwege ziekte te weinig vakantieloon hebben ontvangen, kunnen bij hun (ex-)werkgever een nabetaling van het loon vragen.

Rechtbank Overijssel heeft vorig jaar prejudiciële vragen gesteld aan het Hof van Justitie van de EU ter zake van een gedeeltelijk arbeidsongeschikte ambtenaar. De ambtenaar ontving in het eerste ziektejaar 100% van het loon. In het tweede ziektejaar werd dat 70% voor de uren die hij nog ziek was, en 100% voor de uren die hij weer werkte. Toen hij in het tweede ziektejaar vakantie opnam, kreeg hij voor dat verlof ook 70% voor de uren waarop hij nog ziek was. De ambtenaar vond dat hij over deze vakantiedagen recht had op 100% van zijn loon.

Volgens het Hof van Justitie van de EU overtreedt een land de EU-richtlijn (2003/88/EG) als er nationale wetten zijn die ervoor zorgen dat zieke werknemers die vakantie opnemen minder ontvangen dan 100%

van hun loon. Kort gezegd vindt het Hof dat de werkgever aan een zieke werknemer die tijdens ziekte vakantie opneemt 100% van het loon moet betalen en niet het lagere 'ziekengeldloon'. De reden hiervoor is volgens het Hof dat het doel van het betalen van vakantieloon is dat werknemers tijdens vakantie in een vergelijkbare situatie zijn als tijdens gewerkte uren. Daarnaast geldt voor zieke werknemers dat deze een vergelijkbare positie moeten hebben als werknemers die werken. Als het loon van een zieke werknemer tijdens vakantieverlof lager is dan het loon bij werken, neemt een zieke werknemer mogelijk geen vakantieverlof op en dat is in strijd met de richtlijn. Rechtbank Overijssel heeft het beroep van de ambtenaar inmiddels gegrond verklaard.

In perioden tussen uitzendklussen geldt wetgeving woonstaat voor uitzendkrachten

Het komt regelmatig voor dat een grensoverschrijdend werknemer op basis van opeenvolgende uitzendovereenkomsten wordt tewerkgesteld over de grens. Neem bijvoorbeeld een inwoner van Nederland die een tijdelijke baan accepteert in België, of in de spiegelbeeldsituatie een inwoner van België die een tijdelijke baan accepteert in Nederland. Vaak zijn deze tijdelijke banen op basis van een uitzendovereenkomst of als oproepkracht. Het komt dan evenwel voor dat tussen twee uitzendopdrachten, tijdelijk geen baan wordt ingevuld. De werknemer switcht dan telkens van het sociale zekerheidsstelsel van het werkland naar het sociale zekerheidsstelsel van het woonland en weer terug. Tegen dat pakweg de ziektekostenverzekering weer aangepast werd, dient terug omgeswitcht te worden. Maar ook voor pensioenopbouw of voor aanspraken op kinderbijslag is dit alles behalve aantrekkelijk. Kortom, deze omstandigheid leidt al te vaak tot onwenselijk verlies aan rechten, heel wat administratieve lasten en onzekerheid.

Toch is dit op grond van Europese regelgeving de enig aangewezen gang van zaken. Zo oordeelde immers ook het Hof van Justitie van de EU op 13 oktober 2022 (zaak C-713/20). In haar arrest oordeelt het Hof immers dat ten aanzien van uitzendkrachten de wetgeving van de woonstaat van toepassing is gedurende de perioden dat zij geen werkzaamheden in de werkstaat verrichten. Dit geldt wanneer de arbeidsverhouding krachtens de uitzendovereenkomst gedurende die tussenliggende perioden wordt beëindigd.

In de betreffende zaak ging het om een Nederlandse vrouw die in 2012 verhuisde naar Duitsland. Vanaf 2013 werkte ze met tussenpozen via een uitzendbureau in Nederland. In 2015 verstrekke de Sociale Verzekeringsbank (Svb) een pensioenoverzicht aan de vrouw. Hieruit bleek dat ze geen AOW had opgebouwd over de perioden tussen de uitzendwerkzaamheden waarin zij geen werkzaamheden had verricht. In die periode viel ze immers weer onder het sociale zekerheidsstelsel van haar woonland, in casus Duitsland.

In een vergelijkbare situatie betrof het een Pool die in 2015 en 2016 arbeidsovereenkomsten sloot met een uitzendbureau waarvoor hij werkzaamheden verrichtte in Nederland. In de periode 1 januari 2016 en 7 februari 2016 werkte hij evenwel tijdelijk niet. Volgens de Svb had de Pool over de maanden januari 2016 en februari 2016 dan ook weer geen recht op Nederlandse kinderbijslag, omdat hij op de eerste werkdag van die maanden niet in Nederland werkzaam was.

In beide gevallen brachten de belanghebbenden hun zaak voor de Centrale Raad van Beroep, die in beide zaken prejudiciële vragen stelde aan het Hof van Justitie van de EU. Het Hof oordeelde op 13 oktober 2022 dat ten aanzien van uitzendkrachten de wetgeving van de woonstaat van toepassing is gedurende de perioden dat zij geen werkzaamheden in de werkstaat verrichten. Dit geldt wanneer de arbeidsverhouding krachtens de uitzendovereenkomst gedurende die tussenliggende perioden wordt beëindigd. Door de stopzetting van hun beroepsactiviteit gedurende de perioden tussen hun uitzendopdrachten hadden dus zowel de Nederlandse vrouw als de Poolse man geen arbeid in loondienst verricht in Nederland en bevinden zij zich niet in een gelijkgestelde situatie in de zin van de Nederlandse wetgeving. Zij vallen niet binnen de werkingssfeer van art. 11 lid 3 onderdeel a van Vo. 883/04 EU, zodat zij niet aan de Nederlandse wetgeving zijn onderworpen en zodoende (tijdelijk) teruggevoerd werden naar het stelsel van hun respectievelijke woonlanden.

Het Nederlands-Belgisch Centrum is van oordeel dat dit hiaat in de EU-verordening onnodig voor onduidelijkheid zorgt en leidt tot verlies aan rechten. De positie van uitzendkrachten is doorgaans al minder beschermend en leidt met name in grensoverschrijdende situaties tot onnodig verlies aan rechten. Het Nederlands-Belgisch Centrum pleit dan ook voor een overbruggingsregeling waarbij tussentijdse onderbreking toch opgevangen zou dienen te worden door het werkland, desgevallend door het door de autoriteiten in dit soort situaties af te leveren artikel-16-verklaringen.

Gewoonlijke plaats van tewerkstelling in het arbeidsrecht bij grensoverschrijdende situaties

Het Belgische Hof van Cassatie (S.21.0038.F) heeft een belangwekkend arrest gewezen aangaande de internationale bevoegdheid van een Belgische arbeidsrechtbank omtrent het vaststellen van het toepasselijk arbeidsrecht op basis van de plaats waar de werknemer gewoonlijk werkt.

Het begrip 'de plaats waar de werknemer gewoonlijk werkt' is een essentieel concept om te bepalen welk arbeidsrecht dient te worden toegepast en welke jurisdictie bevoegd is. Dit begrip mag niet louter kwantitatief worden geïnterpreteerd, als in de plaats waar de werknemer de meerderheid van zijn tijd werkt.

De bevoegde rechter in de EU is geregeld in de Brussel I bis Verordening (EU) nr. 1215/2012 van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken. De feiten in deze zaak dateren echter van vóór de inwerkingtreding van deze herschikkingsverordening en daarom moesten de rechters rekening houden met de voorgaande Brussel Verordening (EG) nr. 44/2001 van 22 december 2000. Beide verordeningen bepalen dat een werkgever kan worden opgeroepen in het land waar hij zijn woonplaats heeft, of in een andere lidstaat indien de werknemer aldaar gewoonlijk werkt, of voor het gerecht van de laatste plaats waar hij gewoonlijk heeft gewerkt, of indien de werknemer niet in eenzelfde land gewoonlijk werkt of heeft gewerkt, voor het gerecht van de plaats waar zich de vestiging bevindt of bevond die de werknemer in dienst heeft genomen.

De zaak ten gronde heeft betrekking op een Belgische manager van een Britse farmaceutische onderneming die in het Verenigd Koninkrijk is gevestigd. Zijn laatste arbeidsovereenkomst van ongeveer een jaar betrof een functie als vicepresident van de onderneming via een Britse arbeidsovereenkomst. Volgens de overeenkomst is de functie gebaseerd op het hoofdkantoor van de onderneming in Londen. Daarvoor werd hij gedetacheerd naar België. Na zijn ontslag vorderde de manager voor de Belgische arbeidsrechtbanken een niet-betaalde vergoeding van de moederverenootschap in het VK en van het Belgische filiaal.

Zowel in eerste aanleg als in hoger beroep verklaarden de Belgische rechtbanken zich onbevoegd. Om zich te vergewissen van zijn bevoegdheid heeft het arbeidshof van Brussel in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU gekeken naar de uitlegging van het begrip 'de plaats waar de werknemer gewoonlijk werkt' als 'de plaats waar of van waaruit de werknemer daadwerkelijk het belangrijkste deel van zijn werkzaamheden verricht ten aanzien van zijn werkgever' (HvJ 14 september 2017, C-168/16 en C169/16, § 59). In dit licht beschouwt het arbeidshof dit als een zuiver kwantitatief criterium. Het arbeidshof over

weegt onder meer het volgende:

- Een detachering naar België van januari 2007 tot 2012, gevolgd door de affectatie naar het kantoor in Londen van 2012 tot 2013, heeft geen invloed op zijn gewoonlijke plaats van werk.
- De woonplaats van de werknemer (in België) is louter privé en heeft geen invloed op zijn werk.
- Het feit dat hij in België een bureau heeft gekregen, zegt niets over zijn werktijd in België.
- Volgens zijn A1-verklaringen (sociale zekerheid) heeft hij in 2012 (tijdens zijn laatste functie) 30% van zijn tijd in België gewerkt, 20% in het Verenigd Koninkrijk en 50% in andere landen. In 2013 werkte hij net meer vanuit het Verenigd Koninkrijk en iets minder vanuit België.

Gezien uit deze en andere aangehaalde elementen niet kan worden afgeleid dat de werknemer de meerderheid van zijn tijd werkte vanuit België, verklaart het arbeidshof zich onbevoegd om de zaak ten gronde te beslissen.

Het Hof van Cassatie verzet zich in haar arrest evenwel tegen deze louter kwantitatieve benadering. Volgens het Hof van Cassatie heeft het arbeidshof zich onterecht beperkt tot het louter vergelijken van de arbeidstijd die de werknemer in de verschillende landen heeft gependend en heeft onterecht de andere aanwijzingen die zijn verbondenheid met België doen blijken als criteria uitgesloten. Het arrest van het Arbeidshof wordt door Cassatie dan ook verbroken.

Is de Belgische rechtbank bevoegd indien een werknemer werkzaam is in verschillende lidstaten?

Kan een geschil met betrekking tot een arbeidsovereenkomst van een werknemer die werkzaam is in verschillende lidstaten, aan de Belgische rechtbank worden voorgelegd? Dat was de vraag waar het Belgische Hof van Cassatie zich over diende uit te spreken in zaak RG S.21.0038.F.

Het Hof van Beroep te Brussel had eerder op 26 januari 2022 geoordeeld dat het niet bevoegd was om zich over het geschil uit te spreken aangezien de vordering was gericht tegen een onderneming van buitenlands recht. Nochtans schrijft artikel 19, punt 2) van Verordening 44/2001 van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken voor dat inzake individuele arbeidsovereenkomsten, de werkgever met woonplaats op een grondgebied van een lidstaat voor de volgende rechten kan worden opgeroepen:

- de rechten van de Lidstaat waar hij woonplaats heeft, of
- in een andere Lidstaat:
 - => het gerecht van de plaats waar de werknemer gewoonlijk werkt of het gerecht van de laatste plaats waar hij gewoonlijk heeft gewerkt, of
 - => wanneer de werknemer niet in eenzelfde land gewoonlijk werkt of heeft gewerkt, het gerecht van de plaats waar zich de vestiging bevindt of bevond die de werknemer in dienst heeft genomen.

In casu was sprake van een arbeidsovereenkomst die op het grondgebied van verschillende lidstaten werd uitgevoerd door de werknemer. Het Hof van Justitie van de EU oordeelde omtrent dit soort cases eerder al dat:

- het begrip van de plaats waar de werknemer gewoonlijk werkt, in de zin van artikel 19, punt 2), a), moet uitgelegd worden als de plaats waar of van waaruit de werknemer daadwerkelijk het belangrijkste deel van zijn verplichtingen jegens zijn werkgever vervult,
- om deze plaats te bepalen, moet de rechter rekening houden met een reeks indicatoren die waarborgen dat het de plaats is waarmee het geschil de nauwste banden heeft.

Volgens het Hof van Beroep te Brussel diende voor de vaststelling van de gewone arbeidsplaats, gekeken te worden naar de plaats waar de werknemer het grootste deel van zijn arbeidstijd voor rekening van zijn werkgever heeft doorgebracht. Toegepast op de voorliggende zaak oordeelde het Hof dat België niet de plaats uitmaakte waar de werknemer gewoonlijk zijn werkzaamheden verrichtte, laat staan dat dit de laatste plaats uitmaakte waar hij gewoonlijk zijn werkzaamheden verrichtte. Hierbij werd door het Hof de duurtijd van de verrichte arbeid door de werknemer vergeleken tussen België en andere lidstaten. Andere bewijzen die werden voorgelegd, werden door het Hof verworpen omdat het meende dat zij geen verband hielden met het aandeel van de in België verrichte arbeid, geen aanwijzing gaven over de door de betrokkene in België verrichte arbeidstijd, of geen concreet element aangaven op grond waarvan een aandeel van in België en in het buitenland verrichte arbeid kon worden bepaald.

Echter, het Hof van Cassatie stelt nu dat dergelijke zienswijze niet correct is en hiermee artikel 19, punt 2 van de verordening wordt geschonden. Het arrest van het Hof van Beroep te Brussel waarbij werd geoordeeld dat de arbeidsrechtbank onbevoegd is om kennis te nemen van de vorderingen van de werknemer tegen een buitenlandse werkgever, werd door het Hof van Cassatie dan ook verbroken en verwezen naar het Arbeidshof van Bergen.

Opzegging en verbreking van een Belgische arbeidsovereenkomst

Wanneer een Belgische werkgever afscheid wenst te nemen van een werknemer, bijvoorbeeld omdat die werknemer niet voldoende blijkt te matchen met de functie of de bedrijfscultuur, of wanneer er eenvoudigweg te weinig werk is, of andere organisatorische redenen dit noodzaken, dan dient rekening te worden gehouden met heel wat aspecten. De redenen voor een individueel ontslag kunnen zeer uiteenlopend zijn. Wat de reden ook is, de werkgever heeft er steeds belang bij de ontslagprocedure op een correcte manier te laten verlopen.

De Belgische Arbeidsovereenkomstenwet bevat diverse mogelijkheden voor werkgever en werknemer om afscheid te nemen van elkaar. De meest voorkomende wijze van beëindiging van een arbeidsovereenkomst betreft uiteraard het ontslag van een werknemer met een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur. Dergelijk ontslag betreft in wezen de handeling van de werkgever waarbij hij aan de werknemer ter kennis brengt dat hij besloten heeft om een einde te maken aan de tussen hen bestaande arbeidsovereenkomst.

Een werkgever heeft in dat opzicht drie mogelijkheden:

- ofwel de opzegging van de arbeidsovereenkomst met het presteren van een wettelijk opgelegde opzegtermijn door de werknemer;
- ofwel de onmiddellijke beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de betaling van een verbrekingsvergoeding, die overeenstemt met de duur van de opzegtermijn;
- ofwel het invoeren van een ontslag om dringende reden op grond van een 'ernstige tekortkoming of fout' in hoofde van de werknemer.

De opzegging van de arbeidsovereenkomst door de werkgever betreft een vorm van ontslag waarbij de werkgever aan de werknemer ter kennis brengt dat hij de arbeidsovereenkomst eenzijdig wenst te beëindigen, dit na verloop van een zekere periode, de zogenaamde opzeggingstermijn. De filosofie van deze opzeggingstermijn is uiteraard dat een werknemer na opzegging de kans en de tijd moet krijgen om een nieuwe baan te zoeken.

Vormvereisten

De opzegging moet beantwoorden aan formele vormvereisten. Vooreerst dient de opzegging op straffe van nietigheid, schriftelijk te gebeuren. De werkgever is dus verplicht om bij opzegging schriftelijk kennis te geven van zijn wil om de arbeidsovereenkomst te beëindigen. Dit geschrift moet minstens het begin én de duur van de opzeggingstermijn van de werknemer vermelden. Deze beslissing moet tevens ondertekend worden door de werkgever of een persoon die binnen de onderneming bevoegd is om tot ondertekening over te gaan. Hoe dit geschrift finaal moet worden

overgemaakt, hangt af van de partij die de opzegging geeft. De werkgever heeft twee opties om de opzegging ter kennis te brengen van de werknemer:

- hetzij met een aangetekende brief (die uitwerking heeft de derde werkdag na datum van verzending);
- hetzij bij deurwaardersexploot.

De opzegtermijn gaat vervolgens in de maandag volgend op de week waarin de opzegging ter kennis werd gegeven. Een kennisgeving per aangetekende brief wordt verondersteld uitwerking te hebben 3 werkdagen na verzending.

Zoals aangegeven zijn voormelde vormvereisten voorgeschreven op straffe van nietigheid. Wanneer de opzegging uitgaat van de werkgever, betreft dit een 'absolute' nietigheid. Dit betekent dat als de werkgever bijvoorbeeld een opzeggingsbrief fysiek overhandigt aan de werknemer, en dus in strijd handelt met de wettelijke wijzen van kennisgeving, dan is de opzegging hoe dan ook ongeldig. Deze absolute nietigheid kan dus niet gezuiverd worden door de aanvaarding door de werknemer. In dat verband houdt het ontslag van de werknemer weliswaar stand, maar door de ongeldige opzegging wordt de arbeidsovereenkomst finaal onregelmatig beëindigd, waardoor de werkgever een opzeggingsvergoeding verschuldigd zal zijn aan de werknemer.

Voor en na 2014

Bij ontslag door opzegging neemt de arbeidsovereenkomst van de werknemer maar een einde na het verstrijken van de opzegtermijn. De wettelijke opzegtermijn waar de werkgever rekening mee moet houden, hangt af van het moment waarop de arbeidsovereenkomst van de werknemer werd gesloten. Sedert de invoering van de wet op het eenheidsstatuut gelden namelijk vanaf 1 januari 2014 voor alle arbeiders en bedienden dezelfde, vaste opzegtermijnen voor de anciënniteit die werd opgebouwd ná 1 januari 2014.

Is de werknemer vóór 1 januari 2014 in dienst gekomen, dan is de opzegtermijn opgebouwd uit twee delen. Het eerste deel van de opzeggingstermijn bevat dan een berekening van de opgebouwde anciënniteit

in de periode vóór 1 januari 2014, de berekeningsregels in dat verband verschillen naargelang de betrokken werknemer arbeider of bediende was. Tevens wordt specifiek voor bedienden ook nog een onderscheid gemaakt naargelang het brutoloon waarop de bediende aanspraak maakte op 31 december 2013. Indien de werknemer daarentegen in dienst trad na 1 januari 2014, zijn de regels vrij eenvoudig. Binnen deze context dient louter te worden teruggegrepen naar de uniforme opzeggingstermijnen voor arbeiders en bedienden die met de wet op het eenheidsstatuut in de arbeidsovereenkomstenwet werden ingevoerd.

De tegenopzeg

De werknemer die door de werkgever werd ontslagen door middel van een opzegtermijn, heeft steeds de mogelijkheid om alsnog zelf een einde te maken aan de arbeidsovereenkomst door het geven van een zogenaamde 'tegenopzeg' met verkorte opzegtermijn. De tegenopzeg moet door de werknemer, ook weer op straffe van nietigheid, het begin en de duur van de opzegtermijn vermelden en moet gebeuren:

- hetzij door de afgifte aan de werkgever van een geschrift;
- hetzij met een aangetekende brief die uitwerking heeft de derde werkdag na verzending;
- hetzij bij gerechtsdeurwaardersexploot.

Afhankelijk van de anciënniteit van de werknemer, bedraagt de tegenopzegtermijn minimaal één week en maximaal vier weken. Ook binnen deze context geldt dat de tegenopzegtermijn ingaat de maandag volgend op de week waarin hij werd gegeven.

Verbreking van de arbeidsovereenkomst met onmiddellijke ingang

De werkgever kan tevens een einde stellen aan de arbeidsovereenkomst zonder inachtneming van een opzegtermijn. In dat verband kan hij dus ook de arbeidsovereenkomst onmiddellijk beëindigen, weliswaar zonder dringende reden of inachtneming van de opzeggingstermijn, door deze te 'verbreken'. Dit betekent dat de werkgever de arbeidsovereenkomst beëindigt door uitbetaling van een 'verbrekingsvergoeding'.

In tegenstelling tot de opzegging, is de verbreking van de arbeidsovereenkomst niet aan strikte vormvereisten onderworpen, maar vormvrij en dus in principe zelfs mondeling mogelijk. Niettemin is het steeds aangewezen dat de verbreking van de arbeidsovereenkomst toch steeds op schrift wordt gesteld en bezorgd aan de werknemer, teneinde eventuele (bewijs) discussies te vermijden.

De verbrekingsvergoeding is gelijk aan het lopend loon dat overeenstemt met de duur van de opzeggingstermijn die partijen in geval van opzegging in acht moesten nemen. Indien de arbeidsovereenkomst initieel werd opgezegd maar naderhand, tijdens de loop van de opzegtermijn, alsnog wordt verbroken door de werkgever, dient de werkgever een verbrekingsver-

goeding te betalen die gelijk is aan het loon voor de resterende opzeggingstermijn.

Voor de berekening van de verbrekingsvergoeding dient men niet alleen rekening te houden met het brutoloon dat door de werknemer werd verdiend op het ogenblik van het ontslag, maar tevens met alle voordelen verworven krachtens de arbeidsovereenkomst. Het gaat dan onder meer om bonussen, premies, werkgeversbijdragen in de maaltijdcheques, groepsverzekering, hospitalisatieverzekering, het privégebruik van de bedrijfswagen, enzovoorts. De verbrekingsvergoeding moet ook onmiddellijk na het einde van de arbeidsovereenkomst worden uitbetaald.

Administratieve verplichtingen

Indien de werkgever de arbeidsovereenkomst van een werknemer heeft opgezegd of verbroken, dient hij uiteraard nog een aantal andere formaliteiten te vervullen. Immers heeft elke werkgever de verplichting om bij beëindiging van de arbeidsovereenkomst een aantal sociale en fiscale documenten aan de werknemer te bezorgen.

Concreet moet elke werkgever volgende documenten aan de ontslagen werknemer overhandigen:

- het C4-werkloosheidsbewijs met opgave van de juiste reden van werkloosheid;
- voor inwoners van Nederland dient tevens een U1-attest te worden afgeleverd;
- de laatste loonfiche van de werknemer met afrekening van de laatste betalingen;
- de individuele rekening van het lopende jaar;
- het vakantieattest, wanneer het een ontslag van een bediende betreft;
- de fiscale fiche 281.10;
- het attest van tewerkstelling dat begin- en einddatum van de arbeidsovereenkomst aangeeft en de aard van de verrichte arbeid.

Ten slotte mag de werkgever niet vergeten om de Dimona-aangifte van de uitdiensttreding uit te voeren. Het niet-naleven van de genoemde verplichtingen door de werkgever wordt overigens strafrechtelijk of administratief gesanctioneerd.

Motivatieplicht

Onduidelijkheid bestaat er hier en daar omtrent de zogenaamde 'motivatieplicht'. Of een werkgever verplicht is om het ontslag van een werknemer te motiveren of niet, hangt af van het geval.

Voor een (geldig) ontslag is in beginsel de spontane opgave van een motief of reden niet vereist. Weliswaar moet een werkgever op het C4-formulier van de werknemer de juiste oorzaak van werkloosheid vermelden, maar in beginsel geldt er geen verplichting om uit eigen beweging de redenen van het ontslag verder aan de werknemer toe te lichten. Echter, elke werknemer heeft sedert 1 april 2014 en voor ontslagen die vanaf die datum betekend werden, op grond

van CAO 109 het recht om van zijn werkgever de concrete redenen te kennen die tot zijn ontslag hebben geleid. De ontslagmotivering door de werkgever kent een duidelijk afgebakend toepassingsgebied. Zo is de ontslagmotivering niet van toepassing op werknemers die worden ontslagen:

- om dringende reden;
- tijdens de eerste 6 maanden van de tewerkstelling;
- tijdens een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid;
- tijdens een arbeidsovereenkomst voor studentenarbeid;
- met het oog op werkloosheid met bedrijfstoeslag;
- om aan de voor onbepaalde tijd gesloten arbeidsovereenkomst een einde te maken vanaf de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin de werknemer de wettelijke pensioenleeftijd bereikt;
- wegens de definitieve stopzetting van de activiteit;
- wegens de sluiting van hun onderneming;
- in het kader van een collectief ontslag.

Ofschoon er in beginsel geen sprake is van een plicht tot motivering van het ontslag door de werkgever, blijft het wél steeds een keuze die de werkgever heeft, zij het met een concrete sanctie die hem boven het hoofd hangt indien hij na de expliciete vraag van de

werknemer alsnog weigert de concrete redenen mee te delen. De werknemer die de concrete redenen van zijn ontslag wenst te kennen, moet zijn verzoek wél steeds bij aangetekende brief richten tot de werkgever binnen een termijn van twee maanden nadat de arbeidsovereenkomst een einde heeft genomen. De werkgever heeft dan op zijn beurt vanaf de ontvangst ook weer twee maanden de tijd om te reageren op dit schrijven en de werknemer per aangetekend schrijven de concrete ontslagredenen mee te delen. Het aangetekend schrijven dient dan de concrete elementen bevatten die de werknemer toelaten te weten waarom hij werd ontslagen. Beperkte of vage beschrijvingen, denk daarbij aan 'herstructurering' of 'voldoet niet aan de functievereisten' zullen niet volstaan. Een verwijzing naar het C4-formulier van de werknemer wordt evenmin door de rechtspraak aanvaard. Indien de ontslagmotieven laattijdig, dus buiten de termijn van twee maanden, worden meegedeeld, is de werkgever aan de werknemer een forfaitaire burgerlijke boete verschuldigd ten belope van twee weken loon.

Kennelijk onredelijk ontslag

Naast het recht van de werknemer om de concrete redenen te kennen die tot zijn ontslag hebben geleid, bevat CAO 109 nog een tweede krachtlijn, meer bepaald het recht voor de werknemer op een schadevergoeding indien zijn ontslag 'kennelijk onredelijk' was. Hiervan is sprake wanneer een ontslag van een werknemer die is aangeworven voor onbepaalde tijd, gebaseerd is op redenen die geen verband houden met de

geschiktheid of het gedrag van de werknemer of die niet berusten op de noodwendigheden inzake de werking van de onderneming, de instelling of de dienst en waartoe nooit beslist zou zijn door een normale en redelijke werkgever.

Hieruit volgt dus dat een werkgever steeds een legitieme reden moet kunnen aanwijzen om tot het ontslag van de werknemer over te gaan, anders riskeert hij op grond van CAO 109 immers dat het ontslag als 'kennelijk onredelijk' wordt beschouwd indien het gebaseerd is op redenen die:

- géén verband houden met de geschiktheid van de werknemer of het gedrag van de werknemer;
- niet berusten op de noodwendigheden inzake de werking van de onderneming, de instelling of de dienst.

De toetssteen binnen deze context is de 'normale en redelijke werkgever', geplaatst binnen dezelfde omstandigheden.

In geval van betwisting tussen de werkgever en de werknemer is het aan de rechter om te oordelen of een ontslag kennelijk onredelijk is. De toetsing die de rechter in dat opzicht kan of mag maken, is weliswaar marginaal, waarbij alleen de kennelijke onredelijkheid van het ontslag mag worden getoetst en niet de opportuniteit van het beleid van de werkgever. Als de rechter oordeelt dat het ontslag kennelijk onredelijk is, kan de werkgever veroordeeld worden tot betaling van een vergoeding die overeenstemt met minimaal drie weken en maximum zeventien weken loon. Het bedrag van de vergoeding hangt af van de gradatie van de kennelijke onredelijkheid van het ontslag. Deze vergoeding is overigens ook cumuleerbaar met de forfaitaire burgerlijke boete van twee weken loon die kan worden opgelegd wegens het niet of laattijdig meedelen van de concrete ontslagmotieven.

Recht op betaalde afwezigheid

Wanneer de werknemer wordt ontslagen met het presteren van een opzegtermijn, mag hij met behoud van het loon van het werk afwezig blijven om een nieuwe baan te zoeken. Dit zogenaamde 'sollicitatieverlof' geldt zowel voor arbeiders als bedienden. De berekening van de hoeveelheid sollicitatieverlof hangt af van de situatie waarin een werknemer zich bevindt:

1. De werknemer die kan rekenen op outplacementbegeleiding, heeft het recht op één volledige dag of twee halve dagen sollicitatieverlof per week. De outplacementbegeleiding zelf moet verplicht gevolgd worden tijdens het sollicitatieverlof.
2. Heeft de werknemer geen outplacementbegeleiding en een opzegtermijn van 26 weken of minder, dan heeft hij recht op één volledige, of twee halve dagen sollicitatieverlof per week gedurende de volledige opzegtermijn.

3. Heeft de werknemer geen outplacementbegeleiding en een opzegtermijn van 27 weken of langer, dan heeft hij recht op een één volledige of twee halve dagen sollicitatieverlof per week in de laatste 26 weken van de opzegtermijn. In de voorgaande weken gaat het dan om slechts een halve dag per week.

Voor deeltijdse werknemers staat het recht op sollicitatieverlof in verhouding tot de duur van hun arbeidsprestaties.

Outplacement

Voor sommige werknemers bestaat er bij beëindiging van de arbeidsovereenkomst een recht op outplacementbegeleiding. Dit houdt in dat een werkgever de ontslagen werknemer via een outplacementbureau moet voorzien van begeleiding bij het zoeken naar werk. Het gaat daarbij om administratieve steun, het opmaken van een persoonlijke balans, psychologische begeleiding, hulp bij het vinden van een baan, begeleiding tijdens de integratie in het nieuwe werkmilieu, enzovoorts.

In twee gevallen heeft de werknemer recht op outplacementbegeleiding:

- De werkgever beëindigde de arbeidsovereenkomst omwille van medische overmacht.
- De werknemer werd ontslagen en beantwoordt aan een aantal voorwaarden:
 1. hij werd niet ontslagen omwille van een dringende reden;
 2. hij heeft een opzegtermijn van minstens 30 weken of een opzegvergoeding die een periode dekt van minstens 30 weken.

Heeft de werknemer evenwel een opzegtermijn van minder dan 30 weken of een opzegvergoeding die een periode dekt van minder dan 30 weken, dan heeft hij recht op outplacementbegeleiding als hij aan de volgende drie voorwaarden beantwoordt:

- de werknemer was werkzaam bij een werkgever uit de privésector;
- de werknemer was op de datum van het ontslag minstens 45 jaar; en
- de werknemer werkte één jaar ononderbroken bij de werkgever.

In dit geval zij wél opgemerkt dat wanneer de werknemer werd ontslagen met betaling van een verbrekingsvergoeding ten belope van minstens 30 weken, de werkgever vier weken loon van de verbrekingsvergoeding mag aftrekken, ongeacht of de werknemer het outplacementaanbod aanvaardt of niet.

Enkele topics uit het Nederlands arbeidsrecht

Het Nederlands arbeidsrecht herbergt nogal wat bijzonderheden waar het aankomt op de vormen van arbeidsovereenkomsten en de beëindiging ervan. Wij zetten enkele interessante weetjes op een rij

- Zo kan een arbeidsovereenkomst waarin een rechtsgeldige proeftijd is opgenomen al worden opgezegd voordat er maar één dag is gewerkt. Wanneer de werkgever gebruik maakt van een proeftijdbeding voordat er überhaupt één dag is gewerkt, kan deze aansprakelijk worden gesteld als de grond een grond is die hij ook al wist of had kunnen weten ten tijde van het sluiten van de arbeidsovereenkomst.
- Een concurrentiebeding in een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd kan alleen maar rechtsgeldig overeengekomen worden als sprake is van zwaarwegende bedrijfs- of dienstbelangen en die belangen moeten bovendien schriftelijk zijn gemotiveerd. Deze regel geldt al sinds 2015 en de keren dat een rechter een concurrentiebeding in een tijdelijk contract toestond is zeer beperkt.
- Een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd kan door de werkgever niet worden opgezegd als er geen tussentijdse opzegbepaling in die arbeidsovereenkomst is opgenomen. Opmerkelijk is dat werkgevers regelmatig vergeten een tussentijdse opzegbepaling in het contract op te nemen.
- Wanneer werkgever en werknemer een tijdelijk contract zonder tussentijds opzegbeding met wederzijds goedvinden beëindigen, zal de werknemer waarschijnlijk worden geconfronteerd met een WW-weigering door UWV, alsook door de RVA bij grensarbeid).
- Belangrijk is ook dat wanneer een werknemer die langdurig ziek is via een tweede spoortraject een arbeidsovereenkomst elders sluit, de eerste arbeidsovereenkomst met de oorspronkelijke werkgever niet automatisch eindigt.
- Wanneer een werknemer bij een overgang van onderneming weigert mee over te gaan naar de verkrijger (in beginsel), vanaf het moment van de overgang ook geen recht meer heeft op loon bij de oorspronkelijke werkgever.
- Nuttig om weten is dat wanneer een werknemer zich ziek meldt nadat zijn werkgever een ontslaanvraag heeft ingediend bij UWV of de rechtbank én nadat dat ontslagverzoek door die instantie is ontvangen, de werknemer geen beroep op het opzegverbod tijdens ziekte kan doen.
- Een werknemer die op staande voet wordt ontslagen en dat ontslag in rechte stand houdt, kan soms toch aanspraak maken op een transitievergoeding. Die is immers uitsluitend niet verschuldigd wanneer de werknemer ernstig verwijtbaar heeft gehandeld en de lat voor die ernstige verwijtbaarheid zeer hoog ligt.
- Dat er ondanks er overduidelijk sprake is van een dringende reden voor een rechtsgeldig ontslag op staande voet, dat ontslag door de rechter toch van tafel kan worden geveegd, wanneer niet is voldaan aan de overige vereisten zoals een onverwijld mededeling.

Op de hierboven genoemde voorbeelden kunnen onder bepaalde omstandigheden toch weer uitzonderingen zijn, wat ons doet concluderen dat het in voorkomend geval altijd nuttig is bijstand van een deskundige te vragen.

Nederlandse RVU-uitkering is voor belastingverdrag pensioen

Een uitkering uit een Nederlandse regeling voor vervroegde uitkering is voor de toepassing van een dubbelbelastingverdrag aan te merken als een pensioenuitkering.

Een RVU-uitkering wordt voor toepassing van een dubbelbelastingverdrag behandeld als pensioen. Als de RVU-genieter in aanmerking komt voor voorkoming van dubbele belasting in Nederland, dient hij een verklaring vrijstelling inhouding loonbelasting/premies volksverzekeringen aan te vragen, mits hij aantoont fiscaal inwoner te zijn van het andere verdragsland.

nieuwe perspectieven

Deze tijd biedt volop kansen, BDO biedt u de mogelijkheden

In de nieuwe economie doen kansen zich sneller voor dan ooit. BDO helpt u graag om ze te benutten. Dit doen we met een unieke combinatie van (lokale) marktkennis, een internationaal netwerk, persoonlijke dienstverlening en een professionele aanpak. Hiermee laten we u vanuit een andere invalshoek naar uw business kijken. Zodat u de juiste beslissingen kunt nemen om uw organisatie sterker, wendbaarder en succesvoller te maken. Samen komen we tot nieuwe inzichten en nieuwe kansen in uw markt. Samen creëren we nieuwe perspectieven. **Meer weten? Bel (076) 571 49 00 of kijk op bdo.nl**

BDO

EVENTS |

BHBC meeting 2 december 2022

BHBC Meeting 2 december 2022

Op 2 december 2022 vond in de Martinushoeve te Zandvliet de BHBC meeting plaats. Een goed gevulde ochtend waar sprekers Carline Vanrobays, Kurt van Heerewaarden, Thomas Zwaenepoel en Chantal Hendrickx tal van boeiende topics bespraken. Deze uiteenzetting werd afgesloten met een gezellige lunch.

Belgium-Holland Business Community

De Belgium-Holland Business Community is de exclusieve crossborder kennis- en netwerk-organisatie waar professionals en bedrijfsleiders/managers elkaar ontmoeten, en richt zich in het bijzonder op het terrein van:

- ◆ Company directors
- ◆ HR-managers
- ◆ Crossborder tax law experts
- ◆ Crossborder social security law experts
- ◆ Crossborder labour law experts
- ◆ Crossborder payrolling experts
- ◆ Crossborder corporate law experts
- ◆ Crossborder estate planning experts

Jaarlijks komen deze professionals enkele malen samen om kennis en ervaringen te delen en te netwerken. De bijeenkomsten van de Belgium-Holland Business Community hebben een vast patroon, waaronder:

- ◆ Inhoudelijke lezingen door deskundigen omtrent grensoverschrijdende fiscaliteit, sociale zekerheid, arbeidsrecht, ondernemingsrecht, etc...
- ◆ Kennis- en ervaringsuitwisseling
- ◆ Uitgebreide warme lunch
- ◆ Netwerken

Hebt u belangstelling voor de werking en eventueel toetreding tot de Belgium-Holland Business Community, neemt u dan gerust even contact op met secretariaat@nederland-belgisch-centrum.be.

Wij zenden u dan graag de toetredingsvoorwaarden en selectiecriteria toe.

FISCAAL & JURIDISCH III

Nederlands pensioen fors hoger dan Belgisch pensioen?

Er heerst over het algemeen het beeld dat Belgen, minder pensioen zouden opbouwen dan Nederlanders. Dit is evenwel niet geheel correct. Wanneer wordt gesproken over pensioenopbouw, is het wenselijk tenminste de eerste twee pijlers van pensioenopbouw in ogenschouw te nemen en dat lijken de verschillen overwegend minimaal.

In Nederland bestaat de pensioenopbouw voor werknemers uit AOW-bouw (eerste pijler) en opbouw via een (bedrijfs)pensioenregeling. De opbouw van AOW is inkomensafhankelijk en bedraagt voor een alleenstaande actueel 1.335,00 euro bruto per maand en voor wie samenleeft met een partner is dat goed 915,00 euro bruto per maand. Daarnaast geldt dat wie in Nederlandse loondienst werkt, aangevuld kan worden tot 70% van het in dat jaar genoten jaarinkomen. Zowat 90 procent van de werkgevers heeft een aanvullende pensioenregeling. Hierdoor krijgen gepensioneerde werknemers een aanvullende uitkering bovenop de AOW-uitkering. Meestal betalen werkgevers ongeveer 2/3e van de totale pensioenpremies en werknemers 1/3e deel.

Voor 2022 geldt een maximaal pensioengevend loon van 114.866 euro. Boven dit deel wordt dus geen bedrijfspensioen opgebouwd. Wél kan de werknemer ervoor kiezen om over het inkomen boven de grens een zogenaamd netto pensioen op te bouwen. De premies voor het opbouwen van netto pensioen komen dan uit het nettoloon, er geldt dus geen fiscale facilitering. Het sparen voor zo'n netto pensioen is alleen mogelijk in de vorm van een beschikbare premieregeling.

Overigens hadden in 2020 (laatst beschikbare gegevens van het CBS) zowat 1,7 miljoen Nederlanders wel een inkomen uit arbeid, maar geen aanvullende pensioenopbouw via een bedrijfspensioenregeling

Overigens hadden in 2020 (laatst beschikbare gegevens van het CBS) zowat 1,7 miljoen Nederlanders wel een inkomen uit arbeid, maar geen aanvullende pensioenopbouw via een bedrijfspensioenregeling. Een groot deel van deze groep compenseert dit ook niet met andere vormen van pensioensparen. Werknemers die geen pensioen opbouwen zijn vaker personen jonger dan 40 jaar, vrouwen en personen met een migratieachtergrond. Werknemers met een flexibel dienstverband en werknemers bij kleine bedrijven bouwen

ook minder vaak op. Er is dus een risico dat deze groep werkenden na pensionering te maken krijgt met een forse terugval van het inkomen en daardoor in financiële problemen raakt.

In België is zowel de eerste als de tweepijler opbouw inkomensafhankelijk. De eerste pijleropbouw (Wettelijk Rust Pensioen oftewel WRP), gefinancierd uit sociale verzekeringsbijdragen die worden afgedragen over het totale brutoloon, worden vereenvoudigd gesteld, opgebouwd naar rato van 60 procent van het in het referentiejaar genoten jaarloon en dit in principe over een periode van 45 jaar. Een werknemer die pakweg gedurende 45 jaar en rekening houdend met indexatiecoëfficiënten steeds 60.000 euro bruto per jaar zou verdienen, bouwt een eerstelijerpensioen op van zowat 3.000 euro bruto per maand. In België is de opbouw van het eerstelijerpensioen dus ruwweg zowat het drievoudige van de Nederlandse AOW-opbouw. Ook in België geldt een maximum inkomen waarover kan worden opgebouwd, in 2022 goed 65.000 euro bruto jaarloon.

In België is de opbouw van het eerstelijerpensioen dus ruwweg zowat het drievoudige van de Nederlandse AOW-opbouw

In de tweede pijler kan aanvullend in een bedrijfspensioenregeling worden opgebouwd tot 80 procent. Kortom, wie zowat 60.000 euro bruto per jaar verdient zal in België iets meer sociale verzekeringsbijdragen betalen, maar bouwt bij een werkgever met een bedrijfspensioenregeling doorgaans ook meer op dan wat gebruikelijk is in Nederland.

Gelet op bovenstaande stelt zich de vraag vanwaar de beeldvorming komt dat Nederlandse pensioenen doorgaans hoger zijn dan Belgische. De verklaring dient wellicht gezocht in wat we simpelweg kunnen omschrijven als 'begripsverwarring'. Zo spreken Nederlanders over 'pensioen' wanneer ze het hebben over de bedrijfspensioenregeling. De eerste pijler (AOW) omschrijven ze doorgaans als 'oudedags-

voorziening'. Wanneer we vanuit Nederlands perspectief naar pensioenopbouw kijken dan is die (tweedepijler)variant inderdaad ruimer dan de tweede pijler in België, aangezien in de Nederlandse bedrijfs-pensioenregeling nu eenmaal veel meer moet worden opgebouwd dan in de Belgische variant, precies omdat de eerste pijleropbouw in veruit de meeste gevallen (AOW versus WRP) in Nederland beduidend lager is dan in België.

Kortom, wie een correcte vergelijking wenst te maken, dient in beginsel uit te gaan van de samengestelde opbouw van eerste- en tweede pijleropbouw. In België

betalen werknemers voor de eerste pijler meer sociale verzekeringsbijdragen dan in Nederland, maar ze betalen voor de tweede pijleropbouw aanzienlijk minder dan hun Nederlandse burens. Ook wanneer een vergelijking wordt gemaakt naar uiteindelijke (loon)kost, loopt die doorgaans behoorlijk mank. Die vallen in Nederland inderdaad lager uit dan in België, maar juist is ook de niet tot het sociaalverzekeringsstelsel behorende premies voor bedrijfspensioenen te betrekken, om een correcte vergelijking te (kunnen) maken.

Kleinepensioenregeling in Nederlands-Duits dubbelbelastingverdrag vormt geen verboden discriminatie

De Nederlandse Hoge Raad heeft op 14 oktober 2022 (zaak 21/04276) uitspraak gedaan over een zaak van een inwoner van Nederland met onder meer twee Duitse sociaalzekerheidspensioenen (2017) van in totaal 12.697 euro.

De inspecteur van de Nederlandse belastingdienst verleende voor deze pensioenen geen aftrek ter voorkoming van dubbele belasting. Belanghebbende was het daar niet mee eens en kwam in beroep en aansluitend in hoger beroep bij Hof Arnhem-Leeuwarden. In beide gevallen kreeg belanghebbende ongelijk. Op grond van artikel 17 lid 2 van het Nederlands-Duitse dubbelbelastingverdrag, betreffende de zogenaamde 'kleinepensioenregeling' heeft Nederland immers de belastingheffing toegewezen gekregen voor pensioenen tot 15.000 euro.

Belanghebbende kwam vervolgens in cassatieberoep bij de Hoge Raad, maar ook die onderschrijft nu het eerdere oordeel van Hof Arnhem-Leeuwarden. De Hoge Raad stelt dat landen bij verdragsonderhandelingen gewicht mogen toekennen aan overwegingen van doelmatigheid. De Hoge Raad stelt dat de verdeling van heffingsbevoegdheid aan de hand van een getalsmatige grens ook effectief berust op zulke overwegingen van doelmatigheid. Toepassing van de kleinepensioenregeling brengt daarom niet met zich dat het discriminatieverbod is geschonden. Verder stelt de Hoge Raad dat geen rechtsregel verbiedt dat de rechtspositie van belanghebbende onder het actueel toepasselijke dubbelbelastingverdrag is verslechterd ten opzichte van het vorige verdrag. Het cassatieberoep van de man is dus ongegrond.

Afkoopverbod internationale waardeoverdrachten pensioen toch strijdig met EU-recht?

De Europese Commissie heeft een infractieprocedure ingesteld tegen Nederland bij het Hof van Justitie van de EU (C-360/22). In geschil is of Nederland bij een internationale waardeoverdracht van pensioen van de overnemende verzekeraar mag eisen dat het Nederlandse afkoopverbod in stand blijft.

De Europese Commissie verzoekt daarbij het Hof om vast te stellen dat door de goedkeuring en instandhouding van artikel 85, eerste lid, onderdeel b, en artikel 87, tweede lid, onderdeel f, Pensioenwet, in samenhang gelezen met artikel 19b, tweede lid van de Wet op de loonbelasting, het Koninkrijk der Nederlanden de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 45, 56 en 63 VWEU en de artikelen 28, 36 en 40 EER.

De Europese Commissie is daarbij van mening dat de Nederlandse wettelijke regeling betreffende de overdracht van pensioenkapitaal opgebouwd in de zogenaamde tweede pijler (de aanvullende pensioenopbouw via de werkgever), onverenigbaar is met het vrij verkeer van werknemers, van dienstverlening en van kapitaal, nu in de grensoverschrijdende situatie een uitgaande overdracht van pensioenkapitaal zonder heffing alleen mogelijk is als de mogelijkheden om het

pensioen als een kapitaal af te kopen, dezelfde zijn als of beperkter zijn dan in Nederland.

In een aantal lidstaten, waaronder België, kan een pensioen volledig of gedeeltelijk worden afgekocht in de vorm van een eenmalige uitkering waardoor mobiele werknemers die hun pensioenkapitaal naar een van deze lidstaten overdragen, zullen worden belast door Nederland. Gelijkaardige overdrachten van pensioenkapitaal binnen Nederland worden immers niet belast.

Geen eenvoudige oplossingen voor tragere dienstverlening Svb in grensoverschrijdende situaties

De uitkeringsverzorging en dienstverlening van de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank (Svb) aan burgers in het buitenland loopt in het algemeen trager, is foutgevoelig en kent meer administratieve lasten. Het Nederlandse Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid voert onderzoek naar potentiële verbeteringen, maar concludeert tussentijds dat een en ander niet eenvoudig is.

De moeizamere verwerking bij grensoverschrijdende dossiers hangt volgens het ministerie samen met het juridisch kader, de beperkte mogelijkheden voor digitale verwerking, de afhankelijkheid van medewerking van buitenlandse zusterorganen en overheden, de complexe handhaving buitenland, én communicatie en

sociaal-culturele verschillen.

Het ministerie stelt dat bij de dienstverlening aan burgers in Nederland vaak gebruik gemaakt kan worden van gegevens uit basisregistraties, zoals de Basisregistratie (BRP), of andere betrouwbare administraties. Voor burgers in het buitenland geldt dat volgens het ministerie in veel mindere mate, onder meer omdat de Registratie Niet Ingezetenen (RNI) slechts beperkte gegevens bevat. Bovendien zijn uitvoeringsorganisaties aangewezen op het opvragen van informatie bij de burger zelf of bij zusterorganen in het buitenland.

Terecht geen vrijstelling Nederlandse premie volksverzekeringen bij laattijdige aanvraag

Wie in Nederland woont en uitsluitend uit België pensioenuitkeringen geniet kan in Nederland, onder voorwaarden, ontheffing van Nederlandse verzekeringsplicht aanvragen. Deze aanvraag kan leiden tot een aardige besparing, omdat de premiebijdragen in België doorgaans lager uitvallen. De aanvraag dient aan echter wel tijdig te worden ingediend.

Dat ondervond een in Nederland wonende Belg die vanuit België pre-pensioenuitkeringen ontving. In 2014 vroeg hij bij de Svb ontheffing aan van de verzekeringsplicht voor de volksverzekeringen. De Svb keurde het verzoek om ontheffing goed.

Op een later moment vroeg de Belg eveneens een ontheffing aan voor het jaar 2012. Dit verzoek werd evenwel afgewezen door de Svb vanwege het verstrijken van de termijn voor het aanvragen van de ontheffing.

In de aangifte inkomstenbelasting voor het jaar 2012 gaf de Belg aan vrijgesteld te zijn voor de volksverzekeringen, maar de inspecteur corrigeerde de aangifte en legde een aanslag op zonder toepassing van de vrijstelling van de volksverzekeringen en stelde dat de ontheffing niet van toepassing was voor het jaar 2012. De Belg was het daar niet mee eens en kwam in beroep.

Hof 's-Hertogenbosch oordeelde daaromtrent vervolgens dat terecht geen vrijstelling van de volksverzekeringen was verleend, omdat de wettelijk vereiste ontheffing van de Svb ontbrak, was de inspecteur niet gehouden om een vrijstelling van de volksverzekeringen toe te kennen. Het hof verklaarde het hoger beroep dan ook ongegrond.

Bij verrichten van substantiële werkzaamheden in woonland Nederland geldt Nederlandse socialezekerheidswetgeving

Net voor de zomer deed de Nederlandse Centrale Raad van Beroep uitspraak in een zaak (21/2248 AOW) waarin de Sociale Verzekeringsbank terecht had aangenomen dat in de situatie van belanghebbenden, die een substantieel gedeelte van hun werkzaamheden hadden verricht in hun woonstaat Nederland, Nederlands sociaalverzekeringsrecht van toepassing diende te komen.

Belanghebbenden werkten in de periode 2016 - 2018 op een binnenvaartschip in België, Duitsland en Nederland voor een werkgever uit Liechtenstein. Het schip heeft een in Nederland gevestigde eigenaar en exploitant. De Svb geeft A1-verklaringen af en verklaart de Nederlandse socialezekerheidswetgeving van toepassing. Aangezien het schip in 2016 in totaal 28 procent van de tijd in Nederland vaart (in 2017 was dat 24 procent en in 2018 gold 26 procent), werkten belanghebbenden volgens de Svb een substantieel gedeelte in hun woonland Nederland. De Svb hield er rekening mee dat belanghebbenden in Nederland woonden, dat het schip in Nederland was geregistreerd en dat de eigenaar en exploitant van het schip in Nederland waren gevestigd. Ander dan de Svb waren belanghebbenden evenwel van oordeel dat op hen de Liechtensteinse socialezekerheidswetgeving van toepassing moets zijn.

De Centrale Raad van Beroep oordeelde inmiddels dat de Svb wel degelijk terecht heeft aangenomen dat belanghebbenden een substantieel gedeelte van hun werkzaamheden hebben verricht in hun woonstaat Nederland en terecht de Nederlandse socialezekerheidswetgeving van toepassing heeft verklaard.

Geen inhouding loonheffing op pensioen Nederbelg

Over de toewijzing van het heffingsrecht over Nederlandse pensioenen van een inwoner van België, is de afgelopen jaren al heel wat te doen geweest. Nederland en België lijken voorwaar heftig te blijven strijden om het heffingsrecht te kunnen binnenhalen, maar feiten en omstandigheden verschillen per geval, zodat op regelmatige basis finaal de rechter moet oordelen.

Zo ook in de situatie van een belanghebbende Nederbelg die al sinds 1965 in België woont en vanaf 1988 inkomsten genoot uit Nederland, om aldaar aansluitend in 2001 met vroegpensioen te gaan.

Tot 2018 werd geen Nederlandse loonheffing ingehouden op het pensioen dat de Nederbelg ontving. Echter, omdat diens pensioen meer dan 25.000 euro bedraagt, houdt het pensioenfonds vanaf januari 2018 wel weer loonheffing in op het pensioen. Belanghebbende is het hier niet mee eens en stelt dat hij de pensioenpremies die hij heeft betaald aan het pensioenfonds in het verleden nimmer op zijn in Nederland belastbare inkomen in aftrek heeft gebracht.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt ook in die zin dat niet aan alle voorwaarden van art. 18 lid 2 van het Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag is voldaan en Nederland dan ook geen belasting mag heffen over het pensioen van belanghebbende. De inspecteur is het daarmee niet eens en gaat vervolgens in hoger beroep.

Hof 's-Hertogenbosch (zaak 20/00314) stelt nu vast dat de inspecteur en belanghebbende zijn overeengekomen dat niet aan de, althans niet aan alle, cumulatieve voorwaarden van het toepasselijk artikel in het Nederlands-Belgisch dubbelbe-

lastingsverdrag is voldaan, zodat ook het hof oordeelt dat het hoger beroep van de inspecteur ongegrond is. De uitspraak van de rechtbank wordt daarmee bevestigd en de inspecteur wordt veroordeeld tot het betalen van een proceskostenvergoeding van 1.068 euro.

Detachering naar Nederland, focus overheid versterkt

In Nederland geldt een meldingsplicht voor buitenlandse werkgevers gevestigd in de EU/EER of in Zwitserland bij de tijdelijke terbeschikkingstelling van werknemers in Nederland. De melding gebeurt via het online meldingssysteem 'Meldloket'. Belangrijk om op te merken is dat het ontvangende bedrijf in Nederland (de dienstontvanger) de verplichting heeft om de door de buitenlandse werkgever ingediende 'melding detachering' via hetzelfde Meldloket te verifiëren en actief goed te keuren of af te wijzen.

De Nederlandse Arbeidsautoriteiten zijn momenteel actief strikter toezicht te houden en te controleren op de naleving van deze verificatieplicht door dienstontvangers. Wij werden op de hoogte gebracht door Nederlandse ontvangers van diensten die de kennisgevingen van gedetacheerde werknemers niet beoordelen en goedkeuren bij het ontvangen van gedetacheerde werknemers in hun vestigingen in Nederland, dat ze recent waarschuwingsbrieven ontvingen. Er werden nog geen sancties opgelegd, maar in de toekomst zullen wél boetes worden uitgedeeld bij herhaalde overtredingen.

We verwachten dat de Nederlandse autoriteiten het toezicht op de naleving van de detachingsvereisten in Nederland zullen intensiveren als gevolg van de toegenomen zakelijke reisvolumes. We raden organisaties daarom aan om hun processen voor het verifiëren van detacheringen naar Nederland ervoor te zorgen dat deze goedkeuringen tijdig worden gedaan.

Nederlands minimumloon ruim 10 procent hoger, mogelijk gevolgen voor Belgisch gepensioneerde in Nederland

Het Nederlandse minimumloon gaat per 1 januari 2023 met 10,15 procent omhoog en stijgt daarmee 1.756,20 euro naar 1.934,40 euro bruto per maand.

Op zich goed nieuws, maar misschien niet voor iedereen. Immers wie uitsluitend pensioen geniet vanuit België en in Nederland ontheffing van Nederlandse verzekeringsplicht geniet en daardoor ten laste van België is verzekerd, kan hierdoor in de problemen komen.

Zo geldt dat voor de ontheffing het Belgische pensioen tenminste 70 procent van het Nederlands minimumloon dient te bedragen. In 2022 dient het Belgische pensioeninkomen daarom tenminste 1.229,34 euro te bedragen, maar in 2023 wordt dat 1.354,08 euro.

Pensioen mag zowel door Nederland als Duitsland worden belast

Niet alleen tussen Nederland en België wordt er veelvuldig gediscussieerd over het heffingsrecht over pensioeninkomen. Ook tussen Nederland en Duitsland spelen er regelmatig enige kwesties.

Zo ook in een door Rechtbank Zeeland-West-Brabant op 28 oktober 2022 beslechte zaak (21/2580) van een in 2017 in Duitsland wonende gepensioneerde die vanuit Nederland een pensioenuitkering en een AOW-uitkering van in totaal 25.753 euro ontving.

De inspecteur van de Nederlandse belastingdienst betrok het volledige inkomen van belanghebbende in de Nederlandse heffing van inkomstenbelasting bij het opleggen van een ambtshalve aanslag voor het jaar 2017. Belanghebbende stelde dat, op basis van het dubbelbelastingverdrag tussen Nederland en Duitsland, het Nederland naar zijn oordeel niet is toegestaan om belasting te heffen over het pensioeninkomen. Bovendien stelde belanghebbende dat hij niet de financiële middelen heeft om de inkomstenbelasting te betalen.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt evenwel dat het Nederland en Duitsland is toegestaan om te heffen over het pensioeninkomen. Het inkomen dat belanghebbende ontvangt vanuit Nederland gaat immers de in artikel 17 van het Nederlands-Duitse dubbelbelastingverdrag genoemde drempel van 15.000 euro te boven. Het is daardoor Nederland ook toegestaan om belasting te heffen over het pensioeninkomen. Het feit dat belanghebbende niet voldoende financiële middelen heeft, doet volgens de rechtbank niet af aan dit oordeel, waardoor diens beroep ongegrond wordt verklaard.

Nieuwe Nederlandse regeling betaald ouderschapsverlof

In Nederland geldt dat ouders tot hun kind 8 jaar oud is recht hebben op onbetaald ouderschapsverlof. Dat verlof is maximaal 26 keer het aantal uren van hun werkweek. Sedert 2 augustus 2022 kunnen zij hiervan 9 werkweken betaald ouderschapsverlof opnemen en daarvoor een uitkering van het UWV krijgen. Dat is zo geregeld in de Wet arbeid en zorg (WAZO). Werknemers kunnen het verlof in één keer achter elkaar opnemen of flexibel, bijvoorbeeld een aantal uren per dag verdeeld over meerdere weken, of een aantal dagen per week verdeeld over meerdere maanden. De belangrijkste punten op een rij:

- Betaald ouderschapsverlof duurt minimaal 1 en maximaal 9 werkweken;
- Ouders kunnen het verlof flexibel opnemen (bijvoorbeeld een aantal uren per dag verdeeld over meerdere weken);
- Ouders moeten het verlof opnemen binnen 1 jaar na de geboorte van het kind, of binnen 1 jaar na opname in het gezin, als het om een adoptie- of pleegkind gaat en het kind nog geen 8 jaar is;
- Niet opgenomen werkweken betaald ouderschapsverlof kunnen ouders nog wel opnemen als onbetaald ouderschapsverlof;
- De uitkering betaald ouderschapsverlof kan worden aangevraagd, nadat minimaal 1 keer het aantal uren van de werkweek verlof is opgenomen;
- Het recht op de uitkering, de hoogte van de uitkering en hoe ouders deze kunnen aanvragen, hangt af van de situatie van de ouder.

Met de regeling betaald ouderschapsverlof heeft Nederland het ouderschapsverlof dus uitgebreid. De uitkering komt van toepassing onder hiernavolgende voorwaarden:

- De werknemer dient een arbeidsovereenkomst te hebben;
- De werknemers heeft nog minimaal 1 week over van het onbetaalde ouderschapsverlof
- De werknemer heeft minimaal 1 keer het aantal uren van zijn/haar werkweek betaald ouderschapsverlof opgenomen;
- Het betaald ouderschapsverlof dient te worden opgenomen binnen 1 jaar na de geboorte van het kind, of binnen 1 jaar na opname in het gezin, als het om een adoptie- of pleegkind gaat en het kind nog geen 8 jaar is.

Daarnaast geldt ook 1 van de volgende situaties:

- De werknemer moet de wettelijke ouder zijn;
- De werknemer is niet de wettelijke ouder maar woont met het kind samen, verzorgt het en voedt het op (bijvoorbeeld een familielid of stiefouder of pleegzorgouder).

UWV wil werken aan snellere WIA-beoordeling werknemers

Teveel werknemers moeten te lang wachten op hun WIA-beoordeling. Het UWV heeft daarom aangekondigd volgende maatregelen te nemen om de wachttijd te verkorten:

- 60-plussers die 2 jaar ziek zijn kunnen, als zij en hun werkgever dat willen, alleen beoordeeld worden door een arbeidsdeskundige, zodat ze sneller zekerheid krijgen.
- Mensen met een IVA-uitkering of een Wajong-uitkering die duurzaam arbeidsongeschikt zijn, krijgen de komende 5 jaar geen herbeoordeling als zij weer aan het werk gaan.

Een andere maatregel is het sneller ontwikkelen van 'Sociaal Medische Centra'. Daartoe zal een team van medewerkers samenwerken, onder leiding van een verzekeringsarts. Het team moet daarbij per persoon gaan bekijken wat deze nodig heeft om goed te re-integreren. De teams zijn inmiddels actief in Tilburg, Heerlen, Rijnmond en Breda.

Voor de lange termijn zegt het UWV nog bijkomende maatregelen te zullen nemen, maar die moeten nog nader worden uitgewerkt en aansluitend worden goedgekeurd door de Tweede Kamer.

Nieuwe formule voor het vaststellen van woonlandfactoren ongunstig voor Belgisch inwoner

Jaarlijks stelt het Nederlandse Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport de zogenaamde woonlandfactoren vast voor ten laste van Nederland verzekerden die buiten Nederland wonen. In het buitenland zijn de kosten voor zorg vaak lager dan in Nederland. Het ene land heeft namelijk een groter wettelijk zorgpakket dan het andere land. Soms is de zorg daardoor duurder, maar meestal is de zorg in het woonland juist goedkoper. De verhouding tussen de kosten in beide landen geldt ter vaststelling van de woonlandfactor. Door die woonlandfactor toe te passen, wordt de door de ten laste van Nederland verzekerde verdragsbijdrage in verhouding gebracht met de omvang en kosten van het zorgpakket in het woonland (woonlandpakket).

In 2019 heeft het Nederlandse Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) in opdracht van het ministerie een onderzoek uitgevoerd naar een verbeterde manier om

de woonlandfactor te berekenen. Daarbij werden acht verschillende methodes met elkaar vergeleken. Het ministerie heeft daaruit voor 2023 nu gekozen voor een nieuwe berekeningsmethode. Naar het oordeel van het ministerie zou deze methode transparanter zijn door gebruik van bestendige SHA-cijfers. Het 'System of Health Accounts' (SHA) stelt een methodologisch kader vast, waarbinnen landen internationaal vergelijkbare ramingen kunnen opmaken van de consumptie van goederen en diensten voor gezondheids- en langdurige zorg door hun bevolking.

Deze nieuwe rekenmethode pakt naar het zich laat aanzien evenwel nadelig uit voor inwoners van België, waarvoor een forse verhoging van de verdragsbijdrage kan worden verwacht.

Buitenlandse kinderbijslag en transitievergoedingen tellen niet mee voor Nederlandse WIA

De Nederlandse Hoge Raad heeft op 21 oktober 2022 (zaak 21/01545) geoordeeld over de wijze waarop een Nederlandse WIA-uitkering moet worden vastgesteld en of daartoe buitenlandse kinderbijslag en transitievergoedingen mee in rekening moeten worden gebracht.

In deze kwestie ging het over een vrouw die in 2001 van Nederland naar Duitsland verhuisde in verband met werk. In 2004 meldde ze zich ziek en in 2005 nam ze na de geboorte van haar kind zogenaamde 'Elternzeit' op waarvoor zij 'Elterngeld' ontving van de Duitse overheid. Na het einde van haar Duitse dienstbetrekking ontving ze een ontslagvergoeding.

Belanghebbende vroeg daarop een Nederlandse WIA-uitkering aan en het UWV achtte haar in beginsel gerechtigd, echter omdat er in het referentiejaar 1 juli 2007 tot 1 juli 2008 geen inkomen uit arbeid is genoten bedroeg de feitelijke uitkering nihil. De vrouw was het daarmee niet eens en bracht haar zaak voor de

Centrale Raad van Beroep, die oordeelde dat het Duitse Elterngeld en een Duitse ontslagvergoeding geen loon vormen dat meetelt voor de hoogte van een Nederlandse WIA-uitkering.

Op 21 oktober 2022 oordeelde de Hoge Raad dat het eerdere oordeel van de Centrale Raad van Beroep terecht was en derhalve in stand kan blijven. De Hoge Raad stelt voorop dat de cassatiemogelijkheid bij zaken van de CRvB beperkt is. De klachten die zien op onderwerpen die zijn geregeld in art. 13 Wet WIA mag de Hoge Raad dan ook niet beoordelen. De toepassing die de CRvB aan het loonbegrip heeft gegeven, getuigt op zichzelf beschouwd niet van een onjuiste rechtsopvatting. De door belanghebbende ingeroepen omstandigheid dat de CRvB bij de toepassing van art. 12 lid 1 letter a Wet WIA zou zijn uitgegaan van een onjuiste uitleg van Duits recht kan niet tot cassatie leiden. De overige klachten van belanghebbende verwerpt de Hoge Raad.

Afschaffing medisch attest in België nu ook goedgekeurd in de Kamer

De in België tewerkgestelde werknemer moet momenteel bij arbeidsongeschiktheid op verzoek van de werkgever een doktersbriefje voorleggen. De verplichting kan ook in een collectieve arbeidsovereenkomst of in het arbeidsreglement staan. Zoals eerder bericht voorziet een wetsontwerp in de afschaffing van het medisch attest tot driemaal per kalenderjaar voor de eerste dag van een arbeidsongeschiktheid. Na de goedkeuring in de Kamer is het nu enkel nog wachten op publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Een zieke werknemer zou daardoor tot driemaal per kalenderjaar geen geneeskundig getuigschrift moeten voorleggen voor de eerste dag van een arbeidsongeschiktheid. Een collectieve arbeidsovereenkomst of het arbeidsreglement kan hiervan niet meer afwijken. Ziekte in de loop van de werkdag geldt niet als eerste dag van de arbeidsongeschiktheid, het gaat dan immers om een onderbroken arbeidsdag. De werknemer heeft voor deze dag recht op gewaarborgd loon.

Bij ziekte die start op vrijdag en doorloopt op maandag, gaan we voorlopig uit van het vermoeden dat de ziekte doorloopt. Het weekend is voor de werknemer in dit voorbeeld immers een inactiviteitsperiode. In deze situatie zal maandag dus niet opnieuw de eerste dag van ziekte zijn, maar zal de werknemer voor de ziekte van maandag wel een medisch attest moeten

bezorgen. Het is aan de werknemer om eventueel aan te tonen dat het om een andere ziekte gaat, het is dan aan de dokter om dat te attesteren op het medisch attest.

Kleine en Middelgrote Ondernemingen (KMO's) kunnen wel nog kunnen afwijken van deze regel. Met KMO's bedoelt men ondernemingen die minder dan 50 werknemers tewerkstellen op 1 januari van het kalenderjaar waarin de arbeidsongeschiktheid zich voordoet. Zij kunnen afwijken via een collectieve arbeidsovereenkomst of het arbeidsreglement en mogen op die manier dus nog wel nog een ziektebriefje vragen.

De werknemer moet de werkgever onmiddellijk meedelen op welk adres hij zal verblijven tijdens de arbeidsongeschiktheid. Dat is niet nodig als dat adres al bekend is bij de werkgever als zijn gewoonlijke verblijfplaats. Op die manier blijft een eventuele medische controle mogelijk.

De maatregelen zullen in werking treden op de tiende dag na publicatie in het Belgisch staatsblad. Als de maatregelen in 2022 nog in werking treden, zullen de 3 dagen onmiddellijk van toepassing zijn. Er is dus geen proratisering voorzien.

Ziek tijdens vakantie, voortaan vakantiedagen compenseren

Wie in België werkt en tijdens zijn of haar vakantie ziek wordt, verliest het (volle) genot van de vakantiedagen, omdat die later niet opnieuw opgenomen kunnen worden. Dit is bijzonder binnen de EU en de Europese Commissie heeft België dan ook al sinds 2016 opgelegd deze bepalingen in het Belgische recht aan te passen.

Bevoegd minister van Werk Pierre-Yves Dermagne (PS) komt nu met een oplossing die vanaf 1 januari 2024 van toepassing zal komen. Wie dan ziek wordt tijdens zijn of haar vakantie zal die vakantiedagen vanaf 2024 kunnen compenseren.

Concreet kunnen werknemers die ziek worden tijdens hun vakantie vanaf 1 januari 2024 een ziektebriefje indienen bij hun werkgever. De werknemer behoudt dan het recht op gewaarborgd loon tijdens die ziekteperioden, en de ziekteperioden komen terug op de vakantieteller terecht.

Toch betekent dit nog niet dat de vakantieperiode aansluitend automatisch wordt verlengd. Daarvoor moet de werkgever alsnog toestemming geven.

Wonen in België en arbeidsongeschikt tijdens Nederlandse dienstbetrekking

Wie in België woont en in Nederlandse dienstbetrekking werkt, maar (tijdelijk) arbeidsongeschikt wordt, kan te maken krijgen met bevoegdheidskwesties ter zake van reïntegratieverplichtingen.

Uit de praktijk en jurisprudentie blijkt dat veel Nederlandse werkgevers dan vasthouden aan de Nederlandse regels. De arbodienst stelt dan een onderzoek door de Nederlandse bedrijfsarts voor, wat in de regel door de Nederlandse werkgever wordt gevolgd.

Echter, wat als de werknemer niet kan reizen en een onderzoek door de Nederlandse bedrijfsarts afwijst? De werkgever zal dan loonsancties (kunnen) opleggen, maar of dat terecht is, is nog maar de vraag.

Volgens het EU-recht dient de controle van het ziekteverzuim door het uitvoeringsorgaan van het land waar de zieke werknemer woont of verblijft, te worden uitgevoerd. De Nederlandse werkgever/arbodienst moeten dan de Belgische uitvoeringsinstantie inschakelen voor de verplichte ziektecontroles van zieke werknemer.

In de praktijk stellen we vast dat dit bij heel wat Nederlandse werkgevers niet voldoende bekend is, waardoor het vaak mis gaat.

Het wordt wat eenvoudiger als de buitenlandse arts of het lokale sociale zekerheidsorgaan aangeeft dat er gereisd kan worden. De werknemer moet dan terugreizen, maar volgens de toepasselijke EU-richtlijn wel op kosten van de werkgever!

Niet steeds duidelijk waar een ABP-pensioenuitkering belast mag worden

Wie buiten Nederland woont en een ABP-pensioenuitkering geniet, kan te maken krijgen met onduidelijke standpunten omtrent het heffingsrecht over deze pensioenuitkeringen. Of de bronstaat c.q. de woonstaat geheel of gedeeltelijk mag heffen kan dan ook best steeds voorafgaand worden vastgesteld, al kan ook dan nog steeds enige onduidelijkheid spelen.

Zo ook in een specifiek geval van een niet in Nederland wonende ABP-pensioengerechtigde, waarover Rechtbank Zeeland-West Brabant op 28 oktober 2022 (zaak 21/1571) uitspraak in beroep moest doen.

Het ging in deze zaak om een inwoner van Frankrijk die een nabestaandenpensioen van het ABP ontvangt. De Nederlandse belastingdienst stelde zich aanvankelijk op het standpunt dat de dienstbetrekking waaruit dit pensioen voortvloeit een publiekrechtelijke dienstbetrekking was, zodat ingevolge het geldende dubbelbelastingverdrag Nederlandse loonbelasting diende te worden ingehouden.

Het APB verklaarde dat dit onjuist is en dat sprake is van een privaatrechtelijke dienstbetrekking. Volgens belanghebbende is er sprake van een akte van benoeming, waarvan de Nederlandse belastingdienst overigens eerst net voor de zitting van op de hoogte werd gebracht. Belanghebbende concludeert dat een akte van benoeming behoort bij een privaatrechtelijke dienstbetrekking.

Rechtbank Zeeland -West Brabant oordeelt daarom het beroep van belanghebbende gegrond is. Op basis van de nieuwe informatie herzielt de Nederlandse belastingdienst haar standpunt en concludeert finaal evenzeer dat het beroep van belanghebbende gegrond is. Relevant hierbij is met name het feit dat, volgens de Nederlandse belastingdienst, een akte van benoeming normaliter behoort bij een privaatrechtelijke dienstbetrekking.

Uiteindelijk is geen sprake meer van een geschil tussen partijen en de nabestaandenuitkering van het APB is niet aan Nederlandse loonbelasting onderworpen.

Waar gaan de socialeverzekeringsbijdragen in België naartoe?

Wie in België sociaalverzekerde is, betaalt voora diverse dekkingen via de RSZ-bijdragen. De werknemersbijdragen bedragen 13,07%. België kent geen loongrens, wat betekent dat over het totale brutosalarij steeds 13,07% verschuldigd is. De totale bijdrage wordt vervolgens als volgt opgesplitst:

Pensioenen	7,50%
Ziekte en invaliditeit – geneeskundige verzorging	3,55%
Ziekte en invaliditeit - uitkeringen	1,15%
Werkloosheid	0,87%
Totaal	13,07%

ICT2MKB

Zo simpel kan het zijn

+31 88 428 26 00

info@ict2mkb.nl

www.ict2mkb.nl

CULTUUR

Oog in oog met de Dood

Het Venetië van het noorden, oftewel Vlaanderens mooiste stad Brugge bracht ons bij de nieuwe Nederlandse Directeur Collectie Anne van Oosterwijk. Niet alleen voor een aangename kennismaking, maar in het bijzonder ook voor een leerrijke rondleiding in de Brugse musea en de 'introductie' van het imposante schilderij 'de dood van Maria' van Hugo van der Goes, dat na vijf jaar restauratie en nieuw blootgelegde informatie, sinds 27 oktober 2022 weer te bewonderen is.

We worden ontvangen aan het Eleonore Verbekeplein waar in het Apotheek Museum de werkplek van de uit Twente afkomstige Anne van Oosterwijk is gevestigd. En zo staan we meteen in het epicentrum van de Brugse cultuur. De Musea Brugge heeft in totaal 200 medewerkers, verdeelt over 3 afdelingen. In de gangen lopen we alvast nog een Nederlandse medewerker tegen het lijf. Het blijkt te gaan om een stagiair, waarvan er nog meerdere blijken te zijn.

Veel Nederlandse stagiairs van de universiteiten in Utrecht, Amsterdam en Groningen lopen hier inderdaad stage. Sinds 2007 ben ik zelf voltijds actief in Brugge, maar tijdens mijn studies aan de universiteiten van Groningen, Amsterdam en Gent, liep ik ook zelf eerder al van september tot december 2003 stage in het Groeningemuseum. Met een jaartje tussendoor in

het Rijksmuseum Amsterdam, was ik vervolgens aansluitend als assistent curator 13 jaar actief in het Groningemuseum en sinds februari 2020 als Directeur Collectie voor de Brugse musea, met uiteraard een bijzondere interesse in de Vlaamse Primitieven. Mijn leven speelt zich inmiddels al zowat 15 jaar af in Brugge, waar ik met mijn gezin ook woon.

Vanwaar de bijzondere belangstelling in de Vlaamse Primitieven?

Mijn interesse ontstond al op de middelbare school. Ik kom uit een nest waar behoorlijk wat belangstelling en passie was voor cultuur, met regelmatig museumbezoek tot gevolg. In Brugge beleef ik mijn passie nu elke dag.

Als directeur voor de collectie van de musea bestaat je dagelijkse werk niet alleen uit cultuur, maar naar we aannemen ook uit het aansturen van een behoorlijk groot team.

Het is inderdaad ook behoorlijk wat 'managen' van medewerkers met heel specifieke profielen, zoals conservatoren, registratoren, collectiebeheerders, opbouwers enzovoort.

Op 27 oktober was er de feestelijke VIP-opening van de tentoonstelling 'Oog in oog met de Dood - Hugo van der Goes, oude meesters, nieuwe blikken', waar het recent gerestaureerde 'De dood van Maria' voor het eerst weer wordt geëxposeerd. De tentoonstelling loopt nog tot 5 februari 2023 en is een absolute aanrader.

'De dood van Maria' van Hugo van der Goes is een van de belangrijkste werken in onze collectie. Tussen 2018 en 2022 onderging het schilderij een intensieve restauratie, en het resultaat is verbluffend. Het meesterwerk staat dan ook letterlijk en figuurlijk centraal in deze toptentoonstelling in het Sint-Janshospitaal.

Wat is er zo bijzonder aan 'De dood van Maria' en waarom moeten onze lezers deze gelegenheid te baat nemen?

Al 540 jaar maakt het unieke topwerk deel uit van ons meest grandioze erfgoed en het blijft tot op vandaag intrigeren en inspireren. Vijf eeuwen later roept het nog steeds universele thema's op, waarover we met elkaar kunnen praten. In 'Oog in oog met de Dood' staan we stil bij verschillende tijdloze én actuele onderwerpen, zoals afscheid nemen, zingeving en spiritualiteit. In zes thema's gaat de tentoonstelling dieper in op De dood van Maria. Elk thema wordt uitgewerkt aan de hand van verschillende topstukken, uit de eigen collectie en bruiklenen samen gebracht van over heel Europa. Zo zijn er schilderijen van onder meer Hans Memling, Jan Provoost en Albrecht Bouts te zien, maar ook sculpturen, manuscripten en muziekstukken. In totaal zullen er meer dan zeventig kunstobjecten te zien zijn.

Dat het schilderij actueler dan ooit is, bewijzen vijf Nieuwe Meesters, die elk een facet van de tentoonstelling inleiden. Het zijn stuk voor stuk virtuozen in hun domein, die op de een of andere manier geraakt worden door 'De dood van Maria'.

Nederlands dichter en auteur van bestsellers als 'Grand Hotel Europa' en 'La Superba', Ilja Leonard Pfeijffer, leidt het thema 'Maria icoon' in; Sholeh Rezazadeh, een jonge Iraans-Nederlandse schrijfster en dokter, die met haar debuutroman 'De hemel is altijd

paars' opviel in de internationale literatuurwereld. leidt het thema 'afscheid' in; theater- en operaregisseur en directeur van het Internationaal Theater Amsterdam, Ivo van Hove, leidt het thema 'beleven' in; Belgisch topkunstenaar Berlinde De Bruyckere, met tal van binnen- en buitenlandse exposities in gerenommeerde musea, leidt het thema 'zin' in; en Anne Teresa De Keersmaeker, één van de meest gelauwerde Belgische choreografen en dansers en oprichter van het wereldbepaalde gezelschap Rosas, leidt het thema 'virtuoos' in.

Kortom, een niet te missen happening voor elke kunst- en cultuurliefhebber. Nog even inzoomen op het topwerk van Hugo van der Goes. We zien Maria in een verduisterde kamer liggend haar handen gevouwen.

Je ziet dat ze haar halfgeopende ogen opgeslagen heeft naar de hemel en aan haar lijkleke gezicht is te zien dat ze op sterven ligt. Verder zie je rechts van haar Petrus staan, gekleed als priester, die de kaars der stervenden aanneemt van Thomas om deze tussen de handen van de Maagd te plaatsen. Ook de andere apostelen zijn aanwezig. Ze knielen rondom het bed. In een aureool is Jezus, vergezeld door een schare van engelen, boven het bed verschenen. Hij is gekomen om Maria mee te nemen naar de hemel. Het verhaal van de dood van Maria is een apocrief verhaal uit de derde eeuw, dat ook in de Legende Aurea van Jacob de Voragine is opgenomen. Het vertelt hoe alle apostelen op wonderbaarlijke wijze samenkomen rond het sterfbed van Maria. Drie dagen na haar overlijden wordt Maria met lichaam en ziel door engelen naar de hemel gebracht, waar ze zich zal herenigen met haar zoon. Het thema is veelvuldig in de vijftiende-eeuwse Nederlanden verbeeld, maar de zeer pakkende en emotionele wijze van Van der Goes in dit Brugse schilderij is uniek. Hugo van der Goes weet op subtiele wijze het verhaal een hoge spreekkracht te geven. In tegenstelling tot andere voorstellingen zoomt hij in op de figuren, waarbij sommige personages zelfs door de rand worden afgesneden. De figuren vullen het beeldvlak en van de kamer waarin het verhaal zich

We zien ook werk van Hans Memling...

Een ander topwerk dat we hier hebben is het Reliekschrijn van de heilige Ursula van Hans Memling. Hij was één van de belangrijkste Vlaamse primitieven en was al spoedig na zijn vestiging te Brugge in 1465 één van de meest succesvolle kunstenaars van de stad, mede te danken aan de vele opdrachten die hij kreeg van leden van religieuze instellingen, zoals het Sint-Janshospitaal.

Een ander intrigerend werk van Gerard David is niet in de tentoonstelling opgenomen, maar is één van de highlights van het Groeningemuseum. Kunt u daar iets over vertellen?

Dat is 'Het oordeel van Cambyses', waarbij de kunstenaar tegen de achtergrond van de stad Brugge de schepenen van die stad een straf zien uitvoeren op een legendarisch persoon uit een Perzische legende en

waarmee de schepenen eigenlijk zichzelf waarschuwen. Het gaat om een straf die koning Cambyses oplegt aan de rechter Sisamnes. Wat deze beklagenswaardige rechter heeft gedaan zien we in het klein onder de tweede boog op het linker schilderij, de man neemt steekpenningen aan, dus hij is corrupt. Daarop wordt hij gearresteerd door Cambyses en zijn mannen en vervolgens veroordeeld. Op het rechterschilderij ligt de rechter op tafel vastgebonden en wordt zijn straf uitgevoerd, hij moet levend gevild worden.

Benevens David, Memling en Van der Goes behoren tot de Vlaamse Primitieven onder meer ook Robert Campin, Jan van Eyck, Jheronimus Bosch, Rogier van der Weyden, Dirk Bouts en Quinten Matsijs, kortom niet meteen allemaal échte Vlamingen

Nee dat klopt, de Vlaamse Primitieven waren een groep kunstschilders uit de Nederlanden van de 15e en begin 16e eeuw, voornamelijk werkzaam rond de bloei-

ende steden Brugge, Gent, Leuven, Doornik en Brussel, maar onder meer ook afkomstig uit 's-Hertogenbosch, Haarlem en zo meer. Hun werken waren een absoluut hoogtepunt in de kunstgeschiedenis van de oude Nederlanden en we vinden vertegenwoordigers uit de gehele Nederlanden, die zich voornamelijk vestigden in de Zuidelijke Nederlanden, wat waarschijnlijk alles te maken had met het feit dat daar het economische en politieke machtscentrum gevestigd was.

En de Brugse musea zijn inmiddels weer in volle ontwikkeling

Zo is dat. Met de bouw van een nieuwe tentoonstellingshal en de aanleg van een nieuwe, hoogwaardige kunstsit 'BRUSK' in het hart van de historische binnenstad aan de site Garenmarkt, investeert de stad in een innovatief, hedendaags kunstbeleid. In totaliteit gaat het om een site van 20.000m² die attractief en publiek toegankelijk zal zijn. Daarnaast komt er ook het onderzoekscentrum BRON met museumbibliotheek en plaats voor de wetenschappelijke werking van Musea Brugge. En zo evolueert Brugge als museumstad de toekomst in.

Vlaamse kunstenaars in Haarlem

Sedert najaar 2022 loopt in het Frans Hals Museum de tentoonstelling Nieuwkomers, over Vlaamse kunstenaars die tussen 1580 en 1630 de kunst in Haarlem tot bloei brachten. Aan de hand van het werk en leven van zes bekende kunstenaars en met topstukken van onder anderen Frans Hals, Karel van Mander en Esaias van de Velde laat de tentoonstelling zien hoe nieuwkomers de kunst en de stad blijvend veranderden. Extra bijzonder is de komst van verschillende bruiklenen, waaronder een aantal schilderijen van Frans Hals dat lang geleden of nooit eerder in Nederland te zien was.

De hoofdpersonen in deze tentoonstelling zijn Frans Hals, Lieven de Key, Karel van Mander, Esaias van de Velde, Adriaen Brouwer en Pieter Claesz. Zij waren heel verschillende kunstenaars, ieder met een eigen verhaal maar met eenzelfde achtergrond. Hun wortels lagen in de gebieden Vlaanderen en Brabant in de Zuidelijke Nederlanden, het gebied dat we nu Vlaanderen noemen. De invloed van deze kunstenaars op de ontwikkeling van de kunsten in Haarlem is onmiskenbaar. Zo is het 'Schilder-boeck' van Karel van Mander de belangrijkste bron over kunst uit de Nederlanden rond 1600 en zou Frans Hals, die als peuter naar Haarlem kwam, uitgroeien tot een van de drie grootste Hollandse schilders uit de zeventiende eeuw.

Voorals tussen 1580 en 1630 verhuisden vele inwoners van de Zuidelijke Nederlanden naar steden in Holland en Zeeland, zo ook naar Haarlem. Rond 1620 was tenminste de helft van de inwoners van Haarlem nieuwkomer. Wat bracht hen in beweging en wat maakte Haarlem zo aantrekkelijk? Deze ambachtslieden, handelaren en kunstenaars brachten hun kennis, kapitaal én talent mee, maar ze moesten ook een nieuw leven opbouwen in een stad die ze niet kenden. Norbert Middelkoop, conservator van de tentoonstelling stelt dat deze Vlaamse nieuwkomers niet alleen nieuwe stijlen en technieken introduceerden, maar met hun aanwezigheid en productie ook de vraag naar luxegoederen zoals schilderijen, damast en aardewerk bevorderden. Ze stimuleerden de bloei van zowel de economie als de kunsten in Haarlem, wat een enorme impuls gaf aan de kunst en de stad.

Zonder Vlaamse nieuwko-

mers zou de enorme bloei van de Haarlemse kunsten vanaf 1580 ondenkbaar zijn geweest. Mede door de ideeën van kunstenaar en schrijver Karel van Mander als spil van de Haarlemse kunstwereld ontwikkelde Haarlem zich tot een broedplaats van artistieke vernieuwingen. En daar kwamen natuurlijk weer vele andere schilders op af. Zonder nieuwkomers als Esaias van de Velde, Adriaen Brouwer en Pieter Claesz hadden we misschien geen realistische Hollandse landschappen, boerentaferelen, vrolijke gezelschappen en ontbijtstillevens gehad. Lieven de Keys gebouwen bepalen nog altijd het aanzien van de stad, de Grote Markt is niet meer voor te stellen zonder de prachtige gevel van de Vleeshal vol sierlijke Vlaamse ornamenten of zonder de Keys beeldbepalende aanbouw van het stadhuis.

Speciaal voor deze tentoonstelling kwam er een aantal bijzondere bruiklenen naar Haarlem, waaronder maar liefst zeven schilderijen van Frans Hals. Drie daarvan waren voor het laatst 85 jaar geleden of zelfs nooit eerder in Nederland te zien.

Frieda Steurs ontvangt Simon Stevinpenning

Op 21 oktober 2022 ontving prof. dr. Frieda Steurs, directeur van het Instituut voor de Nederlandse Taal en hoogleraar aan de KU Leuven, de Simon Stevinpenning. Dat is een onderscheiding voor een wetenschapper die zich zeer verdienstelijk maakt voor de Nederlandstalige terminologie en vaktaal.

Frieda Steurs is een Vlaamse taalkundige en als hoogleraar verbonden aan de onderzoeksgroep kwantitatieve lexicologie en variatilinguïstiek aan de Katholieke Universiteit Leuven. Tevens is Steurs directeur van het Instituut voor de Nederlandse Taal in Leiden. Ze was eerder voorzitter van de Vlaams-Nederlandse terminologieverenigingen NL-Term en CoTerm, en is president van het internationale terminologienetwerk TermNet.

Joost Buysschaert, emeritus hoogleraar UGent en voorzitter van NL-Term, sprak bij het uitreiken van de penning een laudatio uit voor Frieda Steurs. Hij zette uiteen hoe ze als hoogleraar aan de KU Leuven en als directeur van het Instituut voor de Nederlandse Taal (INT) op overtuigende wijze heeft bijgedragen aan het

onderzoek in de terminologie en aan de bewustmaking van het belang van terminologie. Volgens Buysschaert heeft ze dat niet alleen gedaan binnen het Nederlandse taalgebied, maar heeft ze haar boodschap ook verspreid via internationale kanalen, via publicaties en door haar colleges aan de Universit  Catholique de l'Ouest (UCO) in Angers, haar voorzitterschap (tot 2019) van de organisatie TermNet. Daarnaast is ze ook nog research fellow aan de Universiteit van de Vrijstaat in Bloemfontein, en sinds 2018 secretaris-generaal van CIPL (het internationaal comité van linguïsten). Bij het INT stond ze mee aan de wieg van het Expertisecentrum Nederlandstalige Terminologie (ENT), dat een schat aan informatie over vaktaal ter beschikking stelt.

De Simon Stevinpenning is een initiatief van NL-Term, de Vereniging voor Nederlandstalige Terminologie. NL-Term heeft als doel het bevorderen van samenwerking en deskundigheid op het gebied van Nederlandstalige terminologie en vaktaal, het bevorderen van de bekendheid en het belang van terminologie en het behartigen van de belangen van Nederlandstaligen op het gebied van vaktaal. Om deze doelstellingen tot uitdrukking te brengen en kracht bij te zetten heeft NL-Term in 2021 de Simon Stevinpenning ingesteld.

De onderscheiding is vernoemd naar Simon Stevin (1548-1620). Stevin werd geboren in Brugge en overleed in Den Haag of Leiden. Hij was natuurkundige, wiskundige en ingenieur die overtuigd was van de waarde van de Nederlandse taal en daarom zelf Nederlandse termen ontwierp of hielp verbreiden voor concepten uit diverse wetenschappen. Vele van zijn voorstellen zijn in het huidige Nederlands bewaard gebleven, zoals tal van namen van wetenschappen die eindigen op '-kunde' (wiskunde, geneeskunde, sterrenkunde).

Wijziging Belgisch fiscaal stelsel auteursrechten op komst

De fiscaal gunstige regeling in België bij een vergoeding voor de overdracht of licentieverlening van auteursrechten wordt wellicht gewijzigd. Minister van Financiën Vincent Van Peteghem (CD&V) wil het toepassingsgebied én het maximale grensbedrag fors beperken.

De effectieve hervorming moet wel nog in wetteksten gegoten worden, waardoor we onder voorbehoud slechts de krachtlijnen kunnen meegeven van de hervorming. De regering moet de ontwerp teksten nog goedkeuren, nadien moet ook het parlement akkoord gaan.

Actuele regeling

De inkomsten uit de vergoeding voor de overdracht of licentieverlening van auteursrechten worden tot een maximaal bedrag van 64.070 euro (inkomstenjaar 2023) belast als roerend inkomen. Het tarief aan roerende voorheffing bedraagt 15%, na aftrek van de werkelijke of forfaitaire kosten. Overstijgen de inkomsten uit auteursrechten deze grens, dan worden ze beschouwd als beroepsinkomsten belast aan het algemeen progressief tarief. Voor het bestaan van een beschermd werk verwijst men naar de hele wetgeving betreffende het auteursrecht in het Wetboek Economisch Recht. Zo worden bijvoorbeeld ook computerprogramma's, met inbegrip van het voorbereidend materiaal, gelijkgesteld met een auteursrechtelijk beschermd werk.

Verwachte wijzigingen

Het toepassingsgebied van het fiscaal gunstregime als roerend inkomen zal wellicht worden beperkt. Op fis-

caal vlak zou de gelijkstelling voor computerprogramma's als auteursrechtelijk beschermd werk niet meer gelden. De verkrijger van de vergoeding zou bovendien een kunstenaar moeten zijn. Voor niet-kunstenaars zou vereist zijn dat het werk waarvoor de vergoeding wordt toegekend, bestemd is voor mededeling aan het publiek of voor een openbare uitvoering. De voorgenomen inperking zou op deze manier met name IT-ers treffen.

Bovendien zou het grensbedrag van 64.070 euro een absolute grens worden. De vergoeding boven deze grens valt dan de facto niet meer onder het fiscaal gunstregime. De vergoeding voor de auteursrechten zou bovendien bijkomend worden beperkt en zou maximaal 30% van de totale vergoeding mogen bedragen. Het excedent zou dan belast worden als beroepsinkomen.

Overgangsrecht

De nieuwe regeling zou al in werking treden vanaf 1 januari 2023. Voor personen die al eerder in de regeling zitten, komt er een overgangsregeling van één jaar. Voorwaarde is wel dat zij in 2022 al genieten van dit fiscaal regime als roerend inkomen.

Nederlandse en Vlaamse muziek op het Orlandofestival

Van 11 tot 21 augustus 2022 vond in Kerkrade het Orlandofestival plaats, een internationaal kamermuziekfestival. Op het programma stonden naast werken van Beethoven, ook uitvoeringen van de Nederlandse componist Rudolf Escher en zijn Vlaamse collega Wilfried Westerlinck.

Antwerpse pianiste nieuwe directeur van het Koninklijk Conservatorium Den Haag

De Antwerpse pianiste Lies Colman volgt per 1 februari 2023 Henk van der Meulen op als directeur van het Koninklijk Conservatorium Den Haag.

De afgelopen maanden werd een opvolger gezocht voor vertrekkend directeur Henk van der Meulen, die begin 2023 met pensioen zal gaan. Een brede afvaardiging binnen het conservatorium heeft bijgedragen aan een nauwgezette selectieprocedure, waaruit Lies Colman uiteindelijk werd verkozen.

Lies Colman is overigens niet de minste. Met diploma's in Rechten en Vergelijkende Cultuurwetenschap, vervolgde ze haar Masteropleiding aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen als pianiste en violiste. Na een internationale carrière als soliste en kamermuzikante verbond ze zich als gastprofessor piano aan haar alma mater, waar ze sinds 2016 deel uitmaakt van de Artistieke Directie voor de opleidingen Klassieke Muziek en de Educatieve Master Muziek. In 2021 rondde ze haar MBA af aan de London Graduate School en startte een Doctoraat in de Kunsten. Haar artistieke én onderzoeksmatige focus ligt bij interdisciplinaire samenwerkingen, hedendaagse creaties en vernieuwende artistieke praktijken, ingebed in een maatschappelijke context.

Na een periode van overdracht zal het Koninklijk Conservatorium Den Haag ook op gepaste wijze stilstaan bij het afscheid en de pensionering van Henk van der Meulen. Er wordt toegewerkt naar een feestelijk samenkomen dat recht doet aan de enorme bijdrage die hij heeft geleverd binnen en buiten de Hogeschool, in het nationale en internationale Dans- en Muziekleven, als inspirerend leider, musicus, componist en als gedreven en betrokken mens.

Artieste blijft inwoner van Nederland ondanks langer verblijf en dienstbetrekking in Oostenrijk

Rechtbank Noord-Holland heeft op 15 september 2022 (HAA 21/3428) geoordeeld dat een musicalspeelster gedurende haar verblijf in Oostenrijk toch inwoner van Nederland is gebleven.

Belanghebbende is woonachtig in Nederland, maar verricht in 2017 activiteiten in loondienst ten behoeve van een musical in Oostenrijk. Ze huurt daartoe in Oostenrijk een appartement, waarvan de huurovereenkomst van tijdelijke aard is en verbonden aan haar dienstbetrekking in Oostenrijk.

De inspecteur van de Nederlandse belastingdienst stelt daarom dat de artieste voor de toepassing van de artikel 4 AWR, artikelen 2.1 en 2.2 Wet IB 2001, artikelen 4, 18 en 24 van het Nederlands-Oostenrijks dubbelbelastingverdrag, niet is opgehouden inwoner te zijn van Nederland, nu zij tevens een huurwoning heeft in Nederland, geen buitenlandse bankrekeningen bezit en in Nederland een onderneming drijft.

De artieste stelt daarentegen dat gedurende haar werkzaamheden in Oostenrijk haar sociale leven zich ook in Oostenrijk bevond en zij hierdoor inwoner is van Oostenrijk.

In beroep oordeelt Rechtbank Noord-Holland dat de artieste wel degelijk inwoner van Nederland is gebleven, nu de inspecteur voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat ze inwoner is van Nederland, is het aan haar om deze stelling te bewijzen. Echter levert ze hiervoor onvoldoende bewijs aan, op grond waarvan de inspecteur terecht de verrekeningsmethode op grond van artikel 24, tweede lid van het Nederlands-Oostenrijks dubbelbelastingverdrag heeft toegepast bij het opleggen van de aanslag inkomstenbelasting 2017.

Nederlandse artiesten en voorkoming dubbele belasting

Hof Amsterdam heeft geoordeeld in een zaak (21/04627) van een Nederlandse musicus die optreedt in diverse landen. De musicus is als directeur in loondienst bij zijn eigen bv en enig aandeelhouder van deze bv. Voor een aantal landen waar hij optreedt, geldt op basis van het verdrag de vrijstellingsmethode en voor andere landen de verrekeningsmethode. In geschil was of de musicus aanspraak kon maken op voorkoming van dubbele belasting.

Hof Amsterdam heeft geoordeeld dat de musicus een beroep kan doen op een vrijstelling voor zijn inkomen uit Spanje. Het beroep van de musicus op de verrekeningsmethode faalt evenwel, omdat niet aannemelijk is gemaakt dat buitenlandse bronbelasting is ingehouden, dit ten laste van de musicus zelf is gebeurd en op welke grond hij dit dan zou kunnen verrekenen.

Ingehouden belasting bij zijn bv kan niet worden verrekend met de geheven inkomstenbelasting van de musicus zelf, zij zijn immers verschillende (fiscale) personen.

Ook de Hoge Raad verklaart het cassatieberoep van de musicus zonder nadere motivering ongegrond.

BDP Account, *uw specialist in grensarbeid!*

NEDERLAND

Woont u in België, maar werkt u in Nederland? Dan ziet u naar grote waarschijnlijkheid door de bomen het bos niet meer als het gaat om grensoverschrijdende wet- en regelgeving? Gaat het u duizelen bij de termen compensatieregeling, voorkoming dubbele belastingen, Nederlands fiscaal loon en ontheffing sociale verzekeringsplicht?

Dan bent u bij BDP Account aan het juiste adres! Met onze gespecialiseerde kennis en kunde op het gebied van grensarbeiderschap kunnen wij u van dienst zijn met de verzorging van uw Nederlandse aangifte Inkomstenbelasting en voorzien wij u gevraagd (en ongevraagd) van professioneel advies.

Onze jarenlange ervaring en expertise heeft geresulteerd in het behandelen en oplossen van heel wat (complexe) vraagstukken en dossiers.

Wij staan graag voor u klaar om u deze zorg uit handen te nemen.

BELGIE

Woont u in Nederland en heeft u een Belgisch dienstverband? Dan geldt niet alleen de belastingplicht in Nederland, maar bent u ook verplicht om in België aangifte te doen.

Hoewel Nederland en België geografisch dicht bij elkaar liggen, zijn er fiscaal gezien behoorlijk wat verschillen.

Wij helpen u graag bij de verzorging van uw Belgische aangifte Personenbelasting als niet – inwoner, onze kennis en expertise gaan immers ook over de grens. Ook beoordelen wij of het voor voordeliger is om in België of in Nederland op te voeren.

Voor meer informatie bezoekt u onze website of neemt u contact op met ons kantoor.

BDP
ACCOUNT

**JAN VAN DER BURGT
RUUD PROP**

ADVISEURS

Raadhuisstraat 55
4631 NB Hoogerheide

T : 0164 - 612158
F : 0164 - 616454

E : info@bdp-account.nl
W : www.bdp-account.nl

SPORT

Nederland mag tekengeld uitgeleende Belgische voetballer belasten

Een eenmalig bedrag aan tekengeld voor de terbeschikkingstelling van een sporter is volgens de Nederlandse Hoge Raad belast met Nederlandse loonheffing als de dienstbetrekking in Nederland wordt verricht.

Een Belgische professionele voetbalclub, had in 2010 een van haar voetballers uitgeleend aan een Nederlandse professionele voetbalclub. De betrokken voetballer woonde in België. Op 30 juli 2010 sloten zijn Belgische club en de voetballer een spelersovereenkomst die een oudere overeenkomst verving. De voorwaarden bleven hetzelfde met uitzondering van de toevoeging van een eenmalig tekengeld van 350.000 euro. Op 2 augustus 2010 ondertekenden de Belgische club en de voetballer een addendum bij de nieuwe spelersovereenkomst, welk verwees naar de terbeschikkingstelling van de voetballer aan de Nederlandse club in het seizoen 2010/2011. Op 3 augustus 2010 kwamen de Belgische en de Nederlandse clubs overeen dat de Nederlandse club de voetballer ter beschikking kreeg gesteld.

Vervolgens kwam de vraag op welk land mocht heffen over het eenmalige tekengeld. Hof Arnhem-Leeuwarden oordeelde op grond van artikel 17 van het Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag dat Nederland bevoegd was om loonbelasting te heffen over 11/12^e deel van het eenmalige tekengeld dat vóór de

uitlening was overeengekomen en door de voetballer in België was genoten. De Nederlandse club was daarom als inhoudingsplichtige daarover loonbelasting verschuldigd.

Echter de Belgische club is het daarmee niet eens en ging in cassatieberoep tegen de hofuitspraak, echter zonder succes. De Hoge Raad (HR:2022:1041, 21/02654) concludeert immers dat uit vaste jurisprudentie volgt dat tekengelden loon vormen, ook voor de bepaling van het belastbaar buitenlands loon. Er is ook sprake van het vervullen van een dienstbetrekking in Nederland, als uit een (arbeids)overeenkomst volgt dat de werknemer de arbeid in Nederland zal verrichten. Daaraan doet niet af dat de arbeid nog niet is aangetreden. Daaraan doet niet af dat de arbeid nog niet is aangetreden. Aan een toerekening van tekengeld aan in Nederland te verrichten werkzaamheden staat evenmin in de weg dat het tekengeld vóór aanvang van de werkzaamheden in Nederland reeds vorderbaar en inbaar is geworden. Het oordeel van het hof dat men het heffingsrecht over het eenmalige tekengeld moet verdelen op basis van artikel 17 van het Nederlands-Belgisch dubbelbelastingverdrag is dan ook correct.

Jean Marc Bosman ziet sterren genieten van zijn inspanningen na de juridische strijd die hem kraakte

Jean-Marc Bosman zette in 1995 de voetbalwereld op zijn kop (Bosman-arrest), maar beleefde zelf amper vreugde aan zijn jarenlange strijd: 'Terwijl veel voetballers in rijkdom leven, heb ik bijna niets. Dat doet pijn. Heel veel pijn.'

Zijn situatie is onrechtvaardig vertelt de inmiddels 59-jarige oud-voetballer. *'Lionel Messi, Cristiano Ronaldo, Kylian Mbappé: allemaal leven ze in weelde. En ik? Moet je eens kijken, in welke omstandigheden ik moet leven...'*

De door Bosman gevoerde strijd kostte hem niet alleen veel geld, maar ook zijn huwelijk en contact met zijn kinderen. Troost vond hij in alcohol en al jaren kampt hij met depressies, epilepsieaanvallen en tal van lichamelijke problemen. Lopen gaat moeizaam, met eten heeft hij hulp nodig.

Murw gebeukt door de rechtszaak, die op 15 december 1995 voor het Hof van Justitie van de EU zijn einde kreeg. Een strijd die hem op alle vlakken heeft getekend en zijn leven voorgoed heeft veranderd. Na de door hem gewonnen rechtszaak krijgen spelers met een aflopend contract inmiddels een transfervrije status. Velen genieten van de miljoenen euro's die ze ermee opstrijken, maar Bosman zelf leeft niet bepaald in weelde.

De huidige generatie kent Bosman nauwelijks nog. Hij maakte kennis met Dries Mertens, maar de kleine Belgische dribbelaar had geen idee wie hij de hand schudde. In België laten ze hem links liggen, wat in schril contrast staat met onder meer de Nederlanders. Zo vloegen ooit Ronald Koeman, de tweeling Frank en Ronald de Boer, Edwin van der Sar, Giovanni van Bronckhorst en Arthur Numan namens het Nederlands elftal speciaal naar Bosmans' woonplaats om er persoonlijk een wedstrijdpremie van elk 2.500 euro, te schenken, als dank voor zijn juridische strijd. En enkele jaren geleden ging plotseling Bosmans' telefoon. *'Een vrouw, Veronique Rabiot, vroeg mijn rekeningnummer. Ze bleek de zaakwaarnemer van haar zoon Adrien, die net een mooi contract had getekend bij Paris Saint-Germain. Ik kreeg tienduizend euro gestort. Als dank.'*

Nieuwe bom onder globale transfermarkt met 'Bosman-arrest *bis*'?

In 1995 zorgde met het Bosman-arrest een Belgische zaak al eens voor een ingrijpende verandering van het transfersysteem voor beroepsvoetballers en dat scenario zou zich wel eens kunnen herhalen met een nieuwe Belgische zaak.

Het Bosman-arrest was een uitspraak van het Hof van Justitie van de EU (15 december 1995 / zaak C-415/93), inzake de transfersom van de Belgische voetballer Jean-Marc Bosman, die in 1990 zijn vrijheid opeiste nadat zijn contract bij Club Luik afgelopen was. Vóór het Bosman-arrest kon, ook al was het contract uitgediend, de oude club bij het aangaan van een overeenkomst met een andere club een transfersom eisen.

Bosman speelde bij Club Luik, dat destijds speelde in de Belgische eerste klasse. Na afloop van zijn contract, in de zomer van 1990, wilde hij gaan spelen bij het Franse USL Dunkerque. Door een hoge transfersom te vragen werd zijn transfer evenwel verhinderd, zo betoogde Bosman. Hij klaagde de Belgische voetbalbond aan, stellend dat de transferregels en nationaliteitsregels in het voetbal strijdig waren met het Verdrag van Rome betreffende de mededinging en het vrije verkeer van werknemers. De Belgische rechter schorste het geding en verzocht het Hof van Justitie van de EU om een prejudiciële beslissing.

De zaak sleepte enige jaren aan, waardoor Bosman moest leven van een karig inkomen en hij werd bovendien door voetbalorganisaties onder druk gezet om de zaak in te trekken. Uiteindelijk deed het Hof uitspraak op 15 december 1995 en stelde Bosman in het gelijk. Voor spelers van wie het contract afgelopen was, kon niet langer een transfersom gevraagd worden en beperkingen van het aantal buitenlandse spelers werden opgeheven voor zover het spelers uit EU-landen betrof. De Europese Commissie maakte duidelijk dat zij de uitspraak niet zou beperken. De machtspositie van spelers ten opzichte van clubs werd door het arrest versterkt en bovendien hoefden er minder transfersommen betaald te worden. Daarnaast nam bij veel clubs het aantal buitenlandse spelers toe, doordat het niet meer aan een maximum gebonden was.

De voorbije zomer leek de transfermarkt weer zijn gangetje te gaan zoals gewoon-

lijk. Na enkele mercato's waarin clubs door de pandemie zuiniger met hun centen omsprongen, werden er de voorbije maanden

weer behoorlijke transfersommen uitgegeven. Maar onder dat systeem zou ingevolge het nieuwe kwestie wederom een bom gelegd kunnen worden en de oorzaak daarvoor is wederom te zoeken in België, meer bepaald bij Sporting Club Charleroi.

In februari 2015 stond Charleroi op het punt om de Franse international Lassana Diarra, ex-speler van onder meer Chelsea, Arsenal en Real Madrid, aan te trekken. Die speler was vrij nadat hij zijn contract bij Lokomotiv Moskou ontbonden had, maar de transfer kwam er uiteindelijk niet. De FIFA en het TAS oordeelden immers dat het vertrek van Diarra bij de Russische club niet reglementair verlopen was en dus mocht hij uiteindelijk niet bij Charleroi tekenen. Diarra was het daar niet mee eens en trok daarop naar de rechtbank, waar de zaak actueel nog lopende is. Wél werd al bekend dat ter zitting een belangrijke wending te noteren viel, aangezien het Hof van Beroep te Mons (Bergen) heeft besloten prejudiciële vragen voor te leggen aan het Hof van Justitie van de EU. Het Hof zou zich daarbij moeten buigen over de procedures waarmee een speler zijn contract kan ontbinden, maar ook of een federatie druk mag zetten op een dossier door geen transfercertificaat af te leveren. Wordt ongetwijfeld vervolgd...

Nederlandse compensatieregeling ook voor in Nederland wonende sporters en artiesten met Belgische inkomsten

In Nederland wonende sporters en artiesten met buitenlandse wedstrijden en optredens worden op geregelde basis geconfronteerd met in het buitenland ingehouden bronbelasting van hun inkomsten, een en ander conform de bepalingen van artikel 17 van de dubbelbelastingverdragen. Bij terugkeer in Nederland moeten ze de inkomsten ook aangeven, maar krijgen ze verrekening van de buitenlandse belasting, maar dat levert vaak minder voorkoming op dan de in het buitenland betaalde bronbelasting. De kwestie heeft er in het verleden toe geleid dat Nederland zich eerder voorstander toonde van het weglaten van het artikel 17 in dubbelbelastingverdragen.

De landen waar wedstrijden worden gespeeld of optredens worden verzorgd heffen inderdaad doorgaans belasting over de aldaar verdiende inkomsten, terwijl terug in Nederland die buitenlandse belasting verrekend moet worden met Nederlandse belasting. De gedachte achter de zogenaamde bronbelasting is dat het 'buitenland' belastingopbrengst wil krijgen én wil voorkomen dat de buitenlandse sporter of artiest misschien wel helemaal nergens belasting betaald.

In art. 17, lid 2 staat dat betalingen voor de werkzaamheden van de sporter of artiest die worden gedaan aan een ander ook belastbaar zijn in het land van de werkzaamheden. Soms worden er wel uitzonderingen gemaakt op deze heffingstoedeling aan het werkland. Gedacht zij daarbij aan de uitzondering waarmee sporters en artiesten wiens werkzaamheden in het werkland voor meer dan de helft gesubsidieerd worden, niet belastbaar zijn in het werkland.

Dit betekent dat bijna altijd het land van de wedstrijd of het optreden het recht heeft om bronbelasting te heffen van de Nederlandse sporter of artiest. De meeste landen maken ook gebruik van dat recht, de bronheffing in België bedraagt actueel 18 procent. Op zich een eerder beperkte heffing, zij het dat als heffingsgrondslag het bruto inkomen geldt, dus zonder aftrek van eventuele kosten. Daar staat dan weer tegenover dat Nederland de buitenlandse inkomsten ook meetelt voor het belastbare wereldinkomen en daarover inkomstenbelasting berekent. Bij verrekening mag de buitenlandse belasting worden afgetrokken van de Nederlandse belasting, echter tot maximaal een evenredig deel van de Nederlandse belasting, terwijl bij vrijstelling telkens een evenredig deel van de Nederlandse belasting wordt vrijgesteld.

Door de heffingssystematiek, heffing over het bruto inkomen in het buitenland, kan het zo zijn dat in Nederland vervolgens niet volledig kan worden verrekend in het betreffende inkomstenjaar, er moet dan worden doorgeschoven naar volgende inkomstenjaren. Dit probleem wordt overigens nog versterkt voor zover

een vennootschap (BV) wordt gebruikt door de Nederlandse sporter of artiest. In dat geval komen alle zakelijke inkomsten aan de BV toe, ook die van de buitenlandse optredens of wedstrijden, waardoor het logisch lijkt dat de buitenlandse belasting ook ten laste van die BV wordt afgedragen. Echter, die buitenlandse bronbelasting mag uitsluitend worden verrekend met de vennootschapsbelasting van de BV en die bedraagt in veel gevallen slechts 15 procent. Als kostenpost heeft de BV ook nog het salaris van de sporter of artiest afgetrokken, waarvoor in het buitenland geen aftrek plaats mag vinden, want daar worden juist de inkomsten van de persoonlijke werkzaamheden van de sporter of artiest belast. Dit heeft tot gevolg dat de belastbare grondslag van de BV van de sporter of artiest in Nederland zo laag wordt, dat de buitenlandse bronbelasting slechts heel beperkt verrekenbaar is met de BV. Daar kan nog bijkomen dat er problemen kunnen ontstaan wanneer de bewijzen van de buitenlandse belasting ontbreken of op de verkeerde naam staan. Bovendien kan het belastingbewijs op naam zijn gesteld van de groep of het management, terwijl net de sporters of artiesten persoonlijk de verrekening willen toepassen.

Nederland heeft gelukkig onder artikel 27 wél de zogenaamde algemene compensatieregeling opgenomen in het dubbelbelastingverdrag met België, waardoor de problemen met de verrekening in de persoonlijke inkomstenbelasting worden verholpen. Bij een BV werkt dit evenwel niet, aangezien artikel 27 inkomsten die vallen onder de reikwijdte van artikel 16 van het dubbelbelastingverdrag niet worden geïncasseerd voor toepassing van artikel 27. Het kan dan ook nuttig zijn voor een sporter of artiest eventuele inkomsten in België ten persoonlijke titel te laten betalen in plaats van via de BV.

Belgische fiscus zit voetbalclubs op de huid met miljoenenvorderingen

De Belgische fiscus eist 66,7 miljoen euro extra belastingen terug van veertien van de achttien professionele voetbalclubs uit de Belgische hoogste voetbalklasse. De Federale Overheidsdienst Financiën geeft om privacy redenen niet vrij om welke clubs het gaat.

In 2018 startte er een grootschalig, gerechtelijk onderzoek naar witwassen en fraude aan de top van het Belgische voetbal, de zogenaamde 'Operatie Zero'. Voor de zomer maakte de Bijzondere Belastinginspectie (BBI) bekend dat de afgelopen vijf jaar bijna 12 miljoen euro extra belastingen en btw bij professionele voetbalclubs was gevorderd.

Op dit moment legt de fiscus 66,7 miljoen euro op aan naheffingen en boetes in de voetbalsector, waarvan 7,2 miljoen euro btw. Het gaat om -belastingen die sinds 2019 zouden zijn ontdoken. Die bedragen zullen mogelijk nog stijgen, omdat lang niet alle onderzoeken afgesloten zijn.

WK hockey 2026 wordt in België en Nederland georganiseerd

In 2026 zal het WK hockey, voor mannen én vrouwen, voor het eerst samen worden georganiseerd door België en Nederland. Dat werd begin november door de Internationale Hockeyfederatie bekendgemaakt. De wedstrijden worden in Waver en Amsterdam gespeeld.

De Belgische en Nederlandse voorzitters van de respectievelijke hockeybonden presenteerden in september het Belgische-Nederlandse dossier op de hoofdzetel van de Fédération Internationale de Hockey (FIH) in Lausanne.

In België zullen de WK-wedstrijden in Waver afgevoerd worden, waar de Koninklijke Belgische Hockey Bond een permanent hockeystadion wil bouwen. Voor de matches in Nederland wordt het welbekende Wagener Stadion in Amstelveen de thuishaven.

Op sportief vlak stapelden België en Nederland de afgelopen jaren de hockeysuccessen op. De Nederlandse hockeyvrouwen en de Belgische hockeymannen zijn olympisch en wereldkampioen.

accountancy

Financiële planning

Fiscaal advies

de smet
accountants
en adviseurs

Financiële administratie

grensarbeid

loonadministratie

bedrijfsadvisering

Persoonlijk in cijfers

Absdaalseweg 39 Hulst

T 0114 74 02 00

www.desmetaccountants.nl

GRENZELOOS ONDERNEMEN

Ruzie tussen Nederlanders treft Belgische holding

Bij Iep Invest, een holding boven het vastgoedbedrijf Accentis, is een conflict uitgebarsten tussen de twee grootste Nederlandse aandeelhouders. Jan Hamelink heeft het bedrijf voor de rechtbank gedaagd, omdat de zakenfamilie Cok haar meerderheid in Iep Invest zou misbruiken.

Iep Invest ontstond uit de resten van Punch International, het elektronicabedrijf van ondernemer Guido Dumarey dat na de millenniumwissel in moeilijkheden geraakte. Na een kapitaalverhoging kreeg de Nederlandse zakenman Gerard Cok een derde van Punch in handen. Cok vergaarde vanuit het Nederlandse dorp Sluis fortuin met seksshops en het postorderbedrijf Pabo. Eind jaren 90 verkocht Cok, die nu in Knokke woont, zijn seksimperium aan het Duitse erotiekconcern Beate Uhse.

Punch vervelde na zijn uiteenspatten in 2014 tot de holding Iep Invest, die alleen een participatie in het beursgenoteerde vastgoedbedrijf Accentis omvatte. Iep Invest houdt 67 procent van Accentis aan, dat nog vijf panden bezit. Via de vennootschap Summa hebben Miranda en Erwin Cok, de kinderen van Gerard Cok (73), bijna 60 procent van Iep Invest in handen.

De tweede belangrijkste aandeelhouder van Iep Invest is Jan Hamelink, die in Zeeuws-Vlaanderen een business in veiligheidsmateriaal uitbouwt. De Nederlandse ondernemer, die in het Belgische Assenede woont, werkt sinds de jaren 80 samen met de familie Cok. Die samenwerking liep in 2019 om een onbekende reden fout en een jaar later sloten beide partijen een dading, waardoor Hamelink voor 5 miljoen euro aandelen Iep Invest kreeg van de familie Cok. Intussen heeft Hamelink een belang van 22 procent in Iep Invest, dat bij de huidige beurskoers ruim 20 miljoen euro waard is.

Activisme versus belangenvermenging

Volgens Iep Invest gedraagt Hamelink zich sinds de ruzie in 2019 evenwel activistisch. Hij sleepte Iep Invest al twee keer voor de rechtbank, blijkt uit het (half) jaarverslag van het bedrijf. Hamelink verwijt de familie Cok onder meer belangenvermenging. Volgens hem wordt Iep Invest 'volledig gedomineerd' door de familie en haar vazallen. Zo speelt ook de partner van Miranda Cok, Gunther Vanpraet, een cruciale rol bij het beursgenoteerde bedrijf. Vanpraet, sinds enkele jaren ereconsul van Rwanda, was ooit adjunct-hoofdredacteur van de krant Het Nieuwsblad. In mei 2016 werd Vanpraet onafhankelijk bestuurder bij Iep Invest, waar hij een halfjaar later promoveerde tot CEO.

In 2017 deed Iep Invest een onverwachte investering in Oostenrijk. De holding kocht toen voor 3,5 miljoen euro 50 procent van het Clubhotel, een viersterrenzaak in de deelstaat Karinthië. Bij dat hotel is de fami-

lie Cok nauwer betrokken dan gedacht. De familievennootschap Summa bezit volgens haar jaarrekening 43 procent van het Zwitserse Lmey Investments, dat de andere helft van het Clubhotel bezit. Gerard Coks' neef Hubrecht Cok zetelt in de raad van bestuur van Lmey Investments. Volgens Hamelink heeft de hotelinvestering tot doel de familie Cok en haar getrouwen aldaar rijkelijke vakanties aan te bieden.

Volgens het jaarverslag kende Iep Invest de familievennootschap Summa ook verschillende leningen toe met rentes tot 9 procent. 'De middelen van Iep Invest worden bijna uitsluitend aangewend in het belang van de groep rond de familie Cok', klaagt Hamelink.

Huis van wantrouwen

Aangezien Jan Hamelink geen zitje in de raad van bestuur heeft, ontploft de ruzie op algemene vergaderingen. Eind 2021 dagvaardde Yoshi, de Luxemburgse vennootschap van Hamelink, Iep Invest en Summa. Hamelink wil de besluiten van de algemene vergadering eerder dat jaar vernietigen omdat Iep Invest het vraagrecht van Yoshi zou miskend hebben en zijn meerderheid misbruikte. Volgens Iep Invest werden vragen wel beantwoord of waren ze 'suggestief van aard met als doel een sfeer van wantrouwen te creëren'.

Ook de jongste algemene vergadering in mei verliep tumultueus. Volgens Iep Invest meldde de advocaat van Hamelink zijn aanwezigheid te laat aan. Daarop stemde de familie Cok tegen de toelating van de advocaat en vroeg Dirk Van Vlaenderen, de voorzitter van Iep Invest, Hamelinks' advocaat de zaal te verlaten, die dat weigerde. Hamelink vroeg daarop de Antwerpse ondernemingsrechtbank in kortgeding de besluiten van de jongste algemene vergadering te schorsen en een deskundige aan te stellen om de boeken van Iep Invest te onderzoeken, maar die wees in juli alle vorderingen van Hamelinks' vennootschap Yoshi af, meldde Iep Invest vrijdag in zijn halfjaarverslag. '

Vastgoed met een geurtje

Iep Invest bestaat grotendeels uit een participatie van 67 procent in Accentis. Dat beursgenoteerde bedrijf bezit vijf panden. Uit het halfjaarverslag dat Accentis dinsdag publiceerde, blijkt dat aan verschillende panden iets scheelt. Op de site in Hamont-Achel werd verontreiniging vastgesteld. Na een vrijstelling van sanering kon Accentis het pand deze zomer toch verkopen aan de huurder, Punch Metals. Op de site in Ieper is een belangrijke huurder vertrokken.

Bovendien blijken de activiteiten van enkele huurders niet te stroken met de bestemming. Het pand staat te koop of te huur. Op de site in het Zwarte Woud is mogelijke verontreiniging vastgesteld en ging de huurder failliet, al blijft de curator de huur betalen. In het Business Center in Lier, het kroonjuweel van Accentis, gaat het beter. Alle ruimte die in de coronacrisis was vrijgekomen, is weer opgevuld. De vroegere Punch-dochter Xeikon huurt de extra aanbouw.

In Overpelt onderhandelt Accentis over de verkoop van een perceel aan het bedrijf Plascobel.

Vorstelijk dividend

Sinds de ruzie tussen de grootaandeelhouders schoot Iep Invest wakker. Zo besloot de raad van bestuur in 2021 zijn aandeelhouders voor het eerst sinds zeven jaar een vorstelijk dividend uit te keren. Dat was goed voor 17,6 miljoen euro of bijna een vijfde van de totale beurswaarde. De uitkering gebeurde nadat Accentis zijn kroonjuweel, een magazijnenpark in Slovakije, eind 2021 voor 70 miljoen euro verkocht aan de Nederlandse vastgoedgroep CTP. Iep Invest kondigde

evenwel aan de coupon op donderdag 2 december 2021 te onthechten, maar stelde die datum op donderdagavond 'wegens praktische redenen' twee weken uit. Door deze onhandige zet verkochten een reeks beleggers hun aandelen te vroeg, waarop Iep Invest prompt een compensatieregeling uitwerkte, waardoor de holding een boete van de beurswaakhond FSMA vermeed.

Dividend van Nederland naar België

Is uw 'substance' voldoende relevant?

Mark Foesenek
KPMG Meijburg & Co
Foesenek.Mark@kpmg.com

Pepijn van Eijk
KPMG Meijburg & Co
vanEijk.Pepijn@kpmg.com

De laatste jaren is 'substance' een steeds belangrijker begrip geworden in het internationale fiscale landschap. Substance is van belang om te bepalen of een fiscale structuur voldoende realiteitsgehalte heeft en kan ook relevant zijn voor het bepalen waar de fiscale vestigingsplaats van een vennootschap is gelegen. Bovendien is substance van belang om te bepalen aan welke (rechts)persoon inkomsten moeten worden toegerekend. Bij deze voorbeelden denkt u wellicht dat dit vooral vraagstukken betreffen die spelen bij grote multinationale ondernemingen. Niets is echter minder waar, substance is relevant in alle grensoverschrijdende structuren, ongeacht hoe groot of klein de belangen zijn. In deze bijdrage gaan Mark Foesenek en Pepijn van Eijk, beiden werkzaam bij KPMG Meijburg & Co, in op het belang van substance bij uitkering van dividend van uw Nederlandse vennootschap aan uw Belgische (persoonlijke) houdstervennootschap. De aan- of afwezigheid van voldoende substance bepaalt in dat geval of 15% Nederlandse dividendbelasting verschuldigd is. Indien deze heffing verschuldigd is, kan deze vermoedelijk niet worden verrekend.

Nederlandse dividendbelasting en de inhoudingsvrijstelling

De hoofdregel in de Nederlandse dividendbelasting luidt dat de uitkering van winst door een in Nederland gevestigd lichaam ('inhoudingsplichtige') is belast met 15% dividendbelasting. De verschuldigde dividendbelasting moet op de uitkering worden ingehouden door de inhoudingsplichtige, die vervolgens de dividendbelasting na het indienen van een aangifte dividendbelasting moet voldoen aan de Nederlandse belastingdienst. In Nederland belastingplichtige aandeelhouders (vennootschappen of natuurlijke personen) kunnen de ingehouden dividendbelasting vervolgens verrekenen met de door hen verschuldigde Nederlandse inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting.

In deelnemingsituaties kent de Nederlandse dividendbelasting echter een inhoudingsvrijstelling. Als de inhoudingsvrijstelling van toepassing is, is geen Nederlandse dividendbelasting verschuldigd. Van een deelnemingsituatie is sprake als (i) een lichaam dat belastingplichtig is voor de Nederlandse vennootschapsbelasting een belang bezit in de inhoudingsplichtige waarop de Nederlandse deelnemingsvrijstelling van toepassing is of (ii) ingeval de aandeelhouder en de inhoudingsplichtige onderdeel zijn van een fiscale eenheid voor de Nederlandse vennootschapsbelasting. De deelnemingsvrijstelling is doorgaans van toepassing indien de inhoudingsplichtige een operationele vennootschap is en de aandeel-

houder in deze vennootschap 5% of meer van de aandelen heeft. Op de uitkering van dividend binnen een fiscale eenheid vennootschapsbelasting gaan wij niet nader in.

Op uitkeringen aan natuurlijke personen is de inhoudingsvrijstelling nooit van toepassing en is in binnenlandse verhoudingen altijd 15% dividendbelasting verschuldigd. Indien de aandeelhouder natuurlijke persoon in Nederland woont, kan hij deze dividendbelasting verrekenen met de door hem verschuldigde Nederlandse inkomstenbelasting.

Inhoudingsvrijstelling in internationale structuren

Bij grensoverschrijdende dividenduitkeringen in internationale structuren kan de inhoudingsvrijstelling in deelnemingsituaties eveneens worden toegepast, zij het dat er dan een aantal aanvullende voorwaarden gelden. Als bij een grensoverschrijdende uitkering de inhoudingsvrijstelling wordt toegepast, dient dit bovendien middels een opgaaf dividendbelasting te worden gemeld bij de Nederlandse belastingdienst.

Voor toepassing van de inhoudingsvrijstelling op een grensoverschrijdende dividenduitkering moet de aandeelhouder van de Nederlandse inhoudingsplichtige een lichaam zijn en gevestigd zijn in een lidstaat van de Europese Unie ('EU') of Europees Economische Ruimte ('EER'), dan wel een land waarmee Nederland een belastingverdrag of soortgelijke regeling heeft

afgesloten die voorziet in een regeling voor dividenden. Daarnaast is vereist dat het lichaam aanspraak zou kunnen maken op toepassing van de Nederlandse deelnemingsvrijstelling of deelnemingsverrekening indien het lichaam voor fiscale doeleinden in Nederland zou zijn gevestigd. Aan deze voorwaarde zal bij uitkering van een dividend van een Nederlandse vennootschap aan een Belgische houdstervennootschap zijn voldaan indien de Belgische vennootschap 5% of meer van het nominale kapitaal van de Nederlandse vennootschap houdt.

De economische realiteit van een structuur wordt voornamelijk beoordeeld op basis van de bij de aandeelhouder aanwezige substance

De inhoudingsvrijstelling in de dividendbelasting bevat voor internationale situaties echter ook een anti-misbruikbepaling. In een (veronderstelde) misbruik-situatie is de vrijstelling daarom niet van toepassing. Van een dergelijke situatie is sprake indien wordt voldaan aan zowel de 'subjectieve' als de 'objectieve' toets.

Subjectieve toets

Aan de subjectieve toets wordt voldaan indien de buitenlandse aandeelhouder het belang in de Nederlandse inhoudingsplichtige houdt met als hoofddoel of een van de hoofddoelen om Nederlandse dividendbelasting bij een ander (de achterliggende aandeelhouders) te ontgaan. Of hiervan sprake is hangt af van alle feiten en omstandigheden. Als er in de situatie dat de achterliggende aandeelhouders het belang in de Nederlandse vennootschap rechtstreeks zouden hebben gehouden ('wegdenkgedachte') wél Nederlandse dividendbelasting verschuldigd zou zijn, dan wordt vermoed dat belastingbesparing een van de hoofddoelen is. In dat geval is dus aan de subjectieve toets voldaan, tenzij de belastingplichtige aannemelijk maakt dat er overwegend andere redenen zijn om het belang in de Nederlandse inhoudingsplichtige op de gekozen wijze te structureren.

In de situatie dat een belang in een Nederlandse vennootschap wordt gehouden door een Belgische persoonlijke houderstervernootschap van een in België wonende natuurlijke persoon, dan is er ons inziens op basis van de wegdenkgedachte altijd voldaan aan de subjectieve toets. Indien de natuurlijke persoon rechtstreeks de aandelen van de Nederlandse vennootschap houdt, is over dividenden immers 15% Nederlandse dividendbelasting verschuldigd. Hoewel de jurisprudentie en toelichtingen ruimte lijken te laten om bij de toepassing van deze toets met 'overwegend andere redenen' de wegdenkgedachte ter zijde te schuiven, heeft dat in de praktijk vrijwel geen kans van slagen. Derhalve dient ons inziens in deze gevallen steeds de objectieve toets te worden aangelegd.

Objectieve toets

Aan de hand van de objectieve toets wordt het realiteitsgehalte van de betreffende structuur beoordeeld. Aan deze toets wordt voldaan indien er sprake is van een kunstmatige constructie, die niet is opgezet op grond van zakelijke redenen die de economische realiteit weerspiegelen. Hier komt substance om de hoek kijken. De economische realiteit van een structuur wordt voornamelijk beoordeeld op basis van de bij de aandeelhouder aanwezige substance.

Lopende procedures

In juni 2020 verschenen twee uitspraken van Rechtbank Noord-Holland over de toepassing van de inhoudingsvrijstelling in internationale (directeur-groootaandeelhouder) structuren. Deze uitspraken deden veel stof opwaaien en maakten duidelijk dat de aanwezigheid van economische 'substance' belangrijker is dan wellicht tot dan toe werd gedacht. Gerechtshof Amsterdam heeft in juni 2022 zijn oordeel gevelde over de betreffende twee zaken en momenteel liggen beide zaken ter cassatie bij de Nederlandse Hoge Raad.

De casus die in deze procedures centraal staat betreft in essentie de volgende veelvoorkomende situatie. Een in België woonachtige aandeelhouder (natuurlijk persoon) houdt via een Belgische vennootschap een aandelenbelang (meer dan 5%) in een in Nederland gevestigde vennootschap. De Nederlandse vennootschap keert dividend uit aan haar Belgische moedermaatschappij.

De rechtbank oordeelde in de twee onderliggende zaken niet eenduidig. In een van de twee voorliggende situaties ('situatie A') achtte de rechtbank misbruik niet aan de orde, maar in de andere ('situatie B') wel. In situatie A was volgens de rechtbank derhalve de inhoudingsvrijstelling van toepassing, maar in situatie B niet. Het hof oordeelt wel eenduidig: zowel in situatie A als situatie B is sprake van misbruik, de inhoudingsvrijstelling mist in beide situaties toepassing.

Wat is het verschil tussen situatie A en situatie B en waarom komt het hof tot een ander oordeel dan de rechtbank? De Belgische moedervennootschap in situatie A had naast het belang in de Nederlandse deelneming ook andere vermogensbestanddelen en huurde kantoorruimte (in de woning van de Belgische aandeelhouder natuurlijk persoon). Bovendien betaalde de moedervennootschap significante managementvergoedingen en (doorbelaste) loonkosten. De Belgische moedervennootschap in situatie B hield slechts het belang in de Nederlandse deelneming en twee oude auto's, had (nagenoeg) geen kosten en had geen kantoorruime of personeel ter beschikking. De rechtbank achtte de substance in situatie A voldoende om deze situatie niet als een misbruiksituatie te beschouwen.

Het Gerechtshof oordeelde eerder dit jaar echter anders. In situatie A is volgens het hof – evenals in situatie B, waarover de rechtbank en het hof het eens zijn – sprake van onvoldoende substance en dus van misbruik. Uit de overwegingen van het hof lijkt te kunnen worden afgeleid dat het van oordeel is dat de in

situatie A aanwezige substance onvoldoende relevant is voor het belang in de uitkerende Nederlandse deelneming. Wij maken uit de uitspraak van het hof op dat in de Belgische moedermaatschappij voldoende substance aanwezig moet zijn die verbonden is met, dan wel betrekking heeft op het belang in de uitkerende Nederlandse deelneming. De aanwezigheid van andere vermogensbestanddelen, personeel of kantoorruimte lijkt niet relevant indien deze met de Nederlandse deelneming niets van doen hebben. Anders gesteld, er dient sprake te zijn van voldoende relevante substance!

Toepassing van het belastingverdrag en het multilateraal instrument ('MLI')

Als de Nederlandse inhoudingsvrijstelling dividendbelasting toepassing mist, dient te worden beoordeeld of het belastingverdrag het heffingsrecht van Nederland beperkt. Tot 1 januari 2022 werd op basis van het belastingverdrag tussen België en Nederland ('het verdrag') de verschuldigde Nederlandse dividendbelasting beperkt bij dividenden van een Nederlandse vennootschap naar een Belgische vennootschap (minimaal 10% belang). Omdat het verdrag over dergelijke dividenduitkeringen een Nederlandse heffing van maximaal 5% toestaat, diende in dergelijke situaties per saldo 5% Nederlandse dividendbelasting te worden ingehouden en afgedragen.

Sinds 1 januari 2022 is op het verdrag het multilateraal instrument ('MLI') van toepassing en geldt de zogenoemde principal purposes test ('PPT'). De PPT is een algemene antimisbruikbepaling en stelt in (veronderstelde) misbruiksituaties het verdrag buiten werking. In het hiervoor besproken voorbeeld wordt bij toepassing van de PPT de vermindering van de verschuldigde Nederlandse dividendbelasting van 15% tot 5% buiten toepassing gelaten.

De PPT is ook gebaseerd op een subjectieve toets en een objectieve toets. Aan deze subjectieve toets wordt voldaan indien het verkrijgen van een voordeel onder het belastingverdrag het voornaamste doel of een van de voornaamste doelen is van een rechtshandeling of transactie. Aan deze objectieve toets wordt voldaan als het verkrijgen van dat verdragsvoordeel niet in overeenstemming is met doel en strekking van de ingeroepen verdragsbepaling.

U voelt vermoedelijk ook aan dat bij het 'tussenschuiven' van een lege Belgische (houdster) vennootschap zonder enige economische functie aan de beschreven subjectieve- en objectieve toets wordt voldaan. Het gevolg is dat het verdrag niet zou kunnen worden ingeroepen om de verschuldigde dividendbelasting te beperken tot 5%. Echter, waar ligt de nuance en hoe verhouden de eerder besproken antimisbruikcriteria die Nederland hanteert zich met de twee toetsen van de PPT?

De Nederlandse staatssecretaris van Financiën heeft in dit kader opgemerkt dat naar zijn mening de antimisbruikbepaling voor de inhoudingsvrijstelling in de dividendbelasting in lijn is met de PPT. Wij leiden hier

uit af dat de Nederlandse belastingdienst bij de toepassing van de PPT ten aanzien van de dividenduitkeringen de vraag stelt of de inhoudingsvrijstelling dividendbelasting van toepassing is. Indien de inhoudingsvrijstelling niet van toepassing is, verlangt de Nederlandse belastingdienst inhouding en afdracht van 15% Nederlandse dividendbelasting en acht zij het dividendartikel in het verdrag niet van toepassing op grond van de PPT.

De Nederlandse staatssecretaris van Financiën heeft in dit kader opgemerkt dat naar zijn mening de antimisbruikbepaling voor de inhoudingsvrijstelling in de dividendbelasting in lijn is met de PPT. Wij leiden hier uit af dat de Nederlandse belastingdienst bij de toepassing van de PPT ten aanzien van de dividenduitkeringen de vraag stelt of de inhoudingsvrijstelling dividendbelasting van toepassing is. Indien de inhoudingsvrijstelling niet van toepassing is, verlangt de Nederlandse belastingdienst inhouding en afdracht van 15% Nederlandse dividendbelasting en acht zij het dividendartikel in het verdrag niet van toepassing op grond van de PPT.

Zekerheid vooraf?

Over de interpretatie van een fiscale regel in een specifieke context kan in voorkomende gevallen zekerheid worden verkregen van de Nederlandse belastingdienst. Of de inhoudingsvrijstelling dividendbelasting van toepassing is, kan derhalve worden gevraagd aan de Nederlandse belastingdienst.

Of het wenselijk is in 'vooroverleg' te treden is afhankelijk van de omstandigheden van het geval. Bedacht dient te worden dat de Nederlandse belastingdienst vermoedelijk terughoudend is, omdat beide hiervoor besproken procedures bij de Hoge Raad nog dienen te worden beslecht en dat de condities voor vooroverleg in internationale situaties met ingang van 1 juli 2019 zijn aangescherpt. Sindsdien mag nog slechts zekerheid vooraf worden gegeven indien er in Nederland bedrijfseconomische operationele activiteiten worden uitgeoefend en mag geen zekerheid vooraf meer worden gegeven over de fiscale gevolgen van een rechtshandeling of transactie waarvoor het besparen van belasting de enige of doorslaggevende reden is.

Heeft u de substance van uw Belgische houdstervennootschap op orde? Het antwoord op deze vraag is niet eenvoudig en we moeten voorsnog wachten op het oordeel van de Nederlandse Hoge Raad in de besproken lopende procedures. Onvoldoende relevante substance leidt tot heffing van 15% Nederlandse dividendbelasting over dividenden van Nederland naar België. Wij raden u aan om aan substance voldoende aandacht te besteden en de ontwikkelingen op dit vlak te blijven volgen. Zeer relevant!

Belgische heffing over latente meerwaarden is toch EU-proof

Wanneer een vennootschap haar zetel verplaatst naar een andere EU-lidstaat om daar waardeverminderingen terug te nemen, en belast dat nieuwe vestigingsland deze teruggenomen waardeverminderingen, dan is dat niet automatisch in strijd met het Europees recht. Dat blijkt een arrest van het Hof van Justitie van de EU van 10 november 2022 (zaak C-414/21).

De zaak handelde over een vennootschap die in 1995 in Luxemburg werd opgericht en aldaar ook haar zetel heeft. Zij bezit 100 procent van de aandelen in een Nederlandse vennootschap. Op deze, en ook andere aandelen, past de vennootschap in de jaren 2008-2009 waardeverminderingen toe. De geboekte waardeverminderingen heeft de vennootschap in Luxemburg in mindering gebracht op haar fiscaal resultaat. Per 1 mei 2009 heeft zij haar statutaire zetel naar België verplaatst en in Luxemburg geen vestiging behouden. Naar Belgisch recht is, na de zetelverplaatsing, de aftrek van de in Luxemburg opgebouwde fiscaal overdraagbare verliezen in België niet toegestaan. Een aantal van de waardeverminderingen heeft de vennootschap vervolgens teruggenomen.

Naar Belgisch recht is, na de zetelverplaatsing, de aftrek van de in Luxemburg opgebouwde fiscaal overdraagbare verliezen in België niet toegestaan

De Belgische fiscus heeft de vennootschap een bericht van wijziging van de aangifte in de vennootschapsbelasting gestuurd. Daarin staat aangekondigd dat de verhoging van de begintoestand van de reserves in verband met de terugnames van de waardeverminderingen ongedaan wordt gemaakt. De Belgische fiscus zal dus de terugnames van de waardeverminderingen belasten, omdat de waardeverminderingen die voorheen in Luxemburg zijn geboekt naar Belgisch recht niet tellen als terugname van een waardevermindering, maar als niet-verwezenlijkte meerwaarde, oftewel latente meerwaarde die naar Belgisch recht slechts vrijgesteld is van belasting wanneer deze op een rekening van het passief is geboekt, waarvan in dit geval geen sprake was. De Belgische fiscus heeft dan ook een supplementaire vennootschapsbelastingaanslag van ruim 15 miljoen euro opgelegd.

De vennootschap is het daar niet mee eens start daarop een bezwaar- en beroepsprocedure tegen deze aanslag. De vennootschap betoogt onder meer dat de Belgische nationale regeling, op basis waarvan zij

wordt belast, strijdig is met het vrij verkeer van vestiging. In haar arrest stelt het Hof van Justitie van de EU vast dat de Belgische regeling nadelig is voor vennootschappen die zijn opgericht naar het recht van een lidstaat en hun vrijheid van vestiging uitoefenen, wat finaal leidt tot een verschil in behandeling. Dat kan voor een vennootschap reden zijn om af te zien van het verplaatsen van de statutaire zetel naar een andere lidstaat om daar economische activiteiten uit te oefenen. Dat verschil in behandeling kan volgens het Hof evenwel aanvaardbaar zijn, omdat het betrekking heeft op situaties die niet objectief vergelijkbaar zijn.

Het Hof van Justitie van de EU stelt daaromtrent dat voor zover een vennootschap haar statutaire zetel naar een lidstaat heeft verplaatst en daar vervolgens waardeverminderingen van die aandelen boekt, de lidstaat van ontvangst dan de fiscale bevoegdheid mist voor het tijdvak waarin waardeverminderingen op aandelen in vennootschappen zijn geboekt. Daardoor bevindt zo'n vennootschap zich niet in een vergelijkbare situatie als een vennootschap die al onder de fiscale bevoegdheid van die lidstaat viel in het tijdvak waarin die waardeverminderingen werden geboekt. De omstandigheid dat zij de verliezen in Luxemburg niet daadwerkelijk heeft kunnen aftrekken van haar belastbare resultaat, vloeit voort uit de vervolgens door de vennootschap gemaakte keuze om haar vrijheid van vestiging uit te oefenen en haar zetel te verplaatsen.

Nederlandse bedrijven terughoudend met investeringen in kantoorruimte

Bedrijven in Nederland zijn terughoudend met het aanhouden van kantoorruimte. Volgens een rapport van een Nederlandse vastgoedorganisatie die hoofdzakelijk actief is in kantoorverhuur zijn veel bedrijven terughoudend omwille van de recessie en de onduidelijkheid wat na corona de beste balans is tussen thuiswerken en de aanwezigheid op kantoor. Daardoor zijn er twijfels of het überhaupt nog verstandig is om geld te steken in (extra) kantoorruimte. De experts verwachten daarom ook niet meteen een opleving van de markt, waardoor de huurprijzen voor kantoorruimten onder druk staan.

Meer Belgische multinationals vestigen zich in Nederland

Het aantal buitenlandse multinationals met een vestiging in Nederland is tussen 2015 en 2020 flink gestegen. Volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) telde Nederland begin 2020 ruim 37.000 buitenlandse bedrijven met vestigingen in meerdere landen, waaronder ook Nederland. Dat zijn er 15 procent meer dan vijf jaar eerder.

Vooral veel multinationals uit België vestigden zich in vijf jaar tijd in Nederland. Ten opzichte van 2015 kwamen er 390 bedrijven met een Belgisch meerderheidsbelang bij. Deze bedrijven zijn vooral actief in de handel. Ze zijn met name gevestigd in de regio's Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Utrecht en Eindhoven, en in de grensstreken.

Land	2015	2020	Evolutie
Verenigde Staten	2.728	2.799	+ 2,60%
Duitsland	2.055	2.192	+ 6,67%
Verenigd Koninkrijk	1.316	1.540	+17,02%
België	1.138	1.528	+34,27%
Frankrijk	806	860	+ 6,70%
Japan	535	587	+ 9,72%
Zwitserland	440	518	+ 17,73%
China	406	488	+ 20,20%
Zweden	351	437	+ 24,50%
Denemarken	226	308	+ 36,28%

Nieuw Nederlands besluit winstallocatie vaste inrichtingen

De Nederlandse staatssecretaris van Financiën Marnix Van Rij (CDA) heeft een besluit (2022-0000143421 / Strt 2022 nr 16683) gepubliceerd met zijn standpunten over winstallocatie aan vaste inrichtingen. Het doel van dat besluit is om duidelijkheid te geven over de wijze waarop de Nederlandse fiscus de winstallocatie aan vaste inrichtingen beoordeelt.

Deze standpunten zien slechts op de allocatie van de aan de winst ten grondslag liggende baten en lasten en niet op de belastbaarheid en de aftrekbaarheid van deze afzonderlijke baten en lasten. De standpunten zijn ook van belang bij de toepassing van artikel 15 Wet Vpb 1969 en de Wet op de dividendbelasting 1965 bij de toerekening van aandelen aan een in Nederland gevestigde vaste inrichting. Dit besluit betreft niet de toepassing van artikel 5 OESO-modelverdrag bij de vraag of er sprake is van een vaste inrichting en betreft niet artikel 9 OESO-modelverdrag bij de vraag of er 'at arm's length' gehandeld is door gelieerde partijen.

In dit besluit is aandacht voor de introductie van de objectvrijstelling in de Wet Vpb in 2012, is een aantal redactionele wijzigingen aangebracht en zijn verwijzingen naar andere besluiten en documenten geactualiseerd.

Besluit over toepassing 'at arm's-length-beginsel' gepubliceerd

De Nederlandse staatssecretaris van Financiën Marnix Van Rij (CDA) heeft een nieuw besluit (2022-0000139020 – Strt 2022 nr. 16685) gepubliceerd over de toepassing van het 'at arm's-length-beginsel'.

Dit besluit geeft onder andere aandacht aan ontwikkelingen die hebben geleid tot wijzigingen in de OESO-richtlijnen. Voor zover deze wijzigingen een nadere verduidelijking zijn van de toepassing van het 'at arm's-length-beginsel' is de staatssecretaris van mening dat deze wijzigingen ook van toepassing zijn op jaren waarin deze wijzigingen nog niet waren gepubliceerd.

Belangrijke wijzigingen ten opzichte van het voorgaande besluit zijn:

- aanpassing van de paragraaf over financiële transacties;
- aanpassing van paragraaf 6 van dit besluit over dienstverlening in concernverband;
- uitbreiding van de paragraaf over overheidsbeleid met een onderdeel over steunmaatregelen van de overheid naar aanleiding van bijvoorbeeld de COVID-19 pandemie; en
- tekstuele wijzigingen om de gebruikte terminologie beter te laten aansluiten bij de terminologie zoals gebruikt in de OESO-richtlijnen en de Nederlandse wet- en regelgeving.

Good preparation is half the battle

**Is your company ready to cross
the border?**

Doing business internationally is one of the most complex business strategies. A lack of knowledge about global rules and regulations can be costly and can curtail the benefits of doing business internationally. Discover the advice and support from our local advisors to help you cross the border:

home.kpmg/be/specializeddesks

FINANCIEN & VASTGOED

Belgische zwartsparders blijven massaal gebruikmaken van pardonregeling

Na het topjaar 2021, waarin de Belgische fiscus 216 miljoen euro aan belasting over ingekeerd zwart geld inde, staat de teller halverwege 2022 op 82 miljoen euro aan belastingopbrengsten.

In België wordt onderscheid gemaakt in belastingen die de drie gewesten Vlaanderen, Wallonië en Brussel heffen, de zogenaamde regionale belastingen, en de heffingen van de centrale regering. Vlaanderen heeft bijvoorbeeld het alleenrecht voor het innen van erfenis- en registratiebelasting terwijl de federale overheid verantwoordelijk is voor belastingen op roerende inkomsten en beroepsinkomsten.

Voor de regionale belastingen van de gewesten was 2020 het laatste jaar om vrijwillig in te keren waarbij fiscale en strafrechtelijke immunititeit kon worden verkregen. Ondanks die beperking werd in 2021 voor 451 miljoen euro zwart geld aangegeven, het hoogste bedrag sinds 2017.

Voor de federale belastingen loopt de termijn om vrijwillig in te keren eind 2023 af. Voor fiscaal niet-verjaarde inkomsten is het boetetarief 25 procent,

voor fiscaal verjaard kapitaal is dat 40 procent.

Dat nog altijd 'fiscale zondaars' opduiken, heeft volgens de FOD Financiën te maken met onder meer de internationale gegevensuitwisseling met andere landen en het gegeven dat de Belgische databank van alle bankrekeningen sinds januari 2022 ook effectieve saldi bevat.

Uit cijfers van de FOD Financiën blijkt dat inmiddels sedert 2016 goed 2,5 miljard euro aan zwart geld is opgebiecht, wat de fiscus bijna 900 miljoen euro aan heffingen opleverde.

In Nederland kan de inkeerregeling niet meer worden toegepast bij box 2 en box 3, zowel voor binnenlands als voor buitenlands inkomen of vermogen. Vrijwillige verbetering is uitsluitend nog mogelijk voor box 1 inkomen of andere belastingen.

Nederland werkt aan nieuwe vermogensbelasting tegen 2026

Het Nederlandse kabinet is van plan om belasting te gaan heffen over het werkelijke rendement in box 3 (vermogensbelasting). In het coalitieakkoord is afgesproken om dit stelsel in 2025 in te voeren, maar inmiddels heeft het kabinet op basis van een onderzoek van Capgemini besloten om dit uit te stellen tot 2026. De overbruggingswetgeving volgens de zogenaamde spaarvariant blijft daarom een jaar langer bestaan. Spaarders zullen tijdens de overbruggingsfase vrijwel geen belasting in box 3 betalen als het rendement op spaargeld op het huidige lage niveau blijft. De budgettaire derving van het uitstel zou eenmalig 385 miljoen euro bedragen.

De uitspraak over box 3 van de Hoge Raad heeft druk gelegd op het tijdpad. Daarom werd besloten om opnieuw een extern onderzoek te laten doen door Capgemini naar de haalbaarheid van het tijdpad, zoals ze ook voor het coalitieakkoord al hadden bekeken. Uit het onderzoek volgt dat de al gesignaleerde risico's zijn toegenomen en dat er aanvullende risico's zijn bijgekomen. Capgemini acht een succesvolle implementatie in 2025 daarom niet realistisch. De conclusie van Capgemini luidde november 2022 dat het tijdpad haalbaar was onder drie randvoorwaarden, waaronder het uitblijven van aanvullende beleidsinitiatieven. Onder andere als gevolg van de uitspraak van de Hoge Raad en de daarmee samenhangende nieuwe wetgeving, zowel voor het rechtsherstel als de overbruggingswetgeving, wordt niet meer aan deze randvoorwaarden voldaan. In het nadere onderzoek is rekening gehouden met de actuele stand van alle zaken die van invloed zijn op het tijdpad, zoals het wetgevend traject, de modernisering van het ICT-landschap van de informatievoorziening bij de Nederlandse belastingdienst en de samenwerking met de ketenpartners, zoals banken en verzekeraars.

Het Nederlandse kabinet wil belasting over inkomsten uit vermogen gaan heffen op basis van het werkelijk behaalde rendement. Uitgangspunt is dat er dus daadwerkelijk inkomsten worden verdiend met het vermogen, zoals rente op spaargeld, of rendement op beleggingen. Nederland rekende de afgelopen 20 jaar

met een (fictief) vast percentage waar dan belasting over betaald moest worden, ongeacht of dat rendement ook werd behaald. Het kabinet wil dat aanpassen, waardoor er alleen nog belasting betaald moet worden over de echte inkomsten uit vermogen.

Het Nederlandse kabinet wil belasting over inkomsten uit vermogen gaan heffen op basis van het werkelijk behaalde rendement

Voor de tussenliggende jaren werkt het kabinet aan overbruggingswetgeving. In die tijdelijke wetgeving wordt alvast uitgegaan van de werkelijke verdeling van spaargeld en beleggingen en van het werkelijke rendement daarop, in plaats van een fictieve verdeling. Hierdoor wordt al zo goed mogelijk aangesloten bij het werkelijk behaalde rendement. Spaarders betalen – net zoals bij het stelsel op basis van werkelijk rendement – bij de huidige lage rentestanden daardoor vrijwel geen belasting in box 3. Deze wetgeving maakt onderdeel uit van het pakket Belastingplan 2023 dat met Prinsjesdag naar de Tweede Kamer werd gestuurd.

Europese Commissie wil instant betaling voor iedere bankklant

Banken in de Europese Unie moeten betalingen binnen 10 seconden overmaken als hun klanten dat willen, als het aan de Europese Commissie ligt. Daardoor hoeft een werknemer bijvoorbeeld niet meer een heel weekend te wachten op zijn salaris en kan een pakje waarvoor betaald moet worden meteen op de post, is de bedoeling.

In EU-landen als Nederland en België zijn zulke instant betalingen al behoorlijk ingeburgerd, maar doorgaans zijn daar wel bijkomende kosten mee gemoeid. In de hele EU gaat het om misschien hooguit 13 procent van die betalingen, volgens EU-ambtenaren. In Nederland en België zijn losse overschrijvingen vaak in een paar tellen rond, maar grote bundels betaalopdrachten blijven soms nog dagen liggen. De Commissie hoopte dat banken zelf steeds vaker op instant betalingen zouden overgaan, maar dat valt tegen.

Daarom wil de Commissie, als de EU-landen en het Europees Parlement instemmen, dat voortaan verplichten. Dat zou gemakkelijker en prettiger zijn voor consumenten en bedrijven. Bovendien komt er elke dag 200 miljard euro vrij om te besteden of te investeren die nu nog dagelijks werkloos rondhangt tussen de ene en de andere bankrekening.

Banken mogen ook geen hoger tarief meer in rekening brengen voor een instant betaling dan voor een gewone, stelt de Commissie voor. Ze haalt het schrikbeeld aan van Spaanse en Italiaanse banken die tot 30 euro per snelle overschrijving aanrekenen. Dat een derde van de banken in de EU nog geen instant betalingen aanbiedt, heeft volgens EU-ambtenaren alles te maken met de kosten. Het dagelijks bestuur van de EU stelt evenwel niet bang te zijn dat banken van de weeromstuit hun tarieven over de hele linie optrekken.

Ook controles of een betaler of ontvanger misschien is uitgesloten van het Europese betalingsverkeer zitten snelle betalingen in de weg. Banken gaan nu bij veel overschrijvingen na of een van de partijen EU-sancties zijn opgelegd, zoals bijvoorbeeld voor heel wat Russen geldt. Dat vertraagt ruim 9 procent van de betalingen die de grens overgaan, terwijl het in slechts een op de vijfhonderd gevallen echt mis is.

Nederlandse consumentenbond eist compensatie voor alle gedupeerden box 3

Niet alleen de tienduizenden Nederlandse spaarders die tijdig bezwaar hebben gemaakt, maar iedereen die de afgelopen jaren te veel belasting over zijn spaargeld heeft betaald zou moeten worden gecompenseerd. Daarvoor maakt de Nederlandse consumentenbond zich hard. Het gaat in de zaak om de vermogensrendementsheffing in box 3.

De Nederlandse Hoge Raad oordeelde immers vorig jaar dat die oneerlijk is, omdat er bij de berekening gebruik werd gemaakt van fictieve rendementen en dat de overheid de te veel geïnde belasting moet terugbetalen.

Maar diezelfde Hoge Raad besliste later dat als je niet op tijd bezwaar hebt gemaakt bij de Nederlandse belastingdienst, je niet hoeft te worden gecompenseerd. Op Prinsjesdag liet het Nederlandse kabinet weten al die andere mensen inderdaad niet te gaan vergoeden, waardoor naar schatting ruim 1 miljoen mensen enige vorm van compensatie misloopt.

De consumentenbond geeft aan de kwestie desnoods bij de rechter te willen aanvechten als de regering niet heel snel tot inkeer komt, maar dat zou nog een juridisch gevecht kunnen worden. Voor de mensen die in het verleden geen bezwaar hebben gemaakt, acht fiscaal hoogleraar fiscale economie Peter Kavelaars de kans dat ze aan het langste eind gaan trekken niet heel groot. Mocht een massaalbezwaarprocedure geen optie zijn, dan ligt er ook een voorstel op tafel dat de termijn voor het indienen van een verzoek om ambtshalve vermindering 2017 met een jaar wordt verlengd. Op die manier kan er worden gekeken naar digitale manieren om verzoeken tot ambtshalve vermindering in te dienen.

Geen actie meer nodig voor niet-bezwaarmakers box 3

Op 4 november 2022 heeft het Nederlandse kabinet meegedeeld dat alle niet-bezwaarmakers aanspraak kunnen maken op een nieuwe uitspraak van de Hoge Raad, mocht de Hoge Raad belastingplichtigen in een nieuwe procedure in het gelijk stellen. Niet-bezwaarmakers met box 3 inkomen over de jaren 2017-2020 hoeven hiervoor geen verzoek in te dienen. Deze nieuwe procedure gaat over de vraag of niet-bezwaarmakers (net zoals bezwaarmakers) in aanmerking komen voor rechtsherstel.

Het Nederlandse kabinet heeft sinds de uitspraak van de Hoge Raad op 20 mei 2022 onderzocht of en zo ja hoe het mogelijk was niet-bezwaarmakers toch te compenseren en heeft uiteindelijk besloten om geen compensatie te bieden aan de niet-bezwaarmakers. Volledige compensatie kost volgens het kabinet 4,1 miljard euro, waarvan meer dan de helft terecht zou komen bij belastingplichtigen met een vermogen in box 3 van meer dan 200.000 euro. Voor het kabinet was de bestaanszekerheid van mensen die nu al moeite hebben de rekeningen te betalen prioriteit en er is daarom gekozen voor een omvangrijk koopkrachtpakket. Dit leidde tot veel reacties van de niet-bezwaarmakers, omdat zij het besluit van het kabinet onrechtvaardig vinden.

Het indienen en afhandelen van deze verzoeken levert volgens het kabinet veel werk op, zowel voor belastingplichtigen en belastingadviseurs als voor de Nederlandse belastingdienst, omdat ieder verzoek individueel behandeld moet worden. Er is dan ook toegezegd dat alle niet bezwaarmakers voor de jaren 2017 tot en met 2020 aanspraak kunnen maken op een uitspraak van de Hoge Raad, naar aanleiding van de procedure 'massaal bezwaar plus'. Zo wordt voorkomen dat zij

alsnog een verzoek moeten indienen, mocht de Hoge Raad de belastingplichtigen in een procedure in het gelijk stellen. Individuele niet-bezwaarmakers hoeven daardoor nu geen actie te ondernemen. Het kabinet benadrukt dat de Hoge Raad in zijn arrest van 20 mei 2022 duidelijk heeft aangegeven dat voor niet-bezwaarmakers geen recht bestaat op een op rechtsherstel gerichte box 3-compensatie. Het kabinet verwacht daarom niet dat nieuwe procedures voor niet-bezwaarmakers een grote kans op rechtsherstel opleveren.

Daarnaast wordt een zogenaamde 'massaal bezwaar plus'-procedure geïntroduceerd. Met het invoeren van 'massaal bezwaar plus' wordt het mogelijk om ook voor grote aantallen verzoeken tot ambtshalve vermindering in één keer een besluit te nemen. Hierdoor hoeven niet alle verzoeken individueel behandeld te worden, waarmee ernstig versturende effecten op de uitvoering door de Nederlandse belastingdienst worden voorkomen. De al ingediende verzoeken worden apart gehouden tot er een uitspraak is.

Nederlandse huizenprijzen in vrije val?

De crisis laat zich behoorlijk voelen op de Nederlandse huizenmarkt. Het aantal huizen dat te koop staat is in de afgelopen twaalf maanden bijna verdubbeld en de gemiddelde verkoopprijs daalde de afgelopen drie maanden met bijna 6 procent. Na jaren van grote prijsstijgingen lijkt de Nederlandse woningmarkt dan ook bezig aan een omslag.

De gemiddelde verkoopprijs van een woning in Nederland nam in drie maanden af van 450.000 euro tot 425.000 euro. De laatste drie maanden is daarom aan te merken als een keerpunt op de woningmarkt, waar de prijzen al zo'n tien jaar onafgebroken stegen. Met name de stijging van de hypotheekrente – het afgelopen jaar van gemiddeld 1,5 procent naar gemiddeld 4 procent – en oplopende energiekosten en de ermee gepaard gaande inflatie halen de al jaren heersende gekte uit de markt. Desalniettemin lijkt de prijscorrectie van goed 6 procent vooralsnog beperkt, vraag en aanbod zijn nog (lang) niet in evenwicht.

Hoedanook is het nog te vroeg om te spreken van een kopersmarkt, een waarin huizenzoekers hard kunnen onderhandelen over de prijs. Volgens Nederlandse makelaars kunnen kopers nu gemiddeld kiezen uit 2,8 woningen, maar om van een échte omslag te kunnen spreken zou dat aantal bijna moeten verdubbelen. Het aantal huizen dat te koop wordt gezet steeg inmiddels wél met 80 procent in vergelijking met een jaar geleden. Mogelijk wil een aantal verkopers nog profiteren van de relatief hoge verkoopprijzen van dit moment.

Kandidaat-kopers doen het op hun beurt rustig aan. Waar er vorig jaar nog wachtlijsten waren voor de bezichtiging van woningen, kunnen huizenkopers nu weer gewoon een afspraak maken voor een privé-bezichtiging. Ook het overbieden op de vraagprijs lijkt op zijn retour, hoewel nog steeds 64 procent van de verkochte woningen van de hand gaat voor meer dan de vraagprijs.

In Amsterdam en omgeving nam het aantal te koop staande huizen toe met 67 procent. Dat is een belangrijke waardemeter, aangezien Amsterdam doorgaans wordt gezien als toonaangevend voor de Nederlandse woningmarkt. Toch blijft de vraag naar woningen er vooralsnog enorm groot.

De markt voor nieuwbouwwoningen is in een jaar tijd wel volledig omgeslagen. Het aantal verkochte nieuwbouwhuizen nam met een derde af in vergelijking met het derde kwartaal van vorig jaar, onder meer door de hoge prijzen. In de laatste drie maanden van 2022 werden minder dan 10.000

nieuwe huizen aan de man gebracht, waarmee zich een bouw dip lijkt aan te kondigen. Projectontwikkelaars stellen nu al nieuwe bouwprojecten uit. Het Nederlandse kabinet blijft desalniettemin inzetten op de bouw van tegen de 100 duizend woningen per jaar.

Nederlandse WOZ-waarden in 2022 gemiddeld met 8,6% gestegen

De gemiddelde Nederlandse WOZ-waarde op 1 januari 2022 bedroeg 315.000 euro, een stijging van 8,6% ten opzichte van 2021 en de hoogste waarde ooit.

WOZ staat voor Waardering Onroerende Zaken en de WOZ-waarde bepaalt de hoogte van belastingen en gemeentelijke heffingen, die in Nederland moeten worden betaald over onroerend goed. Elk jaar stelt de gemeente de WOZ-waarde van een huis vast. Dit gebeurt door een taxatie, waarbij soortgelijke woningen met elkaar vergeleken worden. De gemeente gaat bij het vaststellen van de WOZ-waarde uit van het bedrag dat een woning zou moeten opbrengen op 1 januari van het jaar daarvoor.

Van de vier grote steden is de gemiddelde WOZ-waarde in Rotterdam het sterkste toegenomen met 11,4%, gevolgd door de gemeente Utrecht met 9,8%. In Amsterdam nam de gemiddelde woningwaarde met 2,1% toe.

In de gemeente Bloemendaal hebben de woningen gemiddeld de hoogste WOZ-waarde, te weten 828.000 euro.

Grensbedrag Nederlandse Nationale Hypotheek Garantie in 2023 fors hoger

De grens voor een hypotheek met Nationale Hypotheek Garantie (NHG) stijgt vanaf 2023 met 50.000 euro omhoog, waardoor kopers van woningen voortaan tot een bedrag van 405.000 euro daarvan gebruik kunnen maken.

De NHG zorgt ervoor dat woningkopers een lagere rente kunnen krijgen, maar biedt ook een vangnet voor het geval de huizenprijzen gaan dalen. Die biedt namelijk de garantie dat huizenkopers niet met een restschuld blijven zitten.

De laatste tijd was er al kritiek op de kostengrens van de NHG die met 355.000 euro te laag zou zijn, omdat de gemiddelde verkoopprijs van huizen in het tweede kwartaal van 2022 al uitkwam op 447.000 euro.

Overeenkomst Nederland-Luxemburg over toepassing arbitrageregels MLI

Nederland en Luxemburg hebben een overeenkomst gesloten over de toepassing van de arbitragebepalingen van deel VI van het Multilateraal Instrument (MLI). De overeenkomst is gepubliceerd in de Staatscourant.

De overeenkomst bevat werkingsregels waarin onder andere wordt bepaald welke termijnen gelden, hoe arbiters worden aangewezen en wie de kosten draagt.

Het MLI maakt deel uit van het BEPS-actieplan (Base Erosion and Profit Shifting), dat extra middelen vrijmaakt om belastingontwijking tegen te gaan. Met de oprichting van het MLI wil de OESO het aanpassen van de bestaande dubbelbelastingverdragen vereenvoudigen. Het apart heronderhandelen van deze verdragen zou enorm veel tijd in beslag nemen. Dankzij het MLI kunnen deze bestaande verdragen nu een stuk sneller worden aangepast. Een belangrijke opmerking hierbij is dat de aanpassingen uitsluitend een uitwerking krijgen wanneer beide verdragslanden de wijzigingen aanvaarden.

Een belangrijk gevolg van de komst van het MLI is dat er in de toekomst sneller een aanwezigheid in het buitenland is. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer er wordt gewerkt met een vertegenwoordiger of commissionair. Alleen al hun aanwezigheid kan ervoor zorgen dat er plots een vaste inrichting in dat land is. Dat was voorheen niet het geval. Het kan dus goed zijn dat een buitenlandse onderneming plots fiscale verplichtingen moet vervullen in een land waar men een vertegenwoordiger of commissionair laat werken, terwijl dat in het verleden niet het geval was.

Jaarlijkse Taks op Effectenrekeningen

Luxemburgse verdragsvrijstelling niet van toepassing volgens Belgische administratie

Yannick Cools
Tiberghien advocaten
yannick.cools@tiberghien.com

De Belgische Jaarlijkse Taks op de Effectenrekeningen (hierna: JTER) betreft een jaarlijkse belasting van 0,15% op de gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten (waaronder cash) die tijdens de referentieperiode (01/10/X – 30/09/X+1) op een effectenrekening aangehouden zijn, voor zover deze gemiddelde waarde meer bedraagt dan 1 miljoen euro. Die JTER kan beschouwd worden als een specifieke vermogensbelasting in hoofde van de natuurlijke persoon of rechtspersoon geheven over het deelvermogen aangehouden door deze persoon op de effectenrekening. De wetgever zal evenwel voorhouden dat het gaat om een zuivere belasting op het medium effectenrekening, tenzij het gaat over de toepassing van een dubbelbelastingverdrag, daar aanvaardt de wetgever wél dat het gaat om een vermogensbelasting; een mooi staaltje Belgisch surrealisme.

In termen van territorialiteit of heffingsbevoegdheid kijkt de Belgische belastingwetgever dus naar de in België aangehouden effectenrekening en niet naar de achterliggende titularis van de effectenrekening

De JTER is (onder andere) van toepassing op in België aangehouden effectenrekeningen, zelfs indien deze aangehouden worden door niet-inwoners. Zo kan het dus 'a priori' zijn dat bijvoorbeeld Nederlandse of Luxemburgse residenten met een in België aangehouden effectenrekening, de JTER toegepast zien worden op vermelde effectenrekening. In termen van territorialiteit of heffingsbevoegdheid kijkt de Belgische belastingwetgever dus naar de in België aangehouden effectenrekening en niet naar de achterliggende titularis van de effectenrekening.

Toepassing dubbelbelastingverdrag

Zowel de wetgever als de administratie hadden de

mogelijke uitwerking van een dubbelbelastingverdrag erkend, zodat vermelde effectenrekeningen en hun buitenlandse titularissen alsnog niet aan deze taks onderworpen zouden worden, met andere woorden een beperking van de heffingsbevoegdheid van België. Een centrale voorwaarde was uiteraard dat er een dubbelbelastingverdrag voorhanden was dat effectief ingeroepen kan worden door de titularis én dat het verdrag zich ook uitstrekte tot onder andere aspecten van vermogensbelasting.

In de administratieve FAQ werd een overzicht bijgevoegd dat per verdragsland bevestigde of België de JTER kon toepassen of niet. Deze opdeling werd gemaakt op basis van een analyse of het toepasselijke dubbelbelastingverdrag van toepassing was op vermogensbelastingen of niet. Zoals gesteld wordt de JTER voor de toepassing van dubbelbelastingverdragen zowel door de wetgever als de administratie erkend als een vermogensbelasting. Tot voor kort kon men het verdrag met Luxemburg terugvinden in het overzicht aan de administratieve FAQ als een verdrag dat een toepassing van de JTER verhindert, maar dit is niet langer het geval. Immers door een wijziging per 5 september 2022 werd het overzicht van dubbelbelastingverdragen aan de FAQ gewijzigd.

De nieuwe conclusie van de Belgische administratie luidt dat het dubbelbelastingverdrag België-Luxemburg niet langer de toepassing van de JTER verhindert. Deze wijziging van het administratieve standpunt kan niet anders verklaard worden dan door de uitkomst van de arresten van het Belgische Hof van Cassatie van 25 maart 2022 (Franstalige kamer) en 21 april 2022 (Nederlandstalige kamer) met betrekking tot de toepasselijkheid van het Belgisch-Luxemburgs verdrag op de Belgische Jaarlijkse Taks op de Collectieve Beleggingsinstellingen (beter bekend als de 'abonnementstaks').

Op basis van deze beide uitspraken van Cassatie, stelt

de administratie dat het verdrag met Luxemburg niet kan verhinderen dat België de vermelde taks kan toepassen. Nochtans zijn beide Cassatie uitspraken sterk vatbaar voor kritiek en blijven er verschillende argumenten en mogelijkheden bestaan om zich er niet bij neer te leggen. De juridische strijd wordt althans verdergezet tegen deze uitspraken, waardoor de uitkomst zeker niet onbetwist is.

Desalniettemin, vertoont de discussie met betrekking tot de JTER grote gelijkenissen en sterkt de Belgische administratie zich nu klaarblijkelijk met deze Cassatie arresten om ook de JTER toe te passen op Belgische effectenrekeningen van Luxemburgse inwoners en dit tegen de werking in van het dubbelbelastingverdrag met Luxemburg. De administratie is van oordeel, in navolging van de Nederlandstalige kamer van het Hof van Cassatie, dat voor de toepassing van het dubbelbelastingverdrag er sprake zou zijn van een limitatieve lijst van betrokken belastingen, een lijst waar de JTER niet opstaat. Bijgevolg valt de toepassing van de JTER buiten het dubbelbelastingverdrag 'ratione materiae' (het materieel toepassingsgebied van het verdrag), althans volgens de administratie.

In ieder geval werpt dit gewijzigde standpunt nieuwe problemen op voor de tweede referentieperiode die geëindigd is op 30 september 2022

Deze wijziging van het administratieve standpunt heeft niet enkel gevolgen voor de Luxemburgse natuurlijke persoon met een in België aangehouden

effectenrekening, maar ook voor betrokken rechtspersonen (bv. de populaire soparfi) of enige andere instelling. Hoewel het overzicht dubbelbelastingverdragen aan de FAQ aldus op 5 september 2022 werd aangepast, stellen we vast dat er nog steeds vermelding wordt gemaakt naar een toestand per 29 april 2021 en dus niet per 5 september 2022. Bijgevolg is het uitkijken of dat de administratie het gewijzigde standpunt ook niet toepasbaar wil verklaren op de eerste inmiddels verstreken referentieperiode (geëindigd op 30 september 2021). In ieder geval werpt dit gewijzigde standpunt nieuwe problemen op voor de tweede referentieperiode die geëindigd is op 30 september 2022.

De vraag stelt zich dan ook of de Belgische financiële instellingen, Belgische bijkantoren of erkende aansprakelijk vertegenwoordigers van buitenlandse financiële instellingen nog wel voldoende tijd zullen hebben om alsnog de nodige aanpassingen te kunnen doorvoeren en te voorzien in een tijdige informatie-, aangifte- en betalingsplicht (uiterlijk 20 december 2022 met betrekking tot de tweede referentieperiode). Hoewel de huidige tekst zich op ons buurland Luxemburg focust, is er eveneens sprake van een gewijzigd administratief standpunt ter attentie van de volgende landen waarmee België een verdrag gesloten heeft: Oostenrijk, Zweden, Hong Kong, Moldavië, Democratische Republiek Congo, Kirgizstan, Tadzjikistan en Turkmenistan.

Blijvende relevantie, JTER overleeft test voor het Grondwettelijk Hof

Met huidige bijdrage kan bovendien kort worden opgemerkt dat de JTER behoudens enkele specifieke punten, de Grondwettelijkheidstoets, tot verbazing

van velen, voor het Belgische Grondwettelijk Hof heeft overleefd (arrest van 27 oktober 2022). Reeds van bij de totstandkoming van de JTER konden er verschillende bezwaren geuit worden op grond van bijvoorbeeld het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, het fiscaal legaliteitsbeginsel, het verbod op dubbele belasting ('ne bis in idem') en enkele Europeesrechtelijke principes. In totaliteit werden er 7 afzonderlijke vernietigingsberoepen aanhangig gemaakt, waardoor een brede groep aan belastingplichtigen met belangstelling de uitkomst van de procedure voor het Hof heeft afgewacht. Hoewel er dus gehoopt werd op verschillende fundamentele correcties aan of zelfs de vernietiging van de JTER ziet het Hof klaarblijkelijk veel minder problemen met betrekking tot de JTER. De JTER blijft dus verder bestaan, waardoor de hierboven geschetste omstandigheid ook voor de toekomst relevant zal blijven.

En wat met Nederland?

De aandachtige lezer zal merken dat Nederlanders niet vermeld worden in het bovenstaande gewijzigde standpunt van de Belgische administratie. Een Nederlandse resident (natuurlijke persoon of rechtspersoon) met effectenrekening in België zal dus in principe blijvend geen problemen ondervinden van de JTER doordat het dubbelbelastingverdrag gesloten tussen België en Nederland wél toepassing kan genieten.

met betrekking tot het Belgisch-Luxemburgse verdrag,

heeft datzelfde Belgische Hof van Cassatie besloten dat het Nederlands-Belgisch verdrag géén limitatieve lijst met betrokken belastingen bevat. De redenering hier is dat de lijst van betrokken belastingen opgenomen in artikel 2 §3 van het verdrag niet voorafgegaan wordt door de bewoordingen 'met name' en bijgevolg, in de beoordeling van het Hof, en hierin gevolgd door de Belgische administratie, aanduidt dat de lijst een niet-limitatieve opsomming bevat en dus bijgevolg evolutief geïnterpreteerd kan worden in functie van de algemene definitie opgenomen in artikel 2.1 van datzelfde verdrag.

De JTER kan dus bijgevolg evolutief geïnterpreteerd worden als een belasting naar het vermogen, hoewel deze nog niet bestond ten tijde van de ondertekening van het verdrag en dus logischerwijze ook niet op vermelde lijst opgenomen kon worden. Nederlandse residenten hoeven zich dus bijgevolg niet snel zorgen te maken, op basis van deze huidige rechtspraak blijft Nederland uitsluitend bevoegd voor belastingen naar het vermogen. Indien Nederlanders toch geconfronteerd zouden worden met een inhouding en doorstorting van de JTER door de Belgische financiële instelling waar de effectenrekening wordt aangehouden, kan men een verzoek richten tot de administratie tot terugbetaling van de taks.

Eigen woning remigrant in Nederland het hele jaar in box 3 belast

Wanneer een buitenlands belastingplichtige een woning heeft in Nederland, behoort deze woning op 1 januari tot de rendementsgrondslag van box 3. In het jaar dat hij in Nederland gaat wonen en de woning zijn hoofdverblijf wordt, heeft dat geen invloed op zijn inkomen uit box 3. Wel behoort de woning vanaf remigratiedatum ook tot box 1. Dat heeft Rechtbank Zeeland-West-Brabant op 14 november 2022 (zaak BRE 21/4798) geoordeeld.

Deze procedure betrof een man die op 24 augustus 2018 (remigratiedatum) weer in Nederland kwam wonen. Tot die tijd woonde de man in het buitenland. Hij is gehuwd en het echtpaar heeft twee woningen in bezit, waarvan er een vanaf remigratiedatum hun hoofdverblijf werd. In de aangifte gaf de man de woning als bezitting in box 3 aan voor de buitenlandse periode. Voor de binnenlandse periode gaf de man de woning in box 1 aan. Nadat de Nederlandse belastingdienst de definitieve aanslag had opgelegd maakte de man bezwaar, maar dit werd door de belastingdienst afgewezen.

In beroep bij Rechtbank Zeeland-West-Brabant was in geschil of bij de berekening van het voordeel uit sparen en beleggen 2018 rekening moest worden gehouden met het feit dat de woning vanaf remigratiedatum een eigen woning in de zin van de Wet IB was.

De rechtbank overweegt dat vaststaat dat de woning een bezitting voor box 3 was. Voor de belastingheffing is relevant wat de rendementsgrondslag op 1 januari (peildatum) was. De wetgever heeft ervoor gekozen om bezittingen te belasten naar de waarde op de peildatum, zonder rekening te houden met wijzigingen in de loop van het kalenderjaar. Dit geldt niet alleen voor remigranten, ook voor mensen die het gehele jaar binnenlands belastingplichtig zijn. In zoverre is er geen verschil tussen deels buitenlands belastingplichtigen en volledig binnenlands belastingplichtigen.

Kerst-arrest leidt tot generaal pardon Nederlandse zwartspaarder

Het zogenaamde Kerst-arrest leidt voor in Nederland wonende zwartsparenders onbedoeld tot een generaal pardon. Door het arrest kan de Nederlandse belastingdienst bij bezitters van contant zwart geld immers niets navorderen en geen boetes opleggen.

Op basis van het Kerst-arrest is belastingheffing in box 3 op basis van een fictief forfaitair rendement onrechtmatig. Dit geldt ook voor verzwegen inkomens. Het werkelijke rendement op spaargeld was van 2017 tot en met 2022 nagenoeg nihil waardoor vermogen, en ook verzwegen vermogen, geen rendement opleverde.

Mensen die hun zwarte geld in cash verbergen, profiteren het meest van het arrest. De Nederlandse belastingdienst kan over geld op verzwegen buitenlandse bankrekeningen namelijk tot twaalf jaar terug belasting navorderen, maar bij contant geld bedraagt die periode slechts vijf jaar. Aangezien het zogenaamde Kerst-arrest de vermogensrendementsheffing in box 3 met terugwerkende kracht vanaf 2017 ongeldig verklaarde, valt bij de groep met cash zwart geld helemaal niets meer na te vorderen.

De fiscale gevolgen van het Kerst-arrest voor zwartsparenders worden bevestigd door de Nederlandse belastingdienst. Op basis van studies zou er zowat 55 miljard euro aan verzwegen vermogen circuleren in Nederland.

Belgische Federaal Minister van Financiën Van Peteghem en het afschaffen van de fiscale vrijstelling van spaarrekeningen

De Europese Commissie en een arrest van het Belgisch Hof van Cassatie dwingen de Belgische Federale Regering om de fiscale vrijstelling van spaarrekeningen te herbekijken.

De rente op Belgische spaarrekeningen is tot 980 euro vrijgesteld van roerende voorheffing. De Europese Commissie heeft in oktober 2020 echter een inbreukprocedure tegen België geopend, omdat de voorwaarden voor die fiscale vrijstelling zo specifiek zijn dat buitenlandse banken niet kunnen concurreren met Belgische. Een arrest van het Hof van Beroep heeft de overheid inmiddels verplicht ook de rente op buitenlandse spaarrekeningen vrij te stellen.

Minister van Financiën Vincent Van Peteghem (CD&V) stelt nu voor een algemene vrijstelling in te voeren voor alle inkomsten uit vermogen, maar de afschaffing van de specifieke vrijstelling voor spaarrekeningen zou dan gevolgen kunnen hebben voor de financiële stabiliteit, omdat er 300 miljard euro op Belgische spaarrekeningen zou staan. Daarom heeft de minister onlangs een advies gevraagd aan de Nationale Bank van België en de financiële waakhond FSMA over een wijziging van de fiscale vrijstelling. Van Peteghem geeft aan alle opties om te voldoen aan de beslissing van de Europese Commissie te willen bestuderen.

Professor Michel Maus, hoogleraar fiscaal recht aan de VUB, stelt inmiddels dat mogelijk ook sprake is van verboden fiscaal protectionisme, omdat voor buitenlandse bankrekeningen automatische uitwisseling van bankgegevens geldt ten behoeve van de fiscus, maar deze automatische uitwisseling van gegevens geldt niet voor Belgische bankrekeningen omwille van de 'fiscale privacy'. Wordt ongetwijfeld vervolgd...

Hervorming van het Belgische notariaat per 1 januari 2023

Op 17 november 2022 werd de wet over het statuut van de notaris en de tuchtprocedure van het beroep goedgekeurd in het Belgisch federaal parlement. Een verlaging van de erelonen staat in een Koninklijk Besluit dat samen met de wet in werking zal treden op 1 januari 2023. Een en ander is het gevolg van de politieke vraag om de kostprijs van de aankoop van een woning te verlagen.

Voor de aankoop en de financiering met een krediet voor een woning met een aankoopssom tot en met 850.000 euro komt er vanaf 1 januari 2023 een korting voor de kopers. Wie een woning koopt die 100.000 tot 350.000 euro kost, zal gemiddeld 1.000 euro minder betalen voor de aankoop en de financiering van zijn woning. Het moet gaan om de enige woning die de koper bezit en hij moet er zelf in wonen. Voor woningen tussen de 350.000 en 850.000 euro wordt de korting gradueel verlaagd. De korting heeft drie bestanddelen, te weten (i) een vermindering van gemiddeld 10% op het ereloon van de notaris voor de koopakte, (ii) een vermindering van 20% op het ereloon van de notaris voor de kredietakte en (iii) een vast bedrag voor de dossierkosten die de notaris mag aanrekenen voor beide akten. Wat dit laatste betreft, gaat het om 750 euro voor de eerste akte (verkoop of krediet) en 550 euro voor de bijkomende akte (krediet, hypothecaire volmacht). Deze kortingen gelden enkel als de koper een natuurlijk persoon is. Niet voor vennootschappen dus. De nieuwe tarieven gelden voor verkopen uit de hand, maar ook voor openbare verkopen.

Familiale akten?

Akten zoals de zorgvolmacht, de akte van erfopvolging en de aanvaarding van een erfenis onder voorrecht van boedelbeschrijving bestonden nog niet toen de wettelijke basis voor de erelonen van notarissen werd vastgelegd. Die basis dateert van 1950. In 1980 werden enkel wat details aangepast. Voor deze akten komt er vanaf 1 januari 2023 een vast ereloon van 195 euro. Bij een akte van erfopvolging komt er 125 euro bij per onroerend goed in de erfenis. Bij een zorgvolmacht komt er 100 euro bij als er twee lastgevers zijn. Bij globale erfovereenkomsten, dit zijn overeenkomsten tussen ouders en al hun erfgenamen in rechte lijn, en de regelingsakten voor een echtscheiding door onderlinge toestemming of scheiding van tafel en bed zal het ereloon worden berekend in functie van het te verdelen vermogen.

Vennootschap oprichten wordt goedkoper

De kost voor de oprichting van een besloten vennootschap met standaardstatuten zal ongeveer 1.000 euro bedragen (op dit ogenblik gaat het om zo'n 1.500 euro), inclusief een vast ereloon (200 euro), een forfait

voor de aktekosten (275 euro) en publicatiekosten en belastingen. Zowat de helft van wat de ondernemer betaalt aan de notaris, komt dus bij de overheid terecht. Het gaat om oprichtingen door natuurlijke personen met inbreng van geld, om starters een duwtje in de rug te geven.

Meer notarissen en meer doorgroeimogelijkheden

De afgelopen tijd werden er jaarlijks maximum 90 nieuwe kandidaat-notarissen benoemd in België. Vanaf 2023 zal het om minimum 120 nieuwkomers gaan. Hierdoor wordt het notariaat beter toegankelijk. Ook de inhoud van het notarisexamen (dat intussen 20 jaar bestaat) wordt aangepast. Deelnemers krijgen vanaf 2024 vragen over drie algemene thema's en een thema dat ze zelf mogen kiezen (familie, vastgoed of vennootschappen). Wie slaagt in het examen, krijgt een extra optie om als notaris aan de slag te gaan als 'toegevoegd notaris'. Het gaat om een volwaardig notaris, met exact dezelfde bevoegdheden als een reguliere notaris. Een toegevoegd notaris zal in loondienst actief zijn in het kantoor, en is dus een werknemer van het kantoor die notaris kan zijn zonder bedrijfsrisico's te nemen.

Een hypotheek sluiten in een ander land, lang niet evident

Tot voor enkele jaren boden tal van Nederlandse banken hypothecaire leningen aan voor een woning in België, maar sedert de bankencrisis geldt vooral een grote terughoudendheid bij de financiële instellingen.

Er kunnen verschillende redenen zijn waarom je specifiek een hypothecaire lening in een ander land wenst te sluiten. Zo kunnen de soorten hypotheek, waaronder aflossingsvrij, of de aangeboden rentetarieven gunstiger zijn. Toch zijn banken bijzonder terughoudend geworden bij het verstrekken van grensoverschrijdende financieringen. Nochtans legt de Europese wetgeving geen beperkingen op aan kredieten en leningen die in een ander EU-land worden afgesloten.

De Europese Unie lanceerde enkele jaren geleden ook het zogenaamde SECCI-formulier. Dit standaardformulier wordt door iedere Europese kredietgever gebruikt en toont jou als consument alles wat je moet weten over een lening, van de rentevoet tot de voorwaarden en het afbetalingsplan. Zo kan je gemakkelijker de aanbiedingen van alle kredietverstrekkers, zowel binnen- als buitenlandse, met elkaar vergelijken en een geïnformeerde beslissing nemen.

Kortom, als consument heb je wel degelijk het recht om een lening in het buitenland aan te vragen. Dit betekent echter niet dat een bank of andere instelling

je aanvraag automatisch goedkeurt, ook al laat je financiële situatie toe een lening af te sluiten. Er is dan wel geen wetgeving die een lening in een ander Europees land verbiedt, banken zijn ook niet verplicht om een lening toe te kennen aan personen uit andere landen, zelfs buurlanden. Banken willen het risico namelijk zo veel mogelijk beperken.

Voor wie in hetzelfde land woont en werkt, achten de banken de kans op een stabiele afbetaling groter. Omdat banken van zekerheid houden, zijn deze factoren van groot belang bij het al dan niet toekennen van een lening. Banken die internationaal actief zijn zouden iets gemakkelijker zijn, maar de praktijk lijkt niet steeds te bevestigen. Sterker nog, de afgelopen maanden bereiken ons voornamelijk berichten dat banken een aanvraag niet eens in behandeling wensen te nemen, zelfs als het gaat om een bank waar je al klant bent...

Aandacht Advies Actie

Uw
emigratie.
Onze expertise.

HET ZUIDEN I

Ook in Spanje geldt het belang van correcte fiscale bepaling van het statuut rijksinwoner

De internationaal succesvolle zangeres Shakira en haar (toenmalige) echtgenoot en topvoetballer Gerard Piqué hebben het aan de stok met de Spaanse fiscus. In 2013 kochten ze namelijk een woning in Barcelona, maar de zangeres woonde tussen 2012 en 2014 naar eigen zeggen in de Bahama's en was slechts sporadisch, lees minder dan 183 dagen, aanwezig in Spanje.

De Spaanse fiscus gaat evenwel niet mee in de zienswijze van Shakira. De fiscus stelt immers voldoende bewijs te hebben om aan te tonen dat Shakira meer dan 183 dagen per jaar in Spanje heeft doorgebracht, wat de wettelijke vereiste is om als Spaans fiscaal inwoner aangemerkt te worden. Als de Spaanse administratie tot het besluit komt dat een persoon kwalificeert als fiscaal rijksinwoner van Spanje, dan zal Spanje in principe de wereldwijde inkomsten van die persoon belasten. Dit zou betekenen dat Shakira ertoe gehouden was haar wereldwijde inkomsten aan te geven in Spanje en niet enkel deze die hun oorsprong in Spanje zouden hebben. Meer nog, een kwalificatie als Spaans inwoner zou ook kunnen leiden tot de heffing van vermogensbelasting op haar wereldwijde vermogen.

Spanje hanteert de 183-dagenregel om te bepalen of een persoon een rijksinwoner is of niet. Wie meer dan 183 dagen per jaar fysiek in Spanje aanwezig is, wordt dus aangemerkt fiscaal inwoner van het land. Overigens hanteert niet elk land een vergelijkbare regel. Zo geldt bijvoorbeeld in Nederland en België daarentegen in zekere zin een wat minder objectieve benadering. Om als inwoner van België c.q. Nederland te kwalificeren, wordt een duurzame en stabiele fysieke aanwezigheid in het land verondersteld, rekening houdend met de plaats waar de familiale, professionele, culturele en economische belangen zijn gelegen. Daarnaast hanteert België wel een vermoeden van rijksinwonerschap, bijvoorbeeld wanneer men ingeschreven is in het Belgische bevolkingsregister of wanneer men gehuwd is en het gezin in België gevestigd is. In de praktijk leidt dit overigens ook de laatste jaren steeds vaker tot discussies.

De meesten onder ons zijn nu geen wereldbekende popsterren maar ook in een meer herkenbare context kan de problematiek van het rijksinwonerschap de kop op steken. Zo kunnen ook Belgen en Nederlanders die langere periodes in Spanje spenderen, zij het om tijd door te brengen in hun vakantiewoning, zij het omwille van professionele activiteiten, in een grijze zone terecht komen. Dit kan verregaande gevolgen hebben. Zo kan de werking van de dubbelbelastingverdragen er bijvoorbeeld toe leiden dat meerwaarden gerealiseerd uit de verkoop van Belgisch of Nederlands vastgoed,

ná een verhuis naar Spanje, belast worden in Spanje a rato van 19 procent indien de verkoper op dat ogenblik kwalificeert als Spaans inwoner.

Emigreren naar een ander land heeft fiscale gevolgen

Wie vanuit Nederland of België emigreert naar een ander land, houdt best rekening met eventuele fiscale consequenties. Zo kan het voorkomen dat uw pensioeninkomsten anders worden belast en is het ook niet onbelangrijk te kijken naar eventuele meerwaarde uit de verkoop van onroerend goed in uw voormalige thuisland. In het buitenland wonen kan de belastingdruk verminderen, maar het is net zo goed mogelijk dat u zwaarder belast wordt.

Zo waren de laatste jaren Portugal en Italië nogal in trek omwille van hun gunstiger belastingregime voor nieuwe rijksinwoners aldaar. In Portugal geldt het zogenaamde 'Non-Habitual Residence-Regime' waarmee onder bepaalde voorwaarden niet-Portugese inkomsten er vrijgesteld zijn van inkomstenbelasting. Zo kunnen dividenduitkeringen uit een niet-Portugese vennootschap belastingvrij verkregen worden in Portugal. Dankzij hetzelfde regime worden ook pensioenen er belast tegen een vast tarief van 10 procent. In Italië kunnen nieuwe inwoners dankzij een bijzonder belastingregime dan weer vijf jaar een belastingvrijstelling genieten op 70 procent van hun inkomsten uit arbeid.

Echter zijn er ook landen waar hogere belastingen aan de orde zijn. Zo kent Spanje een belasting over de meerwaarde op de verkoop van vastgoed, nadat u

naar Spanje verhuisd bent. Verkoopt u na uw emigratie naar Spanje uw onroerend goed in België of Spanje dan wordt de gerealiseerde meerwaarde er belast aan 23 procent, terwijl er in België en Nederland (doorgaans) een vrijstelling geldt. De timing van verkoop van uw onroerend goed in Nederland of België is daarom niet zonder belang.

Spanje kent daarenboven ook een vermogensbelasting, waardoor jaarlijks belasting op (een deel van) het wereldwijde vermogen verschuldigd is. Daarnaast is het ook nuttig goed na te denken over eventuele schenkingen en latere erfenissen. Elk land hanteert eigen aanknopingspunten voor de heffing van schenking- of erfbelasting. In Spanje worden alleen Spaanse successierechten geheven als de erfgenaam in Spanje woont of als Spaanse goederen in de nalatenschap zitten. Als u naar Spanje verhuisd bent en uw kinderen in België of Nederland wonen, moeten ze dan geen erfbelasting betalen op een beleggingsportefeuille of een spaarrekening bij een Belgische of Nederlandse bank.

Kortom, een goede financiële emigratieplanning is geen overbodige luxe.

Spaanse sancties Model 720 buitenlandse activa met terugwerkende kracht nietig verklaard

Het Spaanse Hoogerechtshof erkent in twee uitspraken de terugwerkende kracht van de nietigverklaring van sancties die door de Spaanse belastingdienst aan personen die hun activa in het buitenland niet of niet correct of op tijd hebben opgegeven via Model 720. Deze nietigverklaring gaat daarmee verder terug dan het eerdere arrest van het Hof van Justitie van de EU.

Het Hof van Justitie van de EU oordeelde begin 2022 dat de sancties die gegeven konden worden voor het niet of te laat opgeven van het vermogen of activa buiten Spanje, niet correct waren. Het boetesysteem werd daarna door de Spaanse belastingdienst aangepast en is nu veel lager dan voorheen, maar het Model 720 formulier moet wel nog steeds ingevuld worden en is ook nog steeds rechtsgeldig. Op 4 en 6 juli 2022 kwam het Spaanse Hoogerechtshof echter met twee uitspraken waarin de reeds opgelegde boeten met terugwerkende kracht nietig worden verklaard.

Sinds 2013 was het verplicht om het vermogen buiten Spanje (bijvoorbeeld in Nederland of België) op te geven aan de Spaanse fiscus indien dat meer is dan 50.000 euro (per vermogenssoort). Deze informatieve

verplichting is er alleen voor fiscaal residenten, mensen die meer dan 183 dagen in Spanje verblijven. Niet aangeven van dit vermogen heeft als gevolg een boete, welke varieert van 1.500 euro tot 10.000 euro en 150 procent van het vermogen in het buitenland. Deze boeten zijn na de Europese uitspraak echter aangepast met een verjaringstermijn van vier jaar.

Spaanse belastinginspecteurs krijgen geheime bonus

In Spanje krijgen belastinginspecteurs een bonus uitbetaald wanneer zij fiscale fraude opsporen en melden. Een belastinginspecteur kan naast zijn loon een bonus verdienen bij de opsporing van een fraudeur, maar als achteraf blijkt dat de beschuldiging onterecht is, hoeft de belastinginspecteur zijn premie niet in te leveren en volgt ook geen sanctie.

Voor fiscale advocaten en belastingadviseurs is deze praktijk een doorn in het oog en ze beschouwen dit beloningssysteem als een perverse financiële prikkel om burgers en ondernemers (ten onrechte) te beschuldigen van belastingontduiking en andere fiscale misdrijven. Zo zou het volgens hen al te vaak voorkomen dat er uiteindelijk niets aan de hand blijkt te zijn en het definitieve eindvonnis vrijspraak is. Een bekend voorbeeld is de Spaanse voormalig profvoetballer Xabi Alonso. Hij werd uiteindelijk vijf keer vrijgesproken.

De Spaanse Vereniging van Belastingadviseurs heeft dan ook een zaak bij een administratieve rechtbank gewonnen om dit geheime beloningssysteem openbaar te maken. Ze vinden de geheimhouding een slechte zaak voor de transparantie van de overheid. De belastinginspecteurs kunnen wél nog in hoger beroep gaan tegen de uitspraak.

Sterk vervuilde Mar Menor (regio Murcia) blijft negatief in het nieuws

In voorgaande edities van dit magazine hadden we al ruim aandacht voor de ernstige vervuiling van de Mar Menor (Murcia) door het lozen van afvalstoffen door boeren en bedrijven in de binnenzee. Tal van Nederlanders en Belgen lieten zich de afgelopen jaren overtuigen om in deze regio te investeren in een vakantiehuis en zien met lede ogen toe hoe het kwetsbare natuurgebied negatief in de media blijft komen.

Zo is op 27 augustus 2022 wederom een onderzoek in opdracht van de openbare aanklager opgestart, om te zien wie hebben ingestemd en wie verantwoordelijk is voor het feit dat een honderdtal boten en honderden personen zich bevonden in de wateren rondom het eiland 'del Ciervo'. Dat is een eiland met bijzondere bescherming in de Mar Menor, een zoutwatermeer dat op zichzelf al een kwetsbaar natuurgebied is. Het onderzoek zal volgens het bevoegde ministerie moeten leiden tot sancties.

In de laatste jaren zijn er veel ecologische misdrijven gepleegd met als gevolg dat het natuurgebied ernstig is aangetast en het voortbestaan ervan in gevaar is. De Mar Menor was onderwerp van een milieuramp toen in 2016 het water transformeerde in een troebele vloeistof. Dit kwam in eerste instantie door de aanhoudende verstedelijking, het gebrek aan sanitaire netwerken en de mijnbouw in het gebied. Hierdoor kreeg het meer een gebrek aan zuurstof, waarbij onder meer in 2019 drie ton aan vis van de stranden van San Pedro del Pinatar geruimd moest worden. In

augustus 2021 kwam in één week liefst 4.5 ton vis naar boven, wat leidde tot sluiting van meerdere stranden.

Het Ministerie van Milieu is nu helemaal klaar met de voortdurende ecologische misdrijven in het natuurgebied en beschuldigt de regionale overheid van Murcia van onvoldoende zorgvuldig toezicht. Onderzocht wordt nu het acteren van de gemeentelijke natuurbescherming en van de hele gemeente Murcia als beheerder van het beschermde natuurgebied van de Mar Menor, die verantwoordelijk is om verstoring van beschermde flora en fauna te voorkomen. Ook is er een waarschuwing afgegeven dat voor het geven van toestemming bij een feest van dit formaat de nationale waterautoriteiten gewaarschuwd hadden moeten worden. Ook voor de eerdere problemen met de Mar Menor, wordt de regionale overheid van Murcia verantwoordelijk gehouden.

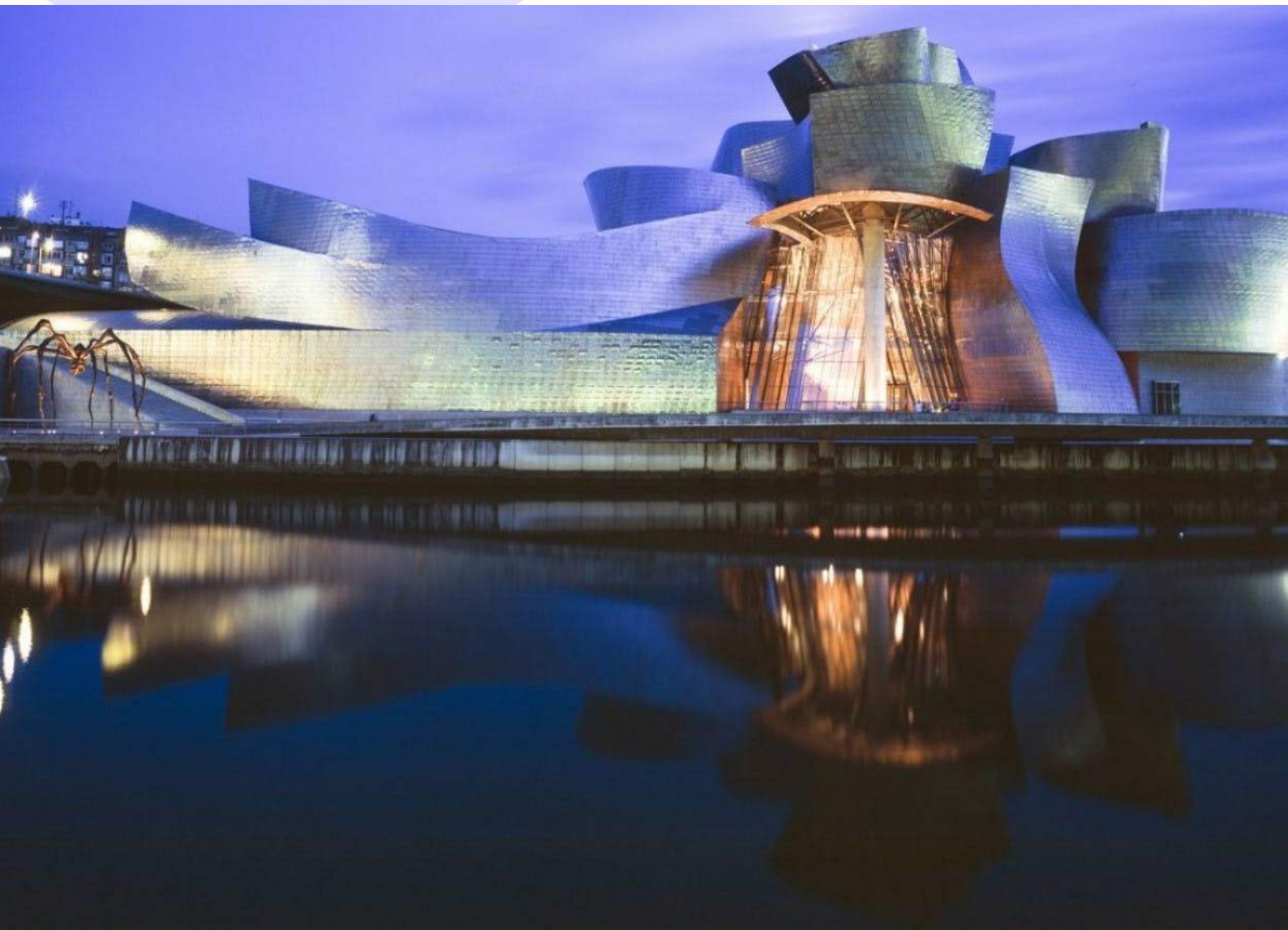

Start Tour de France 2023 in Bilbao

De Tour de France 2023 begint zaterdag 1 juli 2023 met een etappe die begint in de schaduw van het schitterende Guggenheim museum in de Baskische stad Bilbao. Daarna volgen nog twee etappes in het Baskenland, meer bepaald van Vitoria Gasteiz naar San Sebastián en van Amorebieta naar Baiona.

Bilbao en San Sebastian zijn de afgelopen jaren uitgegroeid tot niet te missen toeristische trekpleisters nadat de Baskische afscheidingsbeweging ETA de wapens neerlegde. De ETA (Euskadi Ta Askatasuna oftewel Baskenland en Vrijheid), was een organisatie die een onafhankelijke, socialistische Baskische staat wilde stichten. De ETA stond op de Europese terreurlijst en was officieel actief van 1959 tot 2018, en hield de Baskische samenleving decennialang in een wurrgreep

Naar eigen zeggen voerde de ETA strijd tegen wat zij de Spaanse en Franse bezetting van Baskenland noemde en beschouwde zichzelf in staat van oorlog met alle in het Baskenland aanwezige politie- en legereenheden. Net als bij de Ierse IRA, werden meestal wel waarschuwingen gegeven, waardoor de aanslagen meestal beperkter van opzet waren, al kosten die toch het leven aan meer dan 800 mensen.

Nederlanders en Belgen die onroerend goed bezitten in Spanje via een vennootschap dreigen vermogensbelasting te moeten betalen in Spanje

Spanje gaat een (nieuwe) solidariteitsbelasting (SWT) invoeren. Die zal in eerste instantie van toepassing zijn op niet-inwoners die Spaanse activa bezitten met een nettowaarde van meer dan 3.000.000 euro en vooral gevolgen hebben voor gebieden als Madrid en Andalusië waar de huidige vermogensbelasting niet wordt geheven.

Echter, naar verwachting zal ook een cruciale aanpassing van de wetgeving van toepassing komen, op grond waarvan ook niet-inwoners, zoals Nederlanders en Belgen die op indirecte wijze, bijvoorbeeld via een Nederlandse of Belgische vennootschap, Spaans onroerend goed bezitten, vermogensbelasting zullen moeten betalen op dit vastgoed voor zover de Spaanse onroerende goederen meer dan 50 procent van de totale waarde van de activa van die Nederlandse of Belgische vennootschap vertegenwoordigen.

425 jaar gevangenisstraf voor voormalig ETA-lid

Sinds de ontbinding van de Baskische afscheidingsbeweging ETA staan nog steeds regelmatig ex-leden terecht voor de Spaanse rechtbank. Eind oktober 2022 werd voormalig ETA-lid Soledad Iparraguirre Guenetxea veroordeeld tot een gevangenisstraf van 425 jaar voor de bomauto die haar commando in Mei 1985 voor het Mendizorroza stadion in Vitoria plaatste.

De bomauto werd net voor weliswaar tijdig ontmanteld door de Nationale Politie, maar toch oordeelde de rechter streng voor de terroriste. Ze stond terecht voor in totaal 20 pogingen tot moord en een poging tot aanslag tegen de politie.

Eerder in maart 2021 ging ze nog vrijuit voor dezelfde feiten, maar het hooggerechtshof nam de aanklachten opnieuw in rekening in haar uitspraak waarin ze onder meer oordeelde dat de terroriste op 19 mei 1985 in de wagen reed waarvan in de koffer een explosief zat en die vervolgens werd achtergelaten voor de sporthal Mendizorroza in de stad Vitoria waar die dag een aantal politiewagens stonden. Bovendien stelt het hof dat de auto precies zo werd gepositioneerd met verhoogd risico op slachtoffers. Het ging om een zeer krachtige bom waarbij het hof er van uitgaat dat die na ontploffing heel wat slachtoffers zou hebben gemaakt.

Mag ook de Spaanse kust zich verwachten aan toenemend stormweer?

In september had de zoveelste verwoestende orkaan Florida stevig te pakken, maar volgens een wetenschappelijke studie kan ook het Middellandse zeegebied door klimaatverandering in de toekomst steeds meer onder de invloed van orkanen lijden.

Volgens een studie die in 2019 verscheen in het Geophysical Research Letters kan ook het Middellandse zeegebied in de toekomst onder invloed van orkanen vallen. Door de klimaatverandering is immers te verwachten dat zware stormen zich sneller zullen verplaatsen, waardoor ze gebieden zoals het Middellandse zeegebied zullen beïnvloeden. Volgens de studie is het waarschijnlijk dat deze tropische stormen vooral tijdens de herfst steeds sterker zullen worden. Ook zouden ze warmere centra ontwikkelen die steeds langer aanhouden, waardoor een stevigere tropische structuur ontstaat en het waarschijnlijker wordt dat ze de intensiteit van een orkaan bereiken.

De afgelopen herfst waren de gevolgen van die evolutie al merkbaar in met name de regio Murcia, waar op minder dan 10 minuten meer dan 41 liter regen per vierkante meter viel. Volgens de Spaanse weerdienst viel op veel plaatsen tot vijf keer meer dan het vorige record van september. Als de evolutie effectief aanhoudt zoals de wetenschap voorspeld, zal het Middellandse zeegebied zich schrap moeten zetten en dan in het bijzonder ook wie onmiddellijk aan de kust een huis heeft, omdat ook de kans op overstromingen zal toenemen. Dicht bij de kust betekent immers overstromingsgevaar door aanzwellende zee én door het water dat uit hoger gelegen gebieden naar beneden stroomt.

Nederlanders voorzien Baskenland van kraanwater

In de zomer van 2022 werd Baskenland getroffen door aanhoudende droogte, die niet meer met lokale middelen kon worden bestreden. De regionale overheid besliste daarop om kraanwater via een tankschip naar diverse gemeenten te brengen. Voor dat watervervoer werd gebruik gemaakt van het Nederlandse tankschip 'Dutch Spirit' dat 45.000 inwoners in 16 gemeenten in de provincie Vizcaya tot half oktober van water voorzag.

De hoogte van het water in de rivieren die de getroffen streek in de Baskische provincie Vizcaya moeten bevoorraden zakte zienderogen door het gebrek aan regenval. Daarop besloot het Consorcio de Aguas Bilbao Bizkaia om water per schip van de haven van Bilbao naar de haven van Bermeo te verplaatsen om het probleem aan te pakken.

Daartoe werd de Nederlandse tanker 'Dutch Spirit' ingezet, een schip van 100 meter lang en 17 meter breed, dat in de haven van Bilbao in 15 uur tijd geladen werd met water dat daarna verscheept werd naar de haven van Bermeo. Het aangevoerde water werd vervolgens bedeed aan 16 gemeenten met in totaal zowat 45.000 inwoners.

Nederlands textielconcern Zeeman steeds actiever in Spanje

Het Nederlandse textielconcern Zeeman opende afgelopen jaar alwaar haar 128e winkel in Spanje. Zeeman is sinds 2015 actief in Spanje waar de keten ook wel de 'Nederlandse Primark' of 'Primark holandés' genoemd wordt.

In 2015 werd de eerste Spaanse Zeeman winkel geopend in de stad Figueres, gevolgd door een winkel in de stad Girona, beiden in Catalonië. Na de eerste winkels in de provincie Girona werden er diverse winkels geopend in de stad Barcelona en in de randsteden van Barcelona, Lleida, de stad Tarragona en Reus en steeds meer steden in Catalonië, Aragón, Madrid, La Rioja, Navarra, Castilië en León en de Valencia regio.

Het succes van Zeeman in Spanje wordt algemeen verklaard door het gebrek aan concurrentie en de strategische vestiging van de winkels, buiten de grote winkelcentra en in de buurt van de klanten om specifiek een buurtfunctie te vervullen.

Nederlands bedrijf verantwoordelijk voor grote bosbrand in Spanje

Afgelopen zomer werd Spanje, naar jaarlijkse gewoonte, geconfronteerd met een aantal grote bosbranden. In Aragón bleek het Nederlandse herbebossingsbedrijf Land Life verantwoordelijk te zijn voor een van de grootste natuur- en bosbranden. De brand woedde in de gemeente Ateca en verwoeste meer dan 14.000 hectare natuur, leidde tot evacuatie van zowat 2.000 inwoners en zorgde ervoor dat meerdere snelwegen en treinsporen gesloten moesten worden.

De brand ontstond toen op 18 juli tijdens werkzaamheden bij een herbebossing van 200 hectare in Bubierca, een vonk wegsprong van een graafmachine. Meteen werden door de werknemers en de eigenaar van het terrein de autoriteiten ingeschakeld, maar het bleek al te laat. Droogte, hoge temperaturen en de wind deden hun werk en de vlammenzee kon zonder problemen met haar vernietigende werk beginnen.

Het Nederlandse Land Life en haar werknemers stelden in een persbericht diep getroffen te zijn door de gebeurtenissen. Land Life benadrukte dat ze alle werkzaamheden conform de landelijke en regionale regels deden, zeker ten tijde van extreme droogte en bosbrandgevaar. Land Life stelde voorts de verantwoordelijkheid te nemen en elke medewerking te verlenen aan de autoriteiten.

Volgens de regionale krant Heraldo de Aragón, was hetzelfde Nederlandse bedrijf nog geen maand eerder ook al de veroorzaker van een natuur- en bosbrand op dezelfde plaats. Veel mensen vroegen zich dan ook af hoe het kan dat Land Life nog door mocht gaan. Land Life is bezig met een project om 200 hectare bos aan te planten maar ondertussen hebben ze meer dan 14.000 hectare bos en natuur verwoest waaronder dennen van meer dan 50 jaar oud.

Schip met lading bestemd voor Vlissingen veroorzaakt ernstige milieuschade in provincie Cádiz

Voor de kust van het Britse Gibraltar en nabij de stranden van de Spaanse provincie Cádiz is een schip met graan dat op weg was naar de haven van Vlissingen, zwaar beschadigd na een aanvaring met een ander schip. Het schip kwam bij het uitvaren van de haven van Gibraltar in aanvaring met een tanker, voer daarna door maar moest finaal stoppen omdat het water lekte.

Bovendien bleek het schip ook olie te lekken, wat heeft geleid tot milieuschade. Het schip geladen met graan was op weg van Gibraltar naar Vlissingen en had 180 ton zware stookolie, 250 ton dieselolie en 27 ton smeerolie aan boord.

Spanje past pensioenleeftijd verder aan

Om gebruik te kunnen maken van een volledig pensioen moet een werknemer in Spanje vanaf 2023 tenminste 66 jaar en 4 maanden oud zijn. De nieuwe pensioenleeftijden lopen in de periode 2013 tot 2027 geleidelijk op van 65 jaar naar 67 jaar.

Inwoners die hun leven lang gewerkt hebben en recht willen hebben op een volledig pensioen dienen vanaf 2023 eerst met werken te stoppen op een leeftijd van 66 jaar en 4 maanden. Dat geldt evenwel enkel voor die werknemers die minder dan 37 jaar en 9 maanden gewerkt hebben. Deze leeftijd komt overeen met de verschuiving van de pensioenleeftijd van 65 jaar in 2013 naar 67 jaar in 2027 waarbij er elk jaar een of twee maanden bij komen.

Alle inwoners van Spanje die na 1948 zijn geboren hebben te maken met deze progressieve stijging van

de pensioenleeftijd terwijl zij die in 1960 en daarna zijn geboren niet met pensioen kunnen voor hun 67^e, tenzij ze tenminste 38 jaar en 6 maanden elke maand een bijdrage hebben afgedragen aan de sociale dienst.

In 2023 wordt de pensioenleeftijd 66 jaar en 4 maanden, in 2024 wordt het 66 jaar en 6 maanden, in 2025 wordt het 66 jaar en 8 maanden en 2026 wordt het 66 jaar en 10 maanden. Vanaf 2027 wordt het dan finaal 67 jaar om een volledige pensioenuitkering te kunnen genieten.

Merendeel van Spaanse woningen niet energie-efficiënt

Nederlanders en Belgen die een woning willen kopen in Spanje, kunnen zich maar beter bewust zijn van het gegeven dat het merendeel van de Spaanse woningen een zeer nadelig energielabel hebben.

Ingevolge de klimaatdoelstellingen én de gevolgen van de stijgende energieprijzen, is ook de Spaanse regering met een 'energiebesparend plan' gekomen. Het blijkt alvast dat het merendeel van de woningen in Spanje daar ook grote problemen mee zal krijgen, omdat ze bijzonder weinig energie-efficiënt zijn. De meeste woningen scoren ronduit belabberd, met een energielabel E, F of G. De woningen hebben een gebrekkige thermische isolatie die zowat 40 procent van het energieverbruik veroorzaakt. En vergis je niet, in de winter moet er weliswaar minder verwarmd worden, maar in de zomer draaien de airco's wél op volle toeren.

Op een totaal van 8,4 miljoen woningen zijn er overigens slechts 1,9 miljoen met een eigen verwarming. Liefst 5,3 miljoen woningen hebben totaal geen 'vaste verwarming' en worden verwarmd met elektrische kachels of andere verwarmingssystemen die vaak niet energie-efficiënt zijn. Bovendien zijn er 2,5 miljoen woningen die totaal niet verwarmd (kunnen) worden.

Het probleem in Spanje is dat er veel niet energie-efficiënte woningen te vinden zijn en deze ook moeilijk energie-efficiënt te maken zijn. Volgens experts is het de beste manier om deze woningen compleet te verbouwen en energie-efficiënt te maken, maar dat kost handenvol geld. Denk daarbij aan het verbeteren van gevels en daken, het heroverwegen van de verlichting, het veranderen van ramen, deuren of het vervangen van de CV-ketels. Voor het benutten van energie voor airconditioning, koeling en verwarming wordt daarnaast gedacht aan het gebruik van hernieuwbare energiebronnen, met technologieën voor elektriciteitsopwekking zoals zonne- of fotovoltaïsche panelen en geothermische of aërothermische technologieën.

Financial Times ziet te weinig aandacht voor klimaatverandering in Spanje

Het Britse Financial Times heeft stevige kritiek geuit op Spanje en haar politici en vraagt zich af of over 50 jaar überhaupt nog wel iemand in Spanje zal willen wonen.

De auteur van het artikel Simon Kuper, reisde naar eigen zeggen gedurende 12 maanden door Spanje en concludeert dat het land het meest leefbare land ter wereld is voor bevoorrechte buitenlanders, maar niet voor de Spanjaarden zelf. Hij meent dat de klimaatverandering bijzonder verwoestend te keer zal gaan in Spanje en begrijpt niet waarom er meer tijd wordt besteed aan het bespreken van de nationale eenheid van het land dan aan de opwarming van de aarde met de daarbij horende desastreuze gevolgen.

Kuper stelt dat de afgelopen veertig jaar de beste zijn geweest die Spanje ooit heeft beleefd. De levensverwachting is inmiddels 84 jaar en in 2040 zal deze de hoogste ter wereld zijn. Hoewel dat leven bestaat uit het wonen in een appartement van lage kwaliteit, vaak in een flatgebouw, met een gemiddeld jaarlijks netto-inkomen van 15.892 euro.

Kuper ziet dan ook een sterke tweedeling. Hij verwijst naar bewoonde steden en kuststreken, maar ziet ook een bijna verlaten binnenland, waar dorpen zijn teruggebracht tot enkele tientallen gepensioneerden zonder dokter en basisvoorzieningen. Hij is van mening dat de Spaanse regering de strijd heeft opgegeven en lijkt te hebben besloten dat de ontvolking van het binnenland niet meer te stoppen is. Het binnenland zal plaats moeten bieden aan parken met zonnepanelen en windturbines, maar dat lokt nogal wat protest uit van de plaatselijk overgebleven bevolking.

Voor Kuper is de belangrijkste crisis in Spanje zonder meer die van de klimaatverandering. Delen van Spanje bevinden

zich nu op hun droogste punt in een millennium en sommige regio's worden heter dan 40 graden in de zomer, waarbij woestijnvorming naar zijn mening nu al ongeveer een vijfde van het Spaanse grondgebied treft.

Ook voor de met weinig energiezuinige woningen gebouwde Middellandse Zeekust, ziet Kuper het somber in. Volgens hem zullen begoede buitenlanders in de toekomst eerder investeren in het groenere, koelere en mooiere noorden zoals in Galicië, Asturië, Cantabrië en Baskenland.

Nederland zet verder in op Spaanse treinen

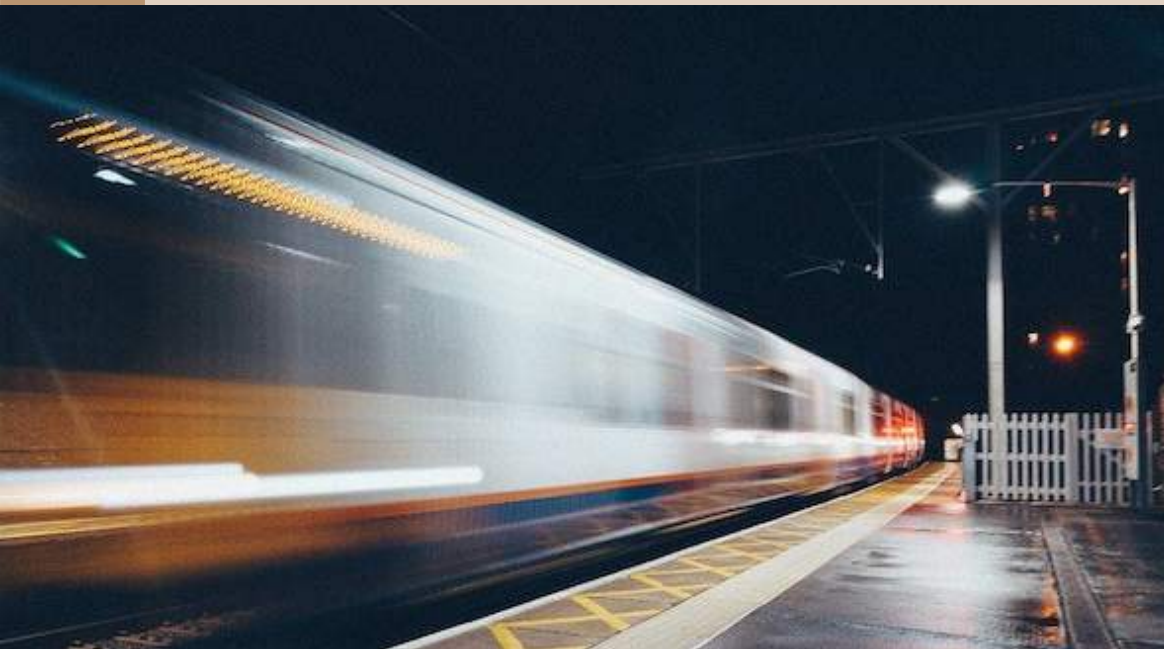
De Nederlandse Spoorwegen (NS) heeft bij het Spaanse CAF 60 nieuwe dubbeldekker treinen besteld. Deze moeten in 2028 gaan rijden op het Nederlandse spoor en zullen de huidige DDZ-dubbeldekkers die door NedTrain zijn gebouwd gaan vervangen.

Naast het Spaanse 'Construcciones y Auxiliar de Ferrocarriles' (CAF) waren er meer aanbiedingen, maar andermaal scoorde de Spaanse fabrikant het beste op de verschillende prijs- en kwaliteitscriteria. CAF is geen onbekende in Nederland en België waar al metrostellen, trams en treinen van het merk rondrijden.

Nederlands-Belgische spoorwegmaatschappij European Sleeper naar Spanje 'on hold'

De in 2021 opgerichte Nederlands-Belgische spoorwegmaatschappij European Sleeper heeft al langer plannen om een nachttrein op te zetten tussen Amsterdam, Brussel en Barcelona. Het zal echter nog lang op zich laten wachten voordat reizigers 's nachts naar Spanje kunnen reizen met de 'Good Night Train'.

European Sleeper besloot het reizen met een nachttrein terug op de kaart te zetten, door in 2021 een nieuwe Belgisch-Nederlandse spoorwegmaatschappij op te richten. Volgens de initiatiefnemers is het een fijne manier van (slapend) reizen en beantwoordt het initiatief ook aan de groeiende belangstelling voor milieuvriendelijker reizen.

In die zin maakt European Sleeper eerder al bekend dat ze inzetten op een lancering van een nachttrein van Amsterdam via Brussel naar Zuid-Frankrijk en Barcelona. Daarna werd het echter stil omtrent deze wens. Inmiddels verneemen we dat de plannen nog steeds bestaan, maar dat er heel

wat problemen zijn die overwonnen moeten worden. De trein zou al in december 2023 moeten rijden, maar dat lijkt eerder wishful thinking

De problemen zouden te maken hebben met de beschikbare rytuigen, maar ook met partners om samen te werken. Een trein laten rijden kost namelijk veel geld en dat moet bekostigd worden. Zo zeggen bepaalde reisorganisaties alvast dat de trein te duur is en ook samenwerking met de Franse spoorwegmaatschappij SNCF lijkt niet voor de hand te liggen. Bovendien zouden er actueel geen reizigerstreinen met locomotief meer de grens passeren tussen België en Frankrijk. Alleen de Belgische spoorwegen hebben nog locomotieven die reizigerstreinen kunnen trekken in beide landen, maar die treinen kunnen niet doorrijden tot Zuid-Frankrijk, wat zou betekenen dat er drie locomotieven nodig zouden zijn om tot aan het zuiden van Frankrijk of Barcelona te komen, wat het rijden van een nachttrein in Frankrijk erg duur maakt.

Volgens de initiatiefnemers worden de plannen desalniettemin nog niet begraven. Zij menen immers dat een route naar Barcelona een grote wens blijft en zou het opzet economisch haalbaar kunnen zijn.

Belgische tapabar in Valencia

De stad Valencia is een populaire bestemming voor buitenlandse toeristen en herbergt sinds 2 december 2022 voorwaar ook een Belgische tapabar: 'El Conde Belga'. De bar presenteert zich als een fusie van twee van de belangrijkste keukens ter wereld, de Spaanse en de Belgische. Het idee van deze Belgische tapasbar bestaat erin een nieuw conceptbar te presenteren in het uitgaansleven van Valencia en is ontstaan uit de behoefte van drie vrienden van Belgische afkomst die in Valencia een etablissement willen creëren met de kenmerken van hun geboorteland. Het oorspronkelijke idee was om in Valencia een ontmoetingsplaats voor Belgen te creëren, maar het etablissement staat ook open voor niet-Belgen. Op het menu alvast Belgische lekkernijen zoals Vlaamse stoofpot, Belgische frietjes en Luikse wafels.

Belgisch netwerk dat slecht paardenvlees verkocht opgerold in Valencia

De Spaanse politie heeft samen met Europol een netwerk opgerold dat mogelijk gevaarlijk en ongecontroleerd paardenvlees verkocht. In Valencia is 500 kilo paardenvlees in beslag genomen en stuitte de politie op tachtig slecht onderhouden en zieke paarden. In Spanje en België werden in totaal 41 verdachten gearresteerd. Het gaat het om een Europees crimineel netwerk dat verdacht wordt van onder andere fraude met voedsel, het witwassen van geld en valsheid in geschrifte. Het vlees werd vanuit Spanje niet alleen in België, maar ook in Duitsland en Italië verkocht. Tijdens het onderzoek kwamen erachter dat het netwerk goedkope paarden kocht waarvan de papieren vervalst werden om zo in een later stadium het onmogelijk te maken de herkomst van het paardenvlees te achterhalen. In Spanje deed de Guardia Civil een inval bij een boerderij in Valencia waar ze op 80 paarden stuiten die ziek en mishandeld waren. Deze paarden werden vetgemest om zoveel mogelijk vlees te kunnen verkopen.

Recht op je doel af

Bij Damen Schelde Naval Shipbuilding bouwen we al meer dan 140 jaar de beste marineschepen. En daar zijn we onverkort trots op. Onze schepen bieden onze klanten wereldwijd daadkracht, flexibiliteit en ongeëvenaarde perfectie.

LIFESTYLE

Koningin van de tafelstyling

De Nederlandse Maud Sanders-Raaijmakers woont met man en 3 kinderen in het landelijke Oud-Turnhout. Ze is Bourgondiër tot en met. Ze studeerde International Hotel & Hospitality Management. Maud doet niets liever dan de hele dag de gastvrouw uithangen.

Foodies in Heels is hét platform voor tafeldekkend Nederland en België. Speciaal voor iedereen die wil uitpakken met styling en bewust bezig is met eten. Je vindt er de lekkerste en gezondste recepten en leert er alles over het prachtig dekken van je eettafel. Ook op haar drukbezochte Instagram @foodiesinheels kan je tal van prachtige en bijzondere styling tips terugvinden.

Waar vroeger Maud de grote stapels servies en glaswerk opstapelde in de garage (er kon geen auto meer in...) heeft ze sinds vorig jaar een uitgebreide webshop. Daar vind je precies wat je nodig hebt.

Heb je iets te vieren en wil je graag totaal ontzorgd worden? Foodies in Heels creëert voor jou de mooiste tafel voor een onvergetelijke dinner party.

En heb je niets te vieren? Komt goed, dan wordt er wel een reden verzonnen!

Waar gastvrouwen en gastheren stress krijgen van het idee alleen al doet Maud niets liever dan grote en lange tafels prachtig dekken en stylen met het mooiste servies en tableware. Altijd met een persoonlijke touch en seizoensgebonden.

More is more is haar motto. Urenlang tafelen en borrelen met vrienden en familie is waar Maud van houdt. Aan een mooi gedekte tafel ontstaan volgens haar dan ook de mooiste en diepste gesprekken.

Alle foto's @FoodiesinHeels

“Mijn droom is om heel Nederland en België aan het tafeldekken te krijgen. We hebben allemaal drukke levens. Dat momentje aan tafel is zó waardevol. Samen de dag doorspreken, aandacht voor elkaar. Ik wil mensen laten zien hoe belangrijk die gedekte tafel daarbij is. Want aan een mooie tafel, ontstaan diepere gesprekken en blijf je langer zitten. Zowel op de doordeweekse dinsdag met je gezin, als tijdens een fabulous dinner party met vrienden. Met een wauwtafel zet je de toon en vertel je je gasten hoe ongelooflijk welkom ze zijn. Jij bepaalt hoe groots je uitpakt. Ik reik je de juiste handvatten aan... en hoop dat je er net zoveel plezier aan beleeft als ik!”

Eind november ging dan eindelijk een grote droom van Maud in vervulling... een eigen winkel in De Kleine Berg

in Eindhoven! Een winkel waar bij binnenkomst je mond direct open valt. Een ontmoetingsplek waar je inspiratie kan opdoen en advies kan krijgen van Maud herself.

Maud kan niet wachten om ook jou en je gasten te verwelkomen en te verrassen!

MARTINUSHOEVE

Restaurant-Feestzalen

De perfecte plaats voor een snelle zakenlunch, een romantisch diner,
een bedrijfsreceptie of een sprankelend feest!

meer info op www.martinushoeve.com

Spaansemolenstraat 44, 2040 Antwerpen Zandvliet,
+32 1013 568 6342, info@martinushoeve.com

HET ZUIDEN II

Spaanse advocate die aan wieg stond van val Nederlandse kabinet Rutte III (toeslagenaffaire) nu ook gelauwerd in Extremadura

Op 15 januari 2021 viel het Nederlandse kabinet Rutte III over de zogenaamde toeslagenaffaire. Het was de in Nederland wonende Spaanse advocate Eva González Pérez, die de affaire aan het licht bracht.

Nadat Eva González Pérez diverse brieven van ouders waarvan de kinderbijslag werd stopgezet had gelezen, begon ze zich te realiseren dat er meer aan de hand was. Immers niet alleen werd de kinderbijslag voor veel ouders stopgezet, zij moesten ook de belastingdienst terug gaan betalen, waardoor velen onder hen in financiële problemen kwamen.

Onder meer met behulp van Pieter Omtzigt en de media, leidde de affaire de zwanenzang in van het toenmalige kabinet Rutte III.

Voor haar inzet werd Eva González Pérez al op verschillende plaatsen in Nederland en Spanje gelauwerd. Op 8 september 2022 kwam er ook de medaille voor

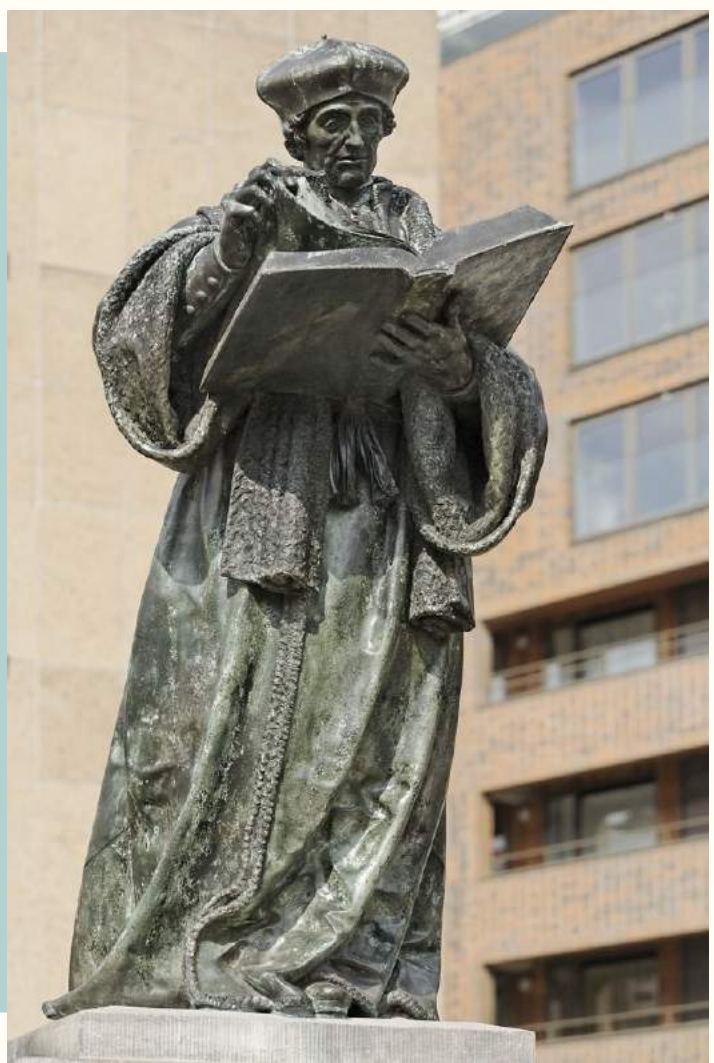
bijzondere verdienste bij van de autonome provincie Extremadura. Een bijzondere erkenning voor de in deze regio (San Martín de Trevejo) geboren advocate.

Speciale 2-euro herdenkingsmunt met een Nederlands tintje uitgebracht in Spanje

Spanje heeft een speciale 2-euro herdenkingsmunt uitgebracht, meer bepaald gaat het om een munt in beperkte oplage met een Nederlands tintje. De 2-euromunt heeft namelijk alles te maken met de Nederlander Desiderius Erasmus en het 35-jarig bestaan van het Erasmus-programma in Spanje en Europa.

Het Erasmus-programma is een in 1987 opgericht programma dat deel uitmaakt van het Leven Lang Leren-programma. Studenten die meedoen met het programma studeren gedurende een periode van drie maanden tot een jaar in een ander Europees land. Het Erasmus-programma zorgt ervoor dat de periode in het buitenland ook officieel wordt erkend. De student blijft ingeschreven bij de eigen instelling en hoeft dus geen collegegeld in het buitenland te betalen. Er bestaat tevens de mogelijkheid tot het volgen van een gratis intensieve taal cursus, de Erasmus Intensive Language Course (EILC). Deze taal cursus vindt plaats voordat de reguliere studie start en is beschikbaar voor alle 'kleine' talen maar geen Engels, Frans, Duits en Spaans.

Kocht of verkocht u als Belgisch inwoner een buitenlands vastgoed in 2022, vergeet dan niet dit actief te melden

Kocht u als Belgisch rijksinwoner in 2022 een bestaand onroerend goed in het buitenland, dan moet u dit actief melden bij de Belgische fiscus. Wie een bestaand buitenlands onroerend goed verwerft of vervreemd, moet daarvan immers binnen de vier maanden aangifte doen. Die aangifte dient dan:

- Ofwel online via Minfin (Mijn woning / Mijn onroerende gegevens raadplegen / Een goed in het buitenland aangeven
- Ofwel door het ingevulde formulier (https://financien.belgium.be/sites/default/files/GAPD/20220221-ADGP-form-papier-pm-pp_nl.pdf) te mailen naar fo-reigncad@minfin.fed.be of op te sturen naar het volgende adres: FOD Financiën – AAPD – Cel buitenlands KI, Gaston Crommenlaan 6 bus 459 te 9050 Ledeberg.

Bezit u een onroerend goed in gemeenschap met uw partner, dan dient u beiden afzonderlijk een aangifte indienen.

Van zodra u de aangifte hebt gedaan, dan zal de fiscus deze verwerken. Na verwerking van uw dossier ontvangt u dan het officieel vastgestelde KI, welk dan in 2023 vermeld moet worden in de Belgische fiscale aangifte (inkomstenjaar 2022).

Het KI wordt overigens forfaitair vastgesteld door een correctiefactor toe te passen op de 'actuele normale verkoopwaarde', om zo te komen tot de waarde anno 1975. Voor de verkoopwaarde anno 2022 geldt een correctiefactor 15,011. Dit bedrag wordt dan nog vermenigvuldigd met 5,3 procent om de verkoopwaarde terug te brengen tot een zogenaamde fictieve huurwaarde.

Nederland en België willen meer Spaanse werknemers aantrekken

Nederland en België blijven zich naarstig inzetten om meer Spaanse werknemers naar het noorden te lokken. Het gaat om banen waar Spanjaarden niet noodzakelijk de Nederlandse taal machtig moeten zijn. De zoekende bedrijven bieden naast een naar Spaanse normen aantrekkelijk salaris, meestal ook huisvesting en persoonlijke begeleiding aan.

In Nederland is men vooral op zoek naar schilders, koks, een huishoudpersoneel. In België gaat het, naast horecapersoneel, eerder om personeel in de agrarische sector, productie- en onderhoudswerkers.

Gepensioneerden in Spanje betalen vaak weinig tot niets voor medicijnen

In de media was het de afgelopen maanden een regelmatig weerkerend topic: het leven in Spanje is doorgaans veel goedkoper dan wonen in Nederland of België.

Zo opteerden, zeker nu de energieprijzen de pan uit swingen, heel wat gepensioneerde Nederlanders en Belgen voor een definitief vertrek naar Spanje. Vanzelfsprekend leidt dit in het merendeel der gevallen dat deze gepensioneerden ook belastingplichtig werden in Spanje, maar sociaalverzekerde bleven ten laste van de pensioen uitkerende Staat. In België is dan een Riziv-bijdrage van 3,55 procent verschuldigd en in Nederland een door het over het wereldinkomen vastgestelde verdragsbijdrage aan het CAK. Daarnaast moet aansluiting bij een Spaans ziekenfonds geregeld worden.

Het algemene leven is in Spanje, vanzelfsprekend afhankelijk van de persoonlijke levensstijl, inderdaad doorgaans goedkoper. Verschillen van gemiddeld zowat 30 procent worden als aannemelijk aangemerkt. Maar ook de Spaanse zorgkosten vallen overwegend niet ongunstig uit. De zogenaamde eigen bijdrage, de verplichte bijdrage die iemand moet betalen op het moment dat een medicijn op medisch voorschrift wordt verstrekt in de apotheek, is sinds kort weer wat

gunstiger geworden.

Zowat tien jaar geleden ontstond het medefinancieringssysteem ingevolge de toen doorgevoerde hervorming van het gezondheidssysteem en had de bedoeling de uitgaven voor geneesmiddelen te verminderen. Sedert kort werd de maatregel nog verder uitgebreid naar meer groepen gepensioneerden, waardoor zowat 6 miljoen mensen, doorgaans gepensioneerden, vrijgesteld worden van het betalen voor medicijnen.

Gepensioneerden met een jaarinkomen van minder dan circa 11.000 euro, betalen helemaal niets voor medicijnen. Gepensioneerden met een jaarinkomen van minder dan 18.000 euro en hun rechthebbenden, betalen 10 procent van de verkoopprijs, tot een maximum van 8,23 euro per maand. Gepensioneerden met een jaarinkomen tussen 18.000 euro en 100.000 euro en hun begunstigen, betalen 10 procent van de verkoopprijs, tot een maximum van 18,52 euro per maand. Tenslotte betalen gepensioneerden met een jaarinkomen gelijk aan of groter dan 100.000 euro en hun begunstigen, 60 procent van de verkoopprijs, tot een maximum van 61,75 euro per maand.

Spanje kampt met hoge wachtlijsten in de zorg

Het Spaanse zorgstelsel beleeft een historisch dieptepunt wat betreft patiënten die op een wachtlijst staan voor niet-spoedeisende zorg. Het gaat om ruim 740.000 personen, waarvan er inmiddels ruim 80.000 zijn die al een jaar of langer moeten wachten. De gemiddelde wachttijd zou actueel meer dan 110 dagen overschrijden. De Canarische eilanden en de Balearen scoren het best inzake wachtlijsten, de regio's La Rioja en Cantabrië het slechtst.

Nederlander in Extremadura verkozen tot beste ondernemer

De Nederlander Herman Rienstra, samen met zijn echtgenote Karla hoteleigenaar in de stad Trujillo, is verkozen tot beste ondernemers van het jaar door het ondernemersnetwerk 'Red Empresarial Cáceres'. Zowat 17 jaar geleden startte Herman Rienstra, die al in Cádiz woonde, het studiohotel El Baciuelmo in Trujillo..

De in België en Nederland populaire mayonaise oorspronkelijk afkomstig van Menorca

Wie ooit het Baleareneiland Menorca bezocht, wist het wellicht al, het populaire frietsausje mayonaise zou afkomstig zijn van de plaatselijke hoofdstad Mahón, de grootste en belangrijkste stad van het eiland. Over de naam van de stad bestaat nogal wat verwarring aangezien hij op alle borden op het eiland aangeduid wordt als Maó. Dit is echter de naam van de stad in het Catalaans. De haven van Mahón behoort tot de grootste natuurlijke havens ter wereld en is, met een totale lengte van vijf kilometer, de grootste van Europa.

Volgens plaatselijke overleveringen was het de Franse maarschalk Richelieu, die deelnam aan de Frans-Engelse oorlog van 1740 tot 1748, die mayonaise zijn huidige naam gaf. Richelieu ontdekte de saus toen hij naar Menorca kwam. Overigens geloven de Fransen hier niets van en menen zij dat de kok van de graaf Louis du Plessis, de saus heeft uitgevonden omdat hij op het eiland geen room kon krijgen.

Bijna 400.000 buitenlandse gepensioneerden wonen in Spanje

Er is al veel over geschreven, pensionado's die verkiezen in Spanje te wonen omwille van het klimaat, de lagere kosten en de doorgaans voordeliger fiscale behandeling. Volgens de laatste cijfers van de Spaanse statistiekinstantie INE wonen en leven in Spanje inmiddels zowat 385.000 buitenlandse, waaronder ook meer dan 25.000 Nederlandse en Belgische 65-plussers.

Vaak hebben de buitenlandse pensionado's een naar Spaanse normen mooie pensioenuitkering uit hun land van herkomst. Spanje, en zoals bekend ook Portugal, ontvangt deze buitenlands gepensioneerden met open armen, en hun aantal steeg de afgelopen jaren dan ook fors. Actueel zou het gaan om zowat 13.900 Nederlanders en 11.800 Belgen.

Zij verkiezen doorgaans zich te vestigen in Valencia regio, Andalusië, Catalonië, de Canarische Eilanden en Madrid. Wie officieel in Spanje als inwoner wenst te worden beschouwd, moet er ook meer dan 183 dagen per jaar verblijven. In dat geval is Spanje in de meeste gevallen ook het land dat heffingsbevoegd wordt over de pensioenuitkeringen.

Nederlander koopt Karl Lagerfeld villa in Marbella

Voor de allerrijksten in het beste niet goed genoeg. Het bedrijf van de in 2019 overleden Duitse modeontwerper Karl Lagerfeld wil in het Spaanse Marbella luxe villa's bouwen en voor de eerste steen werd gelegd, is er alvast een daarvan verkocht aan een Nederlander voor maar liefst 15 miljoen euro. De onderneming van Karl Lagerfeld investeert in de bouw van vijf luxueuze villa's in Marbella, waarin de visie en esthetiek van Lagerfeld architecturaal zal worden opgevoerd. Lagerfeld was een groot liefhebber van architectuur, fotografie en binnenhuisinrichting. De woningen krijgen allemaal hun eigen tuin en zwembad in een complex waar vijvers en voetpaden een labyrint zullen vormen. De gevels bestaan uit weerspiegelende keramiek, afgewerkt met een laagje wit goud. Elke villa wordt meer dan 1.000 vierkante meter groot, verdeeld over vier verdiepingen en voorzien van een lift, vijf of zes slaapkamers, een open haard, twee woonkamers, een bioscoop, een parking, een solarium en een spa.

Lagerfeld was een groot liefhebber van architectuur, fotografie en binnenhuisinrichting. De woningen krijgen allemaal hun eigen tuin en zwembad in een complex waar vijvers en voetpaden een labyrint zullen vormen. De gevels bestaan uit weerspiegelende keramiek, afgewerkt met een laagje wit goud. Elke villa wordt meer dan 1.000 vierkante meter groot, verdeeld over vier verdiepingen en voorzien van een lift, vijf of zes slaapkamers, een open haard, twee woonkamers, een bioscoop, een parking, een solarium en een spa.

Spaanse supermarkt verkoopt huismerken bier van Belgische en Nederlandse makelij

De Spaanse supermarktketen Mercadona verkoopt diverse eigen huismerken bier, waaronder Steinburg Suave, Cerveza Shandy sabor limón en Cerveza Radler con zumo natural de limón, dat wordt geproduceerd door de Belgische brouwerij Martens. Ook het Nederlandse Heineken produceert specifiek voor Mercadona het alcoholvrije bier onder de naam Falke.

Nederlandse pensioenuitvoerder belegt in Spaanse snelwegen

De Nederlandse Algemene Pensioen Groep NV (APG) heeft een meerderheidsbelang (59,2%) genomen van het bedrijf (Itinere) dat de helft van de AP-15 snelweg in handen heeft in de autonome regio Navarra. Daarmee heeft APG niet alleen een deel van de 112,6 km lange 'Autopista de Navarra' in de hand, maar ook van zes andere snelwegen in het Noorden van Spanje. Met de overname zou een bedrag van 1,3 miljard euro gemoeid zijn, voor in totaal het beheer van de zeven snelwegen in Spanje die nog tot 2029 geprivatiseerd zijn.

Spanje heeft meer dan 250 restaurants met Michelinsterren

In Toledo werden op 22 november 2022 de Michelinsterren voor Spanje en Portugal toegekend. In Spanje zijn er 29 nieuwe Michelinrestaurants bijgekomen, waaronder drie restaurants die een tweede ster kregen, in Portugal zijn het er vijf.

Zo heeft Spanje nu in totaal meer dan 250 restaurants die een of meerdere Michelinsterren hebben. Het gaat om 13 driesterrenrestaurants, 34 tweesterrenrestaurants en 203 restaurants met één Michelinster.

De 29 restaurants in Spanje die een eerste Michelinster hebben gekregen zijn: Ababol (Albacete), Ajonegro (Logroño), Aleia (Barcelona), AlmaMater (Murcia), Alquimia – Laboratorio (Valladolid), Ancestral (Illescas), ARREA! (Santa Cruz de Campezo), Ceibe (Ourense), Cobo Evolución (Burgos), Código de Barra (Cádiz), COME by Paco Méndez (Barcelona), Enigma (Barcelona), Etxeko Ibiza (Es Canar, Ibiza), Ferpel (Ortiguera), Fusión19 (Muro, Mallorca), Gente Rara (Zaragoza), Kaleja (Málaga), La Finca (Loja), Mont Bar (Barcelona), Monte (San Feliz), Montia (San Lorenzo de

El Escorial), Oba (Casas-Ibáñez), O’Pazo (Padrón), Ravi-oXO (Madrid), San-Hô (Adeje, Tenerife), Slow & Low (Barcelona), Tabaiba (Las Palmas de Gran Canaria, Gran Canaria), Ugo Chan (Madrid) en Zuara Sushi (Madrid).

In Portugal zijn dat Encanto (Lisabon), Euskalduna Studio (Porto), Kabuki Lisboa (Lisabon), Kanazawa (Lisabon), Le Monument (Porto).

2023 is het jaar van Picasso

Op 8 april 2023 is het vijftig jaar geleden dat de Spaanse kunstenaar Pablo Picasso stierf. Met ‘Celebración Picasso 1973-2023’ wordt in Spanje zijn werk en artistieke erfgoed gevierd.

Pablo Picasso werd geboren in Málaga op 25 oktober 1881 en stierf in de Franse stad Mougins op 8 april 1973. Zijn expressieve werk blijft ook vandaag de (hedendaagse) kunst beïnvloeden. Hij produceerde internationaal universele symbolen als het beroemde ‘Guernica’, een schilderij dat te zien is in het Reina Sofia museum in Madrid.

Ter ere van de 50^e verjaardag van zijn overlijden zijn er tal van tentoonstellingen over de hele wereld te bezoeken, waaronder 16 in Spanje. Centraal daarin staan vijf steden waar Picasso woonde, zijn geboortestad (Málaga), de stad waar hij begon te schilderen en waar zijn jong gestorven zus begraven ligt (A Coruña), de stad waar hij studeerde (Madrid), de stad waar hij als jongeman woonde (Barcelona) en de stad waar in het Guggenheim tal van werken van zijn hand te bewonderen zijn (Bilbao).

Picasso
Celebración
— 1973.2023

Komen inwoners Bonaire ook in aanmerking voor Nederlandse AOW?

De Nederlandse Hoge Raad heeft op 7 oktober 2022 geoordeeld in een zaak van een inwonster van Bonaire (zaak 21/04930) en meer in het bijzonder of aanspraak kan worden gemaakt op een Nederlandse AOW-uitkering.

Belanghebbende is geboren in 1952 en woont sinds 13 juli 2018 in het Europese deel van Nederland. Daarvoor woonde zij op Bonaire. Eind 2018 vroeg ze bij de Svb een partieel ouderdomspensioen aan op grond van de Algemene Ouderdomswet (AOW), maar de Svb wees het verzoek af.

In geschil was dan ook of de afwijzing terecht is. Volgens de SVB was belanghebbende toen ze op Bonaire woonde niet verzekerd voor de AOW en woonde ze aansluitend minder dan één jaar in het Europese deel van Nederland alvorens ze de voor haar geldende AOW-pensioenleeftijd bereikte.

Belanghebbende was het met het standpunt van de Svb niet eens en bracht de zaak in beroep voor de Centrale Raad van Beroep. Die oordeelde op haar beurt dat onder Nederland (art. 6 lid 1 AOW) het Euro-

pese deel van Nederland moet worden verstaan, op grond waarvan belanghebbende in de periode van 10 oktober 2010 tot 13 juli 2018 niet AOW-verzekerde was.

Ook met de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep was belanghebbende het niet eens. In cassatieberoep stelt ze immers dat Bonaire sinds 10 oktober 2010 onderdeel is van het land Nederland en dat in art. 2 AOW geen onderscheid wordt gemaakt tussen het Europese en het Caribische deel.

Echter, de Hoge Raad oordeelde vervolgens op 7 oktober 2022 dat onder Nederland slechts het Europese deel van Nederland moet worden verstaan en dat de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba gelijk worden gesteld met de andere landen van het Koninkrijk. De Hoge Raad stelt dat een en ander volgt uit art. 4 van de Invoeringswet openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba (Invoeringswet BES van 17 mei 2010). De Hoge Raad oordeelt daarom dat het beroep van belanghebbende ongegrond is.

Dubai nieuw walhalla voor Nederlanders?

Nederlanders blijken in totaal meer dan 1.500 panden te bezitten in Dubai, een emiraat aan de Perzische Golf dat nauwelijks belasting heft en geen openbaar kadaster of handelsregister hanteert. Daardoor was tot op heden onduidelijk wie uit Nederland er allemaal over vastgoed beschikken.

Daar is nu verandering in gekomen door een grote hoeveelheid gelekte data uit 2020, afkomstig uit het kadaster en andere registers uit Dubai. Het Amerikaanse onderzoeksbureau Centre for Advanced Defense Studies heeft dat datalek geordend, waarna de gegevens voor Nederland zijn onderzocht door meerdere mediapartijen.

Uit dat onderzoek is naar voren gekomen dat in totaal 1.006 Nederlanders in 2020 één of meerdere panden hadden in Dubai, met een gemiddelde waarde van ruim 630.000 euro per pand. Het duurste pand zou een waarde hebben van 4,5 miljoen euro.

Ontduiking Franse onroerendgoedbelasting opgespoord via Google Maps

De Franse belastingautoriteiten hebben AI-software (kunstmatige intelligentie) ingezet om via Google Maps duizenden niet-aangegeven privézwembaden op te sporen, waardoor de eigenaren een naheffing moeten betalen van bij elkaar zowat 10 miljoen euro.

Frankrijk kent twee soorten onroerendzaakbelastingen die de gemeenten innen op basis van kadastrale waarden, de zogenaamde 'taxe foncière' en 'taxe d'habitation'. In Frankrijk betalen woningeigenaren de belasting onder meer wanneer hun vastgoed is uitgebreid of verbeterd. Het huurwaardeforfait dat de grondslag is van de belasting stijgt na de verbouwing of aanleg van een zwembad waardoor de eigenaren meer belasting moeten betalen. Een gemiddeld zwembad van 30 vierkante meter levert de Franse schatkist ongeveer 200 euro per jaar aan belasting op, maar een aantal Franse woningeigenaren ontduiken deze belasting.

Het AI-systeem, ontwikkeld door Google en Capgemini, kan zwembaden op luchtfoto's identificeren en vergelijken met de database van het kadaster. Het werd een jaar geleden gelanceerd als een experiment in negen Franse departementen en leverde medio 2022 al 20.356 niet-aangegeven zwembaden op.

De Franse fiscus wil het systeem ook gaan gebruiken om niet-aangegeven bijgebouwen, aanbouwen en veranda's op te sporen, maar het systeem is daar nog niet betrouwbaar genoeg voor. Het kan nog niet bepalen of een rechthoekige vorm op een luchtfoto een aanbouw, tent, terras of een zeildoek op de grond is, maar de fiscus maakt zich sterk dat hierin binnenkort verandering zal komen.

Portugal lokt steeds meer vermogende buitenlanders

De investeringen in Portugal via het zogeheten 'gouden visum'-programma zijn in 2022 met bijna 50 procent omhooggeschoten. De Portugese overheid overweegt om de omstreden regeling, waarmee vermogende buitenlanders van buiten de EU een verblijfsvergunning kunnen krijgen, mede onder druk van andere EU-lidstaten af te schaffen.

Het programma wordt zwaar bekritiseerd, onder meer doordat de huizenprijzen en de huren hiermee omhoog zijn gejaagd. De Europese Commissie riep eerder al op dat er een eind moet komen aan de omstreden regeling.

NEDERLANDS-BELGISCH CENTRUM

*Grensoverschrijdend
werken
en
ondernemen*

Nederlands-Belgisch Centrum

Abtsdreef 10

B – 2940 Stabroek

Tel. +32 (0)3-295 55 95

info@nederlands-belgisch-centrum.be

www.nederlands-belgisch-centrum.be